

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 77

ΑΝΘ.Δ.Κ.

Πως βγαίνουν οι
διαφορετικές λευκές

Εύτυχισμένο
ζώ 1053

ΚΑΛΟΡΡΑΜΜΕΝΑ

★ ΠΑΛΤΑ
★ ΦΟΡΕΜΑΤΑ
★ ΤΑΓΙΕΡ
★ ΖΑΚΕΤΤΕΣ
★ ΜΠΛΩΖΕΣ
★ ΦΟΥΣΤΕΣ
★ ΕΣΘΡΥΧΑ
★ ΚΑΛΤΣΕΣ

ΕΚΛΕΚΤΑ

Κυρίες μου,

Όπως η Εύρωπαία, έμπιστευθήτε καί σεις
πλέον, τήν άρτία καί κομψή εμφάνισί σας,
στά Μοντέρνα Καταστήματα Νεωτερισμών

Τσιτσοπουλοι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

εύχεται στις άναγνώ-
στριές της εύτυχισμένο
τόν καινούργιο χρόνο

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΚΑΘΕ Πρωτοχρονιά
είναι κι' ένα και-
νούργιο χαρτί που
τραβάμε από την τράπουλα
της τύχης. Τί θα μάς φέρη
άραγε αυτός ο χρόνος; Τί μάς
έπιφυλάσσει;

Πέρσι τέτοιες μέρες άφίναμε
πίσω μας τό 51 και αντικρύζα-
με με έλπίδα και προσμονή τόν
καινούργιο χρόνο. Τώρα έσδυσε
πιά και τό 52. Είναι κάτι που ά-
νήκει στο παρελθόν. Γι' άλλους
υπήρξε καλό, γι' άλλους κακό.
Υπάρχουν άνθρωποι που εύχον-
ται να κλείση και να μη ξανα-
γυρίση, κι' άλλοι που θα τό
κρύψουν μέσα τους σαν
μια γλυκειά ανάμνησι...

Λένε πως αν ο άνθρω-
πος γνώριζε τό μέλλον
του, θα αντιμετώπιζε με
πολύ λιγώτερο κουράγιο
τή ζωή. Αυτό ίσως να εί-
ναι σωστό, γιατί ή στε-
νοχώρια είναι τελικά πο-
λύ περισσότερη απ' τή
χαρά. Πώς να προχωρή-
ση κανείς χωρίς τήν έλπίδα; Χω-
ρίς τήν κρυφή προσδοκία πως ό-
λα θα πάνε καλά; Πολλοί δεν
πιστεύουν στην τύχη. Καί δεν έ-
χουν έντελώς άδικο, γιατί αυτά
που θα μάς συμβούν προκαθορί-
ζονται κατά μέγα μέρος από τήν
ιδιοσυγκρασία μας κι' από τις
επιδιώξεις μας. Είμαστε συχνό-
τατα υπεύθυνοι για τή εύχάρι-
στα ή τή δυσάρεστα που μάς
συμβαίνουν. Είναι φορές που μάς
«τυχαίνουν» πράγματα μόνο και
μόνο επειδή έμεις προετοιμάσα-
με τό έδαφος και τούς έδημιου-
ρήσαμε έτσι τις δυνατότητες να
γεννηθούν.

Ναί, άς μη γελιόμαστε. Μεγά-
λο ποσοστό της τύχης μας τό
κρατάμε στα ίδια μας τά χέρια!

Ό λαός με τή σοφία του λέει:
«Όπως στρώσης, έτσι θα κοι-
μηθής».

Δεν είναι τά πράγματα όμως
διόλου άπλά. Γιατί πολλές φορές
κανονίζουμε με μέθοδο τή ζωή
μας και τυχαίνουν γεγονότα τό-
σο άπρόδλεπτα, που ούτε έμεις
τά προκαλέσαμε, ούτε έχουμε
και τή δύναμι να τά έμποδίσου-
με. Ένα αϊφνίδιο άτύχημα ή τό
να σου πέση τό λαχείο είναι κά-
τι έξω του συνηθούς ύπολογι-
σμού.

Τήν Πρωτοχρονιά ειδικά όλοι
παίζουν χαρτιά. Γιατί; Διότι ή
πράξι αυτή είναι ή συμβολικώ-
τερη που μπορεί να κά-
νη κανείς όταν έχη μπρο-
στά του άγραφο τό νέο
ήμερολόγιο. Όταν σκέ-
πτεται τό 53 γεμάτος
προσμονή, αλλά και με
κάποιο άνομολόγητο δι-
σταγμό: τί θα φέρη ά-
ραγε αυτό; Προσπαθού-
με να εκδιόσουμε τήν
τύχη να μάς πη... προ-

καταβολικώς πάνω στο πράσινο
τραπέζι, στη γλώσσα των χαρ-
τιών, αν θα σταθή καλή ή κακή
φέτος μαζί μας. Καί αν μόν κερ-
δίσουμε στα χαρτιά, τό θεωρού-
με άμέσως θαθεία μέσα μας σαν
καλό σημάδι. "Αν πάλι χάσα-
με... τότε λέμε ότι όλα αυτά δεν
έχουν σημασία κι' ότι παίξαμε
άπλως «έτσι για τό καλό»!

Η, αν έχουμε ρομαντικές έ-
πιδιώξεις, θα θυμηθούμε τό πε-
ρίφημο γνωμικό: «ό-
ποιος χάνει στα χαρ-
τιά κερδίζει στην ά-
γάπη» και θα παρη-
γορηθούμε. Γιατί ή
Άγάπη, πολλές φο-
ρές, σε κάνει να κερ-
δίσης εύτυχία. Ένώ
τό χρήμα, όχι πάντα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 3ον. ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 77
ΑΘΗΝΑΙ, 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1952

Τιμή τεύχους δραχ. 5.000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
*Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ
Οικονομική Δ/σις: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1
* Τηλέφωνο: 36-762

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1
Τηλέφωνα: 35-718, 35-708

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

*Εσωτερικού:

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρχ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) » 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη) » 35.000

*Εξωτερικού (έτησια):

Αίρα *Αγγλίας (χάρτιναι) 3.10.0
Δολάρια 10.00

Τα έμβληματά δέον ν' αποστέλλωνται πρὸς Ε. Γερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ *Εσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ *Εξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεῖ ἀνὰ δεκαπενθήμερον, ἡμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας.

Τὸ προσεχές (78ον) τεύχος θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 14 Ἰανουαρίου 1953

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

- δ Α' (τεύχη ἀριθ. 1-13)
- δ Β' (τεύχη ἀριθ. 14-26)
- δ Γ' (τεύχη ἀριθ. 27-39)
- δ Δ' (τεύχη ἀριθ. 40-52)
- δ Ε' (τεύχη ἀριθ. 53-65)

Προσκομιζόντες τὰ ἀνωτέρω τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παραλαμβάνετε τοὺς τόμους δεμένους εἰς βραχύτατον χρονικὸν διάστημα.

Βιβλιοδεσία ἐκαστοῦ τόμου δρ. 20.000

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 § 7 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Διευθυντής: Εὐάγγελος Γερζόπουλος.
Ἡτοικία: *Οδὸς Κολυβιδος 12. *Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Β. *Αραγιάννης.
Κατοικία: *Αμισσοῦ 24, Ν. Σμύρνη.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

Στὸ 78 φύλλο πού θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν Τετάρτη 14 Ἰανουαρίου, τὸ παράρτημα κεντημάτων θὰ περιέχῃ ωραϊότατα σχέδια γιὰ κοφτὸ, σαυροβελονιά καὶ πουνάν γτ' ὄμπρ. Ἐπίσης δύο κομψὰ καὶ πρακτικὰ πατρὸν πλεκτοῦ κοπέλου καὶ τσάντας—μανσὸν ὁμπνιγίε.

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΕΝΑΝ δλόκληρο χρόνο χιλιάδες φορές κυττάζουμε τὰ ρολόγια μας, πάντα ὁμως ἐπιπόλαια, γιὰ νὰ δοῦμε ἂν πηγαίνουν μὲ τὸ... Ἀστεροσκοπεῖο, ἢ ἂν προλαβαίνουμε νὰ πᾶμε στὸ ραντεβού μας. Ἀφίουμε τοὺς λεπτοδείχτες καὶ τοὺς ὠροδείχτες νὰ φέρουν βόλτες, καὶ τὸ μόνο πού σκεφτόμαστε εἶναι πὼς θὰ κανονίσουμε τὸ ἡμερησίό μας πρόγραμμα στὰ χρονικὰ ὅρια τοῦ εικοσιτετραώρου. Πρέπει νὰ σημάνῃ ἡ δωδεκάτη τοῦ τελευταίου λεπτοῦ τοῦ χρόνου πού πέρασε, γιὰ νὰ... σοβαρευτοῦμε. «Κύττα! Πᾶει κι' αὐτὸς ὁ χρόνος! Οὐτε τὸν κατὰλαβαμε. Πῶ, πῶ! Τίποτα δὲν κάναμε πάλι!» Εὐτυχῶς δὲ μᾶς πιάνει καὶ μεγάλη ἀπελπισία. Ξέρουμε τόσο καλὰ νὰ βολεύομαστε μὲ τὸ χαμένο καιρὸ! Ρίχνουμε σ' αὐτὸν ὅλες τὶς εὐθύνες κι' ἀντιμετωπίζουμε τὸ μέλλον μ' ἐμπιστοσύνη. Σορλισμένο τὸ 1952. Ζήτω τὸ 1953! Κι' ὁμως στίς λίαν προσεχέας ἡμέρες τοῦ νέου ἔτους θὰ ξανακυττάμε τὰ ρολόγια μας ἐπιπόλαια, γιὰ νὰ δοῦμε ἂν πηγαίνουν μὲ τὸ... Ἀστεροσκοπεῖο, ἢ ἂν προλαβαίνουμε νὰ πᾶμε στὸ ραντεβού μας. Πιστεύουμε ὅτι ἔχουμε καιρὸ γιὰ τ' ἄλλα—οἱ ἀδιόρθωτοι!

ΩΣΤΟΣΟ μ' ἐνθουσιασμὸ κι' εὐχὲς ὑποδεχόμαστε τὸν καινούργιο χρόνο. Πασχίζουμε νὰ μᾶς ῥθῇ χαρούμενος, αἰσιόδοξος καὶ λίγο-πολύ, εὐτυχισμένος. Σ' αὐτὸν ἐναποθέτουμε τὶς ἐλπίδες μας. Φυσικὰ, ἡ προσωπικότητα τοῦ χρόνου εἶναι μιά παλιά ἀνθρώπινη ἀδυναμία. Αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νὰ τοῦ δώσουμε συγκεκριμένη μορφή. Κι' ἀναρωτιέται ὁ καθένας: Τί τάχα νὰ μοῦ φέρῃ; Ἀλλὰ ὁ καὶμένος ὁ χρόνος περιωρισμένος σὲ μιά ὠρισμένη διάρκεια, εἶναι ἀμέτοχος πάσης νακοδομίας μας. Δὲν ἐνδιαφέρεται οὔτε γιὰ τὸ καλὸ μας, οὔτε γιὰ τὸ κακὸ μας. Ἡ δουλειά του εἶναι νὰ... τρέχῃ. Καὶ τὴν κάνει μὲ πολὺ εὐσυνειδησία. Ἀπὸ μᾶς ἐξαρτᾶται τὸ περιεχόμενό του. Ἀντὶ λοιπὸν ν' ἀναρωτιόμαστε τί μᾶς φέρνει ὁ καινούργιος χρόνος, ἐκεῖνος θὰ πρέπει ν' ἀναρωτιέται τί τοῦ φέρνουμε. Θέλει ὁ ταλαίπωρος τόσο πολὺ νὰ περάσῃ στὴν ἱστορία σὰν σταθμὸς προόδου κι' εὐδαιμονίας! Οἱ προκάτοχοί του ἀρκετὰ... ἐξευτελίστηκαν!

ΔΡΧΙΣΕ τὸ πανηγύρι τῶν μεγάλων δρόμων ἀπὸ τὶς παραμονὲς τῆς πρωτοχρονιάς. Ἀραδιάστηκαν οἱ παῖκοι μὲ τὰ παιχνίδια, στολίστηκαν οἱ ἀγιοθαυριάτικες διτρίνες, ἀτέλειωτο μελισσολογὶ ὁ κόσμος δουλεῖ τριγυρνώντας χωρὶς ἰδιαιτέρο σκοπὸ. Ἕνας εἶναι ὁ σκοπός. Νὰ χαρῇ τὴ συμμετοχὴ τοῦ στὸ πανηγύρι. Ζήσαμε πολλές ἀγωνίες, πολλές πίκρες. Καὶ θρίσκει τώρα τὴν εὐκαιρία ἡ καρδιά μας νὰ φτερουγίσῃ ἀνάλαφρα, σὰν τὴν καρδιά τοῦ παιδιοῦ. Πιὸ πολὺ χαλεύουν οἱ μεγάλοι μπροστὰ στὰ παιχνίδια, παρὰ οἱ μικροί. Αὕτῃ εἶναι μιά διαπίστωση πού γίνεται κάθε χρόνο, μὲ μεγαλύτερη δεβαιότητα. «Ακόμα κι' ἕνας πιτσιρίκος τὸ πρόσζεε τὶς προάλλες στὴν ὁδὸ Αἰδίου, βλέποντας νὰ τὸν σπράχνουν κατὰ σοδωράτατοι κύριοι μὲ σοβαρώτατες κυρίες, μπροστὰ σὲ μιά διτρίνα παιχνιδιών. Καὶ διαμαρτυρήθηκε μὲ κλάματα. Νάξερεις, παιδί μου, νάξερεις τί ἄργα πού ἦρθε γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους ὁ *Αἰ-Βασίλης...

ΕΘΙΜΟ εἶναι νὰ σκεφτοῦμε τί δῶρα θὰ κάνουμε γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χρόνου. Μεγάλος μετεὰς κι' αὐτός. Ὁχι γιὰ τὰ ἐξοδα τῶν δώρων. Οἱ, κι' οἱ πῖο ταγκοῦνηδες, χαίρονται ὅταν ἐκδηλώνουν ἐμπρακτὰ τὴν ἀγάπη τους σ' ἕνα δικὸ τους πρόσωπο. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα εἶναι τί δῶρο πρέπει νὰ κάνουμε; Νάχῃ πρακτικὴ ἀξία; Νὰ παίξῃ διακο-

σμητικὸ ρόλο; Οἱ περισσότεροι προτιμούν τὸ πρῶτο. Μὰ καὶ τὸ δεύτερο ἔχει τὴν πρακτικὴν του ἀξία. Δηλαδή ἕνας ἀνθρώπος πού ἔχει διαφορὰς ἀνάγκες, ἢ ἀναγκαστὴ ν' ἀγοράσῃ π. χ. μιά γραβάτα. Ἕνα ὑπιμηλὲ ὁμως δὲν θὰ τ' ἀποφασίσῃ ποτέ, κι' ἂς τὸ λαχταρᾷ γιὰ νὰ στολίσῃ τὸ δωμάτιό του. Κι' ἡ χαρὰ του θὰ εἶναι διπλὴ μόνον τ' ἀποκτήσῃ χωρὶς νὰ περιμένῃ. Ἐπομένως; Μὴν ἀκούτε συμβουλὴ τί δῶρο νὰ κάνετε. Ἀφῆθε στὴν ἐμπνεύσει τῆς στιγμῆς. —ἂν, βέβαια, ἔχετε χρήματα νὰ κάνετε δῶρα ἢ ἀνῆκετε στὴν πολυπληθὴ συνομοταξία ἐνείνων πού περιμένουν δῶρα καὶ δὲ σπᾶνε τὸ κεφάλι τους γιὰ τὴν οἰκονομικὴ κρίσι—τὶς μέρες αὐτὲς εἰδικῶς.

ΚΑΙ πάλι εἶμαι ὑποχρεωμένος ν' ἀνοίξω μιά μικρὴ παρένθεσι. «Ἄν κι' εἶναι κλειστὰ τὰ σχολεῖα, θὰ ρίξω τὴ ματιά μου στὰ τελευταῖα γεγονότα μὲ τοὺς μαθητὰς καὶ τὶς μαθήτριες. Οἱ πρῶτοι, διάβασα, ἐνοχλοῦσαν τὶς δεύτερες ἐξω ἀπ' τὰ γυμνάσια τους κι' ἡ ἄστυνομία ἀναγκάστηκε νὰ ἐπέμβῃ. Πολλοὶ μαθητὰι πρὸς... τριακονταετίας, ἀγανάκτησαν γιὰ τὸ κατάντημα τῶν σημερινῶν γυναικοπαίδων κλπ.». Γιὰ τὸ Θεό! Δὲ θέλω νὰ ἐγκρίνω τὰ πειράγματα τῶν μαθητῶν στίς μαθήτριες. Ὅσοι ὁμως ζήτουν τὴ σύλληψιν τῶν... δραστῶν, ἂς θυμῶνται τὰ μαθητικά τους χρόνια καὶ θὰ δοῦν ὅτι δὲν ἦταν καλύτεροι ἀπὸ τοὺς σύγχρονους μαθητὰς. Κι' οὔτε γὰρ ἦταν, οὔτε ζημιὰ ἔγινε!

ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ τὰ ψέματα. Ὅλοι ρίχτηκαν μὲ τὰ μούτρα στὸν τζόγο. Οἱ τράπουλες, οἱ ρολέτες, τὸ σπουδαγὸν, μᾶς καλοῦν νὰ δοκιμάσουμε τὴν τύχη μας. Προμηνύεται φέτος γερός τζόγος. Χάσαμε, βλέπετε, τὰ χρήματα τὴν ἀξία τους, οἱ ἐργασίες περιορίζονται συνεχῶς, ἔτσι δὲν εἶναι λίγοι ὅσοι ἐμπιστεύονται στὴ «δὲν τύχη» τῆς λύσι τοῦ οἰκονομικοῦ τους προβλήματος. Καὶ δὲν περιμένουν νάρθη πρωτοχρονιά. Ὁ ἱππόδρομος καὶ τὰ διάφορα λαχεῖα ἔκαναν χρυσὲς δουλειές ὅλο τὸ χρόνο. Μονάχα ἕνα ξαφνικὸ γύρισμα τῆς τύχης σῶζε τὴν κατάσταση. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἡ εὐκαιρία τοῦ πρωτοχρονιάτικου ἔθιμου τῆς χαρτοπαιξίας θεωρεῖται ὡς εὐκαιρία... πλουτισμοῦ. Ἐλάχιστοι τώρα πιστεύουν τὴν παρηγοριά πὼς «ἔθπιος χάνει στὰ χαρτιά κερδίζει στὴν ἀγάπη». Ἀλλοῖμονο, ἡ πείρα μᾶς λέει πὼς τὸ ἕνα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἄλλο!

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΔΩΡΟ

γιὰ συγγενεῖς καὶ φίλους σας πού μένουν στὸ ἐξωτερικὸ εἶναι μιά

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
τῆς «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Θὰ σᾶς θυμούνται ὅλο τὸ χρόνο.

*Αποστέλλετε τὸ ἀντίτιμο τῆς συνδρομῆς δραχ. 146.000 στὰ Γραφεῖα μας, ἀναφέροντες τὴν ἀκριβὴ διεύθυνσι. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ τεύχους γίνεται ἀμέσως καὶ 4 ἡμέρες πρὸ τῆς κυκλοφορίας του στὴν Ἑλλάδα.

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

*ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ πραγματοποιήθηκε πλέον ἡ δλοκληρωτικὴ συμμετοχὴ τῶν Ἑλληνίδων στὴν πολιτικὴ ζωὴ, μὲ τὴν ἐπέκτασι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι. Ἐτσι δι-καιώνονται οἱ ἄγῶνες πού ἔκαναν οἱ Ἑλληνίδες γιὰ τὴν κατάρτησι τοῦ κοινωνικοῦ αὐτοῦ δικαιώματος, ἀκαίωμα πού τὸ εἶχαν ἀποκτήσει οἱ γυναῖκες καὶ τὸν πλέον καθυστερημένων χω-ρών.

— Ἡ Θεσσαλονικὴ θὰ ἐ-χῃ τὴν τιμὴ νὰ εἶναι ἡ πρῶ-τὴ πόλις πού θὰ πολιτε-θεύῃ οἱ γυναῖκες. Ἐτσι, ὅλα τὰ κόμματα ὑπέδειξαν γυ-ναῖκες ὑποψηφίους.

— Ἡ «Γυναίκα», πού ἀ-πὸ τὸ πρῶτο φύλλο τῆς ἐκ-δόσεώς της ἔταξε ὡς σκο-πὸ τῆς τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν πλήρη ἐξ-σωσι τῆς γυναῖκας σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς δραστηριότητος, αἰσθάνεται ἰδιαίτερος εὐτυχίης γιὰ τὸ σημαντικό αὐτὸ γεγονός, καὶ θὰ χαίρεται τὴν ἐίσο-δο τῆς πρῆτης γυναῖκας στὸ ἐλλήνικὸ κοινοβούλιο, μὲ ἰ-διαίτερη χαρὰ καὶ ὑπερηφά-νεια.

*Ο ΘΙΑΣΟΣ «Ζωντανὲς Κούκλες» (Ἑλληνικὲς Μα-ριονέτες) ἔκανε τὴ νέα του ἐμφάνισι στὸ θέατρο «Κυ-βέλης» (πλ. Συντάγματος) μὲ τὸ μουσικὸ παραμῦθι «Τὸ χρυσὸ κλειδί». Τὸ ἔργο αὐ-τὸ παίχθηκε μὲ πολλὴ ἐπι-τυχία μὲ μιά μεγάλη σειρά παραστάσεων στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιᾶ καὶ τὸ παρακολούθησαν ὅλα τὰ δη-μοτικά σχολεῖα καὶ τὰ γυ-μνάσια. Ὁ θίασος «Ζωντα-νὲς Κούκλες», πού χαίρετι-σθηκε πέρυσι στὴν πρώτη του ἐμφάνισι μ' ἐνθουσια-σμὸ ἀπὸ τοὺς παιδαγω-γούς καὶ καλλιτέχνες, πα-ρουσιάζεται ἐφέτος ἀρκετὰ ἐξελιγμένος καὶ δικαίως θε-ωρεῖται ὡς τὸ πῖο πολιτι-σμένο καὶ πλούσιο θέαμα γιὰ τὰ παιδιὰ. Κατὰ τὸ δῶστημα τῶν ἐορτῶν θὰ

δίη συνεχῶς παραστάσεις κάθε πρῶτῃ ὥρᾳ 11 π.μ. Εἰ-σιτήρια προπῶλονται στὸ ταμεῖο τοῦ θεάτρου «Κυβέ-λης».

*ΕΠΕΙΤΑ ἀπὸ τὸ πρῶ-τὸ της διδλίο, τὴν ποιητικὴ συλλογὴ «Ἡ ζωὴ στὸ τρα-γοῦδι» ἡ κ. Ὀλγα Βατίδου ἐκυκλοφόρησε αὐτὲς τὶς μέ-ρες σὲ ἕνα κομψὸ τόμο τα-ξιδιωτικῆς ἐντυπώσεως ἀπὸ ἕνα ταξίδι τῆς στὴν πρω-τεύουσα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας

Ἡ νέα πεζογράφος ΕΛΕΝΗ ΣΙ-ΓΑΛΑ — ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ.

μὲ τὸν τίτλο «Στὴ Σμύρνη, τὸ πρῶτο προσκύνημα». Πρόκειται γιὰ ἕνα καλο-γραμμένο διδλίο, μὲ λογο-τεχνικὸ ὄφρ. Σ' αὐτὸ ἡ συγγραφεὺς μᾶς δίνει ζων-τανὰ τοὺς πῖο χαρακτηρισ-τικούς τομεῖς τῆς σμυρνια-τικῆς ζωῆς, ὅχι ὅπως εἶναι τώρα, ἀδ ὅπως ἦταν πρὶν ἀπὸ τὴν καταστροφὴ. Κα-θὰς προχωρεῖ στοὺς δρό-μους καὶ τὰ σοκάκια τῆς Σμύρνης ζωντανεύουν μπρο-στα τῆς παλιὰ φαντάσμα-τα γιὰ νὰ τῆς χαρίσουν ἀ-νυπὸτες συγκινήσεις πού ἡ συγγραφεὺς μεταδίδει μὲ τέχνη στοὺς ἀναγνώστες τῆς.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

*«ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΟ ΝΗ-

ΣΙ». Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Μαυρίδη ἐκυκλοφόρησε αὐ-τὲς τὶς μέρες μιά σειρά δι-ηγημάτων μὲ τὸ γενικὸ τί-τλο «Βουλιαγμένο Νησι» τῆς νέας συγγραφεὺς κ. Ἐλε-νῆς Σιγάλα-Διγενοπούλου. Πρόκειται γιὰ μιά πολὺ φροντισμένη ἐκδοσι, στὴν ὁ-ποία ἡ κ. Σιγάλα-Διγενο-πούλου δίνει τὸ μέτρο τῶν ἱκανοτήτων τῆς: αἰσθαντικό-τητα, παρατηρητικότητα, θεώρησι τῆς ζωῆς ἀπὸ μιά ἀνθρωπιστικὴ σκοπιά. Ἐπὶ πλέον ἕνα ὄφρ προσωπικὸ πού θέλγει τὸν ἀναγνώστη, δημιουργώντας του καλλιτε-χνικὲς συγκινήσεις. Ἡ κ. Σιγάλα-Διγενοπούλου κάνει τὸ ντεμποῦτο τῆς στὰ γραμ-ματα μὲ τὶς πῖο αἰσιόδοξες ἠροπτικές.

*ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ

Δευτέρα, στὴν αἰθούσα τοῦ «Παριασσού» ἀνοίξε ἡ ἐκθε-σι ζωγραφικῆς τῆς Εὐγενίης Τσακίρη. Ἡ καλλιτέχνης ἐκ-θέτει 70 ἑλαιογραφίες καὶ ἀκουαρέλες μὲ τοπία τῆς Κέρκυρας, τῆς Πελοποννή-σου, τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. Οἱ εἰδικοί ἐκφρά-ζονται μὲ καλὰ λόγια γιὰ τὴν ἐργασία τῆς καλλιτέ-χνης.

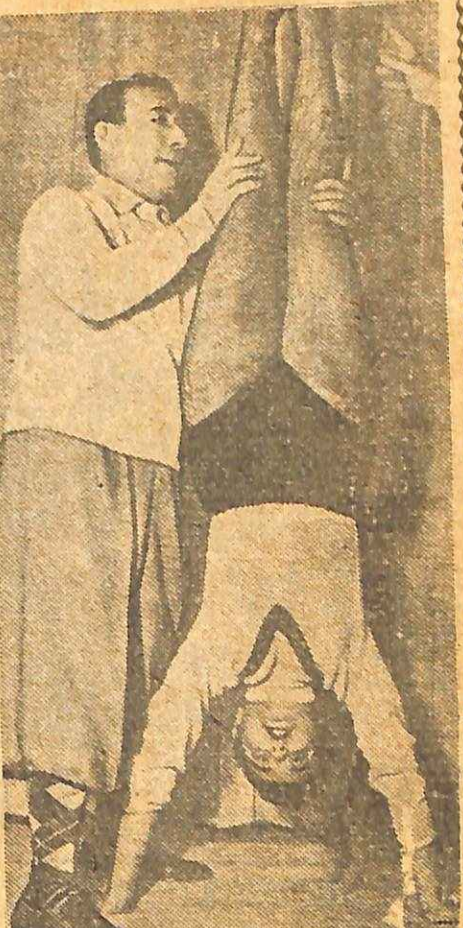
*Η ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΗ καλλιτέχνης τοῦ χοροῦ Λιλή Μπερδὲ ἀνεχώρησε προχθὲς γιὰ μιά περιοδεία στὸ ἐξω-τερικὸ. Ἡ ἐκλεκτὴ μας χο-ρεύτρια θὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Βε-λιγράδι, τὴ Βιέννη καὶ τὴ Φραγκφούρτη ὅπου θὰ δώ-σῃ σειρὰν ρεσιτὰλ χοροῦ.

*Η ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΟΣ ἐπιτροπὴ τοῦ Καλοκαιρι-νίου δραματικοῦ διαγωνι-σμοῦ ἀπένειμε τὸ πρῶτο βραβεῖο στὴν κ. Ἀντωνία Κουντούρη γιὰ τὸ ἔργο της «Τὸ κόκκινο σάλι».

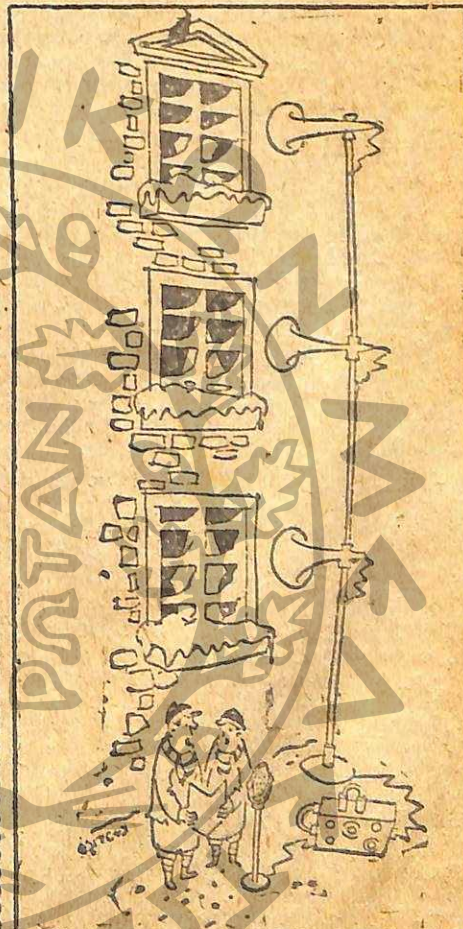
*Η ΝΕΑ λογοτέχνης Νί-κη Σταυροπούλου, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία πού ἐση-μείωσε τὸ πρῶτο της διδλίο, ἐτοιμάζει ἕνα τόμο διηγη-μάτων, πού θὰ κυκλοφορή-σῃ μετὰ τὶς ἐορτές.

*Η ΓΝΩΣΤΗ ποιήτρια Λιλή Πεζοπούλου, τῆς ὁποί-ας τὰ παιδικὰ διδλία «Μὲ τ' ἀπὸνι» καὶ «Χαρούμενες ὥρες» ἐσημείωσαν ἐξαιρετι-κὴν ἐπιτυχία τόσο γιὰ τὸ περιεχόμενό ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἐκτύπωσι, πού δικαίως χαρακτηρίστηκε ὡς ἐκδοτικὸ θαῦμα, ἐτοιμάζει τὸ τρίτο της διδλίο, πού θὰ εἶναι συ-νέχεια σειρᾶς παιδικῶν τρα-γοιδιῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ δύο πρῶτα της διδλίας κον-τεύουν νὰ ἐξαντληθοῦν καὶ ἐλάχιστα ἀντίτυπα ὑπάρ-χουν στὰ διδλίοπωλεῖα.

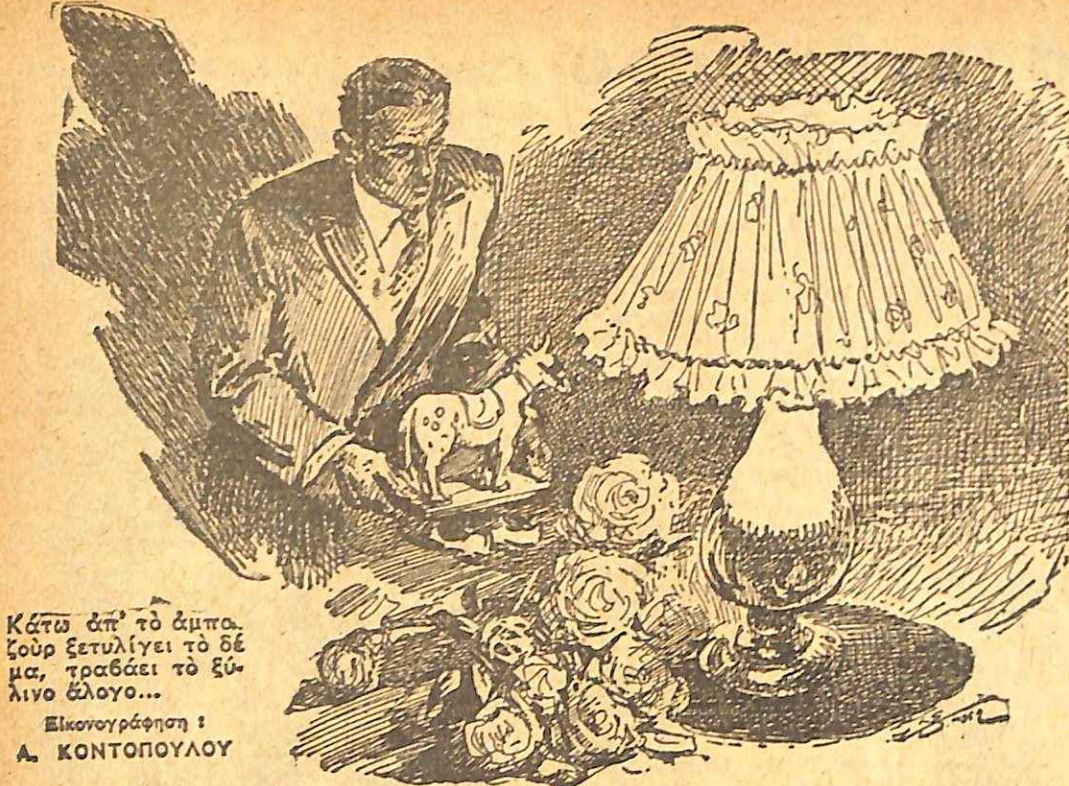
*ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ μὲ ἐ-πιτυχία ἡ ἐκθεσι τῶν Πει-ραιωτῶν ζωγράφων στὸν Πειραιᾶ (Βασιλεὺς Κων-σταντίνου 47). Ὡς τώρα ἀρκετὰ ἔργα ἔχουν διατεθῇ. Ἡ ἐκθεσις ἐν συνεχείᾳ θὰ μεταφερθῇ στὴν Ἀθήνα.

Στὴν Ἰταλία, ὁ γνωστὸς Ἰταλὸς κωμικὸς Μακάριο λανσάρει μιά νέα δυνάτεα στὸν κινηματογράφο, τὴν ὁμορφὴ καὶ... ἐντυπωσιακὴ Νίκα Ντὶ Μπρούνο. Ἡ Νίκα τραγουδᾷ, χορεύει καὶ μιλεῖ ὀκτώ ξένες γλώσσες, ἔχει δὲ ἐντελὲς ἰ-διαίτερη ἐπιτυχία στοὺς νοτιοα-μερικανικοὺς χοροὺς καὶ τραγού-δια.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Κάτω απ' το άμπα-
ζορ ξετυλίγει το δέ-
μα, τραβάει το ξύ-
λινο άλογο...

Εικονογράφηση:
Α. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΕΥΚΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Με τὸ μέτωπο ἀκουμπισμένο στὸ τζά-
μι, ὁ Πασκάλ κυττούσε τὸ χιόνι πού ἔπε-
φε. Ὁ κήπος ἦταν κιάλας κατάλευκος
καὶ οἱ νιφάδες ἔπεφταν πυκνές, σὰ νὰ
φοβόνταν ὅτι δὲν θὰ προλάβαιναν νὰ σα-
θαλώσουν τὰ πάντα προτοῦ νυχτώσει.

Ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τὴν πόλι ἀσφαλῶς θὰ
εἶχε κοπῇ. Ἀλλ' ὅσοι ὁ Πασκάλ δὲν εἶχε
διάθεσι νὰ βγῇ. Πού νὰ πῆγαινε;

Ἐφυγε ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ πῆγε καὶ
κάθησε στὸ γραφεῖο του. Ἀλλὰ δὲν ἄνα-
ψε τὸ φῶς. Τὸ σκοτάδι εἶναι προτιμότερο
γιά ν' ἀναπολήσῃ κανεὶς τὰ περασμένα.
Ἡ πόρτα ἀνοίξε ξαφνικά καὶ ἕνα ἀγοράκι
ἀνυπόμονο ἔτρεξε μέσα στὸ δωμάτιο καὶ
σκασφάλωσε στὰ γόνατα τοῦ πατέρα του:

—Μπαμπά, ἀπόψε εἶναι, τὸ ἔβρισε!

—Τί πράγμα;

—Μά... Ὁ Ἅγιος Βασίλης, μπαμπά!

Ὁ Πασκάλ ἔμεινε γιά μιὰ στιγμή χα-
ρίς ν' ἀπαντήσῃ. Ναί, τὸ παιδί εἶχε δίκιο!
Κι' αὐτὸς τὸ εἶχε ξεχάσει. Δὲν εἶχε ἀγοράσει
τίποτε γιά τὸ παιδί του. Τί νὰ
ἔκανε; Τώρα ἦταν πολὺ ἀργά καὶ μετὰ αὐτὸ
τὸ χιόνι δὲν μπορούσε νὰ βγῇ.

—Ἐρεῖς, δὲν πρέπει νὰ ὑπολογίζῃς
πολὺ στὸν Ἅγ. Βασίλη! Κάνει τόσο κακὸ
καὶρό φέτος. Ἰσως νὰ μὴ μπορέσῃ νάρθῃ.
Ἀλλὰ ὁ Κλώντ κύτταξε τὸν πατέρα του
μ' ἕνα βλέμμα οἰκτου.

—Τί λές, μπαμπά... Εἶναι συνηθισμέ-
νος στὴν κακοκαιρία αὐτός!

Καὶ βιάζοντας ἀμέσως τὰ παπούτσι-
α του, τὸ παιδί, τὰ τοποθέτησε ἐπιμελῶς
μπροστὰ στὸ τζάκι καὶ ὕστερα ἔφυγε ὡ-
πως εἶχε ἔρθει.

Ὁ Πασκάλ, μένοντας πάλι μόνος, στά-
θηκε ἀκίνητος μπροστὰ σ' αὐτὰ τὰ δύο
κενὰ μικρὰ παπουτσάκια καὶ μιὰ ἀπεραν-
τη πικρία χύθηκε στὸ πρόσωπό του.

Τίποτε δὲν θὰ τοῦ διασκέδαζε τὸ μου-
σολό, οὔτε καὶ ἡ εἴσοδος τῆς Μαριέτ πού ἤ-
θε νὰ τοῦ θυμίσῃ ὅτι τὸ τραπέζι ἦταν ἑ-
τοιμο.

—Ἀφῆσέ με, εἶπε, δὲν ἔχω δρεῖ.

Καὶ ἔμεινε πάλι μόνος, ἐνῶ στὸ διπλα-
νὸ δωμάτιο, ὁ μικρὸς πού εἰτοιμαζόταν νὰ
κοιμηθῇ, ἔλεγε φωναχτὰ τὴν προσευχή του.

Αὐτὴ ἡ παιδικὴ φωνούλα πόσο ἀνυστά-
τωνε τὸν Πασκάλ! Λάτρευε τὸ παιδί του
καὶ σκεπτόταν μὲ μελαγχολία πόσο ἀνί-
σχυρος ἦταν ἀπέναντί του. Δὲν ἤξερε ἀ-
κόμη οὔτε καὶ νὰ τὸ κἀμῇ νὰ γελᾷ. Ὁ

εἶχε προδώσει ἀκὼμα καὶ ἐπειδὴ ἦταν τὸ-
πος βαρὺς ἐξωτερικῶς, ἀνθρώπος δηλα-
δὴ ἀφωσιωμένος τόσο στὴν ἐπιστήμη του.
Καὶ ἔτσι οἱ μέρες κυλούσαν μελαγχολι-
κὰ στὴν ἐπαυλὶ αὐτὴ πού δρισκόταν ἔξω
ἀπὸ τὴν πόλι καὶ ὅπου ὁ Πασκάλ ἦταν ἀ-
νίκανος νὰ φέσῃ τὴ χασά.

Μιά μέρα ὥστόσο, μπαίνοντας ξαφνικά
στὸ δωμάτιο, ὄρῃε τὴ Φρανσουά νὰ περ-
πατᾷ μετὰ τὰ τέσσερα στὸ πάτωμα καὶ
σκασμένη στὰ γέλια μετὰ τὸ μικρὸ τῆς
Κλώντ πού ἦταν καβάλα στὴ ράχη τῆς.
Ἀλλὰ μόλις τὸν εἶδε σηκώθηκε σὰν ἕνα
κοριτσάκι πού τὸ συλλαμβάνουν νὰ κἀνῃ
μιὰ ἀταξία καὶ ξανάμεινε ὡληθὴ ὅπως συ-
νήθως.

Ὁ Πασκάλ εἶχε καταλάβει. Αὐτὸς τὴν
τρόμαζε καὶ δὲν κατάρθωνε νὰ τὴν κἀμῃ
νὰ καταλάβῃ ὅτι τὴν ἀγαποῦσε ἔτσι, πού
ἦταν καὶ ὅτι, ἂν ἐκεῖνος ἦταν ἀνθρώπος
σοβαρὸς, αὐτὴν τὴν ἤθελε γελαστὴ καὶ
παχνιδιάρη καὶ ὅτι ποτὲ δὲν τοῦ εἶχε ἀ-
ρέσει περισσότερο ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή
πού τὴν εἶδε νὰ κυλιέται στὸ χαλί μαζὶ
μετὰ τὸ νήπιο.

Ἦταν καλὴ ἔξ ἄλλου! Ἀπόδειξις οἱ
περιποιήσεις πού τοῦ εἶχε κάνει δυὸ χρό-
νια πρὶν ὅταν εἶχε ἀρρωστήσῃ μετὰ πνευμο-
νία. Εἶχε κλειστὴ μαζὶ τοῦ στὸ δωμάτιό
του καὶ δὲν τὸν εἶχε ἀφήσει λεπτὸ. Τὸν εἶχε
περιποιηθῇ σὰν ἀληθινὴ νοσοκόμος, μετὰ
πομονὴ καὶ ἀγάπη.

Τέλος, ὅταν μπῆκε στὴν ἀνάρρωσι καὶ
ὁ Πασκάλ ἔπεμνε νὰ πᾶ ἡ Φρανσουά λί-
γο περίπατο, ἐκεῖνη γύρισε πρὶν περᾶσθαι
μιὰ ὥρα μ' ἕνα μπουκέτο λευκὰ τριαντά-
φυλλα γι' αὐτόν.

Ὁ Πασκάλ εἶχε καταλάβει. Αὐτὸς τὴν
νῆσι τοῦ μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ δῶρο. Εἶχε
χάσει τὸ πρόσωπό του ἀνάμεσα στὰ δοο-
σερὰ πέταλα, εἶχε ἀνακαλύψει ξαφνικά
γύρω του μιὰ γοητεία πού τὴν ἀγαποῦσε
ὡς τότε καὶ πού τὸν μάγευε. Εἶχε εὐχαρι-
στήσει μὲ συγκίνησι τὴ Φρανσουά καὶ εἶ-
χε πῆ πόσο ἀγαποῦσε αὐτὰ τὰ «λευκὰ
τριαντάφυλλα». Ἐκεῖνη χαμογέλασε καὶ ὁ
Πασκάλ διείδε σ' αὐτὸ τὸ χαμόγελο μιὰ
ὑπέροχη ἐλπίδα: νὰ δημιουργηθῇ ἐπὶ τέ-
λους ἀνάμεσά τους μιὰ ἀληθινὴ οἰκειότης.

Ἀκριβῶς τότε παρουσιάστηκε ὁ Μπερ-
τράν, ἕνας παλιὸς φίλος τοῦ Πασκάλ, πού
ἀφοῦ εἶχε γυρίσει ὅλο τὸν κόσμο, ἐπέστρε-
ψε στὴ Γαλλία γιά νὰ ξεκουρασθῇ. Μετὰ
τὸ κέφι τοῦ ἔδωσε πνοὴ στὴν ἐπαυλὶ καὶ ὁ
Πασκάλ εἶδε ἐπὶ τέλους τὴ Φρανσουά νὰ
εὐθυμῇ.

Εὐχарιστημένος ἀπ' αὐτὴ τὴ μεταμόρ-
φωσι, παρεκάλεσε τὸν Μπερτράν νὰ πα-
ρατεῖν τὴ διαμονή του. Μετὰ συγκεντρωμέ-
νῃ τὴν προσοχή του στὴ χαρὰ τῆς γυναι-
κας του, δὲν εἶχε τίποτε προσέξει. Οὔτε
ἀκόμη καὶ τὴ συμπεριφορὰ τοῦ Μπερτράν,
τοῦ ὁποῖο τὸ κέφι εἶχε μειωθῇ καὶ τοῦ
ἔδειχνε τώρα μιὰ ψυχρότητα πού δὲν εἶχε
καμιά σχέση μετὰ τὴ φιλία.

Ἔτσι δὲν εἶδε τὸν κίνδυνο παρὰ ὅταν
ἦταν πολὺ ἀργά καὶ γιά νὰ τὸν δῇ χρει-
άστηκε αὐτὸ τὸ γραμματάκι πού ὄρῃε
ἕνα δρόμῳ γυρίζοντας:

«Ἡ Φρανσουά ἀγαποῦσε τὸν Μπερ-
τράν, δὲν μπορούσε νὰ ζήσῃ χωρὶς αὐτόν
καὶ ἔφυγε μαζὶ του σὲ μακρινὸ ταξίδι».

Σὰν ἀποβλακωμένος, ὁ Πασκάλ δὲν
κατάρθωνε νὰ καταλάβῃ! Ἡ Φρανσουά,
τὸ παιδάκι του μετὰ τὰ τόσο ἀγνὰ μάτια,
νὰ τοῦ κἀμῇ αὐτὸ τὸ κακὸ, αὐτὸ τὸ προ-
μερὸ κακὸ πού δὲν τὸ εἶχε ποτὲ φαντασθῇ.

Ἐξακολουθοῦσε ν' ἀγαπᾷ τὴ Φρανσουά
καὶ τὴ λυπόταν, σκεπτόμενος ὅτι θὰ ὑ-
πέφερε μετὰ τὸν Μπερτράν. Τὸν ἤξερε ἀστα-
τό, ἐγωιστὴ, πάντοτε ἀνικανοποίητο. Δὲν
θὰ τὴν πετοῦσε τὴ Φρανσουά ὅταν θὰ
τοῦ περνούσε τὸ καπρίτσιο;...

«Μὲ τῆς γυναικὸς ἐπὶ τὴν ἀκρὴ τοῦ κόσμου»,
εἶχε γράψῃ ἡ Φρανσουά.

Τί θὰ γινόταν ἂν τὴν ἐγκατέλειπε ἐκεῖ,
μακριὰ, τόσο μακριὰ, πού ἂν καλοῦσε σὲ
βοήθεια αὐτόν, ὁ Πασκάλ δὲν θὰ τὴν ἀ-
κουε;...

Στὸ πλατὺν δωμάτιο, τὸ παιδί ἔχει ἀ-
ποκοιμηθῇ καὶ ὁ Πασκάλ ἐξαντλημένος ἀ-
πὸ τὴν κούρασι, ἀρχίζει νὰ τὸν παίρνῃ

καὶ αὐτὸς, ὅταν ἕνας ἐλαφρὸς θόρυβος
τὸν κάνει νὰ τινάχῃ.

Ὁ θόρυβος ἐπαναλαμβάνεται ὡστόσο
καὶ ὁ Πασκάλ σηκώνεται γιά νὰ τρέξῃ στὸ
παράθυρο. Ὅλα εἶναι ἔρημα στὸν κήπο.
Ἀνίσχυρος, παρ' ὅλα αὐτά, ὁ Πασκάλ,
διευθύνεται πρὸς τὴν πόρτα τῆς εἰσόδου.
Τὴν ἀνοίγει καὶ αὐτὸ πού ὄλεπε στὸ κα-
τώφλι τὸν ἀφίνει κατ'ἀπλήρητο: ὑπάρχει ἐ-
κεῖ ἕνα μεγάλο δέμα ἀπ' ὅπου προβάλλει
τὸ κεφάλι ἑνὸς ἐξήλινου ἀλόγου καὶ ἕνα
μπουκέτο λουλούδια.

Ὁ Πασκάλ κυττάζει αὐτὰ τὰ πράγμα-
τα χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ τ' ἀγγίξῃ. Ποῖος
μπορεῖ νὰ ἤρθε μ' ἕνα τέτοιον καιρὸ καὶ
τέτοια ὥρα;

Σκύβει τέλος γιά νὰ πάρῃ τὸ δέμα καὶ
ξαφνικά ἀνακαλύπτει ἕνα μικρὸ μαντηλά-
κι πεσμένο στὰ σκαλοπάτια.

Τὸ παίρνει καὶ τὸ κυττάζει στὸ φῶς.
Ἀναγνωρίζει κιάλας τὸ ἄρωμά του. Ἐπο-
μένως ἦταν Ἐκεῖνῃ πού ἤρθε μετὰ αὐτὸ
πρωτοχρονιάτικο μῆνυμα γιά τὸν Κλώντ
καὶ γιά ἐκεῖνον: Αὐτὸ τὸ ἄλογο καὶ αὐτὸ
τὸ μπουκέτο.

Μιὰ τρελλὴ ἐλπίδα κυριεύει τὴν καρ-
διά του. Ξαναγύρισε λοιπόν; Εἶναι ἐκεῖ,
κοντὰ, ἐτοιμὴ νὰ μῆθ' ὅτιτί ἴσως...

Χωρὶς νὰ σκεφθῇ τίποτε ἄλλο, ὄρῃα
στὸν κήπο, ἀνοίγει τὴν καγκελόπορτα καὶ
τρέχει στὸν κάτασπρο δρόμο, φωνάζοντας:

—Φρανσουά! Φρανσουά!

Ἀλλὰ ἡ φωνὴ του μένει χωρὶς ἠχώ καὶ
ἡ βαρεὶα σιωπῆ τῆς χιονισμένης νύχτας
τοῦ ξαναπλάκωνει τὴν καρδιά.

Κάτω ἀπὸ τὸ ἄμπαζορ ξετυλίγει τὸ
δέμα, τραβάει τὸ ξύλινο ἄλογο καὶ τὸ το-
ποθετεῖ κοντὰ στὰ μικρὰ παπουτσάκια.
Ὑστερα τραβᾷ κοντὰ τοῦ τὸ μπουκέτο,
τὸ ὥραϊο μπουκέτο ἀπὸ λευκὰ τριαντά-
φυλλα... Τὰ τριαντάφυλλα τοῦ παρελθόν-
τος. Θυμᾶται λοιπόν;

Βυθίζει τὸ πρόσωπό του μέσα στὰ
λουλούδια καὶ ξαφνικά κατὰ ξεκαρφώνεται
καὶ πέφτει μπροστὰ στὰ πόδια του: ἕνα
μιλιέτο πού φέρει τὸ δνομά του: «Πα-
σκάλ, συγχώρησέ με. Εἰμαι πολὺ δυστυ-
χησμένος. Νὰ σὲ ξαναδῶ, νὰ σὰς ξανα-
δῶ ἑσένα καὶ τὸ παιδί μας. Αὐτὸ εἶναι
τὸ μόνο μου ὄνειρο. Ἀλλὰ μπορεῖ νὰ
πραγματοποιηθῇ ἕνα τέτοιο ὄνειρο;

Ἄν μ' ἀγαπᾷς ἀκόμη λιγάκι, ἔλα αὖ-
ριο στὸ ξενοδοχεῖο «Τρεῖς Βασιλιάδες». Ὅ-
σὲ περιμένω ὅλη τὴν ἡμέρα.

Φρανσουά!»
Ἀφοῦ τὸν καλεῖ, δὲν πρέπει νὰ περιμέ-
νῃ. Ὅλα πᾶν νὰ τὴν βρῇ ἀμέσως. Ὅ-
σὲ γυρίσει γιά τὸ ξύπνημα τοῦ Κλώντ, αὐοῖο
τὸ πρωί.

Καὶ ὁ Πασκάλ ξαναβγαίνει στὸ χιονι-
σμένο δρόμο. Ἀλλὰ τώρα διευθύνεται μ'
ἕνα ὄμμα σταθερὸ πρὸς τὴν πόλι, ὅπου
τὸν περιμένει ἡ Φρανσουά.

Ἡ δὴ τὸ φαίνεται πὼς τὴν νιώθει σφι-
γμένη ἐπάνω του, μέσα στὸ ἀμάξι πού θὰ
τοῦς ξαναφέρει τὴν αὐγὴ τὸν σπῆτι. Τότε
θὰ ξερῇ νὰ τῆς λῆ πόσο τὸν ἀγαπᾷ καὶ
νὰ τὴν περιβάλλῃ μετὰ τόσο ζεστὴ τρυ-
φερότητα, ὥστε νὰ ξαναρχίσῃ ἐπὶ τέλους
νὰ χαμογελά καὶ νὰ πιστεῖ στὴν ἐπιτυ-
χία. Στάματὰ μπροστὰ στὸ ξενοδοχεῖο τῶν
«Τριῶν Βασιλιάδων» καὶ διστάζει πάλι. Τί
ἔκφρασι νὰ πάρῃ μπροστὰ στὴ μετανοού-
σα, αὐτὸς ὁ τόσο ἀδέξιος, αὐτὸς πού δὲν
ἔμαθε τί νὰ κἀνῃ γιά νὰ τὸν ἀγαποῦν;

Πρέπει ὥστόσο ν' ἀποφασίσῃ. Ὑπερνι-
κώντας τοὺς τελευταίους του φόβους, ὁ
Πασκάλ μπαίνει στὸ γῶλ τοῦ ἐπαρχιακοῦ
ξενοδοχείου. Ἐνας θυρωρὸς νυσταλέος
τὸν πληροφθερεῖ:

—Ἡ κυρία Ρομάν; Δωμάτιο 14, στὸ
δεύτερο πάτωμα.

Ἀνεβαίνει τὴ σκάλα γεμάτος ἀγωνία
καὶ κτυπᾷ στὴν πόρτα πού τοῦ εἶπαν.

—Πασκάλ!

Ἀγαπημένη μου!

Πέφτει στὴν ἀγκαλιά του, μὲ μιὰ ἀγά-
πη πού τὴν ἔχουν μεγαλώσει οἱ τύψεις καὶ
ὁ πόνος. Τὸ ἀγκάλιασμα διαρκεῖ κάμπο-
σο. Καὶ ὕστερα ἡ γυναίκα τὸν κυττάζει.

—Πασκάλ... πόσο ἀλλάξε...

Ναί, ὁ Πασκάλ ἔχει ἀλλάξει. Ὁ πόνος
τὸν ἔχει ὀριμάσει. Τὸν ἔχει κἀμῃ ν' ἀπο-
κτῆσθαι συνείδησι τῆς ἀγάπης του...

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΛΕΜΠΟΝ

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ο ΑΓΝΟΣ ΒΙΟΣ ΤΟΥ, Η ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΤΟΝ ΚΑΤΑΤΑΣΣΟΙΝ ΣΤΗ ΣΕΙ- ΡΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

*Ένας ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἱε-
ράρχες πού τίμησαν τὸ ἐπισκο-
πικὸ ἀξίωμα καὶ ἀνύψωσαν τὸ
χριστιανικὸ, εἶναι ὁ Μέγας Βα-
σίλειος, πού ἡ χριστιανικὴ ἐκκλη-
σία τὴν μνήμη του κάθε πρωτο-
χρονιά. Ὅπως λένε καὶ τὰ κά-
λανδα, γεννήθηκε στὴν Καισάρ-
εια τῆς Καππαδοκίας. Ποιὸ ἀ-
κριβὸς χρόνῳ δὲν ξέρομε. Ἐκεῖ
κοντὰ ὅμως στὰ 330 πρωτοεῖδε
τὸ φῶς. Ξέρομε ἀκόμα πὼς οἱ
γονεῖς του ἦταν προχρονίτες καὶ
γι' αὐτὸ εἶχαν τὰ μέσα νὰ τὸν
σπουδάζουν. Ἐκεῖνον τὸν καιρὸ
ἡ Καισάρεια ἦταν μεγάλῃ πολι-
τεία, κατοικοῦνταν ἀπὸ Ἑλ-
ληνες καὶ εἶχε ἀνώτερες σχολές.

Ὁ Βασίλειος ἀφοῦ φοίτησε
στὰ σχολεῖα τῆς Καισάρειας ἐ-
μπρεάστηκε τόσο πολὺ ἀπὸ
τοὺς ἀρχαίους Ἑλλήνες συγ-
γραφεῖς πού δέναντε τὰ ἀρχαῖα
ἐλληνικὰ συγγράμματα ἀπὸ τὰ
χέρια του. Ὁ πατέρας του τὸν
καμάρωνε γιά τὴ μόρφωσι καὶ
σοφία του καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἐ-
στελεε στὴν Ἀθήνα γιά ν' ἀ-
κούσῃ τοὺς φιλοσόφους καὶ
σπουδάζῃ ρητορικῇ. Ὅταν
γύρισε στὴν Καισάρεια, στὴν
ἀρχὴ ἔκανε τὸ δικηγόρο καὶ
δίδασκε τὴν ρητορικὴ. Μὰ τὸ
ἐπάγγελμα αὐτὸ δὲν τὸν
ικανοποιούσε. Ἐβλεπε γύρω
του πολλοὺς ἐθνικοὺς φιλοσό-
φους νὰ ἐπικρίνουν τὴν χριστι-
κὴ θρησκεία καὶ νὰ προσπα-
θοῦν ν' ἀναιρέσουν τὰ δόγματα τῆς. Ἐξ
ἄλλου, τὸν ἴδιο καιρὸ οἱ Ἀρειανοὶ εἶχαν
πολλοὺς ὁπαδοὺς καὶ καὶ τὸ σκάφος τῆς
χριστιανικῆς Ἐκκλησίας κλυδωνιζόταν.

Τότε πῆρε τὴ μεγάλη ἀπόφασιν ν' ἀφιε-
ρώσῃ ὅλη του τὴ ζωὴ στὴν ἐκκλησίαν
τοῦ χριστιανισμοῦ. Πρωτοῦ κλῆσι τὰ 30
βαπτίστηκε καὶ μετὰ ἀκατάβλητη πίστι
ἐ-
γινε ὁ πρόμαχος τοῦ χριστιανισμοῦ.

Δὲν ἔμεινε ὅμως στὴν Καισάρεια. Ἦθε-
λε νὰ γνωρίσῃ ἀπὸ κοντὰ ὅλες τὰς ἐκκλη-
σίες τῆς Ἀνατολῆς. Γι' αὐτὸ περιόδευσε
τὴν Αἴγυπτον, Παλαιστίνην, Συρίαν καὶ Με-
σοποταμίαν. Εἶδε πολλὰ καὶ ἀπέκτησε
μεγάλῃ πείρᾳ. Μεγάλῃ ὅμως ἐντύπω-
σιν τοῦ ἔκαναν οἱ ἀσκητὲς πού ζούσαν μακριὰ
ἀπὸ τὴν πολιτείαν, μέσα σὲ ἔρημικὰ πε-
ριοχὰ ὠρηγανόμενοι σὲ κοινόβια.

Ὅταν γύρισε στὴν πατρίδα του, ἀφοῦ
εἶδε τοὺς γονεῖς του καὶ τοὺς φίλους καὶ
συγγενεῖς, ἀπεφάσισε νὰ παραθῇ στὸν
Πόντο καὶ νὰ ζῇ ὡς ἐρημίτης. Ἦθελε νὰ
συμπληρώσῃ τίς σπουδὲς του καὶ νὰ ἐμ-
βαθύνῃ στὰ δόγματα τοῦ χριστιανισμοῦ.
Οἱ μελέτες του αὐτὲς τοῦ δημιούργησαν
τὴν πεποίθησιν πὼς ὁ ἀσκητικὸς βίος νὰ
μὲν προσαρμόζεται μετὰ τίς βασικὰς ἀρχὰς
τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ γιά νὰ εἶναι τέ-
λειος καὶ ἀποδοτικὸς, πρέπει οἱ ἀσκητὲς
νὰ ἐνδιαφερόνται γιά τὸν πλησίον τους.

Ἐκεῖ στὴν ἐρημίαν τοῦ πᾶν ἐπισκέφθηκε
καὶ ὁ ἄλλος ὀνομαστὸς ἱεράρχης Γρηγό-
ριος ὁ Ναζιανζηνός. Ἐμείνε κοντὰ του
κάμποσο καιρὸ καὶ μετὰ νύχτα συζητοῦ-
σαν πάνω στὰ προβλήματα τοῦ χριστι-
ανισμοῦ καὶ ἀνταλλάσσαν σκέψεις πάνω
στὸ θέμα ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντα τοῦ ἀ-
ληθινοῦ χριστιανοῦ. Ἦταν φυσικὸ, οἱ δύο
φίλοι νὰ καταλήξουν στὸ συμπέρασμα πὼς
ὁ χριστιανὸς πού δὲν ἀγαπᾷ καὶ δὲν ἐν-
διαφεύρεται γιά τὸν πλησίον του, δὲν εἶ-
ναι χριστιανός.

Γι' αὐτὸ ἀπεφάσισε ν' ἀφήσῃ τὸ ἐρη-
μητικὸν τοῦ καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴ Βασι-
λεύσσαν. Ἐκεῖ γιά πρῶτη φορὰ ἔδειξε
τίς ἀκατοχτήτες του. Πόλεμους τὸν ἀρειανί-

σμο καὶ ἀρχισε νὰ γίνεται γνω-
στὸς στοὺς ἀνώτερους ἐκκλησι-
αστικούς κύκλους τῆς ὀρθοδο-
ξίας. Καὶ ὅταν ὁ αὐτοκράτορας
Ἰουλιανὸς πολέμησε τὸν χρι-
στιανισμό καὶ καταδίδε τοὺς χρι-
στιανούς, ὁ Βασίλειος δάλλθηκε
νὰ γίνῃ διαπρήσιος κήρυκας καὶ
πρόμαχος τοῦ χριστιανισμοῦ.
Ντύθηκε τὰ ράσα καὶ γύρισε
στὴν Καισάρεια καὶ ἀρχισε τὸ
ἐργασίαν του. Οἱ ἐκκλησίες ἦ-
ταν γεμάτες ὅταν μεθαιναν πὼς
ὁ ἱερεὺς Βασίλειος θὰ λειτουργ-
γῇ.

Σὲ τοῦτα τὰ χρόνια ἔπεσε με-
γάλῃ πείνᾳ στὴν Καππαδοκία
καὶ τὸν Πόντον. Πέθαιναν οἱ φτω-
χοὶ στοὺς δρόμους. Τότε ὁ Βα-
σίλειος ἐδόξε δὴλ. του τὴν πε-
ριουσία γιά νὰ περιβάλλῃ τοὺς
δυστυχισμένους. Κι' ἀκόμα γύ-
ριζε στὰ σπῆτια τῶν πλουσίων,
τοὺς συγκινούσε μετὰ τὸν παρὰ-
δειγματὴ καὶ τὴν μεγαλοφροσύνη
του καὶ μαζεύοντας ἐρόνους πε-
ριέβαλε τοὺς πεινασμένους,
χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἦταν χρι-
στιανοὶ ἢ ἐιδωλολάτρες. Τότε ἐ-
ξεφώνησε καὶ τὸν περίφημο λό-
γῳ του, πού ἐπιγράφεται: «Ἐν
λίμῳ καὶ αἰχμῳ», πού μετὰ τοὺς
θησαυροὺς τῆς εὐλογίας του
συγκίνησε τοὺς πάντας. Καὶ ἀ-
φοῦ ἀνέφερε ὅλας τὰς ἐντολὰς
τῶν Ἀγίων Γραφῶν, θύμισε καὶ
πρὸς τοὺς ἑλληνίζοντας τὸ κα-
θῆκον των γι' αὐτὸ μαζὶ μετὰ
ἐλθόντων.

λα δρονονόφνησε: «Αἰδεσθῶμεν Ἑλλη-
νων φιλάνθρωπα διηγήματα» παρὰ τισιν
ἐκείνων νόμοις φιλάνθρωπος μίαν τράπε-
ζαν καὶ κοινὰ τὰ σῆτια, μίαν ἐστίαν σχε-
δὸν πολυάνθρωπον δῆμον ἀπεργάζεται...»

Ὅλοι οἱ χριστιανοὶ τῆς περιοχῆς του,
ἀκόμα καὶ οἱ εἰδωλολάτρες, τὸν ἀποκα-
λοῦσαν πατὴρα.

Στὰ 370, κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ τὸν ἀνύ-
ψωσαν στὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον τῆς Και-
σάρειας. Ἡ χρυσόκεντη στολή του δὲν
τὸν ἐθάμβωσε. Ἐξακολούθησε τὸν ἴδιον ἀ-
σκητικὸν βίον ὅπως καὶ πρὶν. Ἐδόξε ὅλους
τοὺς πόρους τῆς ἐπισκοπῆς του γιά τὴν
περιθαλίαν τῶν φτωχῶν. Γιὰ τὸν ἑαυτὸν
τοῦ δὲν ἐνδιαφέρονταν. Ἐνα μόνον ράσο
εἶχε καὶ αὐτὸ μεταλλόμενο. Νύχτα-μέρα
ἐργάζετο λόγους καὶ προσπάθειες νὰ φέρῃ
τοὺς χριστιανούς στὸν ἴστο δρόμο. Κι' ἀ-
κόμα ἐκτίσε νοσοκομεῖα, πτωχοκομεῖα,
καθὼς καὶ σχολεῖα. Ὡς τὴν τελευταία
του πνοὴ δὲν ἀφήσε τὸ

ΕΤΟΛ

Η ΕΤΟΛ, ΟΠΩΣ ΛΕΓΕΤΑΙ Η ΜΑΚΡΟΣΤΕΝΗ ΣΑΡΠΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙ ΤΗ ΦΕΤΙΝΗ ΜΟΔΑ, ΔΙΝΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΜΙΑ ΙΔΙΟΙΤΕΡΗ ΧΑΡΙ ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΙΛΟΥΕΤΑ. ΜΑΛΛΙΝΗ Ή ΜΕΤΑΞΩΤΗ, ΜΕ ΦΡΑΝΤΖΕΣ Ή ΧΩΡΙΣ ΦΡΑΝΤΖΕΣ, ΣΚΟΥΡΑ Ή ΖΩΗΡΟΧΡΩΜΗ, ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ ΠΙΣΤΑ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΙ ΠΕΡΙΦΗΜΑ

1.— Ή έτόλ αύτή πού συγκρατιέται στόν ώμο μέ ένα κόσμημα, είναι από μαύρο μαλακό μάλλινο ύφασμα. Οί άκρες της έχουν κεντήματα από μαύρο μαλλι και μάλλινες φράντζες.

2.— Έτόλ χρώματος ταμπά από μεταξωτό τυσόρ για φόρεμα κοκτέιλ. Ή μία άκρη πού περνάει μέσα από θηλιά του φορέματος και πέφτει στή φούστα, είναι στρουγγυλεμένη.

3.— Ή βραδυνή αύτή έτόλ από πράσινο σμαραγδι σατέν-ντυσές είναι ιδιόμορφη. Ή μία της άκρη

κουμπώνει στα μπροστινά κουμπιά του φορέματος και έχει μια τρύπα από όπου περνάει τó ένα χέρι. Κατά τα άλλα τή ντραπάρετε όπως θέλετε.

4.— Έτόλ από σατέν με ζωηρόχρωμες ρίγες για τή βραδυνή σας εμφάνισι. Ή ποικιλία στα χρώματα δίνει ένα χαρούμενο τόνο στο σύνολό σας.

5.— Ή έτόλ αύτή από χτυπητό κόκκινο βελούδο συνοδεύει ένα απλό μαύρο φόρεμα και δημιουργεί έτσι μια άρμονική αντίθεσι στα χρώματα

Ο ΛΑΧΝΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1953

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΗΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Βράδυ παραμονής. Τό δωμάτιο καλαίσθητο, αλλά φτωχικό, πολύ φτωχικό, σαν σκηνικό επιχειρήσεως που βρίσκεται υπό διάλυση. Τό κρύο είναι τσουχτερό κι' ή μικρή σόμπα δεν καταφέρνει να τό μετριάσει. Ή Γυναίκα, πολύ νέα, με μπιμπλοιδές σάμα και κουχλίστικο μουτράκι. "Όλη μαζί μοιάζει σά μια κούκλα της διτρίνας, πού ξαφνικά ζωντάνεψε — μόνο στα πελώρια μαύρα μάτια της υπάρχει μια έντονη έκφρασι. Ή έκφρασι πού δίνει ή αναποδιά τής ζωής. Σιγά-σιγά βραδυάει. Τα δυό φώτα του «πολύφωτου» μένουν σβυστά. «Διά λόγους οικονομίας» δεν ανάδει ούτε τό ένα. Ξαφνικά έλαφρός χτύπος στην πόρτα, κάτι σαν τό θόρυβο του κλειδιού, πού αναζητάει τήν κλειδαρότρυπα. Ή όμορφη Γυναίκα πετιέται άμέσως. "Ανάδει και τα δυό φώτα — σ' αυτό χρησίμεψε ή «οικονομία» πού έγινε ως τώρα... — και φωτίζει τό δωμάτιο. Φωτίζει και τό πρόσωπό της μ' ένα γοητευτικό χαμόγελο και... υποδέχεται τόν άντρα της πού μπαίνει. "Ο "Αντρας είναι κι' αυτός νέος. Με αυστηρά άντρικά χαρακτηριστικά, αλλά με λίγες βαθειές ρυτίδες, από κείνες πού σκάβει ή ζωή στα πρόσωπα τών βασανισμένων. Τρυφερό φιλή, έπειτα γοργή συνεννόησι με τα δλέμματα και μετά:

Ο ΑΝΤΡΑΣ (άποτελειώνοντας τή συζήτησι τών δλεμμάτων).— Δέ βαρύνεσαι... Τίποτα πάλι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (όσο μπορεί πιδό πρόσχαρη).— Κουράγιο... "Απόψε ή ψυχή μας δεν έχει τόπο για στενοχώριες... "Απόψε είναι... (μικρή διακοπή, για να τονισθή περισσότερο ή επόμενη λέξι) παραμονή Πρωτοχρονιάς...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τὴν κυττάζει με τό πρόσωπό του σκεπασμένο από μια τραγικά ειρωνική μάσκα).— Κι' έπειτα; (μικρός συλλογισμός και μετά;) Οί μεγάλες γιορτές είναι για τή φτώχεια, ό,τι τό φώς για ένα αποκρουστικό μούτρο. "Όσο δεν υπάρχει φώς, κάπως τό άνέχεσαι αυτό τό μούτρο. "Όταν όμως τό φωτίσης, τότε ή αποκρουστικότητα του σου γίνεται πιδό άδυσταχτη, πιδό άνυπόφορη και φτάνεις να σκέπτεσαι μήπως είναι προτιμότερη ή αυτοκτονία, από τό να δλέπης μπροστά σου ένα τόσο άπαισιο θέαμα! (πιδό σιγά, σά βραχνιασμένα: "Ετσι γίνεται και με τή φτώχεια... Τὴν άνέχεσαι ως ένα όριο, αλλά μόλις φανή μια μεγάλη γιορτή και δλέψεις γύρω σου τό γενικό πανηγύρι, στο όποιο δέ μπορείς να πάρης μέρος, τότε ή πίκρα πού σταλάζει μέσα του γίνεται πιδό βαρειά, πιδό άποπνιχτική...

(σχεδόν με κραυγή) Βρέ, αδερφέ, τί τις θέλουν τις πρωτοχρονιές και τις σαχλαμάρες; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ήσυχα, χαϊδεύοντας του τό μέτωπο).— Σύχασε, αγάπη μου, όλα τα πράγματα έχουν τό νόημά τους. Ο ΑΝΤΡΑΣ (μ' έξαψι).— Για τους προνομιούχους ναί... "Αλλά για μας; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πάντα ήρεμη).— Και για μας... Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Για κείνους είναι γλέντι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Και για μας έλπίδα. (πιδό σιγά, πειστικά) Αύριο ξημερώνει καινούργιος χρόνος, σκέψου το καλά αυτό... Μπαίνει στή ζωή μας κάτι νέο, κάτι άγνωστο, κάτι πού δέ μπορούμε να ξέρουμε ακόμα, αν θα είναι θαυμάσιο ή μέτριο. "Απόψε τα μεσάνυχτα βάζουμε τό χέρι μας μέσα στον κλειστό σάκο της αιώνιότητος και τραβάμε από κεί μια καινούργια μονάδα, ένα καινούργιο χρόνο, ένα νέο λαχνό. Ποιος είναι κείνος πού ξέρει τί θα μας φέρη αυτός ο

λαχνός; Κανείς, αγάπη μου, κανείς... (πιδό σιγά) Σώπα, λοιπόν, και περιμένε...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σαν μικρό παιδάκι, πού παρσάφεται και βρίσκει παρηγορία και στεγνώνει τα δάκρυά του).— "Ός πότε; Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— "Όχι πολύ! Νά, κύττα τό ρολόι του τοίχου. Μετράει τα τελευταία λεπτά του άλλου, του παλιού χρόνου...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ξαναγυρίζοντας στην άπελπισία του).— Πού βγήκε τόσο σκάρτος! Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πειστικά).— Τί μας νοιάζει πιά γι' αυτόν; Αυτός είναι τό άχρηστο λαχείο, πού πέρασε πιά ή κλήρωσι του άγωνα και πού τό πετάς στα σκουπίδια. Σε λίγο, όμως να, σε μερικά λεπτά τής ώρας θα τραβήξουμε τόν καινούργιο μας λαχνό τόν αριθμό 1953 και, παιδιάς ξέρει, αν αυτός δεν είναι ο τυχερός μας, κείνος πού περιμέναμε ως αύτή τή στιγμή, κείνος πού θα μας λύση τα προβλήματα.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (άόριστα, σά χαμένα).— Μα έλπίζεις στά... σοβάρια; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με μικρό γέλιο).— Αυτό δά έλειψε, ν' αερολογώ τόσο ώρα. Είμαι σίγουρη, πώς σ' αυτό τό λαχείο θάχουμε έπιτυχία. Περιμένε μια στιγμή...

Βγαίνει γρήγορα-γρήγορα στην κουζίνα. Ξαναγυρίζει θοισαμδευτικά, κρατώντας ένα πρωτοχρονιάτικο δέντρο, πού τόχει φτιάξει ή ίδια, με τα χέρια της).

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Τ' είν' αυτό; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μ' δλη τή γοητεία της αναλυμένη στο χαμόγελό της).— Τό δέντρο μας! (πιδό γελαστή). Βλέπεις αυτόν τό χαρτονένιο "Αη-Βασίλη στην κορυφή του; Αυτός μας έφερε και... τα δώρα μας... Νά τα! (δυό κουτάκια είναι κρεμασμένα στα κλαδιά του δέντρου) "Ελα πιδό κοντά, αγάπη μου...

("Ο "Αντρας πλησιάζει στο τραπέζι με τό δέντρο. Τὴν ίδια στιγμή τό ρολόι του τοίχου αρχίζει να χτυπά με σάτυχτα). Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά).— Μεσάνυχτα... Ο ΑΝΤΡΑΣ (σαν αντίλαλος).— "Ο λαχνός υπ' αριθ. 1953...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ναί... "Ο καινούργιος μας λαχνός. Θα περιμένουμε τήν κλήρωσι του. Και θα τὴν περιμένουμε με ψυχραιμία, με ύπομονη, με καρτερία, γιατί... έχουμε τα δώρα πού μας έφερε ο "Αη Βασίλης. Αυτό τό κουτάκι, τό από δώ, είναι τό δικό μου...

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Στου χρόνου τόν ώκεανό ακόμη μια σταλιά. Σαν όνειρο μιανής νυχτιάς, στή γή τὴν κουρασμένη Μιάν άσπρη τρίχα έκάραξε σε καποιου τα μαλλιά. Και νέο δόντι έμεσάωσε μια νιοτή πού δλο άξάινει.

Και πόθοι αν μείναν άφθαστοι και σχέδια μισά. "Αγάπες αν ξεψύχησαν κι' αν γεννηθήκαν μιση. "Ω, έσύ πού μας ναούρισε με όνειρα χρυσά. Γέροντα χρονε, ώρα καλή! και ποιος θα σε μισηση;

Με τὴν καινούργια άνατολή να και καινούργιος (χρόνος! Γέροντα, χάρου, πού πατείς ακόμα αύτή τὴν γή! Και σύ, παιδάκι, πιδό πολύ! Μακριά σου κάθε πόνος! Χαρά κι' έλπίδα και ζωή πάρε απ' τὴ νέα αύγή!

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

φτιάξει ή ίδια, με τα χέρια της).

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Τ' είν' αυτό; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μ' δλη τή γοητεία της αναλυμένη στο χαμόγελό της).— Τό δέντρο μας! (πιδό γελαστή). Βλέπεις αυτόν τό χαρτονένιο "Αη-Βασίλη στην κορυφή του; Αυτός μας έφερε και... τα δώρα μας... Νά τα! (δυό κουτάκια είναι κρεμασμένα στα κλαδιά του δέντρου) "Ελα πιδό κοντά, αγάπη μου...

("Ο "Αντρας πλησιάζει στο τραπέζι με τό δέντρο. Τὴν ίδια στιγμή τό ρολόι του τοίχου αρχίζει να χτυπά με σάτυχτα). Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά).— Μεσάνυχτα... Ο ΑΝΤΡΑΣ (σαν αντίλαλος).— "Ο λαχνός υπ' αριθ. 1953...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ναί... "Ο καινούργιος μας λαχνός. Θα περιμένουμε τήν κλήρωσι του. Και θα τὴν περιμένουμε με ψυχραιμία, με ύπομονη, με καρτερία, γιατί... έχουμε τα δώρα πού μας έφερε ο "Αη Βασίλης. Αυτό τό κουτάκι, τό από δώ, είναι τό δικό μου...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τό άνοίγει και βρίσκει μέσα ένα γράμμα, ένα ραβασάκι προχειρογραμμένο, τσαλακωμένο. Με συγκίνησι).— Πού τό βρήκες; "Ακόμα τό φυλάς αυτό; Είναι τό πρώτο-πρώτο γραμματάκι πού σου πάσαρε δειλά, τὴν ώρα πού εμπαινεστὴν πόρτα του σπιτιού σου!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μ' εὐτυχισμένο χαμόγελο).— Ναί, ακριδώς. "Ανοίξε τώρα και τό δικό σου κουτάκι. Είναι τό δικό σου δώρο. Είναι ή... άπάντησι πού σού είχα δώσει...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τό άνοίγει. Είναι ένα λευκό χαρτί, με άποτυπωμένο επάνω του τό κραγιόνι δυό χειλιών, σ' ερωτική στάμπα φιλιού). Ναί... (πολύ συγκινημένα). Είναι ή άπάντησι... (με δάκρυα) "Αγάπη μου.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πέφτει στην άγκαλιά του).— Δέ μας λείπει τίποτα χρυσέ μου. "Εχουμε τα δώρα πού "Αη-Βασίλη και πιδό μισήμε απόψε και τόν καινούργιο λαχνό. Τί άλλο έχουμε να ευχηθούμε;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σφίγγοντας τὴν άπελπισμένα).— Τίποτα, αγάπη μου. Μόνο... χρόνια πολλά! Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Χρόνια πολλά... (Αύλαία)

Μικρά νέα

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ.— "Ενας έργάτης του Λός "Αντζελες, ο Γκόρντον Βαν "Ες, πεθαίνοντας άφησε με τή διαθήκη του σε κάθεναν ό,τι θα μπορούσε να του φανή πιδό χρησίμος, ως έξης: α) Τα υπάρχοντά του, στή μητέρα του. β) Τό σώμα του, στο πλησιέστερο Ιατρούτο επιστημονικών έρευνών. γ) Τὴν αγάπη του, σε όλες τις γυναίκες του κόσμου, και δ) Τό μυαλό του, στον Πρόεδρο Τραυμάν!

ΝΤΑΝΤΕΛΕ ΖΑΚΕΤΑ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΑ

(ΓΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ 16-17 ΕΤΩΝ)

ΥΛΙΚΑ: 600 γραμ. ή 195 δρόμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ-ΑΛΠΑΙΝ. Βελόνες Νο 2 1/2. 1 έγκαιρο. 5 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. Άζουρε-πλέξι=1η ΒΕΛΟΝΑ: 3π καλή. Βάλετε κλωστή στη βελόνα σας=1 ζετέ. 2π μαζί καλή, 1π ανάποδη, 2π καλή, 1π ζετέ δηλ. βάλετε κλωστή στη βελόνα σας. Πάρτε 1π άπλεκτο, πλέξτε 1π και γυρίστε τον άπλεκτο πόντο επάνω στον πλεγμένο. (Αυτό το κλείσιμο που κάνετε, θα το αναφέρουμε με την λέξη 1 ΑΠΛΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ, για να μην επαναλαμβάνουμε κάθε φορά το πώς πρέπει να γίνεται). 2π ανάποδη, 2π καλή, 1 ζετέ, 1 άπλο κλείσιμο, 1π ανάποδη. Συνεχίστε όπως αρχίσατε. 2η ΒΕΛΟΝΑ: 1π καλή, 2π ανάποδη, 1 ζετέ, 2π μαζί ανάποδη, 1π καλή, 5π ανάποδη. Συνεχίστε όπως αρχίσατε. 3η ΒΕΛΟΝΑ: 2π μαζί καλή, 1 ζετέ, 3π καλή, 1π ανάποδη, 2π καλή, 1 ζετέ, 1 άπλο κλείσιμο, 2π ανάποδη, 2π καλή, 1 ζετέ, 1 άπλο κλείσιμο, 1π ανάποδη. 4η ΒΕΛΟΝΑ: Θα πλεχθώ όπως η 2η ΒΕΛΟΝΑ. Συνεχίστε την πλέξι επαναλαμβάνοντας αυτές τις 4 ΒΕΛΟΝΕΣ.

ΖΑΚΕΤΑ

ΠΛΑΤΗ: Βάλετε 115π. Πλέξτε 8 έκατ. λάστιχο, 1+1π. Συνεχίστε με την άζουρε πλέξι. Κάθε 2 έκατ. θα βάξετε 1π σε κάθε μεριά, έως ότου έχετε γενικό μακρος 30 έκατ. Σε αυτό το σημείο θα σχηματίσετε τις μασχάλες κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε και στις δυο μεριές: 6π., 3π., 1π (2 φορές). Συνεχίστε ίσια. Σε 16 έκατ. ύψος της μασχάλης σχηματίστε τους ώμους. Θα κλείσετε 12π σε κάθε μεριά στην αρχή κάθε βελόνας (3 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους σε μία φορά για το ντεκολτέ της πλάτης.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Βάλετε 68π. Αρχίστε με λάστιχο 1+1π. Μετά 1 έκατ.

σχηματίστε στη δεξιά μεριά της βελόνας την πρώτη κουμπότρυπα κατά τον έξης τρόπο: Πλέξτε 3π λάστιχο, κλείστε 4π. όπως τους βρίσκετε δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Συνεχίστε με λάστιχο τους υπόλοιπους πόντους. Στην επόμενη βελόνα προσθέστε τους 4 πόντους που κλείσατε. Σε 5 έκατ. απόστασι από την πρώτη κουμπότρυπα σχηματίστε τη δεύτερη, κατά τον ίδιο τρόπο. Σε 8 έκατ. φάρδος του λάστιχου συνεχίστε το πλέξιμο κατά τον έξης τρόπο: Τους 10π της δεξιάς μεριάς θα συνεχίσετε να τους πλέκετε με λάστιχο 1+1π και τους υπόλοιπους με την άζουρε πλέξι. Στη φάσα με το λάστιχο θα σχηματίσετε ακόμη τρεις κουμπότρυπες σε 5 έκατ. απόστασι ή μία από την άλλη. Όπως η δεύτερη από την πρώτη. Ταυτόχρονα στην άριστερη μεριά θα βάξετε 1π., κάθε 2 έκατ., έως ότου έχετε γενικό μακρος 30 έκατ. Σε αυτό το σημείο σχηματίστε τη μασχάλη στην άριστερη μεριά του πλεκτού σας κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 6π., 3π., 1π (2 φορές). Ταυτόχρονα με τη μασχάλη θ' αρχίσετε το ντεκολτέ στη δεξιά μεριά: Θα πλέκετε κάθε δεύτερη βελόνα 2π μαζί μετά τους 10π με το λάστιχο (5 φορές). Κατόπιν θα συνεχίσετε να πλέκετε τους 2π μαζί κάθε 4 βελόνες, έως ότου έχετε τα 16 έκατ. ύψος της μασχάλης, για να σχηματίσετε τον ώμο. Τον ώμο θα τον σχηματίσετε, κλείνοντας τους πόντους με το άζουρ σε τρεις φορές. Συνεχίστε το πλέξιμο με τους 10π του λάστιχου. Πλέξτε τόσο, όσο χρειάζεται για το ντεκολτέ της πλάτης έως τη ραφή του ώμου. Κλείστε αυτούς τους 10π σε μία φορά όπως τους βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Θα πλεχθώ κατά τον ίδιο τρόπο όπως και το δεξιά, παραλείποντας τις κουμπότρυπες. Τους 10π της φάσας θα τους κλείσετε σε μία φορά κατά τον ίδιο τρόπο όπως κλεί-

σατε και τους άλλους 10π με το λάστιχο, αφού κλείσετε τους πόντους του ώμου.

ΜΑΝΙΚΙ: Βάλετε 62π. Πλέξτε 8 έκατ. λάστιχο 1+1π. Στην τελευταία βελόνα με το λάστιχο προσθέστε 8π σε μία φορά, δηλ. σε κανονικές αποστάσεις θα πλέκετε τον 1π δυο φορές. Συνεχίστε το πλέξιμο με την άζουρε-πλέξι. Κάθε 2 έκατ. θα βάξετε 1π σε κάθε μεριά, ως ότου έχετε γενικό μακρος 43 έκατ. Σε αυτό το σημείο σχηματίστε τη στογγυλάδα του μανικιού κατά τον έξης τρόπο: Θα κλείσετε σε κάθε μεριά 3π., 2π και κάθε δεύτερη βελόνα 1π έως ότου έχετε γενικό μακρος 55 έκατ. Κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε το πλεκτό σας με νωπό πανί πολύ ελαφρά. Ράψτε τις πλαινές ραφές, ώμους και ραφές μανικιών. Ράψτε τη φάσα στο ντεκολτέ της πλάτης και κατόπιν ενώστε την με την άλλη φάσα από την ανάποδη με μία πολύ λεπτή ραφή. Τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες. Κάνετε τις κουμπότρυπες φεστόνι. Στην άριστερη φάσα στο έσωτερικό μέρος προτού ράψετε τα κουμπιά, βάλετε μία γκρό κορδέλα το φάρδος της φάσας και κατόπιν ράψτε τα κουμπιά.

ΜΠΛΟΥΖΑ

ΠΛΑΤΗ: Βάλετε 110π. Πλέξτε 8 έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με την άζουρε πλέξι. Κάθε 2 έκατ. θα βάξετε 1π σε κάθε μεριά, έως ότου έχετε γενικό μακρος 30 έκατ. Σε αυτό το σημείο σχηματίστε τις μασχάλες κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 6π., 3π., και 1π (2 φορές). Σε 16 έκατ. ύψος της μασχάλης σχηματίστε τους ώμους. Θα κλείσετε 12π σε κάθε μεριά στην αρχή κάθε βελόνας (3 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους σε μία φορά για το ντεκολτέ της πλάτης.

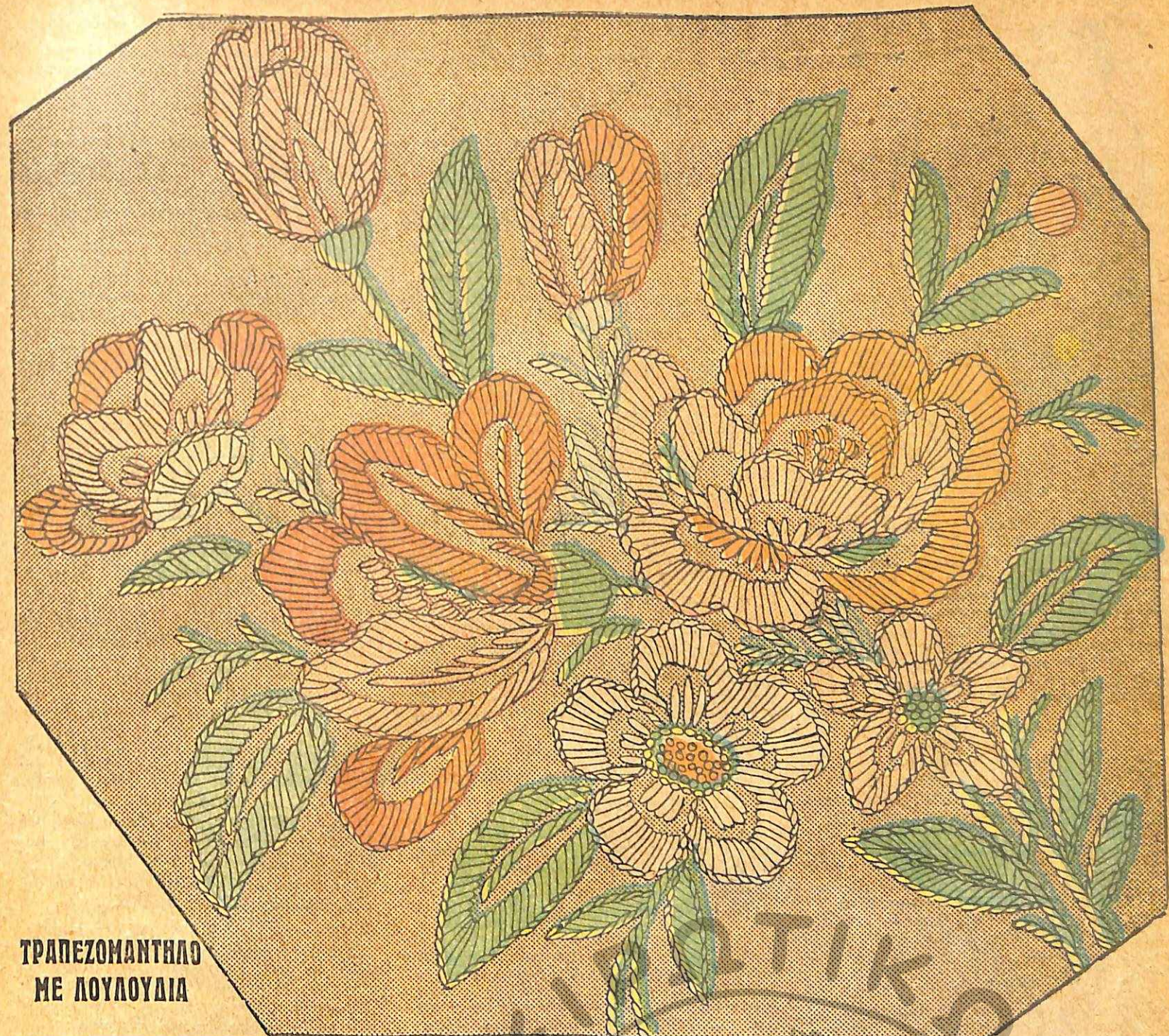
ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Θα πλεχθώ κατά τον ίδιο τρόπο όπως και η πλάτη, έως ότου έχετε γενικό μακρος 43 έκατ. Σε αυτό το σημείο θα κλείσετε 16π στο μέσον του πλεκτού, για να σχηματίσετε το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θα πλεχθώ χωριστά. Στη μεριά του ντεκολτέ εξακολουθήστε να κλείνετε, κάθε δεύτερη βελόνα: 2π (3 φορές) και 1π (4 φορές). Στο ίδιο ύψος με τη μασχάλη της πλάτης κλείστε τον ώμο κατά τον ίδιο τρόπο. Πλέξτε και την άλλη μεριά του ντεκολτέ αντίκρουστή.

ΜΑΝΙΚΙ: Βάλετε 70 π. Πλέξτε 3 έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με την άζουρε πλέξι. Κάθε 1 έκατ. θα βάξετε 1π σε κάθε μεριά, έως ότου έχετε γενικό μακρος 18 έκατ. Σε αυτό το ύψος σχηματίστε τη στογγυλάδα του μανικιού κατά τον έξης τρόπο: Κλείστε σε κάθε μεριά 3π., 2π και κάθε δεύτερη βελόνα από 1π σε κάθε μεριά, έως ότου έχετε γενικό μακρος του μανικιού 29 έκατ. Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους σε μία φορά. Πλέξτε και τ' άλλο μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε το πλεκτό σας με νωπό πανί πολύ ελαφρά. Ράψτε τις πλαινές ραφές και το δεξιά ώμο. Κατόπιν σηκώστε γύρω-γύρω στο ντεκολτέ πόντους. Θ' αρχίσετε από τον άριστερό ώμο του κομματιού της πλάτης και θα τελειώσετε στον άριστερό μπροστινό. Θ' σηκώσετε περίπου 120π. Πλέξτε αυτούς τους πόντους λάστιχο 1+1π., 3 έκατ. και κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Ράψτε την άριστερη ώμο μόνον 2 έκατ. από τη μεριά της μασχάλης. Στο υπόλοιπο ανοίγμα θα βάλετε έγκαιρο έως το λάστιχο του ντεκολτέ. Ράψτε τις ραφές των μανικιών και τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες.

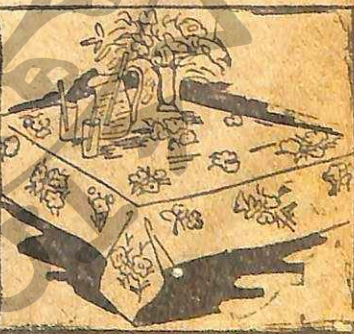
Τ. Κ.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ ΜΕ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Εσείς που θέλετε να είναι το σπίτι σας διακοσμημένο με φινέτσες, έτσι που όλα τα πράγματα να δείχνουν ότι είσθαι γυναίκα με γούστο, να κάτι που χωρίς καμμία αμοιβολία θα σας άρεση: Ένα τραπεζομαντήλο σε ύφασμα μπέζ μετρητό ή λινό, που θα είναι στερεό όσο και κομψό. Τα κεντήματα είναι αρκετά διακριτικά ώστε να προσαρμόζονται σε επιπλά οποιουδήποτε ρυθμού. Κεντιώνται με πεταχτή βελόνα και γύρω-γύρω με ριζοβελόνα, σε ζωηρούς και γλυκούς χρωματισμούς, που δίνουν στο σύνολο άπειρο χαρί. Θα μεταχειρισθίτε κλωστές κοτόν, περλέ που αντέχουν στο πλύσιμο και στο φός. Τα ανθισμένα σχέδια τοποθετούνται ισοσκορπιστά, πράγμα που επιτρέπει την έκτελεσι του κεντηματος σε οποιοδήποτε μέγεθος. Το τραπεζομαντήλο αυτό δεν θα στολίσαι μόνο το τραπέζι σας αλλά θα κοσμήσai ολόκληρη την τραπεζαρία σας.

ΟΙ ΛΕΚΕΔΕΣ

Πώς βγαίνουν από ύφασματα μάλλινα, βαμβακερά και τα μεταξωτά.

δευξενέ, όπου προσθέτετε μερικές σταγόνες αμμωνίας.

Ιώδιο

Τρίψιμο με διάλυσι αμμωνίας, ύστερα ελαφρό ταμπονάρισμα με διάλυσι εϋποσουλφίτ ντ' σούντ. "Αν το ύφασμα δεν πλένεται, χρησιμοποιήστε οινόπνευμα 90ο.

Αίμα

"Αλείψετε με ένα παχύ στρώμα πολτού αμύλου (κόλλα κολλαρίσματος) και νερού. "Αφήστε να ξεραθεί και ύστες το. "Η χλιαρό νερό με αμμωνία σε 100 δράμια νερό).

ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ

Λίπη, γάλα, βούτυρο, κρέας, κερί
"Αν πλένονται, χλιαρή σαπουνάδα. "Αν δεν πλένονται, έλλειμμα με τετραχλωριούχο άνθρακα και τάλκ.

Ζάχαρη, σιρόπι

Καθαρό νερό χλιαρό.

Πίσσα, λάδια μηχανής μαυρισμένα

α) Περνούμε με βραστό γάλα. β) Τρίβουμε με νεφτί. γ) Περνούμε με χλιαρή σαπουνάδα. "Αν το ύφασμα είναι λευκό, ξεβγάζουμε με νερό του Ζαβέλ. "Αν είναι χρωματιστό: με αλατισμένο νερό και λίγη αμμωνία.

Κερί, παρκετίνη

Καθαρό οινόπνευμα ή τετραχλωριούχο άνθραξ.

Μπογιές

α) Τρίψιμο με νεφτί, β) τρίψιμο με καθαρό οινόπνευμα ή χλιαρή σαπουνάδα, γ) ξεβγάλα με καθαρό νερό.

Καφές

"Οπως και στα μάλλινα.

Σοκολάτα

α) Βουτάτε σε χλιαρό νερό, όπου έχετε ρίξει λευκό θειούχο δόρακα. β) Σαπουνίζετε και τρίβετε με δευξενέ, γ) Τρίβετε τέλος με διάλυσι οινόπνευματος σε νερό, με μερικές σταγόνες δίκου δεξές.

Μελάνι

"Οπως στα μάλλινα.

Χυμός φρούτων

Βρέξιμο με καυτό νερό. "Αν δεν άρκεση, δοκιμάστε σε λευκό: χυμό λεμονιού με νερό του Ζαβέλ. Σε χρωματιστό: δίκου δεξέ, με 2% διάλυσι αμμωνίας.

Χυμός κόκκινων φρούτων και κόκκινο κρασί

Βουτήξτε το λεκέ επί 5—15 λεπτά σε 150 δρ. νερό, όπου θα ρίξετε 100 γραμ. διθειούχο σόδα και 50 γραμ. εϋσιντ χλωρυντρίκ. Ξεβγάλετε καλά.

Ιώδιο

Τρίψτε με εϋποσουλφίτ ντ' σούντ ή με διάλυσι δευξενέ με μερικές σταγόνες αμμωνίας. "Αν το ύφασμα δεν πλένεται, τρίψτε με οινόπνευμα 90 βαθμών.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Λίπη

Τετραχλωρικό οξύ και τάλκ. Σε ύφασμα ραγιόν, χρησιμοποιήστε αϊθέρα. Σε εύπαθη μεταξωτά, υγράνετε με γλυκερίνη, ξεβγάλετε με διάλυσι 1/2 οινόπνευμα, 1/2 νερό.

Ζάχαρη

"Οπως στα μάλλινα.

Πίσσα

"Οπως στα μάλλινα.

Μπογιές

α) Σε παλιούς λεκέδες, έλλειμμα με φρέσκο βούτυρο, β) κατόπιν τρίψιμο με αϊθέρα ή βενζίνη.

Κερί

Αϊθέρα.

Καφές

"Οπως τα χρωματιστά βαμβακερά

Σοκολάτα

Τρίψτε με χλωροφόρμιο. "Αν δεν άρκεση, όπως και για τον καφέ.

Μελάνι

Τρίψτε με τριγυκόν δεξέ (με πολλή προσοχή, προσέχοντας τα χρώματα), ή φρέσκο γάλα. Κατόπιν τρίψτε με αϊθέρα.

Χυμός ξυλών φρούτων

Τρίψτε με διάλυσι 1)3 έλκαλι και 2)3 νερού.

Χυμός φρούτων

Τρίψτε με νερό χλιαρό, μέσα στο δ-ποϊόν θα έχετε ρίξει λίγο έλκαλι (10 σταγόνες σε ένα ποτήρι νερό).

Κρασί

Τρίψτε με ζεστό γάλα και ξεπλύνετε με νερό ή ελαφρή διάλυσι αμμωνίας.

Χόρτα

"Οπως στα μάλλινα.

Ιώδιο

"Οπως στα μάλλινα, μην παρατείνετε όμως την προσπάθεια περισσότερο από 5—6 λεπτά.

Αίμα

"Οπως στα μάλλινα.

Λάσπη

Βουρτσάρετε, αφού ξεραθεί καλά, βρέξτε με λίγο ξυδι αραιωμένο με νερό και ύστερα ξεβγάλετε με σκέτο νερό.

Μπύρα

Τρίψτε με ένα βαμβάκι βουτηγμένο σε ίσο μίγμα καθαρού οινόπνευματος και νερού. Ξεβγάλετε με σκέτο νερό.

Πετρέλαιο

Τρίψτε το λεκέ με βενζίνη.

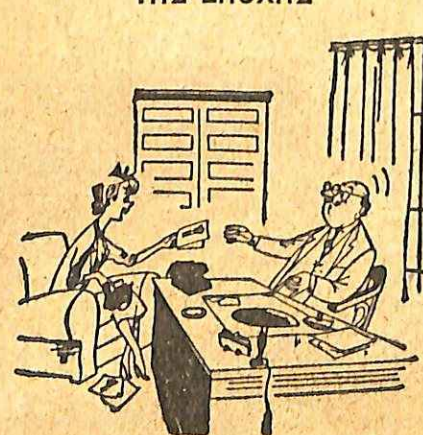
Κρέμα

Ζεστάνετε λίγη ψίχα πατάτας και α-λείψτε το λεκέ. Περιμένετε 15 λεπτά. Τινάξτε τα ξερά υπολείμματα. "Αν χρειάζεται, ξαναρχίστε.

«Άγνωστου προελεύσεως»

Δοκιμάστε σε μία έκρη, με βαμβάκι βουτηγμένο στον αϊθέρα.

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

— Συστάσεις, κύριε Διευθυντά; Νά σας πώ: έπέτυχον στον προκριματικό του διαγωνισμού για τις «ώραιότερες γάμπες του Παρισιού», απέκτησα το καλοκαίρι τον τίτλο της «Μίς Πλάζ» στις Κάννες και απέφοιτσα τρίτη από τη Σχολή γυνών χορευτριών....

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟ ΖΙΛΕ

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. ή 100 δράμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ-ΑΛΠΑΙΝ. Βελόνες Νο 2½. ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ= 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Λάστιχο 2+2π=2π καλή, 2π ανάποδη.

ΠΛΑΤΗ: Βάλετε 120 π. Πλέξτε 8 ο-κατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίστε με ζέρσευ. Στην πρώτη βελόνα που θ' αρχίσετε το ζέρσευ θα βάλετε 30π επί πλέον κατά τον έξης τρόπο: Σε κανονικές αποστάσεις θα πλέκετε 2 φορές τον ίδιο πόντο. Κατόπιν πλέξτε 16 έκατ. ζέρσευ και σχηματίστε τις μασχάλες: Θα κλείσετε 1π σε κάθε μεριά και θα συνεχίσετε να κλείνετε 1π σε κάθε μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα (10 φορές). Πλέξτε 23 έκατ. τη μασχάλη και κλείστε τους ώμους κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείσετε σε κάθε μεριά 22π (2 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείσατε τους σε μία φορά για το ντεκολτέ.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Βάλετε 70π και πλέξτε κατά τον έξης τρόπο: Τους 8 πρώτους πόντους θα τους πλέκετε πάντοτε ανάποδη, 9π καλή και τους υπόλοιπους με λάστιχο 2+2π. Πλέξτε 8 έκατ. λάστιχο, συνεχίζοντας να πλέκετε τους 8 πρώτους πόντους ανάποδη, καθώς και τους 9π καλή. Συνεχίστε με ζέρσευ, πλην των 8 πρώτων πόντων, που θα εξακολουθήσετε να τους πλέκετε ανάποδη έως το ντεκολτέ. Στην πρώτη βελόνα που θ' αρχίσετε το ζέρσευ, θα προσθέσετε 22π κατά τον ίδιο τρόπο που προσθέσατε στην πλάτη. Σε 16 έκατ. του ζέρσευ σχηματίστε τη μασχάλη: Κλείστε 1π στην άριστερη μεριά και κάθε δεύτερη βελόνα θα συνεχίσετε να κλείνετε 1π (13 φορές). Συνεχίστε ίσια. Σε 14 έκατ. ύψος της μασχάλης θα κλείσετε στη δεξιά μεριά τους 8 πρώτους πόντους και στη δεύτερη βελόνα θα κλείσετε 25π σε μία φορά. Συνεχίστε κανονικά το πλέξιμό σας και στο ίδιο ύψος της μασχάλης με

τη μασχάλη της πλάτης κλείσατε τον ώμο: Θα κλείσετε 23π (2 φορές).

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Θα πλεχθώ το ίδιο με τ' άριστερο αντίκρυστο. Στη μπροστινή φάσα θα σχηματίσετε 7 διπλές κουμπότρυπες κατά τον έξης τρόπο: Την πρώτη θα την σχηματίσετε σε 2 έκατ. από την αρχή και τις υπόλοιπες σε 6 έκατ. απόστασι τη μία από την άλλη. Θα τις σχηματίσετε κλείνοντας 3π μετά τους 3 πρώτους πόντους. Πλέξτε 2π (αυτοί είναι οι 8π του γυρίσματος της φάσας). Πλέξτε 4π και κλείσατε 3π. Συνεχίστε τους υπόλοιπους πόντους κανονικά. Στην επόμενη βελόνα θα προσθέσετε σε κάθε μεριά που κλείσατε τους 3π, 3π. Την 7η κουμπότρυπα θα την σχηματίσετε στο ντεκολτέ όταν θα πλέξετε το λάστιχο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ: Σιδερώσατε το πλεκτό σας. Ράψτε τους ώμους και γυρίσατε στα μπροστινά τις φάσες δηλαδή τους 9π από την ανάποδη. Ράψτε τις στην ανάποδη μεριά του πλεκτού σας με περαστή βελόνα. Κάντε τις κουμπότρυπες και τις δυο μαζί φετόνι. Σηκώσατε γύρω στο ντεκολτέ πόντους. Στην 1η τη βελόνα θα σχηματίσετε την 7η κουμπότρυπα. Πλέξτε αυτούς τους πόντους με λάστιχο 2+2π 10 βελόνες. Αυτές τις 10 βελόνες θα τις πλέξετε κατά τον έξης τρόπο: Θα πλέκετε 2π μαζί στην κάθε γωνία του ντεκολτέ από την καλή μεριά του πλεκτού σας, έως ότου πλέξετε και τις 10 βελόνες. Κατόπιν πλέξτε όλους τους πόντους μία βελόνα ανάποδα στην καλή μεριά του πλεκτού σας και συνεχίστε με λάστιχο. Σε κάθε μεριά που πλέκετε προηγουμένως τους 2π μαζί, τώρα θα πλέκετε στην ίδια μεριά αυτόν τον πόντο 2 φορές, έως ότου πλέξετε τις 10 βελόνες. Θα τον πλέκετε 2 φορές μόνον από την καλή μεριά του πλεκτού σας. Προτού τελειώσετε και τις 10 βελόνες, μετρήσατε διπλώνοντας το λάστιχο στην ανάποδη, για να σχηματίσετε τη

ΑΡΧΙΜΗΝΙΑ ΚΙ' ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑ ΚΙ' ΑΡΧΗ ΚΑΛΟΣ ΜΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

Νά λοιπόν που σε λίγες μέρες ξημερώνει το 1953. Κι' όλος. Θα πητε μελαγχολικά. Ναι, κι' όλος. Ο χρόνος τρέχει, κι' έμεις δεν το καταλαβαίνουμε. Ο χρόνος αρχίζει στην πραγματικότητα στην εαρινή ισημερία μαζί με το ξαναγέννημα της φύσεως.

Για τους Ρωμαίους ο πρώτος μήνας του χρόνου ήταν ο Μάρτης. Οι Γαλάτες είχαν προσδιορίσει την πρωτοχρονιά μετά το χειμερινό ήλιοστάσιο. Οι δρυίδες (ιερείς) προσμεναν το καινούργιο φεγγάρι και την έκτη νύκτα μετά το ήλιοστάσιο, δηλαδή στο πρώτο τέταρτο, οι κηρύκες τους σάλπιζαν προς τα τέσσαρα σημεία του ορίζοντος: «Ήρθε ο καινούργιος χρόνος, όλοι στο δάσος!» Τότε όλοι πήγαιναν στο πιδ κοντινό δάσος και ο αρχιερέας φορώντας λευκό μανδύα ανέβαινε πάνω σε μία θαλανιδιά (δρύ) κι' έκοβε μ' ένα όλδοχρυσό δρεπάνι το γκύ. Από τότε έγινε συνήθεια την πρωτοχρονιά να κρεμάνε οι άνθρωποι στα σπίτια τους γκύ.

Κατόπιν ο Ιούλιος Καίσαρ άλλαξε το ημερολόγιο και έφτιαξε για αρχή του χρόνου την 1η Ιανουαρίου.

Οι Έβραίοι αρχίζουν ακόμα το χρόνο την ημέρα του Πάσχα, που είναι κινητό, γιατί το ημερολόγιο τους ακολουθεί την πορεία της σελήνης. Το ημερολόγιο αυτό ορίζει ότι ο χρόνος δε μπορεί ν' αρχίσει ούτε Κυριακή, ούτε Τετάρτη, ούτε Παρασκευή.

Οι Μουσουλμάνοι ακολουθούν και αυτοί τον κύκλο της σελήνης και η πρώτη του έτους είναι πολύ μεταβλητή. Το πρώτο έτος της 'Εγίρας (ήμερομηνία, κατά την οποία ο Μωάμεθ έφυγε από τη Μέκκα και πήγε στη Μεδίνα) που αποτελεί την απαρχή του ημερολογίου τους, αντιστοιχεί με τη 16η Ιουλίου 622 μ. Χ.

Χάνεται μέσα στα δάθη των αιώνων η συνήθεια να κάνουμε δώρα την πρωτοχρονιά (αγιοθασιολατρικοί μπουναβάδες). Τα παιδιά τα περιμένουν όλοκληρο τον χρόνο. Μα και οι μεγάλοι δρίσκουν την ευκαιρία την πρωτοχρονιά να έδηλωσησαν τα αισθήματά τους, χαρίζοντας διάφορα αντικείμενα σε αγαπημένα πρόσωπα.

Λένε μερικοί ότι την καταγωγή αυτού του έθιμου πρέπει να την αναζητήσουμε στην παντοτεινή ειρήνη (από τότε οι άνθρωποι είχαν αταπάτες) που ώρκίσθηκαν να διατηρήσουν μεταξύ τους οι Ρωμαίοι και οι Σαβίνοι. Σε ένδειξη συμμαχίας, οι Ρωμαίοι πρόσφεραν στο βασιλιά Τάτιου Σαμπίνους δοτάνι από το ιερό δάσος της θεάς της Υγείας. Κατόπιν ώρισαν την πρωτοχρονιά για να γιορτάσουν την υπογραφή της συνθήκης. Ρωμαίοι και Σαβίνοι, ευχάριστοί μόνι που είχε τελειώσει ο πόλεμος, έκαναν μεταξύ τους διάφορα δώρα.

διπλή κουμπότρυπα. Κατόπιν κλείσατε τους πόντους όπως τους βάζατε, δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Σηκώσατε γύρω στις μασχάλες πόντους και πλέξτε λάστιχο 2+2π 10 βελόνες. 1 βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας και τελειώσατε με 10 βελόνες λάστιχο. Κλείσατε τους πόντους κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στο λάστιχο του ντεκολτέ. Ράψτε τις πλάγιες ραφές. Γυρίσατε το λάστιχο στη βελόνα από την ανάποδη στην ανάποδη μεριά του πλεκτού σας και ράψτε το με περαστή βελόνα. Κάντε τις δυο κουμπότρυπες φετόνι. Γυρίσατε και τα λάστιχα στις μασχάλες κατά τον ίδιο τρόπο όπως και του ντεκολτέ και ράψτε τα.

Τ. Κ.

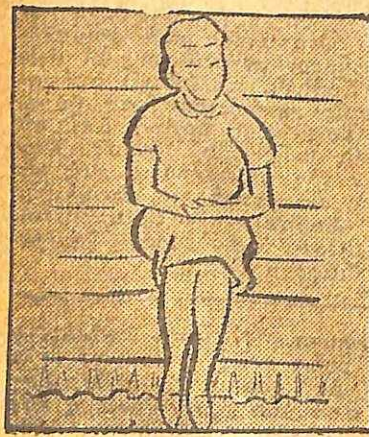
Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΝΑ ΚΑΘΕΣΤΕ

Ποιά είναι η σωστή στάση και τί πρέπει να αποφεύγετε

Παρατηρήσατε ποτέ πώς κάθε άνθρωπος έχει κι' έναν διαφορετικό τρόπο για να κάθεται; Ίσως ναί. Εκείνο όμως που πιθανόν να μη ξέρετε είναι πώς αυτός ο τρόπος προδίδει τον χαρακτήρα του ανθρώπου, τον τύπο του, τη ζωή του. Υπάρχουν γυναίκες που περνούν ατελείωτες ώρες μπροστά στον καθρέφτη για να γίνουν όμορφες, που ντύνονται κομψά και στο τέλος καταστρέφουν όλα, φανερώνοντας τα ελαττώματά τους μόλις καθίσουν σε μία πολυθρόνα. Το να κάθεται είναι πραγματικά μία τέχνη. Μία τέχνη, που τις περισσότερες φορές δεν της δίνουμε προσοχή, παρ' όλο που τη χρειαζόμαστε. Φαντασθήτε πως στην Αμερική υπάρχουν ειδικές σχολές που μαθαίνουν τις κοπέλλες πώς να κάθονται. Στα κολλέγια της Έλβετίας εξ' άλλου, όπου τα κορίτσια των καλών οικογενειών προετοιμάζονται για τα κοινωνικά τους καθήκοντα, μαζί με τα λατινικά και τα μαθηματικά, τα σπάρ και το σερίμιγμα του τσαγιού, διδάσκονται με ιδιαίτερη προσοχή την τέχνη του να κάθονται αρμονικά. Τα σχέδια που σας δίνουμε σήμερα δείχνουν περισσότερο από τα λόγια πόσο απαραίτητη είναι αυτή η τέχνη για τη γυναίκα γοητεία. Τα βγάλαμε από χαρακτηριστικές στάσεις που βλέπουμε συνήθως σε νεαρές κοπέλλες, αλλά και σε μεγάλες. Σας προτείνουμε μάλιστα μία ευχάριστη «ψυχολογική» απασχόληση. Σε μία πολυθρόνη δεξιώσι, στον προθάλαμο του δοντογίαι-τρού σας, μέσα στο τραίνο, θα περάσετε πιο ευχάριστα την ώρα σας αν δοκιμάσετε να μοντέψετε το χαρακτήρα των αντικυ-νών απ' τον τρόπο που κάθονται.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ασυλλόγι-στος όπως κι' οι τρόποι της. Δε νοιάζεται καθόλου για τους άλλους παρά μονάχα για τα δικά της καπρίτσια. Επιδιώκει να κάνει εντύπωση και κυρια-ρχείται από ένα επίμονο πνεύμα αντιρρήσεως.

Η **ΣΟΒΑΡΗ** αυτή στάση μας δείχνει πως η δεσποινίς είναι λίγο ντροπαλή και λίγο σχολαστική. Ο χαρακτήρας της είναι κοινωνικός όσο και ο τρόπος που κάθεται. Είναι μία γυ-ναίκα γεμάτη προθυμία, πίστι, εύσυννηση, αξιοπιστία και έ-πιμελής. Ίδεώδης για γραμμα-τείες και ανθρώπους εμπιστοσύ-νης.

ΑΚΟΜΑ κι' όταν μιλάει απ' το τηλέφωνο δεν παύει να εξωτερικεύει τη θηλυκότητά της. Θέλει να προσελκύει τα βλέμ-ματα όλων σε οποιαδήποτε στή-γη. Έν τούτοις είναι ένας αν-θρώπος που μπορείτε να τον εμπιστευθήτε κι' έχει ανεπτυ-γμένο το αίσθημα της φιλίας.

ΟΤΑΝ η κοπέλλα στερεώ-νη τα πόδια της στα πόδια της καρέκλας φανερώνει πως είναι γερά προσαρμοσμένη στη ζωή. Έχει χαρακτήρα ενεργητικό και φιλόδοξο κι' είναι ο καλύ-τερος σύντροφος για ένα αν-θρώπο. Η αίσθησή της όμως παει περίπατο...

ΑΥΤΗ η κοπέλλα δεν πιστεύει στον εαυτό της, είναι συγκρα-τημένη, άκαρη και πιέζεται φ-πό αίσθημα καταωτερότητας. Χαρακτήρας κλειστός και πα-ράξενος που την κάνει δυστυχ-σμένη.

ΑΥΤΗ η στάση μας δη-μιουργεί μία κακή αισθητική εντύπωση. Κι' όμως τη συναν-τάμε πολύ συχνά. Χαρακτήρας ελλεικρινής και ανοιχτόκαρδος μιας όχι συνηθισμένης γυναι-κας και με ιδιαίτερα χαρίσμα-τα.

ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΚΙ' Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ

Τα πρώτα παιγνιόχαρτα παρουσιάζονται στο τέλος του 14ου αιώνα στη Νυρεμβέργη και στις διάφορες άλλες πό-λεις της Γερμανίας. Τότε ήταν βέβαια σε εντελώς πρωτόγονη κατάσταση. Τα σχεδίαζαν και τα ζωγράφιζαν με το χέρι και γενικά ήταν εντελώς διαφορετικά από τα σημερινά. Τα διά-φορα παιγνιόχαρτα, που πολλά απ' αυτά σώζονται και σήμερα ακόμα, έχουν την καταγωγή τους από την Ιταλία.

Από την Ιταλία έγιναν γνωστά και σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη από τους πολεμιστές που επισκέπτονταν τις διάφορες χώρες. Στη Γερμανία κατασκευάστηκαν σύμφωνα με τα ήθη και τα έθιμα του τόπου. Το καρό ήταν σύμβολο των ευγενών, η κούπα συμβόλιζε την τάξη των σοφών και λογίων. Το πρά-σινο χρώμα ήταν το διακριτικό σημείο των χωρικών και κυ-νηγών. Αντί του σημερινού «μπαστούνι» είχαν το βαλάντιο, που σήμαινε την τάξη των δούλων — έπειδη στους χοίρους συνήθως έδιναν βαλάντια. Στη Γαλλία πάλι, οι εικόνες των παιγνιόχαρτων πήραν άλλη μορφή και σημασία, σύμφωνα με τα ήθη και τα έθιμα του τόπου. Το «μπαστούνι» είναι το σύμ-βολο των Ιπποτών, η κούπα (καρδιά) συμβολίζει τα ευγενή αίσθηματά. Το καρό βγήκε από το θέλος των τοξοτών και συμβολίζει την τάξη των πολεμιστών. Το σπαθί εξ' άλλου, που έχει σχήμα φύλλου, είναι το χαρακτηριστικό των γεωργών.

Τα πρώτα παιγνιόχαρτα, όπως είπαμε, ζωγραφίζονταν με το χέρι. Αργότερα όμως έτυπώνονταν. Θα μπορούσε μάλιστα να υποστηρίξει κανείς ότι οι διάφοροι σχεδιασμοί των παιγνιό-χαρτων έχουν μεγάλη σχέση με την τυπογραφία. Σήμερα τα παιγνιόχαρτα έχουν γίνει αληθινά κομψοτεχνήματα. Για την κατασκευή των χρησιμοποιούνται οι διάφορες γραφικές τέχνες, η ζωγραφία, η χαλκογραφία και η λιθογραφία. Πολλοί φη-μισμένοι καλλιτέχνες έκαναν σχέδια για παιγνιόχαρτα.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΑΣ

Ο ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ

Τέλος του μηνός. Η ατμό-σφαιρα στο σπίτι μου ήταν ή-λεκτροποιημένη. Οι λογαριασμοί, μικροί και μεγάλοι, περιμένον-την εξόφλησή τους, και η Βασι-λική μουρμούριζε από χθές το βράδυ.

— Η αιτία του κακού, είπα, είναι το νοίκι που πληρώνουμε: πεντακόσιες χιλιάδες! Παιρνω δυό εκατομμύρια! Χρεοκοπία δηλαδή!

— Να νοικιάσουμε τότε το ένα δωμάτιο! πρότεινε η Βασι-λική. Το συμβολαίο μας μάς δίνει το δικαίωμα!

— Και ποιός θα είναι ο σω-τήρας μας που θα βάλει να μείνει μαζί μου; Εγώ φωνά-κλας, εσύ γκρινιάρη, τα παιδιά ανύποτακτα... Γαυγίσματα, νια-ουρίσματα...

— Δεν ξέρεις. Υπάρχουν άνθρωποι, νοσταλγοί του οικο-γενειακού περιβάλλοντος.

— Απεφασίσθη η σύνταξη της παροακτής αγγελίας σε δυό έ-φημερίδες:

— Ζητείται έντιμος και σοβα-ρός ένοικιαστής, άνδρας ή γυ-ναίκα, παρά μικράς οικογε-νείας. Γράψατε κλπ.

— Έπειτα από δυό μέρες έκα-με την εμφάνισή της μία ξαθή-νέα:

— Διάβασα την αγγελία, κυρία, είπε στη γυναίκα μου, και...

— Η Βασιλική της έδειξε το έπιπλωμένο δωμάτιο.

— Όρατο είναι, είπε η ένδια-φερομένη. Μόνον ότι πρέπει να έχω δεύτερο κλειδί έπειδη δου-λεύω σε κομπάρζε και τη νύχτα έρχομαι άργα.

— Αυτοί είναι, πολύ, κυρία μου, άπάντησε πανικόβλητη η γυναίκα μου. (Όπως μου 'τα μετέδωσε το μεσημέρι στο τρα-πέζι). Άλλα ο σκύλος μας δεν έπιτρέπει την είσοδο στους νυ-κτερινούς επισκέπτες.

— Έχετε σκύλο; ρώτησε ά-νήσυχη.

— Σκύλο, γάτα και τρία παιδιά που δεν κλείνουν μάτι και στάμα ποτού χαράξη!

— Όπου φύγει-φύγει η ένοικιά-στρια!

Ο δεύτερος που διάβασε την αγγελία μας ήταν ένας δυστυ-χισμένος άνθρωπάκος, που τον είχε εγκαταλείψει η γυναίκα του και ζητούσε κοντά μας παρηγο-ριά. Καλός άνθρωπος αλλά με συνήθειες ασυμβίβαστες με την αξιοπρέπειά μας: Ούτε λίγο, ούτε πολύ, ζητούσε από τη γυ-ναίκα μου να τον 'συρίξη και να του κόβει τα νύχια!

— Ξέρετε, είμαι μύωψ και η άσχημία σας αυτή θα μου θυμί-ζει τη γυναίκα μου.

— Έξαεστώλη λοιπόν κι' αύ-τός.

Τρίτος ήρθε ένας γαλατάς, καλός και κουδερνός, αλλά κι' αυτός άκατάλληλος γιατί κάθε πρωί θα σηκωνόταν να φεύ-γη στις τρεις...

— Είμαστε άτυχοι, Βασι-λική! είπα στη γυναίκα μου. Το κελτούρι δέ φάνηκε άκούσι.

— Υπομονή! με παρηγό-ρησε. Κάποιος θα βρεθή να μάς άνασπλώσει.

Επιτέλους την έβδομη ήμέ-ρα κατέβασε ο ΕΝΟΙΚΙΑ-ΣΤΗΣ ΜΑΣ. Ήταν ήλικίας πε-νήντα πέντε χρονών. Γυαλιά, γέ-νεια, ιένθος. Είχε πεθάνει η γυ-ναίκα του και τον έλεγαν 'Αρι-στείδη Μαγκούφη. Του δείξαμε το δωμάτιο.

— Περιφημο! είπα άμέσως ένθουσιασμένος. Φυσικά δεν εί-ναι σαν το δικό μου... αλλά κα-λό, καλό! Το προτιμώ!

Του δείξαμε τα κάδρα.

— Αυτός είναι ο θεός μας, έξηγησε η γυναίκα μου, δείχνον-τας του τις φουστάνελες και τις μουσάκες του εικονιζόμε-νου.

— Καλό, καλό! έπανέλαμ-βανε ο ούρνανοκατέβατος ένοι-κιαστής μας. Δεν με πειράζει. Άλλωστε τί φταίει ο άνθρωπος άν φορή φουστάνελες;

Του έρεσε το ραδιόφωνο, το μικρό δωμάτιο του μπάνιου, τα έπιπλά μας κι' η φυσιογνωμία μας.

Παραμέρισα τη γυναίκα μου:

— Να του μιλήσω για τα παιδιά; της ψιθύρισα.

— Τιμουδιά! άκουσα στο αυτί μου τη συριστική φωνή της. Με το μαλακό. Να συνη-θισθώ πρώτα το περιβάλλον.

— Τι νοίκι πληρώνετε; ρώ-τησε.

— Όταν του δώσαμε την πλη-ροφωρία διευκρίνισε:

— Πληρώνετε διακόσιες χι-λιάδες λιγώτερο απ' ό,τι πλη-ρώνω εγώ στο δικό μου.

— Άνταλλάξαμε ματιές με τη Βασιλική. Ο περιέργος ένθου-σιασμός του μάς άνησυχόσε. Βλέπαμε άλλωστε κι' οι δυό ότι είχε σπίτι καλύτερο από το δικό μας.

— Θα του μιλήσω για τα παιδιά, το σκύλο και τη γάτα.

— Όχι!

— Θέλω να ξεμπερδεύω μαζί του. Δε μπορώ να κάθωμαι σε άνασμένα κάδρα.

Του δείξαμε τον κήπο, τις δυό βεράντες. Μιλήσαμε για το τηλέφωνο, τον καθαρό αέρα, τα πλυτικά του. Για όλα έδειχνε τον ένθουσιασμό του ενώ συγ-χρόνως μάς τόνιζε ότι στο σπίτι του όλα ήταν καλύτερα.

— Έγγραψε την υπομονή μου.

— Έχουμε και ταίδια... μέ-λιστα.

— Λαμπρά! ξεφώνισε. Κι' είχα μία άνησυχία μη τυχόν και δεν είχατε παιδιά!... Πόσα με το καλό;

— Τρία... τραύλισε με δειλία η Βασιλική.

— Μπράβο! έκανε ο κατα-πληκτικός ένοικιαστής μας. Εί-σαι προκομμένη! Τιποτε σκυ-λιά, γατιά, κότες, κατσίκες, γουρουνία; Υπάρχει τίποτε άπ' αυτά;

— Μας κυρίεψε και τους δυό φόβος. Μπας κι' ήταν κανένας μανιακός;

— Έχουμε ένα σκύλο και μία γάτα, ψιθύρισα μηχανικά.

Συνήλθα όμως και τον ρώτη-σα:

— Δε μου λέτε, κύριε Μαγ-κούφη; Άφού έχετε δικό σας σπίτι γιατί θέλετε να μέινετε μαζί μας;

— Διέγραψε ένα θλιβερό χαμό-γελο:

— Η μοναξιά, κύριε. Η μο-ναξιά! Έχασά τη γυναίκα μου και νοιώθω γύρω μου τρομερή μοναξιά. Αυτός είναι ο λόγος που θέλω να μένω με σας, τα παιδιά σας, τα κατοικίδια ζώα σας: Να νοιώθω ότι ξαναβρήκα την οικογενειακή γαλήνη που έ-χασα.

— Άνταλλάξαμε πόδι ματιές με τη Βασιλική και... συνεννοηθή-καμε.

— Περάστε, κύριε Μαγκού-φη, στο γραφείο μου να πιούμε ένα κονιακ και να συζητήσου-με...

★

Το άλλο πρωί ο μπατζανά-κης μου ο Χρήστος και η γυ-ναίκα του η Ζωή που μάς έ-δλεπαν να φορτώνουμε τα πρά-γματά μας σ' ένα φορτηγό αυ-τοκίνητο έτριβαν τα μάτια τους.

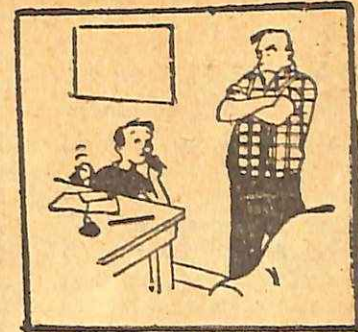
— Έτσι έσφινκα φεύγετε; ρώτησε η Ζωή την άδελφή της. Χωρίς να μάς πητε τίποτε;

— Ο Νικολάκης μας κρατούσε το κλουβί με το «φλώρο», η Άννούλα μας τη γάτα και ο Γιωργάκης μας τραβούσε το σκύλο.

Το αυτοκίνητο ήταν γεμάτο, έτοιμο να ξεκινήσει.

— Χρηστάκη μου με χάνεις! του είπα χτυπώντας τον στον ώμο. Γλυτώνω από τα νύχια σου!

— Καλά έκανε με άπορία ο

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ!...

— Λοιπόν, δεν ξέρεις πόσα κάνουν ένα και ένα;

— Μά, μπαμπά, μόλις μία βδομάδα είναι που ξαναρχίσα-με τα μαθηματικά!

σύγγαμρός μου και έκαταλ-λευτής μου. Έσύ ήταν να νοι-κιάσεις... Να μπήσεις ένοικια-στή στο σπίτι σου!

— Έτσι ήταν, όπως λες κι' όπως έλεγα κι' εγώ, του έξηγη-σα. Άλλά ο ένοικιαστής μας μάς την έσκασε: Μας ένοικίασε δλους οικογενειακός και τώρα πάμε να μένουμε σπίτι του...

Πιο πέρα η γυναίκα μου έδι-νε άκατανόητες έξηγήσεις στην άδελφή της.

— Να σε φιλήσω... Μαγκούφη μου!

ΠΑΝ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τα σχέδια του όπισθοφύλλου

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ένα μικρό παιδάκι, μπορού-σε άλλοτε η μητέρα του να το ντύσει πολύ εύκολα, χωρίς πολ-λή σκέψη και σκοτούρα—είτε αγοράζοι ήταν, είτε κορίτσι. Ένα «ώραίο» ύφασμα, άσπρο ή ροζ, ήταν «ό,τι έπρεπε» για το μικρό κοριτσάκι. Ένα πε-ρισσευμα από το κοστούμι του πατέρα έθεωρείτο ότι ή-ταν καταλληλότερα για να φτιαχτεί το παντελόνι του μι-κρού. Τώρα τα πράγματα άλ-λαξαν. Οι γονείς θέλουν να ντύσουν τα παιδιά τους εύθυ-μα, χαρωπά, με ζωγρά χρώμα-τα και πρωτότυπα σχέδια, ταίριασμένα στην εύθυμη και χαρούμενη ψυχολογία του παι-διού. Κάθε παρδαλό πουκαμι-σάκι, κάθε τσεπάκι στο παντε-λόνι του νεαρού, κάθε φιδόκος, πρέπει να είναι μία άφορμη χαράς και γλεντιού για το παιδάκι. Δυστυχώς, έτοιμα δεν τα βρίσκει κανείς ακόμη για είδη αυτά ρουχισμού των παι-διών. Ίδιως για τα αγοράκια, εκτός από το κλασσικό «σκα-κάκι» και το κοντό παντελό-νι, σχεδόν τίποτε άλλο δεν μπορεί να βρή κανείς στα κα-ταστήματα. Τα μοντελάκια του έξωφύλλου μας θα βοηθήσουν τις μητέρες που έχουν τη διά-θεσι και τη δυνατότητα να κάνουν κάτι ξεχωριστό στα παιδάκια τους, δίνοντάς τους ίδιες και σχέδια.

1.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

2.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

3.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

4.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

5.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

6.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

7.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

8.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

9.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

10.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

11.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

12.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

13.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

14.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

15.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

16.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

17.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

18.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

19.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

20.— Ζακέτα από ύφασμα. Κλείνει με φερμουάρ μπρο-στά και έχει πλεκτές τις μαν-σέτες και το κάτω τελείωμα.

Μία παιδούλα στεκόταν μπροστά σ' ετήθρινα με σοβαρά μάτια...

(Εικονογράφηση τ. Α. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ)

Το χειμώνα εκείνο άπο-
μεσήμερο μία παιδούλα
στεκόταν μπροστά στη θιτρίνα
με το μέτωπο κολλημένο στο
τζάμι, κυττάζοντας με σοβαρά
και δόλοισι μάτια ένα-ένα
τους έκτεθειμένους θησαυρούς,
σά να έψαχνε κάτι συγκεκρι-
μένο. Ξαφνικά, σήκωσε το κε-
φαλάκι της ικανοποιημένη και
μπήκε στο κατάστημα αρχαιο-
τήτων.

Πίσω από τον πάγκο στεκό-
ταν ο Νίκ, ένας άντρας τριάντα
μόλις χρονών, αλλά που τα μαλ-
λιά στους κροτάφους άρχισαν
κίχλας να στολίζονται με άση-
μένιες τρίχες. Το πρόσωπό του
ήτανε μελαγχολικό και πικρα-
μένο καθώς κυττάζε τη μικρή
πελάτιστα που άπλωσε τα γυ-
μνά χεράκια της πάνω στον
πάγκο.

—Κύριε, άρχισε, μπορείτε
να μου δείξετε, σάς παρακαλώ,
το κολιέ με τις γαλάζιες χάν-
τρες που έχετε στη θιτρίνα;
—Ο Νίκ παραμέρισε την κουρ-
τίνα και πήρε το κολιέ. Οι γα-
λάζιες χάντρες άστραφταν χα-
ρούμενα καθώς τις άπλωσε με
μπροστά στα θαμνωμένα μά-
τια της.

—Είναι υπέροχες, ψιθύρισε η
παιδούλα, σά να μονολογούσε.
Μου τις κάνετε σάς παρακαλώ
ένα δεματάκι;

ΟΙ ΓΑΛΑΖΙΕΣ ΧΑΝΤΡΕΣ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Σε λίγο ο Νίκ γύρισε. Κο-
ρούσε στο χέρι ένα δεματάκι
τυλιγμένο με κόκκινο χαρτί και
δεμένο με μία πράσινη κορδε-
λίτσα. —Είσαι έτοιμη, της εί-
πε απλά. Πρόσεχε μην το χά-
νεις στο δρόμο.

Τού έστειλε ένα ευτυχισμένο
χαμόγελο καθώς περνούσε την
πόρτα. Μέσα απ' τη θιτρίνα
την παρακολούθησε με το βλέμ-
μα ν' απομακρύνεται, ενώ με-
λαγχολικές σκέψεις πλημμύρι-
σαν το μυαλό του. Η Τζήν
Γκρέις και οι γαλάζιες χάντρες
της τού είχαν άνασκαλίσει μία
πληγή που ήταν ακόμα άνοιχτή.
Τα μαλλιά της παιδούλας ήσαν
ξανθά σαν τα στάχια, τα μά-
τια της γαλάζια σαν τ' ουρα-
νού το χρώμα.

Κάποτε, δεν είχε, περάσει
πολύς καιρός από τότε, ο Νίκ
άγαπούσε μία κοπέλλα με ολόθι-
δια ξαυθά μαλλιά και γαλάζια
μάτια. Και το κολιέ με τις
γαλάζιες χάντρες θα γινόταν
δικό της...

—Αλλά ένα μοιραίο γλύστο-
μα σ' ένα λασπωμένο δρόμο
γκρέμισε το όνειρό του... Η ά-
γαπημένη του έπεσε θύμα ενός
αυτοκινητιστικού δυστυχήμα-
τος...

—Από τότε ο Νίκ ζούσε όλο-
μόναχος με τον πόνο του. Ή-
ταν ευγενικός και περιποιητι-
κός με τους πελάτες, αλλά ύ-
στερα από τις ώρες της δου-
λειάς, ο κόσμος του φαινόταν
άμετάκλητα άδειος. Προσπα-
θούσε να ξεχάσει και θυβίζονταν
όλοένα και περισσότερο στη μο-
ναξιά του.

Τα γαλάζια μάτια της Τζήν
Γκρέις ξαναφάνηκαν στο μυαλό
του ακόμα πιο ζωντανή τη θύ-
μιση τού τί είχε χάσει. Η θλιψη
ήταν τόσο, που δεν είχε μάτια
να ιδεί τους χαρούμενους πελά-
τες που έρχόντουσαν να ψωνί-
σουν για τις γιορτές. Τις έπο-
μενες δέκα μέρες είχε πολλή
δουλειά. Γυναίκες μπαϊνόδωγι-
ναν, κουβεντιάζοντας αδιάκοπα,
γελώντας. Διάλεγαν βραχιόλια,
μπιμπέλο, δαχτυλίδια και πα-
ζάρεαν.

—Όταν και ο τελευταίος πε-
λάτης γύηκε, άργά την παραμυ-
νή της πρωτοχρονιάς, άναστέ-
ναξε με άνακουφισι. Άλλος έ-
νας χρόνος είχε περάσει. Άλλά
για τον Νίκ η νύχτα δεν είχε
ακόμα τελειώσει.

—Η πόρτα άνοιξε και μία νέα
μπήκε μέσα διασπαστικά. Με ένα
ανεξήγητο, σκίτημα ένοιωσε
πως τού ήταν γνωστή, χωρίς
ωστόσο να μπορεί να θυμηθί-
τού και τότε την είχε ξαναίδη-
Τα μαλλιά της ήσαν χρυσαφιά
και τα μάτια της γαλάζια. Δί-
χως να μιλήσει, έβγαλε από την
τσάντα της ένα δεματάκι τυλι-
γμένο άδέξια σ' ένα κόκκινο
χαρτί και δεμένο με μία πρά-
σινη κορδέλα. Και, τώρα, το
κολιέ με τις γαλάζιες χάντρες
άστραφτε ξανά μπροστά του.

—Σείς πουλήσατε αυτό το
κολιέ; τόν ρώτησε.
—Ναι, έγω.

—Είναι αληθινές οι πέτρες;
—Μάλιστα. Όχι βέβαια ά-
πό τις πρώτες, αλλά αληθινές.

—Μπορείτε να θυμηθίτε σε
ποιόν το πουλήσατε;

—Ήταν ένα κορίτσάκι. Λε-
γόταν Τζήν. Τις άγόρασε για
δώρο στη μεγάλη της άδελφή.

—Πόσο άγορίζονταν;

—Η τιμή, της είπε με επι-
σημότητα, είναι ζήτημα έπι-
στευτικό μεταξύ πωλητού και
άγοραστή.

—Μά η Τζήν δεν είχε ποτέ
στα χέρια της παραπάνω από
μερικές πέννες. Πώς μπόρεσε
να τό πληρώσει;

—Ο Νίκ τύλιξε ξανά το πα-
κετάκι μέσα στο κόκκινο χαρτί
και το έδωσε με την πράσινη
κορδελίτσα.

—Πλήρωσε τη μεγαλύτερη
τιμή που μπορεί κανείς ποτέ να
πληρώσει, είπε. Έδωσε, ότι
είχε!

Μία σιωπή έπεσε τότε ανάμε-
σά τους. Που γέμισε το μικρό
μαγαζάκι. Σε κάποιο άπόμα-
κρο καμπαναριό μία καμπάνα
άρχισε να σημαίνει χαρούμενα.
—Ο ήχος της μακρινής καμπά-
νας, το μικρό δεματάκι πάνω
στον πάγκο, το έρωτηματικό
βλέμμα της νέας και το παρα-
ξενο και το τόσο γλυκό σκί-
τημα στην καρδιά τού άντρα,
όλα αυτά είχαν γίνει χάρη στην
άγάπη μιας παιδούλας.

—Μά γιατί τό κάνατε αυτό;
Πήρε το δεματάκι πάνω από
τον πάγκο.

—Ξημέρωσε κίχλας πρωτο-
χρονιά, της είπε. Και δεν έχω
δυστυχώς κανένα για να τού
χαρίσω κάτι. Μου έπιτρέπετε
να σας συνοδεύσω ως τό σπίτι
σας και να σας εύχηθώ τα χρο-
νια πολλά στην πόρτα σας;

Κι' έτσι, με συντροφιά τού
ήχους από πολλές καμπάνες
τώρα και προχωρώντας ανάμε-
σα στο χαρούμενο πλήθος, ο
Νίκ Ρίτσαρντ και μία νέα που
το όνομά της έμελλε σύντομα
να τό μάθει, χαιρέτησαν τη με-
γάλη μέρα που φέρνει την έλ-
πίδα στις καρδιές όλου τού κό-
σμου.

ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΚΕΝΝΥ

★

—Απ' όλον τόν κόσμο

ΕΜΜΟΝΗ. — Στο Λονδίνο,
η κυρία Τσούερσευ έπέτυχε να
πάρη για δεύτερη φορά στη
ζωή της διαζύγιο. Τόν είχε κα-
τηγορήσει ότι διατηρούσε πα-
ράνομο δεσμό με την ίδια γυ-
ναίκα, την όποια είχε και πά-
λι άποκαλύψει ότι ήταν φιλε-
νάδα του, την πρώτη φορά που
πήρε διαζύγιο απ' αυτόν.

ΑΦΗΡΗΜΑΔΑ. — Στην Ίν-
διανούπολη (Η.Π.Α.) ο δημο-
σιογράφος Μπρούς Χίλτον έ-
κανε τό έξής πείραμα: Έκά-
θισε στη γωνιά ενός δρόμου,
φορώντας μούρα γυαλιά, κρα-
τώντας μία κιθάρα και έχοντας
επάνω κρεμασμένη μία έπι-
γραφή που έλεγε: «Δέν είμαι
ούτε τυφλός, ούτε μουγγός, ού-
τε παράλυτος, και δεν έχω ά-
νάγκη από χρήματα». Υστε-
ρα από 40 λεπτά είχε μαζέψει
78 σέντες (12.000 δρχ.) χαρ-
κτιστικό της άφρημάδας με
την όποια οι άνθρωποι... έ-
λεον τόν πλησίον τους!

ΠΩΣ τό περιμένατε, αυτό τό γε-
γονός! Τώρα πιά, τό μαρτύριο
έφθασε και άσφαλώς πολλές φο-
ρές ως τώρα θα είχατε κάνει τη σκέ-
ψη ότι η γέννησή του θα έσήμαινε την
επάνοδο της ζωής σας στον κανονικό
της ρυθμό.

Όταν όμως κυτταχθήκατε στον κα-
θρέφτη και εξέτασατε τη σιλουέτα σας
και όταν άργότερα έπιχειρήσατε να
φορέσετε τό κομψό σας ταγιεράκι,
νοιώσατε κάποια άπογοήτευση και ά-
σφαλώς άναρωτηθήκατε τί θα πρέπει
να κάνετε ώστε τό σώμα σας να ξα-
ναβρη την παλιά σας γραμμή, και ή
μεση σας να ξαναβρη στα μέτρα που
θα σας έπιτρέψουν να ξαναφορέσετε
τά φορέματα που κρέμονται — μήνες
τώρα — άχρηστα στην γκαρνταρόμ-
πα σας.

Μην άνησυχίτε, νεαρές μου κυρίες,
μην τρομάξετε! Βέβαια, τό σώμα σας
έχει ύποστή κάποια μεταβολή, μέσα
στους έννέα αυτούς μήνες που πέρα-
σαν και θα χρειασθίτε ένα διάστημα για
να ξαναπαρή, προσδευτικά, την έλα-
στικότητα του και να πλησιάσει — αν
δχι να φθάσει τελείως — στην παλιά
του γραμμή. Σ' αυτό μπορεί θαυμάσια
να σας βοηθήσει η καθημερινή και κα-
τάλληλη γυμναστική.

Βέβαια, ξέρουμε ότι ο νέος ρόλος
σας, της μητέρας, σας άπασχολεί πο-
λύ, ή ζωή σας βρίσκεται κυριολεκτικά
άναστατωμένη από την παρουσία του
μωρού, και νοιώθετε συχνά κατάκοπη.

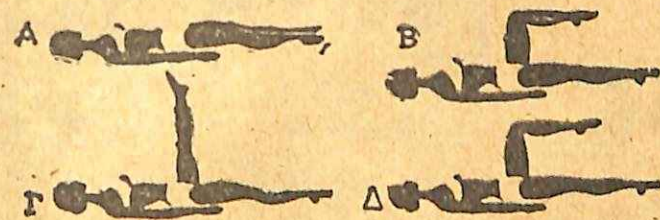
Κάνετε όμως ένα κουράγιο, προσ-
παθήστε να βρήτε τη λίγη ώρα που

κάθε μέρα για τη γυ-
μναστική σας: θα νοιώσετε γρήγορα
θάρος από τα καλά άποτελέσματα
που θα αντίληφθήτε καθώς και από τό
που θα αντίληφθήτε της εύεξίας που θα σας
δημιουργήσει ή άσκηση.

Σας δίνουμε έδώ μία σειρά από γυ-
μναστικές άσκήσεις που, έκτελούμενες
προσδευτικά, θα σας έπιτρέψουν να ά-
ποκαταστήσετε πλήρως την άρμονία
του σώματός σας και να ξαναπαρήτε
γρήγορα την κανονική σας σιλουέτα.

Από τις πρώτες ήμέρες άμέσως με-
τά τόν τοκετό, όπως βρίσκεσθε ξαπλω-
μένη στο κρεβάτι — και άφου πάρετε
την έγκριση τού γιατρού σας — άρ-
χίστε μερικές άπαλές κινήσεις τών
ποδιών, που θα διευκολύνουν την κυ-
κλοφορία.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΡΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

1) Διαδοχικό σήκωμα τών γονάτων: Ξαπλωμένη στο
κρεβάτι, τα χέρια κατά μήκος τού σώματος και τό ένα
πόδι ακίνητο, λυγίστε τό άλλο πόδι, τεντώστε τό προς
τό ταβάνι, λυγίστε τό πάλι και ξαναφέρετε τό δίπλα στο
έλλο. Κάνετε τις ίδιες κινήσεις με τό έλλο πόδι.
2) Έπαναλάβετε τό ίδιο, με τα δύο πόδια.

Τρεις περίπου έβδομά-
δες μετά τόν τοκετό, άρ-
χίστε άσκήσεις που έχουν
σκοπό να σφίξουν τούς
μύς και τό ύπογάστριο.

Άσκηση «ποδήλατο»: Ξαπλωμένη άνάσκελα, με τα
χέρια στον τράχηλο, άρχίστε να κινήτε διαδοχικά τα
πόδια, φέρνοντας τα γόνατα προς τό στήθος. Έπανα-
λάβετε την κίνηση αυτή 10 φορές προς τη μία κατεύθυ-
ση και 10 προς την έλλη (ανάποδα).

Ξαπλωμένη άνάσκελα, με τα χέρια στον τράχηλο, δι-
πλώστε τα γόνατα. Τεντώστε τα πόδια, με τις μύτες προς
τό ταβάνι, κι' ύστερα αφήστε τα — ένωμένα πάντα —
να κατεβούν σιγά-σιγά προς τό δάπεδο, 12—20 φορές.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΣΗ

1) Όρθια όπως δείχνει
τό σκίτσο: Σκύψτε προς
τά άριστερά, στρίβοντας
συγχρόνως τόν κορμό, ώ-
στε με τό δεξί σας χέρι
να άκουμπήσετε την άκρη
του άριστερού ποδιού, ενώ
τό άριστερό χέρι ύψώνεται
ψηλά προς τό ταβάνι, και
τό παρακολουθείτε. Η έ-
κείνη κίνηση προς την έλλη
πλευρά 8—20 φορές.

Καθιστά, με τα πόδια άνοιγμένα, κρατήστε μία μπά-
λα και άκουμπάτε τη μπάλα πότε δεξιά και πότε ά-
ριστερά από κάθε πόδι σας. Έπαναλάβετε 20 φορές.

Είναι επίσης χρήσιμο να άνακουφίσετε τη σπονδυλική
σας στήλη από τη διαρκή προσπάθεια που καταβάλλει
για να υποβάσσει έσας και τό μωρό σας.
Ξαπλωμένη άνάσκελα, με τα χέρια κατά μήκος τού
σώματος, ελπίνετε βαθιά και άνασπώνετε συγχρόνως
τό θώρακα και την κοιλιά.

Καθισμένη «όκλαδόν», με τα χέρια
στον αυχένα, διαγράψτε με τούς άγ-
κώνες μικρούς κύκλους, προσπαθώντας
να φθάσετε όσο τό δυνατόν πιο πίσω
από τό κεφάλι σας.

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝΩΣΕΤΕ ΤΟ
ΣΤΗΘΟΣ

1. Όρθια, με τα πόδια
έλαφρά στη διάσταση και
τα χέρια στην πρόταση.
Με τεντωμένα τα χέρια
κάνετε γρήγορες μικρές
κινήσεις «αερίδου». Έπα-
ναλάβετε 30 φορές.

2. Όρθια, άπέναντι
στον τοίχο ή σε κάποιο
άλλο έπιπλο, σε άπόστα-
σι 30 περίπου εκατοστών,
λυγίστε τα χέρια σας και
φέρετε τό στήθος όσο τό
δυνατόν πλησιέστερα στον
τοίχο, διατηρώντας τό σώ-
μα σας σφιγμένο.

Πιστεύουμε ότι μ' αυτές τις λίγες και άπλές άσκή-
σεις, αν τις κάνετε τακτικά, συνοδευσίτας τις με μία
προσεκτική διαίτα, θα έχετε ξαναβρη μέσα σε πολύ λί-
γον καιρό την παλιά σας σιλουέτα — σημείο κλής υ-
γείας και νεότητας.

«Η ΧΑΡΑ ΝΑ ΣΑΣ ΚΑΝΗ ΤΟ 1953 ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ»

Αυτή την εύχη άπετύπωσε σ' έδισκους γραμμοφώνου ή Πάιπερ Λώρυ κι' έστειλε σ' όλους φίλους της μαζί μ' ένα δώρο για τον καθένα. Φυσικά δέν ήταν δυνατό να γίνη το ίδιο και για όλους τους θαυμαστές και θαυμάστριές της σ' όλη τη γή που μετά την προβολή της ταινίας της «Ο

κλέφτης της Γαγγέρης» έγιναν άμέτρητοι. 'Η Πάιπερ Λώρυ έγινε άξεχαστη για την τσαχπινιά, το ταλέντο και την όμορφιά της από αυτή την ταινία και θα ήταν δύσκολο να ίκανοπο ήση όλο τον κόσμο. Στέλνει λοιπόν σ' όλους αύ την τή φωτογραφία της με την παραπάνω εύχη.

ΤΙ ΤΡΩΝΕ

οι 'Αμερικανίδες για να είναι κομψές

Σίγουρα οι 'Ελληνίδες, κρίνοντας με τις δικές μας αντίληψεις για τη γυναικεία διαίτα, θα βρουν τρομερά λάθη στη διατροφή των 'Αμερικανίδων.

Συνεφθίτε λοιπόν, ότι το κρέας πού έσείς, κυρίες μου, τις περισσότερες φορές το άποφεύγετε σαν έχθρο της κομψότητός σας, είναι ή βάση της καθημερινής τροφής. Οι 'Αμερικανίδες δέ φοβούνται τα μπιφτέκια, το χοιρινό κρέας και τα κοτόπουλα, ούτε το γάλα, το βούτυρο και τ' αυγά. 'Η τροφή τους δέ διαφέρει άπ' των άνδρών, παρά μονάχα στην ποσότητα. Το μαγείρεμά τους όμως δέν είναι τόσο πολυπλοκό όσο στον τόπο μας, είναι χωρίς φαντασία. 'Εκεί τα μπιφτέκια τ' άφίνουν πολύ λίγο στη φωτιά, χωρίς λίπη και σάλτσες, και τα κοτόπουλα τα τηγανίζουν. Στις άκτες της 'Αμερικής υπάρχει άφθονο κι' έξαιρετικό ψάρι, μία τροφή πού λατρεύουν οι γυναίκες, μία τροφή θρεπτική και έλαφρά.

Κάθε πρατήριο στην 'Αμερική πουλάει ψωμί σ' έκα τουλάχιστον ποιότητες, άπ' το πολύ άσπρο ως το πολύ μαύρο. Το πιο κοινό ψωμί είναι το πολύ άσπρο, πού το φτιάχνουν με τόσο φινό αλεύρι, ώστε να μοιάζει με... μπισμπάκι. (Το άσπρο ψωμί έχει το προσόν να μην παχαίνει). Στα πρατήρια υπάρχουν ακόμα και ψωμάκια τυλιγμένα σ' εσelloφάν, όλόκληρα ή κομμένα σ' έφτες. Οι κυρίες πού κάνουν διαίτα για ν' αδυνατίσουν, τρώνε αυτές τις έφτες μ' ένα λεπτό στρώμα βούτυρου μαζί με το τσάι τους.

Για τις έργαζόμενες γυναίκες υπάρχουν τα μπάρ-ριστωράν, πού τρώει κανείς στο πόδι. Το συνηθισμένο φαγητό εκεί είναι ένα άπλο «σάντουιτς». «Με το ψωμί το θέλετε;» ρωτάνε τα γκαρσόνια. Για τις γυναίκες πού δέ θέλουν να παχύνουν, υπάρχει ψωμί χωρίς λίπος, ψωμί με «έλαττωμένες θερμίδες», όπως το λένε. Αυτό το σάντουιτς έχει πια καθιερωθή, με ώρισμένη τιμή κι' ώρισμένες θερμίδες, όσες χρειάζονται για να κρατηθή ο οργανισμός. Μαζί με το σάντουιτς μπορεί να παραγγείλουν ξεροψημένα όρεκτικά λουκάνικα και καυμιά άνάμικτη σαλάτα, πολύ άπλή κι' έλαφρά.

'Εκείνες πού κρατούν πιο άυστηρά τη διαίτα τους είναι οι καλλιτέχνιδες, πού γι' αυτές ή λεπτή γραμμή είναι σαν πολύτιμη έρμίνη, και τα μανεκέν, πού δέ μπορούν να περάσουν τα μέτρα της μέσης και των γοφών ούτε φυσικά το κανονικό βάρος τους. Οι υπόλοιπες 'Αμερικανίδες, ακόμα κι' αν είναι ρομπές, δέν αντίστέκονται στον πειρασμό ενός μπιφτεκιού.

Το φαγητό όμως πού έχει τη μεγαλύτερη πέρση στην 'Αμερική και καμιά γυναίκα δέν άποχωρεί μπροστά του, είναι το «συκοτάς», φτιαγμένο με καλαμπόκι και φάβα, πολύ νόστιμο και βαρύ, αλλά θαυματουργό για το δέρμα.

Κάποια άπ' τις άναγνώστριες θα σκεφθή άσφαλώς ότι αυτό το φαγητό δέν είναι και τόσο κατάλληλο για την κομψότητα της γραμμής. 'Εδώ όμως πρέπει να πούμε πως ή λεπτή εμφάνιση είναι κάτι διαφορετικό άπ' το άδύνατο σώμα. Οι 'Αμερικανίδες δέ θέλουν νάναι άδύνατες.

Έχουν καθορίσει, ότι για μία γυναίκα πού έχει ύψος 1,46, το άνάλογο βάρος πρέπει νάναι 60 κιλά, με 94 έκατοστά περιφέρεια, 67 μέση, 80 στήθος, 91 γοφούς. Πάνω σ' αυτά τα μέτρα στηρίζεται άνάλογα με το ύψος τους και γι' αυτό δέν είναι ποτέ ούτε πολύ παχείες, ούτε πολύ άδύνατες, έκτος των εξαιρέσεων. Όταν έχουν πολλή όρεξη, φροντίζουν να την ίκανοποιούν χωρίς υπερβολές. Τρώνε ένα πιάτο φρούτα πριν άπ' το γεύμα και περιορίζουν την υπόλοιπη τροφή ή άρχίζουν με μία καλή σαλάτα, αντί ζυμαρικών. Και προπάντων πίνουν χυμούς φρούτων, έφθονους χυμούς, πού κρατούν το δέρμα όρεσέρο και βελούδινο.

ΜΙΑ ΕΥΚΟΛΗ ΝΥΧΤΙΚΙΑ ΦΤΗΝΗ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΣΙΚ

Χαριτωμένη πρωτότυπη νυχτική άπό βαμβακερό ύφασμα. Μπορείτε να τη φορέσετε και μόνη σας, εύκολάτα. 'Η γαρνιτούρα γίνεται με το κροσέ (με το βελονάκι). 'Η νυχτική αυτή έχει πλεονέκτημα να είναι φτηνή και κομψή.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΙΣ ΓΚΡΕΝΑ ΝΤΑΛΙΕΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΡΑΚΗ

Βον

«Αν ήταν άλλη φορά η Μαρία θα άποχωρούσε. Μά τώρα όχι! Μέσα στις είκοσι τέσσερις ώρες που μεσολάβησαν από τη στιγμή που η Κάκια άποκάλυψε σε ποιά κατάσταση βρίσκεται, είχε νοιώσει μιάν άπίστευτη μεταβολή στον έαυτό της. Δέ θα τόν άφινε!

— Θυσίασε μιά ώρα άπ' τις πολλές άσυχολίες σου! Δέν πρόκειται νά σε άπασχολήσω περισσότερο άπό λίγα λεπτά. Ούτε πρόκειται φυσικά νά έκτεθής άν με δούνε μιά φορά άκόμα μαζί μου! Λοιπόν άποφάσισε.

Η φωνή της δέν έτρεμε καθόλου. Ήταν σταθερή και τó ύφος της μαζί με μιά πικρή εύνοια, έκρυβε και κάτι σαν άπειλή. Η ίδια παραξενεύτηκε με τόν τρόπο που τó μιλούσε. Μά σχεδόν άμέσως τó βρήκε φυσικό ύστερα άπό τά δσα είχαν συμβή...

— Γιατί δέ μου τά λές τώρα τά δσα έχεις νά μου πής; ρώτησε.

— Δέ γίνεται. Τέτοια πράγματα δέν λέγονται στό τηλεφώνον. Σε περιμένω ύστερα άπό μιά ώρα στό "Άλσος, στό Περίον τού "Αρεώς!" Θάμαι στή βεράντα με τά τζάμια.

Κατέβασε τó άκουστικό χωρίς νά περιμένη άπάντησι και βγήκε άπό τó γραφείο της. Έβριζε μιά ματιά στό ρολόι. Είχε καιρό άκόμα...

Τήν ίδια στιγμή δ' "Άλκης Σέφερης κατάλαβε πώς η ιστορία του με τή Μαρία Ζορμπά δέν είχε τελειώσει άκόμα. Κι' αυτό δέν τó άρεσε. Τόν είχε προειδοποιήσει δ Βαρδέκας μιά δέ θέλησε νά τόν πιστέψη. "Υστερα άπό τά δσα έγιναν εκείνο τó βράδυ στόν γκαρσονιέρα της δδού Μαυροματιάων δ Βαρδέκας πýγε και τόν συνάντησε και τού διηγήθηκε τά καθέκαστα.

— Η Μαρία είναι πολύ ζόρικια! τού είπε. Δέ μοιάζει με τις άλλες. Είναι άγριμί...

Έκείνος γέλασε.

— Μη γελάς! Δέ θα ξεμπλέξης εύκολα μαζί της.

— Καλά, αυτό θα τó δούμε!

Παρ' όλα αυτά περιμένε ένα τηλεφώνημά της. Ήξερε πώς θα ζητούσε νά τόν δή, νά τού παραπενηθί για τά φερσίματα τού φίλου του. Είχε παραξενευτή μάλιστα που άόγησε. Και όταν έβριζε τήν άρρώστεια της τηλεφώνησε στόν Παπαδόπουλο κι' άφού τού είπε άπλά πώς τó «είδύλλιο χόλασε» ζήτησε με τóπο νά μάθη λεπτομέρειες. Πάπο σ' αυτή τήν κουβέντα έδειξε τις άνησυχίες του μήπως έπρόκειτο για καμιά άπίστευτη άυτόκτονιάς, που θα τόν έβαζε στό υπέλαιδες και θα έξέθετε τó δνομά του άπό τó θόρυβο που θα κάνανε οι έφημερίδες γύρω

άπό τόν έστειλα...

άπό τούτη τήν ύπόθεσι. Εύτυχώς δέ συνέβαινε τίποτα τέτοιο και ήσυχασε. Κι' όταν άργότερα έμαθε πώς η Μαρία ξαναπήγε στό ύπουργείο και δέ δοκίμασε νά τόν ζητήσει νά μιλήσουνε, σιγουρευτηκε πώς όλα τελείωσαν άμωως, χωρίς εκείνες τις συγκινητικές σκηνές και τά δάκρυα, που τόσο συχνά τονε.

— Τό είδες τί καλά πού πήγαν όλα; είπε μιά μέρα στό Βαρδέκα. Σκέφτηκε λογικά και άποφάσισε νά... κρατήσει τήν άξιοπρέπεια της! Δέ θέλει πιά νά με δή στά μάτια της. Αυτό δέβαια, πως καταλαβαίνει, μου ήρθε γάντι.

— Ο άλλος κούνησε τó κεφάλι του.

— Δέν τó φαντάζομαι...

Και είχε δίκιο. Νά που άργησε μιά ήρε δέ τηλεφώνημα. Και με τί ύφος! Τού έκλεισε τó άκουστικό χωρίς νά περιμένη νά της μιλήση. Τόσο σίγουρη ήταν πώς θα πάη στό ραντεβού που τού άρρισε...

Όταν η Μαρία, άφοδ περιπλανήθηκε κάμποσο στους δρόμους της Άθήνας σχεδιάζοντας τó τί θα τού πή, πήγε στό "Άλσος δ Σέφερης ήταν εκεί και τήν περιμένε. Αισθάνθηκε όσο κι' άν προσπαθούσε νά κρατήσει τήν ψυχραιμία της μιά ελαφική ταραχή καθώς τόν άντίκρισε. Ήταν άμορφος όπως πάντα και σηκώθηκε και τή χαιρέτησε χαμογελώντας εύγενικά. Τής πρόσφερε κάθισμα και φώναξε τó γκαρσόνι.

— Όχι, εύχαριστώ! τόν παρατήρησε η κοπέλλα. Δέ θα πάρω τίποτα.

Τό γκαρσόνι άπομακρύνθηκε. Μέσα στή σάλα ήταν άκόμα ένα άλλο ζευγάρι. Ήταν μακριά τους και μιλούσαν χαμηλόφωνα. Έμειναν για μερικά στιγμές χωρίς ν' αλλάξουν λέξι. Έκείνος κáπνιζε προσπαθώντας κάτι νά βρή ν' άνοίξη συζήτησι. Η Μαρία έβριζε τó ίδιο νά βρή τήν πρώτη λέξι. Ο Σέφερης έστιασε πρώτος τή σιωπή.

— Με ζήτησες νά μου πής κάτι τó σοβαρό, τής είπε.

— Ναί έχω κάτι σοβαρό νά σου πώ, έκανε εκείνη.

— Ο νους του πήγε πάλι στό Βαρδέκα κι' έτοιμάστηκε ν' άκούση παράπονα.

— Λυπάμαι πολύ για δτι συνέβη κείνο τó βράδυ με τόν Άριστειδή, τής είπε. Δέν φαντάστηκα πώς...

— Όχι! Δέν είναι λόγος νά συζητούμε τώρα γι' αυτό! τόν έκοψε. "Ας μη μιλήσουμε καλύτερα γι' αυτό τó ζήτημα. Μού έδωκε αρκετές εξηγήσεις δ φίλος σου για τή στάσι του εκείνο τó βράδυ ώστε είναι περιττό...

— Θέλω νά με πιστέψης, Μαρία! προσπάθησε νά δικαιολογηθί. Ήταν φυσικά λάθος, μόν που τόν έστειλα...

Τού έβριζε μιά ματιά κι' έκείνος σταμάτησε. Κατάλαβε πώς δέν είχε πιά νά κάνει με τó κορίτσι που ήξερε. Είχε αλλάξει πολύ άπό τήν τελευταία φορά που τήν είδε. Έσβυσε νευρικά τó τσιγάρο του στό κρυτάλινο δοχείο κι' άναψε άμέσως άλλο.

— Έγινε πάλι μιά μικρή σιωπή.

— Δέν ήταν για νά παραπονεθώ για τó Βαρδέκα, τού είπε. Είναι κάτι πολύ περισσότερο ένδιαφέρον που μ' έκανε νά σου ζητήσω αυτό τó ραντεβού.

— Έκείνος κάρφωσε τά μάτια του στό πρόσωπό της. Δε μπορούσε νά μαντέψη.

— Μού συμβαίνει κάτι "Άλκη.

— Τι πράγμα; ρώτησε με περιέργεια.

— Πρόκειται νά γίνω μητέρα.

— Υπογράμμισε μιά-μιά τις λέξεις. Αυτός δέν κατάλαβε στήν αρχή. Μπορεί νά νόμισε πως παρακούσε.

— Κατάλαβες τί είπα; ρώτησε κυτάζοντάς τον κατάματα τó κορίτσι. Πρόκειται νά γίνω μητέρα.

Τώρα δέβαια κατάλαβε. Γιατί άμέσως κατσούφισε κι' έλάβε στάσι. Έτοιμάστηκε ν' άμυνθί. Τό χέρι που κρατούσε τó τσιγάρο έτρεμε έλαφρά.

— Μά πώς; έκανε. Αυτό δέ μπορεί νά είναι σωστό.

— Γιατί;

— Μα γιατί δέν είναι δυνατό!

— Δυστυχώς αυτή είναι η άλήθεια. Πήγα και μ' έξετάσανε. "Αν δέν ήμουνα βέβαιη δέν θα σ' ένοχλούσα.

Περιμένε κάπως διαφορετικά τούτη τη στιγμή. Λογάριαζε πως ελαφικά θάλυωνε δ πάγος σαν μαθαίνε τó νέο και πώς θάσκυβε νά τήν άγκαλιάσει και νά τή φιλήσει. Μά κι' άν άκόμα δέ συνέβαινε κάτι τέτοιο, περιμένε νά δείξη κάποιον ένδιαφέρον για τó παιδί που ήταν νά φέρη στόν κόσμο και που πατέρας του ήταν αυτός. Τίποτα όμως δέν έγινε! Τό πρόσωπό του έμεινε ψυχρό κι' αδιάφορο και μονάχα τó βλέμμα του πήρε μιά έκφρασι κακή.

— Μά άν συμβαίνει τίποτα τέτοιο... "Αν δηλαδή πρόκειται νά γίνης μητέρα... Τότε βέβαια...

Κυνιστάθηκε. Έκείνη είχε κρεμοστή άπό τά χείλη του. Αυτός δίσταζε νά προχωρήσει. Ήταν κάτι βαρύ αυτό που ήθελε νά πή.

— Δηλαδή; Τί έννοεις; ρώτησε η κοπέλλα. Τί θέλεις νά πής;

— Αποφύγε νά τήν κυτάξω.

— Θέλω νά πώ, άποκρίθηκε, πώς σε μιά τέτοια περίπτωση, εγώ δέν είμαι δ υπεύθυνος. Δηλαδή δέ μπορεί νά είμαι εγώ δ πατέρας τού παιδιού αυτού...

— Όχι! Δέν είναι λόγος νά συζητούμε τώρα γι' αυτό! τόν έκοψε. "Ας μη μιλήσουμε καλύτερα γι' αυτό τó ζήτημα. Μού έδωκε αρκετές εξηγήσεις δ φίλος σου για τή στάσι του εκείνο τó βράδυ ώστε είναι περιττό...

— Θέλω νά με πιστέψης, Μαρία! προσπάθησε νά δικαιολογηθί. Ήταν φυσικά λάθος, μόν που τόν έστειλα...

Πώς τóλμησες. Θεέ μου, νά σκεφθής...

— Ο Σέφερης άναστήκωσε τó κεφάλι. Κάπνιζε και προσπάθησε νά χαμογελάσει. Τούτο τó χαμόγελο, που πριν λίγες στιγμές άκόμα τή γαητεύε, ήταν άπαίσιο, άνατριχιαστικό. Τά φωτεινά του μάτια που τόσο είχε άγαπήσει άλλοτε, σπίθιζαν σαν μάτια φονιά.

— Δέν είναι δυνατόν νά μιλάς σοβαρά! τού είπε. Φυσικά θ' άστειεύσαι. Μά άν δέν είσαι σ' δ πατέρα τού παιδιού μου τότε ποιος είναι;

— Άναστήκωσε τούς ώμους και τινάζε τή στάχη τού τσιγάρου του.

— Δέν ξέρω. Αυτό πρέπει δέβαια νά τó ξέρης έσύ καλύτερα άπό μένα.

Τούτο ήταν ένα χτύπημα χειρότερο άπ' τó πρώτο. Τής πέταγε κατάμουτρα μιά τρομερή βρισιά. Η όργη φούντωσε μέσα της κι' άστράψαν τά μάτια της. Τινάζε πρὸς τά πίσω της σκούρες μπούκλες τών μαλλιών της. Όχι δέν θα λύνιζε. Η άγανάκτησι τήν έπνιγε. Κάρφωσε τó βλέμμα της άπάνω του. Τούτη τήν ώρα έμοιαζε πολύ με μιά πληγωμένη τίγρι που έτοιμαζόταν νά μουντάρη. Ήταν η πρώτη φορά που τήν έβλεπε έτσι και φοβήθηκε.

— Θά σου πώ κάτι "Άλκη, είπε κι' η φωνή της δέν έτρεμε καθόλου. "Όλα πιά έχουν τελειώσει τώρα μεταξύ μας. Δέν υπάρχει λοιπόν λόγος νά μιλάμε για τά περασμένα. Έκαστα ένα σφάλμα. Είμαι ένα κορίτσι όπως και τόσα άλλα που παρσώθηκαν. Δέν θέλω νά πώ πώς τó φταίξιμο είναι δικό σου μόνο. Φταίω κι' εγώ που πίστεψα κι' έφτιαξα δνείρα. Δέ ζητώ λοιπόν τίποτα για τόν έαυτό μου. Άλλά η ιστορία αυτή δέ μπορεί νά τελειώσει τόσο εύκολα. Υπάρχει στή μέση ένα παιδί. Τό παιδί αυτό δέ μπορεί νά μείνει δίχως δνομα.

Τόν κύτταξε λοξά.

— Μήπως θέλεις νά σε παντρευτώ; ρώτησε.

— Ναί! Θέλω νά με παντρευτής.

Γέλασε κι' άοχισε νά παλεύη με τόν άναπητήρα του. Δέ μίλησε.

— Δέν πρέπει νά γελάς! τού είπε. Τούτα τά λόγια δέν σηκώνουν άστειά. Είναι μιά ύποχρεσι που μου είχες δώσει και που πρέπει σίγουρα νά τή θυμάσαι, γιατί δέν πειναι κάτι πολλός καιρός άπό τότε. Μού είχες ελπί πριν με κάνης δική σου, πώς θα γίνω μιά μέρα γυναίκα σου. Αυτή τήν ύπόσχεσι ήμουν άποφασισμένη νά τήν ξεχάσω. Μά τώρα με τó παιδί είναι διαφορετικά.

— Έκανε ένα κίνημα δυσάρεσκέας.

— Μη διάζεσαι! τού είπε. Θά παντρευτούμε, νά τήν ίδια στιγμή θα χωρίσουμε. "Αν θέλεις άπ' αυτή τη στιγμή σου δίνω ένα χαρτί με τήν ύποσχεσή μου για τή διάλυσι αυτού τού γάμου. Θά είναι μιά αίτησι για διάλυση. Κατάλαβες τώρα για τί είδους γάμο σου μιλάω; Δέ θέλω νά μείνω μαζί σου ούτε λεφτό. Η παρουσία σου θα δέν δηλητηριάζε τή ζωή. Βλέπεις τώρα ξέρω καλά με ποιόν έχω νά κάνω. Δέν μού χρειάζεται λοιπόν η συντροφιά σου. Όμως τó παιδί μου χρειάζεται ένα δνομα. Κι' αυτό τó

δνομα θα τού τó δώσης, έσύ γιατί έχεις ύποχρεωσι νά τó δώσης...

— Κάνοντας ένα γάμο μαζί σου;

— Ναί. Ένα γάμο που θα διαλυθί ύστερα άπό λίγες μέρες...

— Έμεινε για λίγο σκεπτικός. — Υπάρχει όμως κι' ένας άλλος δρόμος πιο εύκολος, τής είπε. Δέν είναι μονάχα δ γάμος που ζητάς...

— Ποιος δρόμος; ρώτησε.

— Ένας δρόμος πολύ πιο εύκολος. Θέλω νά πώ δηλαδή πως υπάρχουν μερικοί γιατροί που άμα πληρωθούν... Έχω ένα φίλο γιατρό. Αυτός μπορεί νά σ' απαλλάξει απ' αυτό τó βάρος χωρίς μεγάλες φασαρίες...

— Δηλαδή;

— Δηλαδή θα μπορούσε νά γίνη μιά έπέμβασι. "Υστερα όλα θα ήταν σαν πρώτα... Δάγκασε τά χείλη της. "Ω, Θεέ μου! Με πώς άπάθεια τούτος δ άνθρωπος στάλαζε τó δηλητήριο μέσα της. Τής φαυμάκωνε τήν ψυχή χωρίς τύψεις. Πόσο είχε γελαστή! Ποτέ νά μὴν πὴ κανείς πως γινώκει καλά έναν άλλο! "Όλοι οι άνθρωποι φορούν μάσκες και παίζουν θέατρο. Μονάχα καμιά σιγνή ξεχνιούνται και πέφτει η μάσκα και δείχνουν ποιοί πραγματικά είναι.

Τό βλέμμα της σκοτεινίστηκε.

— Άν κατάλαβα καλά, τού είπε, ζητάς νά σκοτώσω τó παιδί...

— Άναστήκωσε τούς ώμους με τήν ίδια άδιαφορία.

— Οι λέξεις σ' αὐτήν τις περιστάσεις δέν έχουν σημασία! άποκρίθηκε. Η ουσία είναι που έχει ένδιαφέρον.

Είχε γίνη πιά έντελός κυνικός. Είχε ξεστηπώθι. Δέν κρατούσε πιά κανένα πρόσχημα. Τίποτα άπό τά βρώμικα συναίσθηματα που πλημμυρίζαν τήν ύπαιθρο του δέν ζητούσε νά κρύψη. Μιλούσε ψυχραιμία, σά νά ήταν νά γίνη κάτι τó έντελός ασήμαντο κι' όχι ένας όφνος. Δέν μπορούσε νά τόν βλέπει. Είχε τήν έντύπωσι πως ελαφικά τó πρόσωπό του σκούρηνε, ασπιδάστηκε, πήρε τή μορφή ενός άποτροπαίου τέρατος. Είδε τά χέρια του ματωμένα.

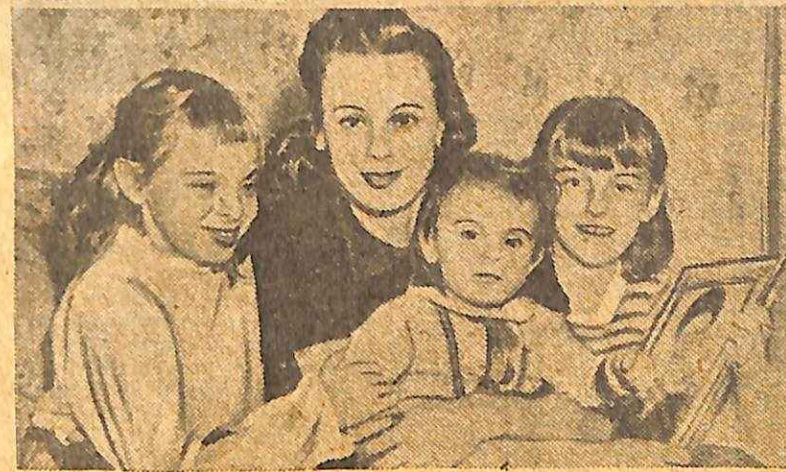
— Είσαι ένας φονιάς! γρύλισε.

— Ο Σέφερης δέ μίλησε. Μονάχα κούνησε τó κεφάλι του, σά νά τήν έλεγενολογούσε και φόρεσε τó καπέλο του. Άσπασε ένα χαρτονομίσμα στό τραπέζι και σηκώθηκε.

— Φεύγεις; τόν ρώτησε. Δέ θα μου δώσης άπάντησι;

— Τήν άπάντησί μου τήν έχεις. Δέν υπάρχει άλλο άπό τó γιατρό. Φεύγω για νά σ' άφισω νά σκεφτής. "Αν άποφασίσης, μού κάνεις ένα τηλεφώνημα. Διαφορετικά δγάλοτό άπ' τó μυαλό σου. "Εγώ δέν είμαι άπό κείνους που μπορούν νά δειντούν έκβιασμού.

— Έφυγε. Τής γύρισε τις πλάτες και με δήμα άγόδ άπομακρύνθηκε. Τόν παρακολούθησε με τó παγωμένο της βλέμμα, χωρίς νάχη τή δύναμι νά τήν είδε νά μπαίνει στή μεγάλη άνοιχτόκαμη κούρσα του. Έβαλε μπροστά τή μηχανή και τó αυτοκίνητο ξεκίνησε. άφινοντας πίσω του ένα πνιχτό άσπρο σύννεφο σκόνης. Τότε

ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Ένα άυτόκινητιστικό δυστύχημα που συνέβη τόν περασμένο μήνα σε ένα δρόμο της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, και κατά τó όποιον βρήκε τόν θάνατο δ οδηγός ενός φορτηγού άυτόκινήτου Εύγένιος Γούντ, έγινε άφορμή νά άποκαλυφθί ότι δ νεαρός είχε δύο οικογένειες και έξοισε διπλή ζωή. Ίδού, ΕΠΑΝΩ η οικογένεια άρ. 1» τού Γούντ, που ζή σε ένα φτωχικό διαμέρισμα τού Σάγκχικόν (Νέα Υόρκη) και άποτελείται άπό τρία άγοράκια και τή μητέρα, που περιμένει τώρα και άλλο παιδί. ΚΑΤΩ, η οικογένεια άρ. 2» τού Γούντ, που κατοικεί στό Σάτζερτις, 100 χιλιόμετρα μακριά άπό τó Σάγκχικόν, άποτελείται άπό τή μητέρα και τρεις κόρες, άπό 2—10 ετών.

για πρώτη φορά πέρασε άπ' τó μυαλό της η ιδέα τού φόνου. Ήταν μιά άστροπή που σπάθισε τή σκοτεινή νύχτα τού νου της. Άστραψε κι' έσβυσε σχεδόν άμέσως. Ένα σύγκρουση τήν κυριέψε. Άχ, πού έφτασε για νά σκέφτεται τέτοια πράγματα! Έκρυψε άνάμεσα στά χέρια της τó πρόσωπό της κι' άναλύθηκε σε λυγμούς...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Έντελώς άπρόοπτα τής ήθε στο νου, τó ίδιο άπόγεμα, δ πατέρας του. Τής φάνηκε μέσα στήν άπελπισία που τήν έδερνε σά μιά σανίδα σωτηρίας. Λογάριασε πως αυτές θα μπορούσε ίσως νά τόν άναγκάση νά έπανορθώση τó κακό που τής έκανε. Πήρε τó λεωφορείο και κατέβηκε στό τέμα.

Τό μεγάλο συγκρότημα τών εργοστασίων Σέφερη και Υίος ύψωνε μιά σειρά άπό πέτρινες ήλλες καμινάδες στόν ούρανό. Ο θόρυβος τών μηχανών γεμίζε τó φαρδύ προαύλιο. Ήταν η ώρα που άλλαζαν βάρδιες κι' ένα πλήθος άπό εργάτες ξεχύθηκε στό δρόμο. Πέρασε άναμώδ τους κι' ανέβηκε μιά πλατειά μαμάρινη σκάλα που έφευγε στά γραφεία...

— Ο Παναγιώτης Σέφερης τή δέχτηκε μ' εύγένεια. Ήταν ένας λιγνός μεσόκοπος άντρας

με παχύ γκρίζο μουστάκι και γυαλιά. Φορούσε σκληρό άσπρο κολάρ και σκούρο κοστούμι. Καθόταν μπροστά σ' ένα μεγάλο γραφείο με πόδια λιονταριού. Είχε κοντά τού δού τηλεφώνον κι' ένα μικρό ταμπλό με λογής λογής κουμπιά. Καθώς τήν είδε σηκώθηκε. Πίσω άπό τούς φακούς τών γυαλιών του τó βλέμμα του έδειχνε άπορία. Δέ μπορούσε νά θυμηθί άν είχε ξαναδύ ποτέ άλλοτε τούτη τήν κοπέλλα με τó θλιμένο πρόσωπο. Πρόσεξε μόνο πως τά μάτια της ήταν δακρυσιμένα.

— Ναί, πραγματικά, είπε. Δέ σάς γνωρίζω. Τής έδειξε ένα κάθισμα.

— Καθήστε.

— Ηθέλα νά σάς μιλήσω για κάτι σοβαρό, άρχισε η Μαρία. Είναι κάτι που μπορεί νά σάς λυπήσει. Πρέπει όμως νά τó μάθετε.

Τά μικρά μάτια του κινήθηκαν άνησυχά πίσω άπ' τά γυαλιά.

— Πρόκειται για τó γυιό σας τόν "Άλκη, συνέχισε. Ο "Άλκης κι' εγώ...

Μονομιάς τó ύφος του άλλαξε. Πήρε μιά θαθεία άνάσα σά νάφυγε κάποιον μεγάλο βάρος άπ' τó στήθος του.

— Χμ! Κατάλαβα! είπε. Θά πρόκειται σίγουρα για καμιά έρωτοδουλειά. Ξέρω τί θα μου πήτε.

— Έκείνη έκανε μιά κίνησι διαμαρτυρίας.

— Τί, μήπως δέν είναι αυτό; ρώτησε δ Σέφερης.

— Η Μαρία χαμ' έσε τά μάτια. Τούτη τη στιγμή ήταν φορητά μετανοιώνη που άποφάσισε αυτή τη δίχ'τα. Κατάλαβε πως δέν ήταν η πρώτη που έφτανε ως εδώ νά διαμαρτυρηθί για τις δρωμίες τού γυιού του.

— Λοιπόν, έξακαλούησε έκείνος θοισαδευτικά, δέν έκανα λάθος! Η ίδια ιστορία έπαναλαμβάνεται κάθε τόσο και μιά τή άλήθεια τού πράγμα καταντάει ένκευοιστικό!

— Δοκίμασε νά τόν διακόψη, άλλα δέν τήν άφησε.

— Ξέρω τί θα μου πήτε! Θά

μου πήτε πως σάς παρέσυρε, πως χωρίς νά θέλατε γίνετε έρωμένη του, πως σάς ύποσέθηκε γάμο και πώς στό τέλος σάς έγκατέλειψε! Τά έχω άκούσει πολλές φορές αυτά. "Όμως άπό καμιά δέν άκουσα νά μου μιλήσει για τις εύθυνες τις δικές της! Δέ λέω δέβαια πως δ γυιός μου είναι κανένας άγγελος. Άλλά κι' σεις που δεχθήκατε νά κάνετε τρέλλες μαζί του έχετε σιγά-σιγά τó δικό σας έλλο! Θαμπωθήκατε ουσικά άπ' τά λεφτά του, όπως οι πεταλούδες άπ' τó φως. Τώρα που κάψατε τά φτερά σας.

— Μά δέν πρόκειται μόνο γι' αυτό! διαμαρτυρήθηκε. Συμβαίνει κάτι πολύ σοβαρότερο. Χαμογέλασε.

— Κι' αυτό τó ξέρω! Θά μου πήτε πως ποτέ δέν άποδέλωσατε στήν κοινωνική του θέσι και πως τόν άγαπούσατε. Πως δέν ήταν παρὰ μονάχα η άγάπη που σάς έβριζε χωρίς κανένα ύπολογισμό στήν άγκαλιά του.

— Ο τρόπος του και τά λόγια του τής σπάρταζαν τήν καρδιά. "Αν ήταν διαφορετικά, θαχε σταματήσει τή συζήτησι και θαχε φύγει τώρα άπ' τó γραφείο. Ήταν φοβερό νά τόν άκούη. Η κάθε λέξι ήταν μιά παγωμένη λεπίδα μαχαίριου που κομματάζε τή υπαίτησιμένη ψυχή της. Όμως δέν ήθε δώ για τόν έαυτό της. Έπρεπε νά ύποφέρη άνόγγυστα τις προσβολές για χάρη τού παιδιού που ήταν νά φέρη στόν κόσμο.

— Σας παρακαλώ, κύριε, άναστήταε. Δέν έξορετε τί άκριβώς θέλω νά σάς πώ.

— Εκείνος άναστήκωσε τούς ώμους. Πήγε και κάθησε στό γραφείο του. "Ανοίξε τó συρτάρι και τήν κύτταξε λοξά.

— Λοιπόν πώς; ρώτησε.

— Δέν καταλαβαίνω τί έννοείτε! είπε, κι' η φωνή της έτρεμε τώρα, γιατί είχε δέβαια κατάλαβε τί έννοούσε. Δέν καταλαβαίνω...

Τό μούτρο του κατσούφισε κι' έγινε άπότομος.

— Με συγχωρήτε! Μά δέν μού περισσεύει καιρός ν' άκούσω τήν ιστορία σας. Έπειτα δέν είμαι ένα υπεύθυνος για τήν άνοησία τού γυιού μου! Σας ρωτά λοιπόν για νά τελειώνουμε. Πόσα χρήματα θέλετε...

Κοκκίνισε. Τά αίμα φούρτω

σε τὰ μάγουλά της. Ἄκουσέ-
κωσε τὸ κεφάλι καὶ τὸν κύττα-
ξε κατὰματα. Τὴν ἐπνίγε ὁ
πόνος.
— Δὲν ἦρθα νὰ πληρωθῶ,
κύριε! τοῦ εἶπε. Ἦρθα νὰ σὰς
πῶ πῶς σὲ λίγο θὰ γίνω μπέ-
ρα καὶ πῶς τὸ παιδί πού εἶναι
νάρθη στὴ ζωὴ ἔχει πατέρα τὸ
γυιό σας...
Τὰ μικρὰ μάτια του ἀρχισαν
νὰ κινούνται πάλι ἀνίσχυα μέ-
σα ἀπ' τὰ γυαλιά του. Ἦταν
φανερὸ πὼς τοῦτο τὸ τελευταῖο
τοῦ κόστους.
— Ἀ, ὄχι! ἔκανε ταραγμέ-
νος. Αὐτὸ καταντάει καθαρὸς
ἐκβιασμός! Πῶς εἶναι δυνατό;
Κι' ὁ ἄλκιος τὸ ἔρεει;
— Τὸ ἔρεει.
— Ἦρθα γιατί τ' ἀποφάσι-
σα μόνι μου, εἶπε. Κανεῖς δὲ
μ' ἔστειλε. Ἦρθα γι' αὐτὸν ἀ-
κριβὸς τὸ λόγο. Νὰ σὰς πῶ
πῶς ὁ ἄλκιος ἀνέβαινε νὰ τα-
κτοποιήσῃ αὐτὸ τὸ ζήτημα.
Ξαναδὴρξε τὴν ψυχραιμία
του.
— Ἀ ὥστε ἀνέβαινε; Τότε
ἀλλάζει! Καὶ θάχῃ σίγουρα δι-
κιο. Ἀλλάστε δὲ βλέπω γιατί
μπερδεύετε καὶ μένα σ' αὐτὴ
τὴν ἱστορία...
— Γιατί σεῖς, ἀποκρίθηκε μὲ
θάρρος, θὰ μπορούσατε νὰ ὑπο-
δείξετε στὸ γυιό σας πῶς πρέ-
πει νὰ τακτοποιήσῃ αὐτὸ τὸ
ζήτημα...
— Νὰ τὸ τακτοποιήσῃ; Καὶ
πῶς;
— Μ' ἓνα γάμο! τοῦ εἶπε
κορτά.
Ἐκεῖνος ἀνοίξε διάπλατα τὰ
μάτια του κι' ἔμεινε ἄφωνος ἀ-
πὸ τὴν ἐκπληξί. Πῶς τόλμησε
νὰ σκερτῇ ἓνα τέτοιο πράγμα;
Πῶς ἄφησε τὸ μυαλό της νὰ
φτάσῃ ὡς ἐκεῖ; Τὴν ἀναίδια μὰ
τὴν ἀλήθεια! Τὰ τελευταῖα χρό-
νια παραπῆσαν ἀέρα τὰ μυαλά
τῶν κοριτσιῶν. Μὰ Θεέ μου
πῶς ἦταν δυνατόν ἓνας Σέφε-
ρης νὰ παντρεθῇ μὴ κοπέλλα
ποῦ... Ἀ, ὄχι! Τοῦτο ξεπερνῶ-
σε τὰ δικά...
Ἐπανελάβε σὺν ἡχῶ τις λέ-
ξεις:
— Μ' ἓνα γάμο;
— Καί, Μ' ἓνα γάμο πού θὰ
κρατοῦσε μονάχα μὴ μέρη ἢ
μὴ ὥρα! Ἰσα-ἴσα γιὰ νὰ πά-
ρῃ ἓνα ἄνομα τὸ παιδί μου...
Ὁ Σέφερης ἔξοψασε σ' ἓνα
δυνατὸ γέλιο.
— Ὡ, μὰ τοῦτο εἶναι ἔξο-
χο! εἶπε. Εἶναι πάρα πολὺ ἔ-
ξοχο...
Ὑστερα ἔγινε ἀπότομα σο-
βαρὸς.
— Θὰ σοῦ δώσω μὴ συμ-
βουλὴ, μικρούλα μου. Βάλε κα-
τὰ μέρος αὐτὲς τις ἀνόητες ἰ-
δέες καὶ σταμάτα νὰ ἐνδιαφέ-
ρεσαι γιὰ τὸ γυιό μου...
Ἐβγάλε ἀπ' τὸ συρτάρι
τρεις δεσμίδες χαρτονομίσματα.
Τὶς ἔσπρωξε πρὸς τὸ μέρος
της.
— Πάρε αὐτὰ τὰ λεφτά, τῆς
εἶπε.
Τοῦ ἔρριξε μὴ ματιά γεμάτη
περιφρόνησι. Ἀγῆσας.
— Νὰ τὰ κάνω τί; ρώτησε.
— Ἐ νά... Νὰ πᾶς ἓνα τα-
ξίδι παραδείγματος χάριν. Ἐ-
στὶ θὰ μπορέσῃς νὰ τὸν ξεχά-
σῃς καὶ θάσαι πάλι εὐτυχισμέ-
νη. Εἰσαι ἀρκετὰ ὁμορφὴ καὶ
πολὺ νέα γιὰ ν' ἀπελπιζέσαι.
Δὲ βλέπω ἄλλη λύσι. Μὴ νέα
καὶ ὁμορφὴ κοπέλλα σὺν καὶ
σέναν δὲ χάνεται ποτέ... Δὲ βλέ-
πω ἄλλη λύσι...
— Κρατήστε τὰ λεφτά σας!
τοῦ εἶπε καὶ σηκώθηκε. Τὸ

ἄλκιμος τῆς γέμισε ἀγανάκτησι.
Δὲ μοῦ χρειάζονται! Τέτοια
χρέη σὺν αὐτὸ πού ἔχει σὲ μένα
ὁ γυιός σας, δὲν ἐμφανίζονται
χρήματα. Κάποτε ἴσως θὰ τὸ
καταλάβετε αὐτό!
Τοῦ γύρισε τὶς πλάτες καὶ
μὲ βιαστικὸ βῆμα δῆλξε ἀπ' τὸ
γραφεῖο του βροντώντας πίσω
τῆς τὴν πόρτα. Ἦταν καιρὸς.
Διαφορετικὰ θὰ λιποθυμοῦσε.
Εἶναι παρατεντωθῇ τὰ νεῦρα
της κι' ἓνας κόμπος τὴν ἐπνίγε
στὸ λαιμό. Ἀχ, δὲν ὑπῆρχε κα-
νεὶς νὰ τὴ λυπηθῇ...
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17
Ὁ χειμῶνας ἦρθε μὲ φούρια
τούτῃ τῇ χρονιά. Τὰ σύννεφα,
τυφλὲς ἀπὸ γκριζο μπαιμπάκι,
χαμηλῶσαν καὶ σκέπασαν τὶς
στεγὲς τῶν μεγάλων σπιτιῶν.
Ὁ παγωμένος ἀέρας κατηφό-
ριζε ἀπὸ τὰ γύρω βουνὰ καὶ
παίδευε τὰ γυνὰ κλαριά τῶν
δέντρων. Ἐφταναν τὰ Χριστού-
γεννα κι' οἱ μεγάλοι δρόμοι τῆς
Ἀθήνας φέρεσαν τὰ μαργαρι-
τεράνια κολιέ τους κι' ἀστρα-
ψαν οἱ διτρίνες τῶν μαγαζιῶν
ἀπὸ τὰ κρύσταλλα καὶ τὰ λο-
γῆς-λογῆς δῶρα. Βουνὰ ἀπὸ
κομμένα ἔλατα καὶ γκὺ σωριά-
στηκαν στὶς πλατεῖες κι' οἱ χω-
ρισταὶ πού τὰ πολεοῦσαν χα-
λοῦσαν τὸν κόσμο μὲ τὶς φωνὲς
τους. Ἀεροδυναμικὰ αὐτοκίνητα
στοματοῦσαν ἔξω ἀπὸ τὰ με-
γάλα καταστήματα καὶ κυρίες
τυλιγμένες στὰ ἀκριβὰ γουνα-
ρικὰ τους κατέβαιναν καὶ συμ-
φοβοῦσαν καὶ διέβλεπαν χριστου-
γενιατικά δέντρα στολισμένα
μὲ φανταχτερὰ γυαλίνα μπιχλι-
μπήδια γιὰ τὰ παιδιά τους.
Στὴν ὁδὸ Αἰδίου στήθηκαν κι'
ὅλας οἱ παράγκες μὲ τὰ πρωτο-
χρονιάτικα παιχνίδια κι' οἱ ἐμ-
ποροὶ τοῦ πεδίου διὰ τὴν ἀντα-
λῶσαν τὶς φτηνὲς πᾶντες κούκλες
καὶ τὰ λαστιχένια τόπια γιὰ τὴ
φτωχολογία.
Ὅλοι σὲ τούτῃ τῇ μεγάλῃ
πολιτείᾳ, ποῖος λίγο, ποῖος πολ-
λὺ, εἶχαν κάποια κρυφὴ χαρὰ
μέσα τους γιὰ τὶς γιορτάσιμες
μέρες πού ἔφταναν. Μονάχα
τούτῃ, ἡ Μαρία Ζορμπά, δὲ
μποροῦσε νὰ χαρῇ. Ἐσέρνε μα-
ζὶ της ἓνα νεκρὸ.
Κάθησε κι' ἔγραψε ἓνα γράμ-
μα: «Εἰμαι πολὺ δυστυχισμένη.
Ἡ πίκρα γέμισε τὴν καρδιά
μου καὶ τίποτα πιά δὲν ὑπάρ-
χει πού νὰ μοῦ δώσῃ λίγη χα-
ρὰ. Δὲ θὰ μπορέσω νὰ ζήσω
ἔτσι ντροπισμένη περισσότερο
μὰ κι' ἡ ζωὴ μου καταστράφη-
κε. Ἦταν κάποιος πού μοῦ μι-
λοῦσε γι' ἀγάπῃ, ἐνὸς δὲν ἔβλε-
πε παρὰ μόνον τὸ κορμί μου
καὶ τίποτα ἄλλο. Ὅλα τώρα
πιά εἶναι χαμένα. Μὴ ἀδικῇ καὶ
κακὴ μοῖρα μὲ κυνηγᾷ. Δοκί-
μασα νὰ παλαίψω μὰ δὲν ἄντε-
ξα καὶ πρέπει νὰ τὸ παραδε-
χθῶ πῶς νικῆθηκα. Οἱ ἄνθρωποι
εἶναι κακοὶ καὶ μοιάζουν μὲ
σκουλήκια πού σέκονονται στὴ
λάσπη. Τούτῃ τῇ λάσπῃ δὲ θὰ
μπορέσω νὰ τὴν ὑποφέρω πολὺ
κι' ἀρχισα κι' ὅλας ν' ἀσφυ-
κτιῶ. Νομίζω ὅμως πῶς βρήκα
μὴ λύσι. Πιστεύω πῶς μονάχα
στὸ θάνατο ὑπάρχει ἡ λύτρωσι.
Ἐκλίσω πολὺ πρὶν πάρω τὴν
ἀπόφασιν. Εἰμαι τόσο νέα. Θὰ
μποροῦσα νὰ ζήσω ἴσως εὐτυχι-
σμένη πολλὰ νύκτας ἀκόμα ἂν
μπερσά μου δὲν τύγαινε αὐτός.
Ἄν ἦταν κάποιος ἄλλος τίμιος
ἄνθρωπος ὅλα θὰ εἶχαν πάσει
ἓνα διαφορετικὸ δόγμα. Λογα-
ριάζω τώρα πῶς θὰ μπορούσα

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΜΑΣ

Πόπη Παπαδάκη

Μία ἄλλη ἐφετερινὴ ἀριστοῦ-
χος τῆς Δραματικῆς Σχολῆς
τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου εἶναι
καὶ ἡ Πόπη Παπαδάκη, πού
προσελήφθη κι' αὐτὴ στὸ θέα-
τρο Μουσούρη καὶ παίζει στὸν
«Ἀρχισιδουρούγῳ» τὸ ρόλο
τῆς βαρύνουσ ντὲ Πρεφόν.
Ἡ Παπαδάκη εἶναι ἀπ' τῇ
Θεσσαλονικῇ κι' ἡ ἐμφυτὴ ἀ-
γάπη της γιὰ τὴ θεατρικὴ τέ-
χνη ἀναπτυχθηκε μέσα στὶς
μαθητικὲς παραστάσεις τῆς
Σχολῆς Σχινᾶ, ὅπου φοιτοῦ-
σε. Ἐνας σημαντικὸς στα-
θμὸς γιὰ κίνησιν ἦταν τὸ ἀνέ-
βασμα ἀπ' τὸν Σύλλογο ἀπο-
φοίτων τῆς Σχολῆς Σχινᾶ ἐ-
νὸς παραμυθοδράματος τοῦ
Μακεδόνα σκηνοθέτη Ριᾶδη μὲ
τίτλο «Ὁ Ρικὲς καὶ τὸ τσου-
λούφι του». Τότε γράφθηκαν
πολλὰ καλὰ λόγια στὶς ἐφη-
μερίδες τῆς Θεσσαλονικῆς γιὰ
τὸ παίξιμο τῆς Παπαδάκης.
Ὑστερα ἡ Πόπη ᾤθη στὴν Ἀ-
θήνα μὲ τὴν ποσοπτικὴ νὰ μῇ
στὸ Κολλέγιο. Ἐκείνη ὅμως,
χωρὶς νὰ ξερῇ κανεὶς ἀπὸ τὴν
οἰκογένειάν της τίποτα, ἔδωσε
ἐξετάσεις στὴ Δραματικὴ Σχο-
λῇ, ὅπου καὶ πέτυχε φυσικά.
Ἡ πρώτη πού ἐκυστηθεύθηκε
τὸ μυστικὸ τῆς ἦταν ἡ μεγα-
λύτερη ἀδελφὴ της, πού τὸ δέ-
χτηκε μὲ πολλὰ κατανόησι, ἐ-
νὸς θὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς οἰ-
κογενείας της φέρναν ἀντιο-
ρήσεις κι' ὁ πατέρας της ἐλπι-
ζε ὅτι «θὰ τῆς περάσῃ».
Ἡ Πόπη Παπαδάκη ὅμως
εἶναι κι' αὐτὴ ἀπ' τὰ κορί-
τσια πού ξέρουν τί θέλουν καὶ
προχωρεῖ σταθερὰ στὸ δρόμο
της.
Ἀς δῆτε τώρα τί σκέπτε-
ται καὶ κίνησιν γιὰ τὸ θέατρο.

νὰ χαρῶ κι' ἐγὼ μὴ δὴκ μου
οἰκογένειαν, ν' ἀποκτήσω πα-
διά κι' ἂν ζούσα θὰ χαίρομουν τὰ
παιδιά τῶν παιδιῶν μου. Δὲν
ζητήσα πολλὰ Θεέ μου ἀπ' τὴ
ζωή! Πρὶν πάρω τὴν ἀπόφασιν
μύσκεισα τὸ μαξιλάρι μου μὲ
δύο κάρτες τὶς φοβερὲς νύχτες τῆς
ἀγρύπνιας πού πέρασα. Οἱ λυ-
γμοὶ ἦσαν γιὰ τὸ δνείρα πού
εἶχα γίσει καὶ πού τόσο ἀνα-
πόστετα γκρεμίστηκαν. Ἦταν
δύο ὁμοῖα δνείρα ὅπως τὰ δνείρα
κάθε ἐρωτευμένου κοριτικοῦ.
Πῶς ἔγινε νὰ σβύσουν μονομιάς
ὅλα καὶ νὰ σωριαστοῦν σὲ ἐρεί-
πια: Ἀκόμα δὲ μπορῶ νὰ τὸ
πιστέψω. Στιγμὲς-στιγμὲς θαρ-
ρῶ πῶς εἶμαι θύμα ἐνὸς ἀπί-
στευτου ἐφιάλτη. Ὅμως ὕστερα
πάλι συνέχομαι καὶ βλέπω τὴ
σκληρὴ πραγματικότητα. Κα-
νεῖς δὲ θέλω νὰ λυπηθῇ γιὰ τὸ
θάνατό μου.
Ἐκλείσει τὸ γράμμα σ' ἓνα
φάκελλο καὶ καθὼς τὸν ἔβριχε
στὴν τσέπη της, μῆκε ἡ Κά-
κια.
— Πάλι κλαῖς; τὴ ρώτησε.
Ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους. Δὲ
μίλησε.
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ
Στὰ παλιά τὰ χρόνια, κατὰ
τὴν ἡμέρα τῆς πρωτοχρονιάς ἐ-
πικρατοῦσαν διάφορες συνήθει-
ες, πού ἄλλαζαν ἀπὸ τόπο σὲ
τόπο. Ἀπὸ τὶς λαογραφικὲς ἐ-
ρευνὲς ξέρομε πῶς στὴν ὁρεινὴ
Θεσσαλία (Πήλιο καὶ Κίσσα-
βο) μόλις ἐξημέρων, ἡ νοικοκυ-
ρὰ τοῦ κάθε σπιτιοῦ ἔπρεπε νὰ
εἰ λ ἔ ψ η τὴ δρύση, δηλαδὴ νὰ
τῆς δώσῃ δῶρο. Ἀλλοῦ ἡ νοικο-
κυρὰ ἔβριχε σιτάρι, ἄλλοῦ ῥύ-
ζι καὶ ἄλλοῦ τὴ ράντιζε μὲ κρα-
σί, λέγοντας:
«Ἀν Βασίλει θαυματουργέ,
προστάτη, πρωταφέντη,
κάνε καὶ τούτῃ τῇ χρονιά
τὸ θάμα τὸ μεγάλο,
νὰ τρέξῃ ἡ δρυσοῦλα μας
χειμῶνα καλοκαίρι».
Ὑστερα ἔβριχνε πάλι ῥύζι
στὰ κατώγια, ὅπου ἦταν τὰ
ζωντανὰ, κρατώντας θυμιατὸ
καὶ ἓνα σταυρὸ στὸ χέρι καὶ ἐ-
πικαλοῦνταν τὸν προστάτη ἁ-
γιο τοῦ χωριοῦ νὰ τὰ φυλάξῃ
καὶ τελευταία πῆγαιεν στὸν κῆ-
πο ἢ στὸ πῖο κοντινὸ ἀμπελὶ
καὶ ἔβριχνε καὶ ἐκεῖ ῥύζι καὶ εὐ-
χονταν καλὸ μπερεκέτι (=κα-
λὴ σοδεῖα).
Ὅταν πάλι χτυποῦσαν οἱ
καμπάνες, ἔβαζαν ὅλοι τοῦ σπι-
τιοῦ, μικροὶ μεγάλοι, τὴν πῖο
καλύτερη φορεσιά τους καὶ πῆ-
γαιναν στὴν ἐκκλησιά. Κρατοῦ-
σαν ὅμως ἀπὸ ἓνα ρόδι στὰ χέ-
ρια, πού ἀπὸ τὸν βράδυ τὸ εἶχαν
βάλει σ' ἓνα μέρος τῆς αὐλῆς
γιὰ νὰ τὸ ἰδοῦν τὰ ἀστρα καὶ
τὸ φέρναν στὴν ἐκκλησιά γιὰ νὰ
λειτουρηθῇ. Κι' ὅταν γύριζαν
στὸ σπῖτι τὸ ἔσπαζαν χτυπώ-
ντας τὸ πᾶνω στὸ κατώφλι τῆς
πόρτας, λέγοντας «ὅσα σπι-
ριά ἔχει τὸ ρόδι, τόσα καλὰ
νᾶρθουν στὸ σπῖτι μας τοῦτο
τὸ χρόνο». Κι' ἀφοῦ ἔκαναν τρεῖς
φορὲς τὸ σταυρὸ τους, λέγανε
πάλι: «Ὁξω τὰ κακὰ λόγια, οἱ
ἀρρώστειες καὶ τὰ θανατικά,
μέσα ὑγεία, εὐτυχία καὶ ὅλα τὰ
καλὰ τοῦ κόσμου».
Ὑστερα ἔκοβαν τὸν μπακλα-
δά καὶ ἔτρωγαν ἀπὸ ἓνα κομμά-
τι, ἀνταλλάσσοντας πρῶτα φι-
λήματα, ἐνὸς οἱ μικροὶ ἔκαναν
μετάνοιες (φιλοῦσαν τὸ χέρι)
τῶν γονίων τους.
Σὲ λίγο ἀρχίζε τὸ τουφεκίδι.
Ὅχι μονάχα ὅσοι ἦταν κυνηγοί,
ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ χωριάτες πού

Θεοφάνεια

Ἡ μεγάλη αὐτὴ γιορτὴ συ-
βολίζει τὸ δόγμα του Ναζα-
ραίου. Ὅπως ξέρομε, ἀπὸ ὅσα
ἱστοροῦν τὰ Εὐαγγέλια, ὁ Ἰη-
σοῦς ὅταν ἔγινε 30 χρονῶν πῆ-
γε στὴν ἐρημὸν τῆς Ἰουδαίας,
κοιτᾷ στὸν Ἰορδάνη ποταμό.
ὅπου ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος
κῆρυττε τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς
μετάνοιαν καὶ βάπτιζε τοὺς ὀ-
παδοὺς του. Ἐκεῖ ὁ Βαπτιστὴς
ἀνελήφθη ἀμέσως ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς ἦταν ὁ ἀναμενόμενος Μεσ-
σίας καὶ στὴν ἀρχὴ δὲν ἤθελε
νὰ τὸν βαπτίσῃ, γιατί ὁ Ἰη-
σοῦς δὲν ἦταν οὔτε ἁμαρτωλὸς,
οὔτε ἄνθρωπος. Ὡστόσο, ὁ Ἰη-
σοῦς ἐπέμεινε γιὰ νὰ ἐκπληρω-
θῶν ὅλοι οἱ τύποι τῶν ἱερῶν
Γραφῶν, καὶ βάπτισεν τὸν Ἰη-
σοῦ. Γι' αὐτὸ ἀπ' τὸν οὐρανὸ
κατέβηκε τὸ Πνεῦμα καὶ Ἄγιον
ὡς εἶδος περιστορέας καὶ στάθη-
κε πάνω ἀπ' τὸ Ναζωραῖο. Ἡ
θεοφάνεια τοῦ Ἰησοῦ ἐπισφραγι-
σθηκε ἀπὸ τότε.
Ὡστόσο ὡς τὸν Δ', αἰῶνα
δὲν εἶχε καθιερωθῇ ἀπὸ τοὺς
χριστιανοὺς ἐξωριστὴ γιορτὴ
πού νὰ θυμίζῃ τὸ βάπτισμα τοῦ
Ἰησοῦ. Κι' ὅταν πάλι καθιερώ-
θηκε ἡ γιορτὴ, αὐτὸς ὁ μεγα-
λὸς συμβολικὸς ἀγίασμός γί-
νονταν στὶς 25 Δεβρίου. Ἀρ-
γότερα οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλη-
σίας ἐξωρίσαν, ὅπως ἦταν τὸ
σωστό, τὴν Γέννησιν τοῦ Σωτῆ-
ρος ἀπὸ τὸ βάπτισμα του καὶ
καθιερώσαν τὴν 6 Ἰανουαρίου
ὡς ἡμέρα τῶν Ἐπιφανειῶν ἢ
Θεοφανεῖων.
Ὁ λαὸς μας ὅμως τὴ γιορτὴ
αὐτὴ τὴν λέει Φῶτα, ἀπὸ τὸ ὅς
= πνεῦμα, γι' αὐτὸ καὶ τὰ με-
λῶνα ἀρχίζουν:
Σήμερα τὰ Φῶτα
καὶ ὁ φωτισμός
σήμερα καὶ τραγουδοῦσαν:
«Δάσκαλε καὶ γραμματικὴ
τὰ γράμματ' εἶναι στὸ χαρτί
κι' ὁ νοῦς σου παραπέρα,
πέρα σ' ἐκείνες τὰς ὁμορφες
πέρα στὶς μαυρομάτες
πύχους τὰ μάτια σὰν ἐλιά
τὰ φρούδια σὰ γαϊτάνι».
Στὰ χρόνια μας τὰ πρωτο-
χρονιάτικα αὐτὰ ἔθιμα ἔχουν
πιά σβύσει καὶ μόνο στὰ ὀρει-
νὰ χωριά βαστοῦν ἀκόμα. Κι'
ἀκόμα ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια
νὰ παίζουν χαρτιά γιὰ νὰ ἰδοῦν
τὴν τύχην τους, ἐνὸς τὸ παλὸ
καιρὸ περνοῦσε ἡ πρωτοχρονιά
μὲ χαρὰ, εὐχὲς καὶ γλεντοκοπία.
Θαρρῶ πῶς τὰ παλιά αὐτὰ ἔθι-
μα ἦταν καλύτερα, γιατί ἔδιναν
ζωὴ σὲ κάθε σπῖτι.

ΕΝΑ ΣΠΙΡΤΟ ΦΩΤΙΖΕΙ ΜΑΚΡΥΑ

Κήρυγμα αίσιοδοξίας

“Έγινε λίγο μετά τον πόλεμο στο Λος Άντζελες: Στο πελώριο, κολοσσιαίο Στάδιο, είχαν μαζευτεί περισσότεροι από εκατό χιλιάδες άνθρωποι, για να τιμήσουν τους νεκρούς του πολέμου και συγχρόνως να δείξουν την όποστροφή τους για την τρέλλα μιάς καινούργιας καταστροφής. Στο κατάφωτο Στάδιο προχώρησε τότε μπροστά στο μικρόφωνο ένας άντρας και είπε:

— “Ίσως καθένας από σας να έκανε κάποτε αυτή τη σκέψη: Έγώ είμαι ένας άσημαντος άνθρωπος. Τι μπορεί να κάνω, τί μπορεί ν’ αλλάξω στην ειρήνη ή στον πόλεμο; Τι άλλο καθήκον έχω παρά να υπακούω στις διαταγές εκείνων που κυβερνούν και παραδίδω στα χέρια τους την τύχη μου; Έχετε λάθος όμως! Κάθε άνθρωπος είναι σπουδαίος και μπορεί να κάνει κάτι το σημαντικό, αρκεί μονάχα να θέλη. Καθένας από σας που είσατε σήμερα εδώ, έχει μέσα του δυνάμεις που δεν τις έκτιμά αρκετά. Και αν όλοι μας μαζεύαμε αυτές τις δυνάμεις, θα μπορούσαμε να κατορθώσουμε πάρα πολλά πράγματα. Να τί έννοώ.

Τη στιγμή εκείνη όλοι οι προβολείς έσβυσαν και παντού, στο άπειρο Στάδιο, έγινε σκοτάδι βαθύ. Τότε ο όμιλητής άναψε ένα σπίρτο που η μικρή φλογίτσα του φάνηκε καθαρά ως την τελευταία άκρη.

— “Αν ένα φώς, όπως αυτό, φτάνη τόσο μακριά — είπε — τί θα γινόταν αν είχαμε περισσότερα; “Ανάψτε όλοι ένα σπίρτο ο καθένας σας.

“Έγινε. Σπίρτα και αναπτήρες έδωσαν τό φς τους και το άλλο δευτερόλεπτο εκατό χιλιάδες μικρές φλογίτσες φώτισαν το σκοτάδι.

Γιατί σας διηγούμαι αυτό το περιστατικό σήμερα; Γιατί, κατά τη γνώμη μου, οι γυναίκες έχουν το καθήκον σε κάθε σκοτεινό καιρό ν’ ανάβουν ένα συμβολικό φώς. Έχουν πη μερικοί πώς ίσως ο κόσμος να ήταν καλύτερος αν τον κυβερνούσαν, αντί τους άντρες, οι γυναίκες. Δεν ξέρω αν είναι αλήθεια αυτό. Ξέρω μόνο πώς οι γυναίκες είναι πιο ευαίσθητες και πλασμένες να ζούν ήσυχα και ειρηνικά. Γι’ αυτό θέλω να τις παρακαλέσω να δείχνουν σε κάθε περίπτωση αυτά τα αισθήματά τους στους άντρες τους.

“Όταν σηκώνονται το πρωί, ως λησιμονήσουν την παρεξήγησι με τη γειτόνισσα. Και όταν τη συναντήσουν, ως τη χαιρετήσουν χαρούμενα. Ίσως αυτή να μη δείξη τον ίδιον ευγενικό τρόπο. “Ας φανούν αυτές καλές.

“Όταν ο άνδρας σας θυμώση, είτε γιατί το φαγητό δεν είναι καλό, είτε γιατί ο καφές είναι κρύος, καταπιείτε την άσχημη απάντησι που βρίσκεται κίόλας στη γλώσσα σας. Μιλήστε του για κάτι άλλο, με τρόπον καλό.

“Αν σε κάθε δύσκολη περίπτωση, σε κάθε στενοχώρια απ’ αυτές που παρουσιάζονται τόσο συχνά στο νοικοκυριό, φέρεστε έτσι, περπατάτε στο σωστό δρόμο. Μην το κάνετε όμως μονάχα σήμερα, αλλά όλες τις ημέρες. “Η φλογίτσα σας θα απλώνη το ευλόγημένο φώς της και τη γλυκειά της θαλπωρή όλο και πιο πολύ.

1.— Αυτή η λιζέξ είναι από τριπλή, μουσελίνα ή ζέρσεϋ ρός. Γίνεται όμως και από οποιοδήποτε μαλακό ύφασμα. Εύκολη και οικονομική. Κάθε λιζέξ με κοντό μανίκι, επιδέχεται κατά κανόνα και μακρύ μανίκι, που είναι ίσως προτιμότερο.

2.— ‘Η λιζέξ αυτή, μεταξωτή ή από άσπρο μαλακό μάλλινο, είναι σχεδόν σαν ζακέτα. Προστατεύει από το κρύο κι είναι κατάλληλη, αν παρουσιασθή ανάγκη, να δεχθίτε ξένους όταν είσθε αδιάθετοι.

3-4.— Μοντέρνες γυναικείες πυτζάμες από ποπλίνα. “Αν τις κάνετε από βελούδο κοτλέ, φοριούνται αντί για ρόμπα μέσα στο σπίτι. Και οι δυο αποτελούν χαριτωμένα σύνολα.

5.— Λιζέξ κρέπ-ντέ-σιν, γαρνιρισμένη με δαντέλα. Μανίκια ραγκλάν. Το φάρδος αρχίζει κατ’ ευθείαν κάτω απ’ το κόψιμό τους.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Είναι, ασφαλώς, αλήθεια, αγαπητή κυρία, πώς δικαιούστε να νοιώθετε περήφανη, που είσθε μητέρα. Που έχετε ένα όμορφο, στρουμπουλό, δραστήριο, αείκινητο κι’ έξυπνο αγοράκι ή μια κορούλα με ξανθές μπονικλίτσες, γαλανά ώραια ματάκια, καλή μαθήτρια στην τάξη της. “Η μητρική στοργή κι’ η καλώς έννοουμένη περηφάνεια σας ποτίζει έσωτερική ικανοποίησι—και πολύ δίκαια, είπαμε.

Μάτσο, αυτές τις ημέρες των έορτών με τις επισκέψεις, τους καλεσμένους, τις συντροφίες, θα σας έτυχε ίσως κι’ εσάς να βρεθίτε μπροστά σε μερικές έκδηλώσεις γονέων που ξεπερνούν τα όρια της συγκρατημένης περηφάνειας. Έννοούν να κάνουν το παιδί τους θέαμα.

—Είναι ο πρώτος μαθητής στην τάξη του. “Όλο δέκα παίρνει. “Ο δάσκαλός του είναι ένθουσιασμένος.

—“Ελα, Γιαννάκη, να πής το ποίημα που σ’ έμαθε ο μπαμπάς. “Ελα, πές το, χρυσό μου, κι’ αύριο θα λήξη τί θα σου δώσω...

—“Ελα, Πόπη μου, χόρεψε εκείνο το χορό που ξέρεις, να σε ίδουν κι’ οι κύριοι. Σήκωσε και το ποδαράκι... “Α, μπράβο. Και την ποδίτσα.... Μπράβο!

—Μά ξέρετε πόσο ωραία μάς τραγουδάει δώλоте; “Ο νουνός της ξετρελλάθηκε προχτές...

Αυτά κι’ άλλα όμοια μου έτυχε ν’ ακούσω πολλές φορές. “Εδώ δέ θ’ άπασχοληθούμε για ιά χαρακτηρισίουμε κοινωνικά αυτές τις συνήθειες μερικών γονέων. “Εκείνο που μάς ενδιαφέρει είναι οι παιδαγωγικές συνέπειες αυτής της τακτικής των γονέων, να επιδεικνύουν τα παιδιά τους, να τα κάνουν θέαμα ή αντικείμενο διασκέδασως κι’ άσυχολίας διαφόρων γνωστών, φίλων ή και συγγενών.

Μας δόθηκε κι’ άλλοτε η ευκαιρία να τονίσουμε ότι το παιδί ζή μέσα σ’ ένα δικό του κόσμο, που δέ μοιάζει καθόλου με τον κόσμο του μεγάλου. Τόν κόσμο της αντικειμενικής πραγματικότητας τόν βλέπει με το φακό της δικής του ηλικίας. Παίρνει απ’ αυτόν ό,τι του χρειάζεται για την ανάπτυξή του. Δέχεται ώστόσο την επίδρασι, άβελά του, όλων των στοιχείων της γύρω ζωής.

Για νάναι αυτή η επίδρασι ευεργετική, χρειάζεται γνώσι της ψυχολογίας του παιδιού και γνώσι της παιδαγωγικής. Κι’ αυτό άκριβώς είναι το έργο του παιδαγωγού, που κατορθώνει να μπη στον έσωτερικό κόσμο του παιδιού, χωρίς να χαλάση την Ισορροπία της παιδικής ψυχής. Καθένας άλλος όμως που για λίγο ή πολύ θα ήθελε να μπη στη ζωή του παιδιού, κινδυνεύει να το ζημιώση, να τού βρέη ψυχικές βλάβες. “Ακριβώς όπως κάνει κανείς όταν άπρόσεχτα μπη σ’ έναν αγρό που μόλις φύτεψαν τα φυτά. Με την άπροσεξία κι’ άδεξιότητά του στο περπάτημα, καταστρέφει πολλά απ’ τα νεαρά φυτά.

Τούτη η σημερινή μας συνομιλία με τις μητέρες έχει σκοπό να επισημάνη μερικές περιπτώσεις, απ’ τις οποίες πρέπει να, προφυλάτουμε το παιδί, περιφρονώντας έτσι την όμαλή ψυχική του εξέλιξη. 1. Μερικοί γονείς, όπως άναφεραμε και στην αρχή, έχουν την κακή συνήθεια να επιδεικνύουν άδικαιολόγητα τα παιδιά τους στους επισκέπτες, φίλους κλπ. Θα έγκωμιάσουν τα προτερήματά τους παρουσιάζων τα παιδιά. Θα τ’ άνεβάσουν στην καρέκλα ή στον καναπέ και θα τα βάλουν ν’ άπαγγέλλουν, να τραγουδήσουν, για να τα ίδουν οι άλλοι και να τα θαυμάσουν. Θα έκθειάσουν τις επιτυχίες τους, παρουσιάζων.

“Υπάρχουν, βέβαια, στιγμές που μπορούν κι’ επιβάλλεται να ειπώμε οι γονείς στο παιδί τη γνώνη τους. Να το χαρακτηρίσουν φρόνιμο ή άτακτο, επιμελές ή άμελές. Μά ατό δέ θα γίνη ποτέ έτσι στην τύχη και μπροστά σε άλλους ανθρώπους. “Αν κατηγορήσετε το παιδί μπροστά σε άλλους, του πληγώνετε το φιλότιμο, του δημιουργείτε συναισθήματα κατωτέρας, όπως λέμε στην παιδαγωγική. “Αν το επιμένετε άστοχα, του συνδαιλιζετε έναν έγωισμό, το συνηθίζετε στις κολακείες, το κάνει φιλόδοξο. Σε άλλο, σοβαρό και υπεύθυνο τόνο, μπορείτε να συζητήσετε σε μια φιλική σας συντροφιά ζητήματα που έχουν σχέση με το παιδί σας, μα αυτό είναι άλλο πράγμα.

2. Συχνά σε μια συγκέντρωσι καλεσμένων το παιδί σας γίνεται κέντρο ενδιαφέροντος και στόχος ερωτήσεων, πειραγμάτων. Αυτή η κατάσταση είναι ένα κλίμα έντελλος αντίσπολογικό για το παιδί σας. “Αν συμψη να εύστοχη στη συμπεριφορά του, ν’ άπαντά σωστά, νάχη έτοιμότητα σκέψης κλπ., μην κολακευθήτε να το θεωρήσετε σαν ευχάριστο γεγονός. “Η τέτοια είδους έπαφή του παιδιού με τους άλλους ανθρώπους δεν τώ όφελει. Τού διαφθείρει την έσωτερική αγνότητα, του γεννά συναισθήματα ξένα προς την ηλικία του, τώ κάνει πεισματάρικο, άθυρόστομο, αθάδικο.

Στην ψυχή του παιδιού μοιιάζεται ή τάσι για άυτοεπίδειξι, ή κενοδοξία, ή μαροφιλοδοξία. Πονηρίες κι’ άδυναμίες των ανθρώπων της μεγαλύτερης ηλικίας εισχωρούν μέσα του κι’ έκτοπίζουν τον άγνό, ελίκρινή κι’ άνυπόκριτο χαρακτήρα του. Τό παιδί τού γίνεται σε μια συντροφιά στόχος των πειραγμάτων ή, έστω, άκόμα και των φιλόφρονων έκδηλώσεων των ενήλικων, αρχίζει να κάνει καπρίτσια, άρνείται να κάμη ό,τι του ζητούν, για να τώ παρακάλεσουν περισσότερο. “Ελαττώματα όπως ό έγωισμός, ή καυχισιά, ή υπερτίμησι των δυνάμεών του, ή αντίληψη πώς είναι κάτι πολύ σπουδαίο, που οι γύρω του κρέμονται απ’ αυτό. 3. “Αν ζήλευη κανείς την παιδική άθωότητα και θέλει να χαρή για λίγο στη συντροφιά του παιδιού, άς γδυθή από τώ δικό του ψυχικό κόσμο και με προσοχή, με ελπίδα άς πλησιάση στον κόσμο του παιδιού. “Ας

ζητηση να παίξη μαζί του σαν παιδί κι’ αυτός. Τότε δέ θα ζήμιώση το παιδί και θα τώ κάνει καλό με τη συντροφιά του. Μά μπορεί ό καθείς, έστω και για λίγο να γίνη παιδί;

4. Μερικοί συνηθίζουν να μπάνουν και ν’ άνακατεύονται στο παιχνίδι του παιδιού ή στην ιδιαίτερη άπασχόλησί του, για να διασκεδάσουν σε βάρος του. Περιγελούν το παιδί, τώ κρύβουν τώ τόπι, κάνουν τώ τραινάκι του να σταματήσει και τώ άναγκάζουν να στενοχωρηται, να δολοδερνη, να έκνευρίζεται, να κλαίη. “Αλλοτε χυμούν άπάνω του τώ σκύλο για να διασκεδάσουν με τους φόβους του. Κάνουν πώς θα τώ πετάξουν κάτω απ’ τώ παράθυρο ή τώ γαργάριζον ξεθεωτικά, περνούν την ώρα τους ευχάριστα με τά γέλια του και τώ κουράζουν άφάνταστα.

5. Παλν συχνή είναι ή συνήθεια που έχουν μερικοί άνθρωποι να έκδηλώνουν την αγάπη τους στα παιδιά τους με φιλία. Ποτέ μην κολακευθήτε απ’ αύτώ τώ είδους τις έκδηλώσεις. Μην επιτρέπετε ποτέ να φιλή ό

έσθε συγγενής ή φίλος τώ παιδί σας και τώ φορτώνει μικρόβια.

Τό παιδί είναι άνθρωπος που δέ μοιάζει με μας τους μεγάλους. Στα συναισθήματά του, την αντίληψή του, τά ένδιαφέροντά του δεν υπάρχει άναλογία με τους μεγάλους, όπως ή άναλογία άναστήματος, ηλικίας κλπ. Με τώ άνεκτίμητο δώρο που τώ έδωσε ή φύσι, με τη φαντασία, φροντίζει να κάμη ωραίο τόν κόσμο τού περιβάλλοντος, να τόν ύποτάξη στις μικρές του δυνάμεις μέσω της φαντασίας. Κουβαλίζει τώ καλαμάκι του και νοιώθε καθαλάρης άληθινός. Σωριάζει πετραδάκια και βλέπει με τά μάτια του σπίτι τέλειο.

“Ετσι άκονίζει τις δυνάμεις του, άναπτύσσεται. Κάμετε ό,τι μπορείτε να τώ διευκολύνετε. Μή βάζετε την περιέργιά σας, τη φιλοδοξία σας, ή, έστω, κι’ άδελά σας την αγάπη σας για έμπόδιο. Σεβασθήτε τόν παιδικό κόσμο. Είναι ιερός κι’ άπαραβίαστος, σαν άδυτο ναού, για τόν κάθε άπροετοίμαστο κι’ άδέξιο.

ΕΝΑ ΚΑΛΟΣΤΡΩΜΕΝΟ ΚΡΕΒΑΤΙ

Τό καλό στρώσιμο τού κρεβατιού άποτελεί για τους περισσότερους ανθρώπους ένα βασικό παράγοντα τού ευχάριστου ύπνου. “Ιδού μερικές άπλές συμβουλές που θα σας βοηθήσουν στο να είναι πάντοτε καλοστρωμένο τώ κρεβάτι σας.

★ Μην άφίνετε ποτέ ζάρες και διπλώματα στα σεντόνια και τις κουβέρτες. Τεντώνέτέ τα καλά.

★ “Αφίνετε άρκετό μέρος τού επανωσεντονίου προς την κορυφή τού κρεβατιού, ώστε να διπλώνη τούλάχιστον 25 εκατοστά επάνω από τά σκεπάσματα.

★ Στρώνετε πάντοτε τις κάτω γωνίες τού σεντονιού με τώ σύστημα τού φακέλλου. “Εξασφαλίζετε έτσι ό,τι, στις χειμωνιάτικες βροχές, τώ στρώσιμο τού κρεβατιού είναι έρμητικά κλειστό από όλες τις κάτω μεριές και δεν εισχωρεί από όπουδήποτε έρας και κρύο.

★ Για να κάνετε εφάκελλο στη γωνία, χώνετε πρώτα από κάτω από τώ στρώμα—στην κάτω άκρη τού κρεβατιού—τώ σεντόνι (επάνω).

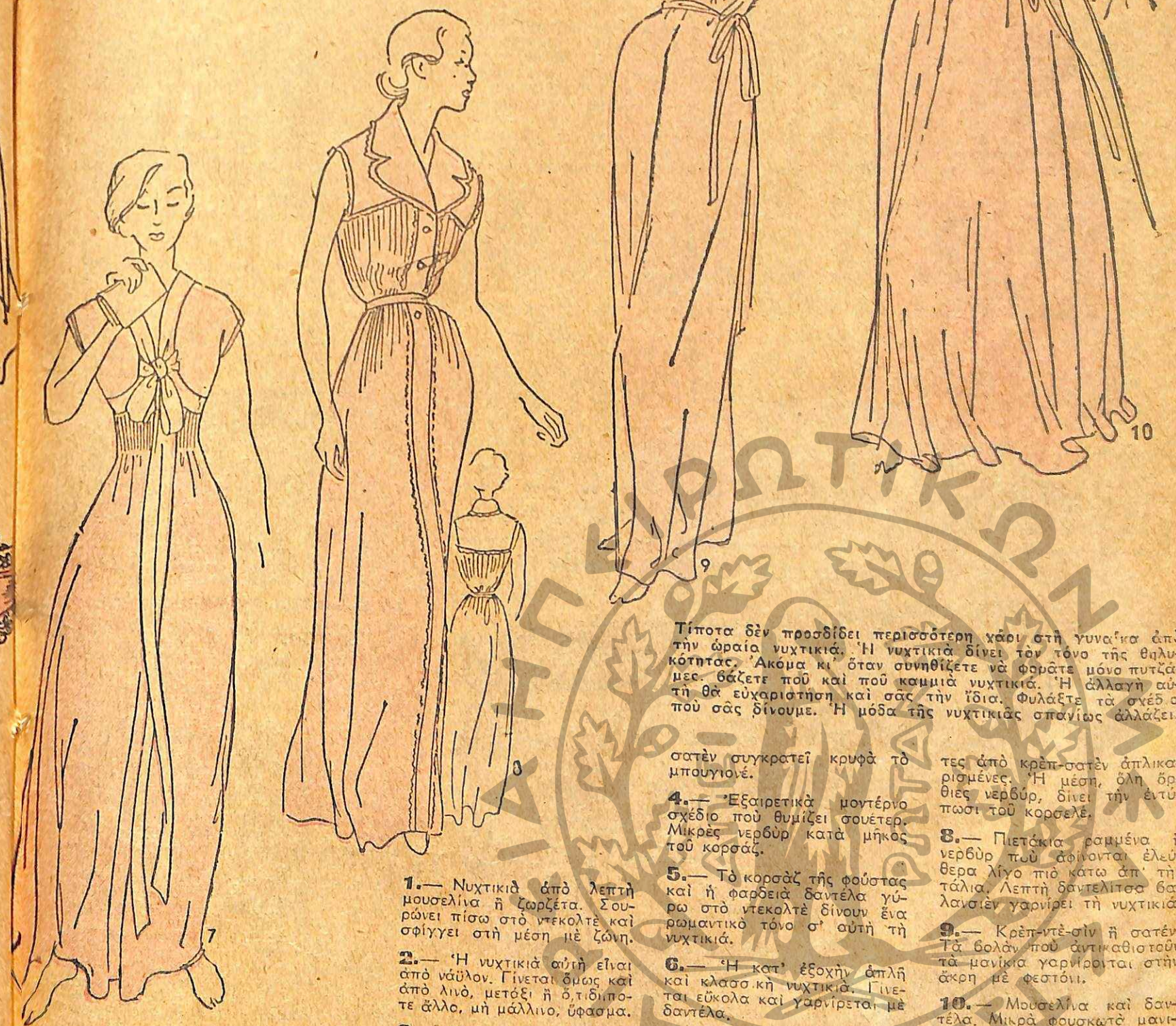
Πιάνετε ύστερα την άκρη τού σεντονιού σε ένα σημείο περί τά 40 εκατοστά από τη γωνία, άνασηκώνετε τώ σεντόνι στο σημείο εκείνο, στρώνετε με τώ χέρι τη γωνία ώστε να βρεθί μεταξυ σεντονιού και στρώματος και τέλος χώνετε τώ σεντόνι κάτω από τώ στρώμα (μεσαίο και κάτω σχέδιο).

“Ετσι τώ κρεβάτι σας παρουσιάζει ωραίο και τακτικό όψι, και δεν κωλύουν τά πόδια σας τη νύχτα!

ΚΟΜΨΕΣ ΚΙ' ΟΜΟΡΦΕΣ ΝΥΧΤΙΚΙΕΣ ΠΟΥ ΓΟΗΤΕΥΟΥΝ

Τίποτα δὲν προσδίδει περισσότερη χάρι στη γυναίκα ἀπὸ
τὴν ὡραία νυχτική. Ἡ νυχτική δίνει τὸν τόνο τῆς θαυ-
κόπτης. Ἀκόμα κι' ὅταν συνηθίζετε νὰ φορᾶτε μόνο πυτζά-
μες, βάζετε πού καὶ πού καμμιὰ νυχτική. Ἡ ἀλλαγὴ αὐ-
τὴ θὰ εὐχαρίστησῃ καὶ σὰς τὴν ἴδια. Φυλάξτε τὰ σνέδ' α
πού σὰς δίνουμε. Ἡ μόδα τῆς νυχτικίας σπανίως ἀλλάζει.

σατὲν συγκρατεῖ κρυφὰ τὸ
μπουγιονέ.

4.— Ἐξαιρετικὰ μοντέρνο
σχέδιο πού θυμίζει σουέτερ.
Μικρὲς νερόβ' κατὰ μῆκος
τοῦ κορσαζ.

5.— Τὸ κορσαζ τῆς φούστας
καὶ ἡ φαρδεῖα δαντέλα γύ-
ρω στὸ ντεκολτέ δίνουν ἓνα
ρωμαντικὸ τόνο σ' αὐτὴ τὴ
νυχτική.

6.— Ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀπλή
καὶ κλασσικὴ νυχτική. Γίνε-
ται εὐκόλα καὶ γαρνίρεται με
δαντέλα.

7.— Κρέπ-ντε-σὶν με μπάν-
τες ἀπὸ κρέπ-σατὲν ἀπλικά-
ρισμένες. Ἡ μέση, ὅλη ὀρ-
θιες νερόβ' δίνει τὴν ἐντυ-
πώσι τοῦ κορσαζ.

8.— Πιετόκια ραμμένα ἢ
νερόβ' πού ἀφαινοῦνται ἐλευ-
θερά λίγο πρὸ κατω ἀπ' τὴν
τάλια. Λεπτὴ δαντελίτσα βα-
λασιὰν γαρνίρει τὴ νυχτική.

9.— Κρέπ-ντε-σὶν ἢ σατὲν.
Τὰ βολὰν πού ἀντικαθιστοῦν
τὰ μανίκια γαρνίρονται στὴν
ἄκρη με φεστίλ.

10.— Μουσελίνα καὶ δαν-
τέλα. Μικρὰ φουσκωτὰ μανι-
κάκια δίνουν ἓνα τόνο κορι-
τσίστικο σ' αὐτὴ τὴ νυχτική.

Ο ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑΣ

6ον

Στά 'Ανάκτορα, τις κατοικίες των αρχηγών κρατών, πριγκιπων κλπ. δεν αφήνουμε επίσκεπτήρια. Ανοίγεται κάθε χρόνο, την Πρωτοχρονιά, ειδικό «βιβλίο συγχαρητηρίων», στο όποιο εγγράφονται όλοι — επίσημοι ή άλλοι πολίτες — θέλουν να ευχαριστήσουν.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Όποιοςδήποτε και αν είναι ο σκοπός μιας επίσκεψης, πρέπει πάντοτε να τηρούνται οι ίδιοι κανόνες καλής συμπεριφοράς.

Κατά γενικό κανόνα, πρέπει κατ' αρχήν να αποφύγουμε να ενοχλήσουμε εκείνους που επισκεπτόμεθα, με την παρουσία μας σε ώρες ακατάλληλες. Δεν υπάρχει τίποτε πιο δυσάρεστο για μια οικοδέσποινα από το να ακούει το χτύπημα του κουδουνιού, τη στιγμή που το σαλόνι είναι ακόμη ασυνήθιστο, ή εκείνη δεν έχει τελειώσει την πρωινή της τουαλέτα.

Πρέπει επίσης να αποφεύγουμε να φθάνουμε για επίσκεψη τις ώρες των γευμάτων, γιατί μπορεί η οικοδέσποινα να νομίσκει ότι πηγαίνουμε τέτοια ώρα με την κρυφή ελπίδα ότι θα μάς κρατήσει για φαγητό.

Όταν κτυπούμε το κουδούνι της εξώπορτας, πρέπει να το κάνουμε με διακριτικότητα. Αν δεν μάς ανοίξουν αμέσως, ως κάνουμε μερικά λεπτά υπομονή, πριν επαναλάβουμε το χτύπημα: υπερβολική ανυπομονησία δε δείχνει καλούς τρόπους....

Αν και μετά το δεύτερο χτύπημα ή πόρτα δεν ανοίγει, ρίξτε από κάτω τα επισκεπτήριά σας — ένα ή περισσότερα, ανάλογα με την περίπτωση — ή παραδώστε τα στο θυρωρό της πολυκατοικίας. «Α!... και κάτι που ξεχάσαμε: σεις, κύριε, αν τυχόν καπνίζετε στο δρόμο, φροντίστε να πετάξετε το τσιγάρο σας πριν χτυπήσετε το κουδούνι....

Αν σας ανοίξει την πόρτα η υπηρεσία ή κάποιο παιδί, ρωτήστε αν η κυρία ή ο κύριος Τάδε είναι στο σπίτι. Αν σας δώσουν καταφατική απάντηση, μη λησμονήσετε, πριν περάσετε στο δωμάτιο που θα σας υποδείξουν, να αφήσετε στο χώλ.

Αν μὲν εἴσατε ἄνδρα, τὸ καπέλο, τὸ παλτό, τὸ κασκόλ, τὰ γάντια, τὸ μπουστούνι καὶ τὰ πακέτα ποὺ τυχὸν κρατᾶτε, ἂν δὲ εἴσατε γυναῖκα, μὴν τὸν ἀδιάδροχο ἢ τὴν ὀμπρέλα σας. Ἄν τυχὸν φορῆτε γαλότσες, εἴτε ἄνδρας εἴσατε, εἴτε γυναῖκα, πρέπει νὰ τὶς βγάλετε στὸ χώλ.

Όταν μπούμε στὸ σαλόνι, μπορούμε νὰ καθήσουμε, περιμένοντας τὴν ἄφιξη τῆς οικοδέσποινας ἢ τοῦ οικοδεσπότη. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ἀρχίσουμε νὰ τριγυρίζουμε δεξιά καὶ ἀριστερὰ μέσα στὸ δωμάτιο, ἐξετάζοντας μὲ τὰ χέρια τὰ βιβλία ἢ τὰ μπιμπλὸ ποὺ βρίσκονται ἐκεῖ. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ ἀρχίσουμε νὰ καπνίζουμε — ἐκτὸς ἂν εἴμαστε σὲ πολλὸ φιλικὸ σπῆτι — πρὶν ἢ ἡ οικοδέσποινα μᾶς δώσῃ τὴν ἄδεια.

Όταν ἡ οικοδέσποινα μῆνι στὸ δωμάτιο, ἡ πρώτη μας κουβέντα θὰ εἶναι γιὰ νὰ τὴν ρωτήσουμε μήπως τυχὸν ἡ ἐπίσκεψίς μας τὴν ἀπασχολῇ ἀπὸ κάποια ἐπείγουσα δουλειὰ της. Φυσικὰ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πὼς θὰ μᾶς ἀπαντήσῃ ὅτι εἶναι γοητευμένη ποὺ μᾶς βλέπει. Ἀπὸ μᾶς ὅμως ἐξαρτᾶται νὰ μαντεύσουμε ἂν πραγματικὰ δὲν τὴν ἐνοχλοῦμε καὶ πόση ὥρα πρέπει νὰ παρατείνουμε τὴν ἐπίσκεψί μας.

Εἶναι περιττὸ νὰ τονίσουμε ἐδῶ, ὅτι ἡ οικοδέσποινα πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ ντυμένη εὐπρεπῶς. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰναι ὑπερβολικὰ στολισμένη, ἀλλὰ πάντως δὲν πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ οὔτε μὲ ρόμπα, οὔτε καὶ μὲ... σὸρτ (ἐκτὸς ἂν εἰναι καλοκαίρι καὶ μὲνι στὴν ἐξοχή).

ΠΟΣΟ ΔΙΑΡΚΕΙ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Κατὰ γενικὸ κανόνα, μία τυπικὴ ἐπίσκεψις εὐγενεῖας δὲν πρέπει νὰ διαρκέσῃ λιγώτερο ἀπὸ ἕνα τέταρτο (στὴν ἀντίθετη περίπτωσι ὑπάρχει φόβος νὰ δώσουμε τὴν ἐντύπωσι ὅτι θέλουμε νὰ ξεφορτωθούμε μὴ ἀγαπητὰ), ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται μὲ κανένα τρόπο νὰ ξεπεράσῃ τὴ μισή ὥρα — ἐκτὸς ἂν ἡ οικοδέσποινα μᾶς τὸ ζητήσῃ ἐπιμόνα. Φυσικὰ, ὁ κανὼν αὐτὸς χαλαρώνει μόνος του, ὅταν πρόκειται γιὰ ἐπισκέψεις σὲ συγγενικὸ ἢ φιλικὸ σπῆτι.

Ἄν συμβῇ νὰ φθάσουν καὶ ἄλλοι ἐπι-

σκέπτεται τὴν ὥρᾳ ποὺ διορίζεται βεῖν ἡ οικοδέσποινα πρέπει νὰ σηκωθῇ γιὰ νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ καὶ νὰ κάνει τίς ἀμειβόμενες παρουσιάσεις. Ἄν ἐκεῖνος ποὺ ἐρχεται εἶναι γυναῖκα, ἡ οικοδέσποινα προχωρεῖ πρὸς τὸ μέρος τῆς καὶ τὴν προϋπαντεῖ. Ἄν εἶναι ἄνδρας, σκώνεται ἀπὸ τὴ θέσι της, ἀλλὰ στέκει δεξιά ἐκεῖ, χωρὶς νὰ ἀπασχολῇ καὶ περιμένει τὸν ἐπισκεπτή νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ τὴ χαιρετήσῃ. Ἄν ὅμως τυχὸν ὁ ἐπισκεπτής εἶναι ἐπίσημο πρόσωπο ἢ ἡλικιωμένος καὶ σεβάσιμος κύριος, ἡ οικοδέσποινα προχωρεῖ πρὸς τὸ μέρος του καὶ τὸν ὑποδέχεται.

Όταν πρόκειται νὰ φύγετε, μὴν κутάξετε τὸ ρολόὶ σας καὶ μὴ δώσετε τὴν ἀνόητη ἐξήγησι: «Εἶναι τόσο ἡ ὥρα, πρέπει νὰ πηγαίνω».

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΓΟΥΜΕ

Ἄφου σηκωθῇτε, χαιρετᾶτε πρῶτα τοὺς ξένους ποὺ βρίσκονται στὸ δωμάτιο. Ἄν εἶναι πολλοὶ ἄνθρωποι, εἶναι ἐντελὲς περὶττὸ νὰ τοὺς πᾶρετε βόλτα καὶ νὰ τοὺς χαιρετήσετε ὅλους μὲ χειραψία: μὴ μὲ κρὴ εὐγενικὰ ὑποκλίσεις καὶ ἕνα γενικὸ «χαίρετε», ἀκοῦν. Μπορεῖτε πάντως, ἂν βέλετε, νὰ χαιρετήσετε καὶ ἕνα ἢ δυὸ ἀπὸ τοὺς παρεχόμενους μὲ χειραψία καὶ νὰ συμπεριλάβετε τοὺς ἄλλους στὸ γενικὸ χαιρετισμὸ σας.

Κατὰ κανόνα, ἡ οικοδέσποινα θὰ σᾶς συνοδεύσῃ ὡς τὴν πόρτα τοῦ σαλονιοῦ, ἢ ἀκόμη καὶ ὡς τὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος — αὐτὸ στὴν περίπτωσι ποὺ στὸ σαλόνι δὲν τὴν περιμένουν ἄλλοι ἐπισκεπταί — καὶ θὰ σᾶς βοηθήσῃ, ἂν χρειάζεται, νὰ βρῆτε τὰ πράγματά σας ἀπὸ τὴ γκαρνταρόμπα (ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ὑπηρεσία). Στὴν ἐξοχή, ἡ οικοδέσποινα πρέπει νὰ συνοδεύσῃ τοὺς ξένους τῆς ὡς τὴν ἐξώπορτα τοῦ κήπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6ον ΤΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

Τὰ ἐπισκεπτήρια εἶναι ἕνα μέσον συντομίας καὶ τυπικῆς ἀνταλλαγῆς φιλοφρονησῶν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Χρησιμοποιεῖν γιὰ νὰ παρουσιάσων τὸν ἑαυτὸν στὸν ἄλλον, νὰ ἐκφράζων εὐχάς, εὐχαριστίας, συλλυπητήρια κλπ. Εἶναι ὁ πιὸ εὐκόλως καὶ πιὸ ἀπλὸς τρόπος ἀνταλλαγῆς τῶν κοινωνικῶν φιλοφρονησῶν.

Τὰ ἐπισκεπτήρια γίνονται πάντοτε ἀπὸ λευκὸ χαρτόνι, διαφόρων διαστάσεων, ἀνάλογα με τὴν ἐπιθυμία σας καὶ τὴν χρῆσι γιὰ τὴν ὁποίαν προορίζονται. Τὰ γράμματα γίνονται μαύρα, τυπογραφικὰ — συνήθως — ἢ γκραβὲ (ἀνάγλυφα). Τὰ τελευταῖα εἶναι πολλὴν πιὸ ὀμορφα καὶ ἀρχοντικὰ, ἀλλὰ στοιχίζουν πολλὴ ἀκριβότητα.

Κατ' ἀρχήν, τὰ γράμματα τῶν ἀνδρῶν ἐπισκεπτηρίων πρέπει νὰ εἶναι ἀπλὰ καὶ ὀρθια. Τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐπισκεπτηρίου μᾶς κυρία μπορούν νὰ εἶναι κομψότερα, ἐπικλινῆ.

ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΩΝ

Τὸ ἐπισκεπτήριο τῆς κυρίας πρέπει νὰ εἶναι μικρότερο σὲ σχῆμα ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐπάνω μόνον τὸ ὄνομά της, χωρὶς διευθύνει ἢ ἀριθμὸ τηλεφώνου. Π. χ. «Κυρία Γεωργίου Παπαδοπούλου» ἢ «Κυρία Ἑλένη Γ. Παπαδοπούλου».

Τὸ ἐπισκεπτήριο τοῦ κυρίου πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπάνω καὶ τὴ διεύθυνσι τῆς κατοικίας, στὸ κάτω δεξιὸ μέρος τοῦ ἐπισκεπτηρίου. Ἐνῶ ἄνδρας ποὺ κατέχει μὴ μόνιμη ὑπηρετικὴ ἢ ἄλλη θέσι, ἢ ἕνας ποὺ χρησιμοποιεῖ τὰ ἐπισκεπτήριά του καὶ γιὰ τίς ἐπαγγελματικὰς του υποθέσεις, πρέπει νὰ ἔχῃ ἀπαραιτήτως ἀλλὰ ἑπ' ἐπισκεπτήρια γιὰ τὴν περίπτωσι αὐτή. Σ' αὐτὰ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμό του, πρέπει νὰ ἀναφέρεται ἡ θέσις ἢ ἡ ἐργασία του, ἡ διεύθυνσις καὶ ὁ ἀριθμὸς τηλεφώνου τοῦ γραφείου του.

Ἐνῶ ἀνδρόγυνον πρέπει ἐπίσης νὰ ἔχῃ καὶ κοινὰ ἐπισκεπτήρια: «Κύριος καὶ Κυρία Γεωργίου Παπαδοπούλου» μὲ τὴ διευθύνσι τοῦ σπιτιοῦ κάτω δεξιά. Προσοχή: Σὲ μὴ ἐπαγγελματικὰ ἐπισκεπτήρια δὲν μπαίνει ποτὲ ὁ ἀριθμὸς τηλεφώνου.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ 1. Ἡ συνέχεια,

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

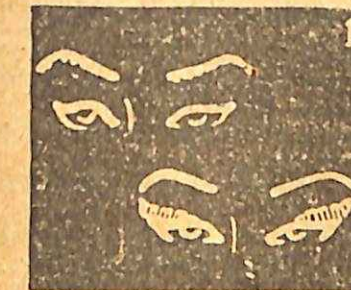
Τῆς συνεργάτιδός μας δ. ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤ'

Ὅπως εἶπαμε καὶ σὲ προηγούμενο ἄρθρο μας, ὅλες οἱ προσπάθειες πρέπει νὰ τείνουν 1) στὸ ν' ἀνεβάσουμε τὶς ὀριζόντιες γραμμὲς τοῦ προσώπου μας καὶ 2) νὰ διαλέξουμε φωτεινὰ χρώματα κατὰλληλα γιὰ τὸν τύπο μας.

Εἶναι τὰ μέσα, ποὺ θὰ μᾶς κάνουν νὰ φαινομάστε νεώτερες. Εἶναι πολὺ πιὸ εὐκόλο νὰ γίνῃ αὐτὸ ὅταν πρόκειται γιὰ μακιγιάζ θεάτρου, κινηματογράφου, νύχτας.

Ἐδῶ μπορούμε νὰ χρησιμοποιήσουμε μὲ ὑπερβολὴ σκιάς, σκούρα χρώματα, γιὰ νὰ δημι-

1. Ἄν τὰ μάτια εἶναι πολὺ κοντὰ τὸ ἕνα στὸ ἄλλο, τὰ ἀπομακρύνουμε μ' ἕνα μικρὸ τρυκ: Μὲ λίγη σκιά στὴν ἐξωτερικὴ τους γωνία. Διατηροῦμε ὅσο πιὸ ψηλὰ μπορούμε τὸ τόξο τοῦ φρυδιοῦ. Δὲν τὰ ἀποτριχνύουμε παρὰ μόνον ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ τους πλευρά.

2. Ἄν ἡ μύτη εἶναι πλατειὰ γιὰ νὰ λεπτεύνουμε τὰ πτερυγία της τὰ πουδράρουμε μὲ μιά πιὸ σκούρα πούδρα ἢ βάζουμε φόντ ντὲ τὴν λίγο πιὸ σκούρο ἀπ' ὅτι στὸ ὑπόλοιπο πρόσωπο.

3. Ἐνῶ πλατὺ πρόσωπο θὰ δείξῃ πιὸ πολὺ μάγουλο, ἕνα πολὺ στρογγυλὸ πρόσωπο θὰ φανῇ πιὸ θαυμάσιον, ἀνδρόγυνον. Ἐνῶ δὲν θέλουμε σκούρα πούδρα ἢ φόντ ντὲν κάτω ἀπὸ τὰ μῆλα τοῦ προσώπου. Ἐπίσης ἐλαττώνεται ἡ ἐντύπωσι τῶν δυνατῶν σιαγῶν καὶ τοῦ διπλοῦ πηγουνιοῦ.

οιουργήσουμε θαυμάσια ἢ νὰ γεράσουμε ἕνα πρόσωπο κι' ἀντίθετα κόκκινα κι' ἄσπρα χρώματα γιὰ νὰ τὸ ξανανιώσουμε. Εἶναι πολὺ δυσκολώτερο νὰ γάνουμε διορθωτικὸ μακιγιάζ ἡμέρας. Καὶ μάλιστα ἡμέρας ἑλληνικῆς!!

Γιὰτὶ εὐκόλα καταλαβαίνουμε ὅτι τὸ μακιγιάζ πρέπει νὰ προσαρμόζεται στὸ κλίμα τοῦ κάθε τόπου, στὴ διαφάνεια ἢ σκοτεινιά τοῦ οὐρανοῦ καὶ στὴν πνευματικὴ του παράδοσι!

Στὴ Νέα Ὑόρκη π. χ., στὴν πόλι αὐτὴ μὲ τοὺς τεράστιους ὄγκους, τὴ διουλιανοποίησι τῶν πάντων, ὅπου καὶ τὸ κλίμα εἶναι ψυχρὸ κι' ὁ οὐρανὸς κρυμμένος σχεδὸν ἀπ' τοὺς οὐρανοξύστες, πηγαίνει τὸ έντονο μακιγιάζ στὴ γυναῖκα ποὺ κινεῖται μέσα σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο. Ἄδρα, ἡ ἑλαφρὰ μακιγιαρισμένη θὰ ἦταν κάπως ἀτονη.

Στὸ Παρίσι ἀλλάζει ἡ εἰκόνα. Κάτω ἀπὸ τὸ γκριζὸ οὐρανὸ ἀνάμεσα στὰ χιλιόχρονα μνημεῖα, ἀναθρεμμένη μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν παράδοσι τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, ποὺ αἰῶνες τώρα κρατεῖ τὰ σκῆπτρα στὶς ἐκδηλώσεις τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης, μὲ πόση ἀνεσι καὶ χάρι κυκλοφορεῖ ἡ Παριζιάνα κόκκα! Μ' ὅλες τὶς λεπτομέρειες σοφὰ μελετημένες καὶ τόσο ταιριαγμένες στὸ κάδρο ποὺ τὴν πλαισιώνει! Γι' αὐτὸ οἱ Παριζιάνες μακιγιαρίζονται τέλεια ἀπ' τὸ πρῶν, φορώντας, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα, τὸ ἀρκετὰ σκούρο (φόν ντὲ τὴν) ὡς τὸ δαδύ, χωρὶς νὰ τίς κουράζῃ.

Ὅλοτετα διαφορετικὴ ἡ δική μας ἀτμόσφαιρα.

Ἀπλὲς καὶ ἀπαλὲς γραμμὲς στὸ φυσικὸ μας περιβάλλον. Διὰφανη ἀτμόσφαιρα, γαλάσιος οὐρανός, λαμπερὸς ἥλιος μὲ τίς ἐκτυφλωτικὰς ἀντανταλάσεις του στὰ νερά τῆς θάλασσας! Κι' ὁ Παρθενώνας, τὸ ἀριστοῦργημα τῶν αἰώνων, μὲ τὴν ἀπλὴ γραμμὴ καὶ τὸ ἀνάλαφρο τοῦ ὄγκου του.

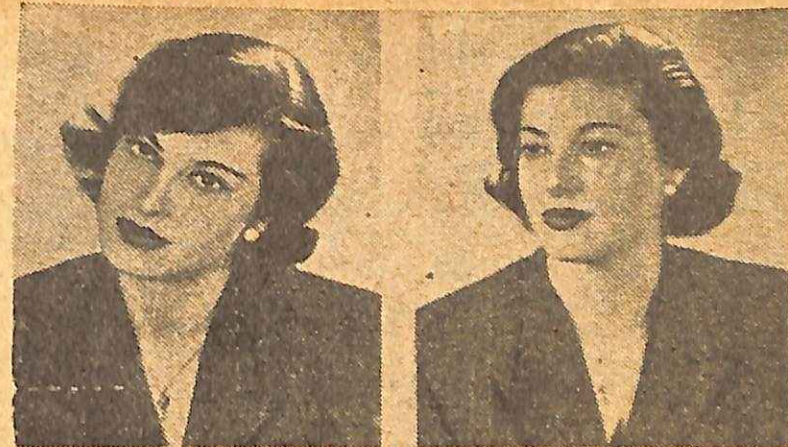
Πόσο ξένα καὶ περίεργα πλάσματα θὰ ἦσαν πρὸς ὅλα αὐτὰ ἂν κυκλοφορούσαμε βαρεῖα θαμμένες καὶ τυπικές ἀπ' τὸ πρῶν ὡς τὸ δαδύ!!! Τὸ μακιγιάζ τῆς Ἑλληνίδος πρέπει νὰ τὸ διασθανώμαστε μᾶλλον, νὰ τὸ μαντεύουμε, παρὰ νὰ τὸ βλέπουμε.

Πὼς τώρα, πορ' ὅλα αὐτὰ, θὰ κάνουμε κι' ἐμεῖς τὸ διορθωτικὸ μας μακιγιάζ;

Μερικὰ παραδείγματα: Ἄς υποθέσουμε ὅτι ἔχουμε θαυμάσιον μάγουλο, ποὺ κάνουν τὰ μῆλα τοῦ προσώπου νὰ ἔξουν ἀκόμη περισσότερο.

Τί θὰ κάνουμε; Ὅθ' τοποθετήσουμε τὸ ροῦζ μας κάτω ἀπὸ τὰ μῆλα καὶ θὰ τὸ δουλεύουμε μὲ πολλὴ λεπτότητα σ' ὅλη τὴν ἐπάνω πλευρὰ τοῦ θαυμάσιου. Ἐστὶ τὸ θαυμάσιον θὰ «φωτισθῇ», ἐνῶ τὰ μῆλα θὰ φτίνονται συγκριτικὰ λιγώτερο ἐξογκωμένα.

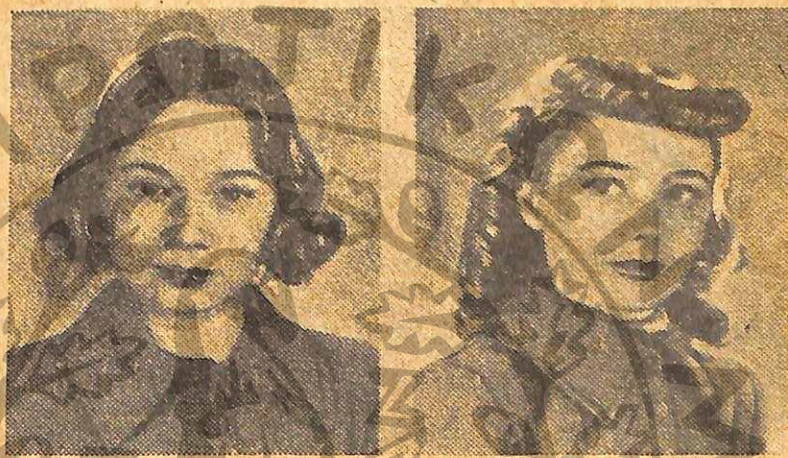
Ἄν ἔχουμε τίς σιαγόνες ἀνεπτυγμένες περισσότερον ἀπ'

Ἡ κυρία αὐτὴ βρῆκε μόνη της, πὼς μιά φράντζα καταμεσὶς στὸ μέτωπο, μάτια πολὺ καρδουωμένα καὶ χεῖλη ὑπερβολικὰ θαμμένα. Ἀλλὰ Τζέαν Κράουφορντ, θὰ τὴν ἔκαναν νὰ φαίνεται σίγουρα συνηθισμένη. Ἐνῶ τὸ ξεσκεπαστὸ μέτωπο, τὰ μόλις ὑπογραμμισμένα μάτια, τὰ φυσικὰ φρύδια, τὸ πραγματικὸ διάγραμμα τῶν χειλῶν, τῆς δίνουν ἕνα ἀέρα κομψότητος.

Ἄν ἡ δεύτερη κυρία ἔφτιαχνε περίτεχνα τὸ πρόσωπό της θὰ εἶχε ἕνα μέτωπο πολὺ ψηλὸ, μάτια πολὺ μεγάλα. Τὰ φορτωμένα ἀπὸ ροῦζ χεῖλη της θὰ τόνιζαν τὰ ἤδη θαυμάσιον της μάγουλα. Μερικὲς μπουκλίσες ἀφαιροῦν λίγο ὕψος ἀπὸ τὸ μέτωπό της. Τὸ μάτι τονίζεται μὲ λίγο ρίμελ στὰ ματόκλαδα καὶ τὸ στόμα διατηρεῖ τὸ φυσικὸ του σχῆμα.

Ἡ μικροῦλα τῆς τρίτης φωτογραφίας ἔχει, πὼς μιά καὶ τὸ πρόσωπό της εἶναι φαρδὺ ἢ χωρίστρα στὴ μέση καὶ οἱ ὀριζόντιες μπουκλὲς ψηλὰ στὰ μάγουλα ὅπως καὶ τὰ πολὺ λεπτὰ φρύδια καὶ χεῖλη θὰ τόνιζον ἀκόμη περισσότερο τὸ σχῆμα του. Βρῆκε τὸν πραγματικὸ τῆς τύπο χτενίζοντας τὰ μάλλια της μὲ μπούκλες κατὰ μήκος τοῦ προσώπου, ξεσκεπάζοντας τοὺς κροτάφους καὶ δίνοντας στὰ φρύδια καὶ στὸ στόμα τὸ σχῆμα τους.

ὅτι πρέπει ἢ καὶ τετράγωνος; Ὅθ' τοὺς δάσουμε λίγο φόντ ντὲν τὴν σκούρα πούδρα καὶ θὰ τὸνίσουμε μὲ λίγο ροῦζ καὶ ἀνοιχτὴ πούδρα τὸ πηγούνι.

Ἄν τὰ μάτια μας εἶναι κομμένα καὶ μαῦροι κύκλοι τὰ πλαισιώνουν;

Στρώνουμε ἀπαλὰ πάνω σ' αὐτοὺς τοὺς κύκλους τὸ ἐλάχιστο ροῦζ (κρέμα) ποὺ ἔχει μείνει στὸ δάχτυλό μας στὸ τέ-

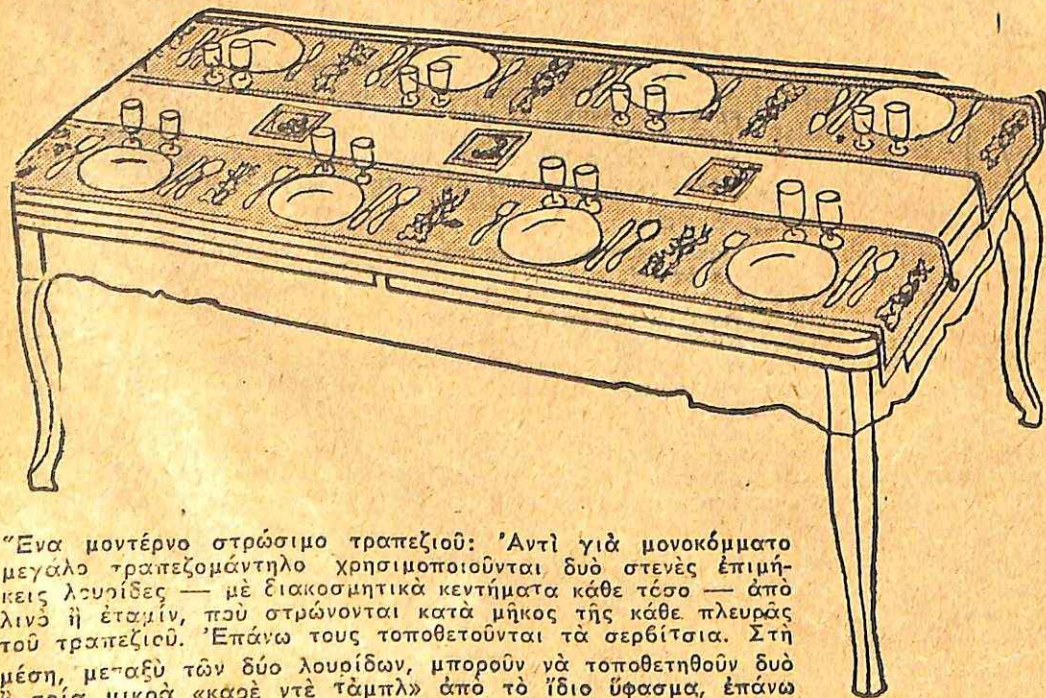
λος τοῦ μακιγιάζ καὶ πουδράρουμε μὲ ἀνοιχτὴ πούδρα. Ἄν τὰ μάτια μας πετοῦν πρὸς τὰ ἔξω;

Λίγη γκριζὰ σκιά στὰ πάνω βλέφαρα τῆς μέρας καὶ πιὸ σκούρα τὸ δαδύ, θὰ εἰδεινε λιγώτερον τὴν ἀτέλεια αὐτή.

Τί θὰ κάνουμε γιὰ τὴν καμπύρα τῆς μύτης μας ἢ γιὰ τὴν ἐξογκωμένην ἡμὲς τὴν μύτη;

(Συνέχεια στὴ σελίδα 65)

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΣΤΡΩΣΙΜΟ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ

Ἐνα μοντέρνο στρώσιμο τραπέζι: Ἄντὶ γιὰ μονοκόμματο μεγάλο τραπέζι-μάντιλο χρησιμοποιοῦνται δὲ στενὲς ἐπιμηγεῖς λουρίδες — μὲ διακοσμητικὰ κεντήματα κάθε τόσο — ἀπὸ λινό ἢ ἐταμίν, ποὺ στρώνονται κατὰ μήκος τῆς κάθε πλευρᾶς τοῦ τραπέζι. Ἐπάνω τοὺς τοποθετοῦνται τὰ σερίτσια. Στὴ μέση, μετὰ τῶν δύο λουριδῶν, μπορούν νὰ τοποθετηθοῦν δυὸ ἢ τρία μικρὰ «καρὲ ντὲ τὰμπλ» ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα, ἐπάνω στὰ ὁποῖα ἀκουμποῦν τὰ βάζα μὲ λουλούδια, ἢ φρουτιέρα κλπ.

Ο,ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΧΑΛΙΑ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΟΛΗΓΙΕΣ

Πριν να πάρετε οποιοδήποτε χαλί, σας συμβουλευόμαστε να κάνετε πρώτα ένα γύρο στα κυριότερα μαγαζιά, για να υπορέσετε να διαλέξετε κείνο που σας άρεσει περισσότερο και που ταιριάζει καλύτερα στο περιβάλλον όπου θα τοποθετηθεί. 'Η αγορά σας μάλιστα θα ήταν πιο σίγουρη, αν δοκιμάζατε το χαλί στο σπίτι σας, ώστε να δείτε τί εντύπωση κάνει μαζί με την επίπλωσή. Μην ξεχνάτε πως το χαλί, εκτός απ' τη χρησιμότητά του, έχει και διακοσμητική αξία.

ΛΙΓΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΚΑΚΟ

1. Το περιβάλλον

—Τα χαλιά χωρίς τρίχωμα που δεν ένοχλούν το βάδισμα, προορίζονται για τα «περάσματα» του σπιτιού (χώλ, διάδρομοι κλπ.).

—Τα παχυντά χαλιά χρησιμοποιούνται στα εσωτερικότερα δωμάτια, όπου δεν περπατάει κανείς πολύ. Έτσι δεν παλιώνουν γρήγορα.

—Στην τραπεζαρία πηγαίνουν και τα χαλιά χωρίς τρίχωμα, από μαλλί ή κετσέ.

—Στη γωνιά της δουλειάς, μέσα στο γραφείο σας ή στο λίκνι-κρούμ, ταιριάζει ένα χαλί με κοντό τρίχωμα. Στη γωνιά που δέχεστε ή αναπαύεστε, χρησιμοποιήστε μαλακά χαλιά.

—Στις κρεβατοκάμαρες πηγαίνει κάθε τύπος πυκνού τριχώματος κα μαλακού χαλιού.

2. Το χαλί σε διακοσμητικό στοιχείο

—Ένα καλό χαλί συμβάλλει πολύ στη γενική αρμονία του σπιτιού σας και πρέπει να διαλεχτεί ανάλογα με τους καναπέδες και τις πολυθρόνες ή τις κουρτίνες κι' όλα τ' άλλα έπιπλα.

—'Αν τα έπιπλα είναι πολλά; χαλί μέτριο.

—'Αν η επίπλωσις είναι περιορισμένη; χαλί με παραστάσεις.

—'Ενα χαλί με κανονικά κι' ελαφρά σχέδια μπορεί να τοποθετηθεί όπουδήποτε.

—Τα χαλιά με τα μεγάλα διακοσμητικά σχέδια στο κέντρο τους ταιριάζουν σ' ένα σαλόνι.

—Τ' ανατολίτικα χαλιά δίνουν τον απαραίτητο τόνο στα χαμηλά έπιπλα.

—Τα μοντέρνα πηγαίνουν ανάμεσα σε κάθετα έπιπλα.

—Όταν ένα χαλί σκεπάζει ολόκληρο το δωμάτιο, το μεγαλώνει.

—Τα φωτεινά έπιπλα με την αντανάκλαση της λάμπης τους κάνουν και το χρώμα των χαλιών ανοιχτότερο.

—'Ενα χαλί μέτριου χρώματος καθαρίζεται εύκολα.

—'Ενα σκούρο χαλί δίνει μεγάλη α-

ξία στα έπιπλα, αλλά βρωμίζεται πολύ γρήγορα.

Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ

1. Σκόνη

—'Η σκόνη μαζεύεται μέσα στο τρίχωμα του χαλιού και το μεταμορφώνει σε φωλιές σκόρων.

—Τα σωματίδια που βρίσκονται μέσα σ' αυτήν καταστρέφουν το μαλλί.

—Τα διάφορα χημικά συστατικά που περιέχει αλλοιώνουν τα χρώματα.

ΟΔΗΓΙΕΣ: Συχνό καθαρίσμα. Μην τινάζετε τα μικρά χαλιά και μην άπλώνετε στα δύο τα μεγάλα πάνω σε σχοινί, γιατί κόβεται το μαλλί.

Πρέπει να τα κρεμάτε σε όλο τους το μήκος και να τα κτυπάτε μ' ένα κτυπητήρι από λυγαριά ή σχοινί κι' όχι μεταλλικό. Καλύτερα ν' αποφεύγετε τη σκούπα που ξεφτίζει το χαλί. Είναι προτιμότερο να χρησιμοποιήσετε βούρτσες.

2. Σκόρος

—'Ο σκόρος τρέφεται απ' το ίδιο το χαλί και μπορεί να το καταστρέψει εντελώς.

Οδηγίες: Διαρκής παρατήρησις, μεγάλη καθαριότης, συνεχής χρήσι των χαλιών. Τα αντισκορικά φάρμακα έχουν επίδρασι μόνον όταν το χαλί καθαρίζεται καλά, ώστε να μη μένουν αυγά σκόρου.

3. Λεκέδες

—Οι λεκέδες προετοιμάζουν το έδαφος για το σκόρο. Έκτος αυτού, καταστρέφουν το χρώμα του χαλιού και το τρίχωμά του.

Οδηγίες: Καθαρίζετε τους λεκέδες όταν είναι ακόμα φρέσκοι κι' εφαρμόζετε κατά περιόδους ένα μεθόδιο ξελένισμα.

Τα χαλιά χρειάζονται ιδιαίτερη φροντίδα.

—Το καλύτερο βέβαια απ' όλα είναι να τα έμπιστευετε, όταν χρειαστή ανάγκη, σ' έναν ειδικό.

—Το χαλί πρέπει να τοποθετηθεί σ' ένα πάτωμα εντελώς επίπεδο και λείο. 'Η πιο μικρή ανωμαλία του πατώματος είναι πολύ επικίνδυνη.

—Τα ηλεκτρικά σύρματα δεν πρέπει να περνούν ποτέ κάτω απ' το χαλί.

—Τα κορμωμένα χαλιά πρέπει να τοποθετούνται όπουδήποτε από ειδικούς, γιατί χρειάζονται ένα ομοιόμορφο τέντωμα που παίζει μεγάλο ρόλο στην καλή διατήρησή τους.

—Μία φόρα από Ιούλη αύξάνει αισθητά την αξία του χαλιού, όχι όμως και την άντοχό του.

—Τα έπιπλα με μεταλλικές ρόδες καταστρέφουν τα χαλιά.

—Στα χαλιά που δεν είναι κορμωμένα, υπάρχει φόβος να διπλώνονται οι γωνίες τους. Γι' αυτό τοποθετήστε σ' αυτές ελαφρά κομμάτια μετάλλου που τις έμποδίζουν να «γυρίσουν».

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΛΕΚΙΑΖΕΤΕ ΚΑΛΑ ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΣΑΣ

Αίμα, άσπράδι του αυγού, ζουμί κρέατος κτλ.: Καθάρισμα με κρύο νερό κι' ύστερα με μίγμα νερού και λίγης άμμου νίας. Στέγνωμα.

Λάσπη: Όταν είναι ξερή, βουρτσάστε την κι' όταν είναι υγρή μαζέψτε την με την άναποδη ενός μαχαριού ή με μία ξύλινη φλούδα. Καθάρισμα με μίγμα νερού και ξυδιού. (1/2 κουτάλι της σούπας ξυδι σε κάθε ποτήρι νερό). Καλό στέγνωμα κι' αν έχουν μείνει άνομα σημάδια, ρίξτε τάλκ.

Κερί: Βρέχετε με οινόπνευμα 90ο και βουρτσάστε. 'Υστερα σιδέρωμα με χλιαρό σίδερο πάνω από τυποχαρτό.

Μαρμελάδα και κ' α θ ε ε τ δ ο ς γ λ υ κ ι σ μ α τ ο ς: Καθάρισμα με χλιαρό νερό και στέγνωμα.

Μελάνι στυλόγραφικό, ά ν ε ξ ί τ η λ ο, τυπογραφικό:

Καθάρισμα με οινόπνευμα 90ο, μέχρις ότου δΐτε πως δεν άφίνει πια σημάδια στο πανί που μεταχειρίζεστε.

Κοινό μελάνι: Πλύνετε έναλλάξ με ζεστό γάλα και ζουμί λεμονιού και μετά ρίχνετε άλάτι μαγειρικής. Ξεπλύνετε με ζεστό γάλα.

ΛΙΠΟΣ, ΣΑΛΤΣΕΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΣ ΑΠΟ ΛΙΠΑΡΟ ΛΕΚΕ, ΚΑΤΡΑΜΙ

Καθάρισμα με τριχλωραιθυλένιο ή υπερχλωραιθυλένιο (υγρά άφλεκτα που θα τα ζητήσετε απ' το φαρμακείο σας). 'Αλλάζετε συχνά τα πανάκια που μεταχειρίζεστε. Οι λιπαροί λεκέδες καθαρίζονται και με τσουένι. Βούρτσισμα.

Κρασί και γενικά α λ ε κ έ δ ε ς π ο τ ώ ν: Στην αρχή δοκιμάστε με χλιαρό νερό ή άραιή σαπουνόδα. Ξεπλύνετε κι' ύστερα καλό στέγνωμα. 'Αν άποτύχετε, συνεχίστε με οινόπνευμα 90ο.

ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ

Το μόνο άποτελεσματικό μέσο για να καθαρίσετε τα χαλιά είναι να τα πλύνετε καλά, προστατεύοντάς τα έτσι απ' το σκόρο και τη φθορά.

Πρέπει όμως ύστερα να τα ξεβγάξετε και να τα στεγνώσετε άμέσως. 'Αν αυτές οι δουλειές δεν γίνουν στην έντέλεια, τότε περισσότερο κακό θαχετε κάνει στο χαλί σας, παρά καλό.

1) Βουτάτε το χαλί για 10 λεπτά σε άραιά άλυσίδα.

2) Κατόπιν το τινάζετε κι' αλλάζετε την άλυσίδα.

3) Βουρτσάτε και τις δυο μεριές του.

4) Τυλίγεται το χαλί σε ρολό, στίβοντάς το συγχρόνως καλά.

5) Πλύσιμο σε κρύο νερό, ώσπου να καθαρίστη έντελώς.

6) 'Υστερα από κάθε ξεβγάλμα, τινάζετε καλά το χαλί και το στίβετε καθώς στην οδηγία 4.

7) 'Απλώστε το χαλί σε όλο του το μήκος σε σκιερό μέρος ή σε κλειστό χώρο, που να υπάρχει όμως ρεύμα άέρος. Κάθε τόσο στίβετε το κάτω μέρος, αφαιρώντάς έτσι το νερό που μαζεύεται. Γυρίστε το μερικές φορές, απλώνοντάς το απ' την αντίθετη μεριά.

8) Όταν θα στεγνώσει, βουρτσάστε το για να σηκωθεί πάλι το τρίχωμά του.

ΜΙΑ ΓΕΝΝΑΙΟΨΥΧΗ

—'Εκανα μία μεγάλη βόλτα για μαγαζιά, Γιώργο, για να βοηθήσω λίγο το έμποριο που δεν έχει κίνησι!...

—'ΗΤΑΝ κάπως τολμηρό να μιλήση κανείς γενικά για τη γυναίκα. Περιορίζομαι λοιπόν να πω μερικά πράγματα για τη γυναίκα εκείνη που γράφει το «Ταχυδρομείο της Καρδιάς» και που δε νομίζω πως σας είναι έντελώς άγνωστη.

Θα την αναγνωρίσετε, σίγουρα, τώντας την μέσα στο περιβάλλον σας ή... και μέσα στον καθρέφτη σας. Όλοι είναι έτοιμοι να πουν για μία γεροντοκόρη, ότι δεν έχει ζήσει. Μου το γράφει κι' η ίδια συχνά και όταν την κάνουν να προσέξει ότι η ζωή της είναι άνετη κι' ότι έχει κάνει λαμπρή σταδιοδρομία, μου άπαντά ότι αυτή δεν είναι ζωή.

Μία χωρισμένη δηλώνει ότι «η ζωή της τελείωσε», μία χήρα ότι δεν έχει πια τίποτα να κάνει σ' αυτή τη ζωή. Μία προδομένη σύζυγος δεν παραλείπει να πει ότι θέλει να πεθάνη, κι' ότι αν έξακολουθού να ζή, το κάνει μόνο για τα παιδιά της.

Αυτά τα λόγια τα άκούσαμε εκατό φορές χωρίς όμως να μας κάνουν έντύπωσι.

Τι άλλο λοιπόν θα έπρεπε να συμπεράνουμε από όλα αυτά; Παρά πως η γυναίκα δεν θεωρεί τον έαυτό της σαν κάτι το άυτοπάρκο.

Η ζωή ενός άνδρος είναι κάτι το άυτοπάρκο. Έχει πρώτα την εργασία του, έπειτα τις άπολαύσεις του, τις τρέλλες του, τα όνειρά του, τους φίλους του. Είναι προσκολλημένος σ' αυτά και τα υπερασπίζεται κι' άπέναντι στον ίδιο του τον έρωτα, κι' άπέναντι στη γυναίκα που αγαπά. Βλέπει το γάμο σά θυσιά ενός πολύτιμου κομματιού της ζωής του, σαν θυσία των περιπετειών του. Όταν παντρεύεται θάβει τη ζωή του έργην.

Μία κοπέλλα όταν παντρεύεται δε θάβει τίποτα. Διαβάζοντας τα γράμμάτα της θα νομίζει κανείς πως η ζωή της πρόκειται ν' άρχισή την έπομένη. Πραγματικά, μόλις δάλει στο δακτυλό τη βέρα, άπαρνείται ξεκαθάρα κάθε προσωπική της ζωή.

Αυτή η αντίληψη την κάνει να γράφει τα παρακάτω λόγια: «Δεν πάμε ποτέ στο κοντόεργο, ο άνδρας μου δεν αγαπά τη μουσική». «Δε δγαίνουμε έξω». 'Ο άνδρας μου είναι πολύ του σπιτιού». «Την Κυριακή ο άνδρας μου παίζει ράγκμπυ και μ' άφινει μόνη στο σπίτι. Πλήτω μέχρι θανάτου».

Να πώ μόνη της στο κοντόεργο; Να παίξω πάσκετ την ώρα που ο κύριος παίζει ράγκμπυ; Να καλέσω φίλους; Ούτε συζήτηση.

«Χωρίς τον άνδρα μου τίποτα δε με διασκεδάζει». Αυτό πια έχει γίνει το τροπάριο της αγάπης και σ' όλα τα τραγούδια. «Χωρίς έσένα δεν υπάρχει τίποτα».

Ξέρετε πολλούς άνδρες που δεν παίζουν μπιλιάρδο επειδή η γυναίκα τους δεν άσχολεύεται μ' αυτό; 'Η μήπως δεν συμβαίνει το ίδιο με την πολιτική ή με το κρηγύ; 'Ο άνδρας διασκεδάζει πολύ καλά — για να μη πούμε, καλύτερα — χωρίς τη γυναίκα του. Γι' αυτήν όμως αυτό είναι σκάνδαλο. «Παντρεύτηκαμε για να ζούμε μαζί», λέει εκείνη, «μαζί πάντοτε». Θε-

ΤΙ ΕΜΑΘΑ ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ

ΤΟ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ»

Η Μαρσέλ Σεγκάλ, συνεργάτις του γαλλικού περιοδικού «ELLE», όπου έχει τη στήλη της αισθηματικής αλληλογραφίας και την όνομάζει το «Ταχυδρομείο της Καρδιάς», έξεδωσε τελευταία ένα έξαιρετικό ένδιαφέροντος διδύλιο. Σ' αυτό βρίσκουμε τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε από τη μακροχρόνια έπαφή της με τις γυναίκες, που της παρουσιάζουν γυμνή την ψυχή τους και δεν κρατούν τίποτε μυστικό απ' αυτήν. 'Αδίστακτα θα μπορούσε κανείς να χαρακτηρίση το διδύλιο αυτό σαν την «έγκυκλοπαίδεια της γυναικείας ψυχολογίας». Είναι καταπληκτική ή άκρίβεια των παρατηρήσεών της. Στο τέλος της κάθε φράσεως έδωλά του σταματάει κανείς και λέει: «Πόσο σωστό είναι αυτό!» Στο διδύλιο αυτό η Μαρσέλ Σεγκάλ κάνει μία θαυμασία άνάλυσι των σχέσεων της γυναίκας με τον άνδρα, με τους γονείς της, με το κοινωνικό της περιβάλλον. 'Η στάσι που παίρνει άπέναντι στη ζωή, τα προβλήματα που την τυραννούν, όλα αυτά περνούν μέσα από τις σελίδες αυτές με καταπληκτική ζωτικότητα και όξυτάτη αίσθησι της πραγματικότητάς. Κάθε γυναίκα θα βρή στις γραμμές αυτές ένα κομμάτι από τον έαυτό της, που ίσως τη βοηθήσει να δει πιο καθαρά μερικά πράγματα που τόσο την άπασχολούν....

λει να ζή με τον άνδρα της, από τη ζωή του άνδρός της. 'Ο άνδρας της είναι γι' αυτήν το πών.

«'Αν φύγη για κρηγύ, για κάποιο καφενείο, για μία άλλη γυναίκα, ή για την άλλη ζωή τί μένει πια γι' αυτήν; Τίποτα. 'Εγκαταλελειμμένη, άπαρηγόρητη, έκμηδενισμένη, θέλει να πεθάνη. Σε άτέλειωτες σελίδες περιγράφει το μαρτύριό της. Διάβασα πολλές απ' αυτές, μ' άφάνταστη λύπη.

Αυτή η αντίληψη την κάνει να προσέξουν πως εκτός από τον άνδρα, όλα τα άλλα, τα χέρια, τα πόδια, ο ύψος, ο ήλιος, το πράσινο, το σπύτι, τα παιδιά, η δουλειά, τα σπόρ, τα διδύλια, ή μουσική, οι φίλοι, δράσι κάθε είδους, ή ζωή ολόκληρη έπιτέλους έμεναν δικά της.

Είναι τυφλωμένες. 'Η άπάντησί τους το δείχνει καθαρά: «Με κοροϊδεύετε ή δε γνωρίζετε ότι για μία γυναίκα που έχασε την αγάπη του άνδρα της, τίποτα δεν υπάρχει πια;»

«Ζώ μόνο για τον άντρα μου και για τα παιδιά μου», γράφουν με υπερηφάνεια.

Να ζούμε για τους άλλους, είναι ένα από τα μεγαλύτερα μας, αλλά και η άδυναμία μας.

Πόσα λάθη και πόσα κανά δεν προέρχονται απ' αυτό; Θέλοντας να ζούμε μόνο για τον άνδρα μας, φθάνουμε στο σημείο να άπασιούμε να ζή κι' αυτός μόνον για μας. Θέλουμε ν' άποχαιρετάη ο άνδρας όλη του την προσωπική ζωή, όπως κι' έμείς το νάναμε, αυτό όμως είναι κάτι που δε μπορεί να το παραδεχτεί εκείνος.

Να ζούμε για τους άλλους είναι άραίο, πάρα πολύ ά-

ραίο, μά... τί γίνεται όταν το αντικείμενο της αγάπης μας φύγη από μας, όπως λ. χ. όταν τα παιδιά μας παντρεύονται; Το δράμα της πεθεράς δεν έχει άλλη εξήγησι παρά το κενόν, στο οποίο βρίσκεται με την άναχώρησι των παιδιών της. Για τον πεθερό, δεν υπάρχει τίποτα τέτοιο δράμα.

Το να ζούμε για τους άλλους είναι αρκετά επικίνδυνο. Βάζουμε στους ώμους τους ένα ζυγό, ο οποίος γρήγορα γίνεται άφόρητος γι' αυτούς και τους βλέπουμε να προσπαθούν με κάθε τρόπο ν' άπελευθερωθούν.

Να μη θέλουμε να ζούμε παρά για τους άλλους και ίδιους για τον άνδρα κι' από τον άνδρα, να θεωρούμε τη ζωή μας σαν ένα μηδενικό, κι' όχι σαν κάτι το άυτοπάρκο, αυτό είναι το συνηθισμένο μας λάθος. Είναι ίσως το ύπ' άριθμόν 1 έλάχιστά μας.

Όταν μία γυναίκα παραπονήται για έγκαταλείψι από τον άνδρα της, δεν παραλείπει να προσάψει πως παρ' όλα αυτά είναι όμορφη, κομψή και καλή νοικοκυρά. 'Ο άνδρας μου, λέει, δε μπορεί να έχη κανένα παράπονο από μένα.

Όταν μία κοπέλλα παραπονήται πως δεν έχει έπιτυχία στους άνδρες, τονίζει ότι δεν είναι καθόλου χειρότερη από μία άλλη, κι' ότι έχει λεπτή κορμωσασία και άραία μάτια. 'Οι νεαρές κοπέλλες μου γράφουν: «Είμαι 1 μ. 60, ζυγίζω 50 κιλά και έχω μέση 49 πόντους. Τα μαλλιά μου είναι κατάνη και τα μάτια μου μπλε».

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

Τι νομίζετε, είμαι όξια ν' άγαπηθώ;»

Αυτό που κάνει έντύπωσι σ' όλα τους τα γράμματα είναι πως δεν άσχολούνται παρά μόνο με το σώμα τους. Άες και για τον άνδρα ή γυναίκα δεν είναι παρά μόνο κορμί και πως το πνεύμα κι' ο χαρακτήρας της δεν παίζουν κανένα ρόλο.

Ό άνδρας όμως, κατά τα φαινόμενα, δεν είναι της ίδιας γνώμης, μία κι' έγκαταλείπει αυτή την όμορφη και καλή νοικοκυρά για κάποια άλλη γυναίκα, που ίσως να μην έχη όλα αυτά. Φαίνεται, πως ο άνδρας έλκεται από την αξία του μυαλού και της καρδιάς μιάς γυναίκας κι' ότι δεν βλέπει αυτήν μοναχά σά σώμα, αλλά την αντιμετώπιζει σαν ολόκληρο άνθρωπο, όν με σώμα και ψυχή. Μπορεί λοιπόν ν' άγαπήσει αυτή την ψυχή σε ός κυρία μου, αυτή την ψυχή που τον άπογοήτευσε και τον έκανε ν' άναζητήσει μία άλλη ψυχή, που θα περιδύλνεται άσφαλώς κι' αυτή από κάποιο σώμα.

Άφού λοιπόν ο άνδρας είναι το πών για τη γυναίκα κι' άφού η γυναίκα θεωρεί τον έαυτό της άπλώς σαν ένα σώμα στη διάθεσι του άνδρος, είναι έπόμενο το σώμα της αυτό ν' άποτελή τη μεγαλύτερη της φροντίδα. 'Ετσι λοιπόν εξηγούνται οι άτέλειωτες συζητήσεις γύρω από το βάρος της, τα μέτρα της, τα καλλυντικά, τις κοούρες, τις δίαιτες, τις έχειρήσεις, τις έγκυμοσύνες, τις γέννες, την κληματοήριο ήλικία και φυσικά τις τουαλέτες της.

Όταν είναι μεταξύ τους οι γυναίκες μιλούν άρες ολόκληρες γι' αυτά. Το παρομοιακό έλλάττωμα στο σώμα τους τις ένοχλεί υπερβολικά, μερικές μάλιστα από την άγωνία αυτή φθάνουν στο σημείο να τυραννίζουν πραγματικά και να καταστρέφονται.

Τα κορίτσια των 18 χρόνων άρνούνται να θυούν ή να έργασθούν και καπνοτούν νευρασθενικά, γιατί κοκκινίζουν εύκολα ή γιατί ή μύτη τους είναι χοντρή.

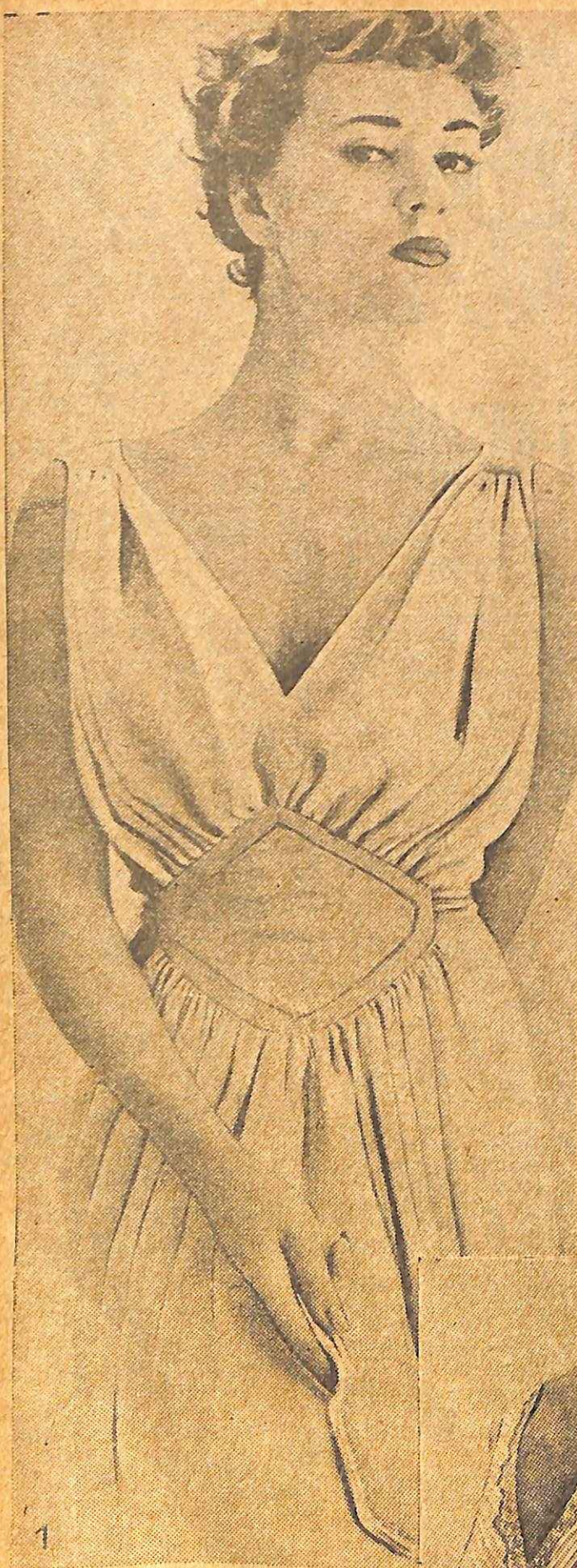
Παίρνω γράμματα σπαραξικάρδια (πολλά, δυστυχώς) από άπλετισμένες, άποκαυστικά και και μόνο γιατί το σώμα τους δεν άρέσει. Θάπρεπε να πούμε πως κάνουν σά δαιμονισμένες.

Το να είναι μία γυναίκα άπορροφημένη μόνο με τη σκέψι του κοριού της είναι ένα μεγάλο σφάλμα που πρέπει να το καταπολεμήσει. 'Ισως δοούμε μαζί τον τρόπο που θα το διορθώσι.

Μα ακόμα δε φθάσαμε στο σημείο αυτό. Δεν ξετυλίξουμε την άλυσίδα από τις δυστυχίες που αποτελούν συνέπεια αυτού του ύπ' άριθ. 1 λάθους της.

Η γυναίκα που μου γράφει θέλει να ζήση μοναχά για άγάπη. Κι' επειδή άπαρνείται τον έαυτό της και τη ζωή της, γι' αυτό πιστεύει πως κι' ο άνδρας κατά τον ίδιο τρόπο μοναχά την άγάπη σκεπτεται κι' άπαρνείται κι' αυτός τη ζωή του. 'Εδώ όμως είναι το μεγάλο της λάθος, γιατί αυτός είναι προσπλωμένος με πείσμα στη δική του ύπαρξη.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

ΜΙΑ ΚΟΜΨΗ ΝΥΧΤΙΚΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΟΣΟ ΚΙ' ΕΝΑ ΚΟΜΨΟΤΑΤΟ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

1.— Πέτες γαζωμένες έσωτερικώς στο μπλούζο, πού αφίονται ελεύθερες ήδη από το ύψος της μέσης. Κορδέλες από σατέν, νταντέλα βαλανσιέν. Ή νυχτική από κρέπ-ντέ-σιν.

ΠΟΥ ΤΟΝΙΖΟΥΝ ΤΗ ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑ

2.— Μουσελίνα ρόζ με άπλικασιόν από σατέν. Γαρνιτούρα βαλανσιέν.

3.— Νταντελίνο κομμάτι σε τύπο κορσελέ. Ή νυχτική είναι από μουσελίνα μπλέ.

4.— Άσπρο κρέπ-ντέ-σιν με νερόν. Νταντελένιες ένκρυστασίον.

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΤΣΙ, όπως τὸ χελιδόνι ἀντικρύζει, καθισμένο ἐπάνω στὰ σύρματα τοῦ τηλεγράφου, τὸν ἐρχομὸ τοῦ φθινα- πώρου καὶ μέσα στὶς μικρὲς κόρες τῶν χάντρινων ματιῶν του διαγράφεται ἡ ἀγωνία, ὁμοία καὶ τὸ δεκαεπτάχρονο ἀγό- ρι, εἶχε, δὴ καὶ τριάντα χρόνια, δὴ τὴ ζωὴ πού εἶχε ἀπ' ὅλα πὶο πολὺ ἀγαπή- σει, νὰ φεύγῃ σιγά-σιγά μέσα ἀπὸ τὰ χέρια του, μέσα ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά του, ἀφίοντας πίσω του τὸν πὶο βαρὺ, τὸν πὶο ἀπελπιστικὸ χειμῶνα...

Εἶχε πιστέψει τόσο πολὺ στὴ ζωὴ καὶ μὲ τὴν πίστι τοῦ αὐτοῦ εἶχε χτίσει χρυσὰ παλάτια ἀπὸ ἐλπίδες καὶ θεωρατοὺς πύ- ρους πλάσμενους μὲ χιλίων λογίων διει- ρα... Μὰ ὅλη αὐτὴ ἡ πίστι τοῦ εἶχε γί- νει ἐκείνη τὴ στιγμή τοῦ χαμοῦ μιᾶ ἀτέλειω- τη ἀβυσσὸς καὶ ἀδιαφορία μαζί καὶ μέσα τοῦ ἐνοιῶσε ἕνα ἀπέραντο χάος, ἕνα τίποτα, πού τὸν ἔκανε νὰ πιστέψῃ πὼς ὅλα εἶχαν τελειώσει καὶ γι' αὐτόν... Ἐκείνη τὴν ὥ- ρα ἦταν ἕνα πουλὶ μὲ σπασμένα φτερά...

Λουλουδία εἶχε γεμίσει τὴν ὑπάρξί του ἡ γυναιμιὰ τῆς ἀπλῆς ἐκείνης παιδούλας μὲ τὰ δλοκάστανα ματάκια καὶ τὰ μετα- ξίνα μαλλιά, πού πέφτανε μ' ἀφέλεια καὶ σκέπαζαν ἕνα ὠραῖο δλολευκο λαιμό. Τὰ νεανικά του μάτια στάθηκαν μὲ θαυμασμὸ μπροστὰ σ' ἐκεῖνο τὸ πρωτόγνωρο παιδικὸ προσωπάκι, πού τοῦ θύμιζε κάτι τι τὸ ἅγιο, πού μονάχα σὲ εἰκόνας εἶχε δῆ. Στά- θηκε κατὰπληκτος καὶ τὸ μόνον πού μπό- ρεσε νὰ πῇ ἦταν πὼς εἶχε μπροστὰ του μιᾶ ἀπὸ τὶς «Μαντόνες» τοῦ Ραφαήλου...

Τότε, ἐκείνη, εἶχε χαμηλώσει ντροπαλὰ τὰ μάτια κι' ἡ χλωμὴ μορφή της εἶχε πλημμυρίσει ἀπὸ τριαντάφυλλα...

★

Ἐχουν περάσει, ἀπὸ τότε, χρόνια καὶ χρόνια κι' ὁ ὦριμος τώρα ἄντρας θυμάται μὲ τὴν ἴδια συγκίνησι, τὴν παιδούλα ἐκεί- νη, πού τοῦ εἶχε δώσει ὅλη της τὴν ζωὴ. Θυμάται μιᾶ ζωντανὴ κοῦκλα πού τὸν ἀ- νάγκαζε νὰ τὴν κυττάξῃ, σὰ νάταν σὲ δι- τρῖνα. «Δές με, τοῦλεγε, δές με καλά. Θέλω νὰ σ' ἀρέσω, νὰ σ' ἀρέσω πολὺ, ἀ- γαπημένε μου. Θέλω νὰ βλέπω τὰ μάτια σου νὰ γελοῦν σὰ μ' ἀντικρύζουν...»

★

Σὰν τὴν ἔχασε, στάθηκε ἄφωνος. Ἦ- ταν τόσοσ ὁ πόνος του, πού οὔτε νὰ δα- κρύσῃ δὲ μπόρεσε... Στάθηκε ἄφωνος γιὰ πολλὰς ὥρες, κι' ὕστερα ἄρχισε νὰ τρέχῃ μέσα στοὺς δρόμους, στοὺς σκοτεινοὺς δρόμους, χωρὶς νὰ ξερᾷ οὔτε κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος πού πήγαινε...

Πέρασε χρόνος πολὺς ἀπὸ τότε, κι' ὁ- μως δὲ μπόρεσε νὰ πιστέψῃ πὼς τὴν εἶχε χάσει... πὼς εἶχε χάσει τὴν ἀνοιξί του καὶ πὼς ὅλα τὰ χρόνια τῆς ζωῆς του θάπρεπε νὰ τὰ περάσῃ ὁλομόναχος... Ποτέ του δὲν τὸ εἶχε πιστέψει, γιὰτὶ στὰ μάτια του δὲν εἶχε μείνει ἡ εἰκόνα τῆς πεθαμένης ἀγά- πης... Δὲν εἶχε τὴ δύναμι νὰ φτάσῃ ὡς τὸ φέρετρό. Δὲν εἶχε τὴ δύναμι ν' ἀντικρύσῃ τὴν πραγματικότητα.

Ἐμεινε μὲ τὴ θύμισι τῆς ζωντανῆς πα- ιδούλας, κι' ὅσο περνοῦσε ὁ χρόνος, τόσο καὶ πιστεῦσε πὼς ἦτανε ψέμα ὅτι εἶχε πε- θάνει κι' ὅτι ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή θὰ μπόρουσε νὰ ξαναγυρίσῃ κοντὰ του... Κι' ἄρχισε νὰ τὴν περιμένῃ, πολλὰς φορὲς τὴν ἀναζητοῦσε μέσα στοὺς δρόμους, ἀνάμε- σα στοὺς ἀνθρώπους... Κι' ἦρθαν στιγμὲς πού ἐξαπατήθηκε. Ἐτρεξε πίσω ἀπὸ ἀ- γνωστές κοπέλλες, πού εἶχαν τὸ παράστη- μά της, πού εἶχαν τὰ μαλλιά της, πού ἐμοιάζαν μ' ἐκείνη. Καὶ στάθηκε πίσω τους φωνάζοντας τ' ὀνόματά της μὲ λαχτά- ρα, ἀνάμικτη μὲ πόνο, γιὰ νὰ νοιώσῃ τὴν ἴδια στιγμή, τὴν πὶο πικρὴ ἀπογοήτευσι, τὴν πὶο μεγάλη πικρία στ' ἀντίκρουσμά της μεγάλης του πλάνης...

Κι' ὁμως δὲν εἶχε χάσει τὴν πίστι του. Τὴν ἐπερίμενε πάντα καὶ μέσα του ἄρχισε νὰ μεγαλώνῃ ἡ πεποίθησι πὼς ἐκείνη δὲν

εἶχε χαθῇ, πὼς ἐκείνη θὰ ξαναρχόταν, κι' ἡ ἐλπίδα αὐτὴ τοῦδινε δύναμι, τοῦδινε αἰ- σιοδοξία... Ὅσο τὰ χρόνια περνοῦσαν κι' ὁ ἐφηδὸς γινόταν νεὸς κι' ὁ νεὸς ὦριμος πιά ἄντρας, ἡ πίστι τοῦ δὲν εἶχε μετα- βληθῇ, μονάχα πού εἶχε ἀλλάξῃ ὁ συλ- λογισμὸς... Ἀρχισε τότε νὰ πιστεύῃ σὲ κάτι ἄλλο. Τὸνοιώθε παράξενο, μὰ τὸ πιστεῦσε, γιὰτὶ ἤξερε πὼς μονάχα αὐτὸ τοῦ εἶχε ἀπομείνει καὶ πὼς ἂν δὲ στηριζότανε σ' αὐτὸ θὰ ἔχανε καὶ τὸ λογικὸ τοῦ ἀκό- μα... Ἰσως, νὰ πέθανε, συλλογιζόταν. Ἰ- σως... Μὰ ἡ ἀγάπη ἐκείνη, πού φώλιαζε μέσα της, τότε, δὲν εἶχε ἱκανοποιηθῇ, δὲν εἶχε ὀλοκληρωθῇ... Εἶχε πεθάνει ἐκείνη, μὰ ἡ ἀγάπη ἔπρεπε, δὲ μπορεῖ νὰ εἶχε γί- νει διαφορετικὰ, νὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ ζοῦσε μέσα στὴν ψυχὴ της... Κι' αὐτὴ ἡ ἀγάπη θὰ τῆς ξανάδινε ζωὴ... Θὰ τὴν ἀ- νασταίνει... Ναι, ἦταν βέβαιος τώρα σ' αὐτό. Θὰ τὴν ἀνάστανε ἡ ἀγάπη... Θὰ τὴν ἐγύριζε κοντὰ του... Ἀπὸ τὸ θάνατο στὴ ζωὴ... Ἀρχισε νὰ πιστεύῃ στὴ μαγικὴ αὐτὴ δύναμι τῆς ἀγάπης, τῆς ἀληθινῆς ἀ- γάπης... Ναι, θὰ εἶχε ξαναγεννηθῇ ἐκείνη... Ἰσως, τὴν ἴδια στιγμή τοῦ θανάτου, νὰ εἶχε μεταπηδήσῃ ἡ ψυχὴ σὲ κάποιο μικρὸ κορμάκι βρέφους... Ἰσως... Ἡ σκέψι αὐτὴ χάριζε βάλασμα στὸ μεγάλο του πόνο. Μιᾶ νέα ἐλπίδα εἶχε γί- νει πίστι τώρα... Ἀρχισε ν' ἀναζητᾷ στὰ ληξιαρχεῖα, στὶς γεννήσεις, τὴν ἡμερομηνία τοῦ θανάτου ἐκείνης. Βρῆκε διευθύνσεις σπιτιῶν, μαγιά- δων, πατερᾶδων, ἔτρεξε σ' αὐτοὺς, εἶπε τὴν περίπτωσί του, δέχτηκε τὶς εἰρωνεῖες τους, ἄκουσε τὰ πικρά τους λόγια. Μὰ δὲν τὸ εἶχε βάλει κάτω... Πίστευε, ὅσο περ- νοῦσε ὁ καιρὸς, περισσότερο. Δὲν ἦταν δυ- νατὸ νὰ γελιόταν. Θὰ ξαναγυρίσει... Ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴ ξαναγυρίσῃ... Στὸ δρόμο σταματοῦσε τώρα ὅποια κοπέλλα τῆς ἐ- μοιάζε καὶ ρωτοῦσε νὰ τοῦ πῇ τὴν ἡμερο- μηνία πού γεννήθηκε... Δὲν τὸν πίκραιναν πιά τὰ γέλια κι' οἱ εἰρωνεῖες. Ἐξακολου-θοῦσε τὸ τρελλὸ κυνηγητὸ... μὲ ἐλπίδα, γιουατὴ ἀπὸ ἀγωνία καὶ πόθο... Ἦτανε βέβαιος πὼς θὰ τὴν ξανάβλεπε...

★

Καὶ κάποτε ἦρθε ἐκείνη... Ἦρθε μιᾶ χειμωνιάτικη νύχτα, παραμονὴ πρωτοχρο- νιάς. Ἦρθε κι' ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του τὴν ἴδια στιγμή σὰ νάταν ἕνα θαλασσο- πνιγμένο καράβι π' ἀναζητοῦσε ἀπ'ἀνεμο

★

Ἐνὰς χρόνος εἶχε περάσει ἀπὸ τότε, ἕνας χρόνος μαζί της. Εἶναι καὶ πάλι πρω- τοχρονιά. Ὁ ὦριμος ἄντρας εἶναι καθι- σμένος κοντὰ στὴ νέα γυναίκα, πού φαί- νεται χαρούμενη. Στὸ μεγάλο σαλόνι τοῦ σπιτιοῦ τους δὲ βλέπει κανεὶς παρὰ λου- λούδια, χιλίων λογίων πολύχρωμα λουλού- δια... Τῆς χαϊδεύει τὰ μαλλιά καὶ τῆς λέει:

ΕἶΧΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ

— Ἐβασα τὶς καρέκλες τῆς κου- ζίνας, ἀγάπη μου. Τί θὰ ἔλεγεσ νὰ βάψω ἴδιο χρώμα καὶ τὸ πάτωμα;

Ἰππᾶνι... Ἦρθε καὶ τοῦπε: Εἶχα διαβάσει ἀπὸ ἀγάπη καὶ σ' ἀναζητοῦσα τόσοσ και- ρό... Κι' ἐκεῖνος δὲν ἐξαφνιάστηκε... Τὴν κύτταξε μονάχα στὰ μάτια καὶ πιστεῦσε ἀμέσως πὼς ἦταν ἐκείνη, ἡ πεθαμένη πού εἶχε ἀναστήθῃ. Νὰ, τὰ ὠραῖα μεγάλα μά-τια, τὰ γιομάτα καλωσύνη κι' ἀθωότητα... Νὰ ἡ χλωμὴ παιδικὴ μορφή... Ἡ χαρὰ τοῦχε σταματήσει γιὰ λίγο τὸ ρυθμὸ τῆς καρδιάς του... Τὴν ἐκράτησε σφιχτὰ μὲ τὰ χέρια του, σὰ νὰ φοβόταν μὴ τὴν ξαναχά- σῃ. Τὴν ἐκράτησε σφιχτὰ ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ τὴν ἐκύτταξε μ' ἀγωνία μέσα στὶς κόρες τῶν ματιῶν της... Δὲν ὀληρῆξε ἀμφι- βολία πὼς ἦταν ἐκείνη... Ὅλα τῆς ἐμοιά- ζαν... Εἶχε κάπως μεγαλώσει, μὰ λογά- ρισσε τὰ χρόνια πού κύλησαν γρήγορα, γρήγορα καὶ τῆς ἐζήτησε πότε εἶχε γε- ννηθῇ... Ἡ νέα ἐξαφνιάστηκε ἀπ' τὴν ἐρώτη- σι, μὰ τ' ἀπάντησε γρήγορα... Ξαναμέ- τηρε τότε ἐκεῖνος μὲ τὸ κουρασμένο του μυαλό, ὡς καὶ τίς ὥρες πού κύλησαν ἀπὸ τότε... Μὰ, ναι, Θεέ μου, ἦταν ἐκείνη... Ἡ ἀγάπη πού εἶχε χαθῇ τόσο παράξενα, τό- σο ἐξαφνικὰ, ἀφίοντάς τον ὁλομόναχο ν' ἀνεμωδένεται μέσα στὸ πέλαγος τοῦ πό- νου του...

★

Ναι, τῆς εἶπε τότε, εἶσαι ἐκείνη... Ἐκείνη πού ἔχασα κι' ἀναζητοῦσα χρόνια ὀλοκληρᾷ... Εἶσαι ἐκείνη, πού εἶχες πεθάνει καὶ ξαναγύρισες... πού γύρισες κοντὰ μου, ἔτσι ὅπως τὸ πίστευα, ἔτσι ὅπως τὸ εἶχα πιστέψει... Καὶ τώρα σὲ κρατᾷ καὶ δὲ θὰ σ' ἀφήσω νὰ φύγῃς ποτέ, μὰ ποτέ πιά...

★

Κι' ἐκείνη, ἡ ὀρφανὴ ἀπ' ὅλα κοπέλλα, πού δὲν εἶχε κουρασθῇ νὰ καταλάβῃ, δὲν ἐμίλησε, μὰ χάθηκε μέσα στὴν ἀνοιχτὴ ἀγκαλιά, σὰν τὸ πουλάκι π' ἀναζητοῦσε τὴ φωλιά του...

★

Καὶ τὸ παραμῦθι τῆς ἀγάπης συνεχί- στηκε... Στὰ ἴδια μονοπάτια, στὶς ἴδιες πετροῦλες, στὰ ἴδια δασάκια, κάτω ἀπὸ τὰ ἴδια δέντρα στάθηκαν οἱ δυὸ κι' ἀντί- κρουσαν τὸ γοργὸ κύλισμα τοῦ χλωμοῦ φεγγαριοῦ... Ἡ ψυχὴ ἐκείνου εἶχε ἡρεμή- σει... Ἦταν πιά σίγουρος πὼς πάλι τοῦ εἶχε ἐκείνη, τὴν πεθαμένη ἀγάπη πού εἶχε ἀναστήθῃ, κι' εἶχε ἀπὸ τὴν ἀγάπη της καὶ πάλι ὀδηγηθῇ πρὸς αὐτόν...

★

Τὰ μεταξίνα μαλλάκια, τὰ λευκὰ νεο- νικά μαγουλάκια, τὰ λεπτὰ χειλάκια, τὸ τόσο ὠραῖο ματάκια, πούμοιαζαν μὲ ἡ- λιους, τὰ εἶχε καὶ πάλι δικὰ του...

★

— Σ' ἀναζητοῦσα μέσα στὰ δειρά μου καὶ σὲ κυνηγοῦσα καὶ στοὺς δρόμους ἀ- κόμα, χωρὶς κούρασι, χωρὶς καμμία, μὰ καμμία βαρυκομία. Ἦμουν βέβαιος πὼς θάρχοσαν μὰ μέρα μονάχη σου κοντὰ μου ὀδηγημένη ἀπ' τὴν ἀγάπη σου, πού θάπρεπε νὰ εἶχε μείνει ζωντανὴ μέσα στὴν ψυχὴ σου καὶ μετὰ τὸ θάνατό σου... Πί- στευα πάντα στὴ δύναμι τῆς μεγάλης ἀ- γάπης... Καὶ νὰ, πού ξαναγύρισες, πολυα- γημένη μου... Ἐλα κοντὰ μου, ἔλα πὶο κοντὰ μου κι' ἄκουσε τὴν καρδιά μου... Τὴν ἄκουσ, πὼς χτυπᾷ δυνατὰ κι' εὐτὴ- χισμένα: Ἐχει τὴ δική της πρωτοχρονιά αὐτὴ... τὴ δική της. Καὶ σὺ εἶσαι τὸ μονα- δικό, τὸ πὶο πολὺτιμο δῶρο της...

Κι' ἡ νέα, δουθὴ ἀπὸ συγκίνησι, κρύ- φτηκε μέσα στὴν ἀγκαλιά του, στὴν ἀγ- καλιά ἐκείνη, πού εἶχε κάνει, ἐδῶ κι' ἕνα χρόνο, ζεστὴ φωλιά. Ποτέ της δὲν εἶχε σκεφτῇ νὰ γκρεμίσῃ αὐτὸ, πού ὁ καλὸς της εἶχε πλάσει μὲ τὴν ἀροωστημένη φαν- τασία του... Εἶχε δεχθῇ δουδὰ τὴ μοῖρα της, κι' εἶχε ἀποφασίσει, γιὰ τὴ δικιά του εὐτυχία, νὰ εἶναι αὐτὴ ἐκείνη, ἡ ἀγνωστὴ πεθαμένη. Κι' ἔτσι, ὡς ἐβλεπε τὰ μάτια του νὰ λάμπουν ἀπ' τὴ μεγάλη χαρὰ, ἐνοιῶθε μέσα της νὰ φτερουγίσῃ ἡ εὐτυχία καὶ νὰ φτάνουν ὡς τὸ μάτια της καὶ τὰ δάκρυα τῆς θυσίας...

ΡΟΜΠΕΣ

Στα δικά μας κλίματα που τα πρώτα κρύα δεν είναι συνήθως σοβαρά, ή ανάγκη της μάλλινης ρόμπας δεν γίνεται και τόσο αισθητική με την έναρξη της χειμερινής σαιζόν. 'Επειδή μάλιστα προτείνει ή κάλυψις άλλων ελλείψεων της γκαρνταρόμπας, οι περισσότερες γυναίκες δεν φροντίζουν για τη ζεστή καινούργια ρόμπα, παρά τώρα μόλις που έχουμε μπροστά μας τους ψυχρότερους για την 'Ελλάδα χειμωνιάτικους μήνες.

1. Οι αυτές ρόμπες που επιδέχονται σφίξις ή μέση με τη βοήθεια μιας ζώνης, αποτελούν μόνο την ιδεώδη πρό—και μετά—την έκφραση. 'Οποιαδήποτε γυναίκα διαθέτει τέτοια ρόμπα, αποκτά άμεσως ελαφροειδείς εμφανίσεις, παίρνει την εξυπνη αυτή λεπτομέρεια της μέσης. 'Η ρόμπα αυτή είναι από πακερό βελούδο, ντουμπλέ και δχι. Τη γαρνίρει μία μπαντό λάστιχο πλεκτό ή και από γκρό-βέιν.

2. 'Η αίτερα χαριτωμένη εφαρμοστή μάλλινη ρόμπα, έχει δύο ζωνάκια ξεκινούν από τα πλάγια και δένουν σε φιόγκο.

3. Ρόμπα από βελούρ-ντε-λαίν ή ζέρσεύ. γυναικεία, με το κολακευ-

τικό ντραπάρισμα του λαιμού. Ζωνάκι χωριστό.

4. 'Η ρόμπα αμέση λύσις. Ούτε τελείως ελεύθερη, ούτε και εφαρμοστή, συμβιβάζει τις δύο τάσεις και εμφανίζεται χαριτωμένη και ιδιότροπη. 'Η ζώνη περνά εσωτερικώς και βγαίνει από δυο ανοίγματα στα πλάγια. Δένει μπροστά αφήνοντας την πλάτη ελεύθερη.

5. Κλασική στο είδος της ρόμπα, από ντυβετίν ή βελούρ-ντε-λαίν, με γαρνιρίσματα ματελασέ.

6. Και πάλι ή ρόμπα που φοριέται κατά δύο τρόπους. Αυτή εδώ ή ρόμπα είναι από βελούρ-ντε-λαίν και γαρνιρείται με γουνάκι.

7. 'Εφαρμοστή ρόμπα, γραμμής επενσές. Μάλλινη ή βελούρ-ντε-λαίν. Μεγάλα γαζιά αποτελούν τη γαρνιτούρα ή εάν προτιμάτε, γκάνες.

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ιπποτικό αισθηματικό μυθιστόρημα της εποχής της Φραγκοκρατίας στην Ελλάδα

6ον

Δεν είναι δύσκολο να φαντασθώ κανείς πόσο συγκινηθήκαν όλα τα πρόσωπα της Ιστορίας αυτής όταν βρέθηκαν και πάλι στο παλιό άρχοντικό της Αθήνας. Πλήθος αναμνήσεις τους κρατούσαν δεμένους με τα δώματά του, με τον κήπο του, με κάθε γωνιά του.

Αναμνήσεις ευχάριστες, μα και δυσάρεστες.

Όταν η δέσποινα ξαναβρέθηκε στο δωμάτιο όπου είχε δεχθεί, μία νύκτα, την κτηνώδη επίθεση του Γεράρδου γιέ Καρντονέλα, δε μπορούσε να κρατηθεί και λιποθύμησε. Καί όταν ο Δημήτριος βρέθηκε στο μέρος του κήπου όπου λίγο έλειπε να τον δολοφονήσει ο Γαλθεράν Αρσυνόλα, τον έπιασε «τέτοιος θυμός, ώστε οι δικοί του φοβήθηκαν».

Δε μπορούσαν ακόμα να ξεχάσουν — κι' ως είχαν περάσει χρόνια από τότε.

Ο Άγγελος έβλεπε τον πατέρα του και τη μητέρα του να υποφέρουν, συλλογιζόταν ότι εκείνος που τους είχε βλάψει τόσο πολύ ήταν ένας Αρσυνόλα κι' ένιωθε σχεδόν τύψεις συνειδήσεως επειδή χάρισε την καρδιά του στην κόρη του άπαισίου αυτού ανθρώπου.

Μα έφθανε ν' αναπολήσει τα ευγενικά χαρακτηριστικά της αγαπημένης του, για να διώξει απ' το νου του τις θλιβερές αυτές σκέψεις.

Ένωσεται, ότι ο Ρωμανός και ο Πέτρος δεν άφιναν να τους φύγει καμιά ευκαιρία για να του παραστήσουν, με τα πιά ζοφερά χρώματα τις σκηνές της επιθέσεως των ληστών. «Ήθελαν να τον κάνουν να συναισθανθεί και ο ίδιος πόσο ανόμοιο ήταν ν' αγαπά την κόρη του Γαλθεράν».

Εκείνος τους άκουε με προσοχή, αναγκάστηκε όταν άκουε λεπτομέρειες για τη θηριωδία των Καταλωνών ληστών — μα δε μπορούσε να μισήσει τη Μερσεντές. Ή κοπέλλα αυτή στεκότανε στη συνειδήσή του, πάνω απ' τα ταπεινά πάθη των ανθρώπων.

Κι έτσι, το μόνο που κατόρθωναν ο Ρωμανός και ο Πέτρος ήταν να τον κάνουν να λατρεύη όλοένα και περισσότερο τη Μερσεντές!

Έκανε σύγκρισι μεταξύ της αναληψίας του Γαλθεράν και της δικής της καλωσύνης — και την θαύμαζε επειδή μπόρεσε, αν την βγήκε από τέτοιο βόρβορο, να μη χάσει την ψυχική της αγγιγμένη.

Και τον βασάνιζαν τα έρωτά της; «Τί να έκανε τότε η Μερσεντές στο σπίτι του πατέρα της;

Πονούσε για το χωρισμό τους; Τί άπείνε με το ζήτημα του γάμου της; Μήπως ο Αρσυνόλα είχε αλλάξει από μεταβολή γνώμη; Και αν η απόφασή του ήταν όριστική, πώς θα τη ματαίωναν;».

Περισσότερο όμως απ' όλα τον τυραννούσε το πρόβλημα: «Πώς θα μπορέσω να συναντήσω τη Μερσεντές;».

★

Πέρασαν δυο μέρες από τότε που γύρισαν στην Αθήνα.

Και όταν τακτοποιήθηκαν, σκέφθηκαν ότι ήταν καιρός να φροντίσουν και για την άλλη υπόθεσι, που τους έφερε στον τόπο τους, για το ζήτημα δηλαδή της εξέγερσεως εναντίον των φράγκων.

Ο άρχων Μανουήλ βρήκε το Γεώργιο Χαλκοκονδύλη, το μυστικοσύμβουλο και συγγενή της Δουκίσσας — τον ήφερε από καιρό — και του ζήτησε να τον παρουσιάσει στην κυρά. Ο Χαλκοκονδύλης περιποιήθηκε όσο μπορούσε καλότερα τον Καλόθετο γνωρίζοντας τον πατριωτισμό και τη δύναμή του. Είδαμε ότι άλλες έγνοιες τον έκαναν να ξεχάσει την παράκλησι του παλιού του φίλου. Όπως σδιήροτε, ο άρχων ανέθεκε στο κάστρο. Και τώρα τον βλέπουμε να συνομιλή με τη Μελισσηνή και το σύμβουλό της.

Και η Δουκίσσα και ο Γεώργιος δεν είπαν τίποτα στο Μανουήλ για την απόφασή τους να ζητήσουν τη συμμαχία του Σουλτάν Μουράτ κατά του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, γιατί δεν ήθεραν τις πραγματικές τους διαθέσεις.

Τον πληροφόρησαν μονάχα ότι οι φράγκοι — και μερικοί Έλληνες δυστυχώς — άρχισαν τις ενέργειες για να τη ρίξουν απ' το θρόνο της.

Πρέπει, κυρά μου, να μεταίωσης τα σχέδιά τους! Βρογνοφώναζε ο Καλόθετος. Ο θρόνος σου ανήκει δικαιωματικά. Και πρώτα απ' όλα, έχεις υποχρέωσι σαν Έλληνίδα, ν' αγωνισθής για να διώξεις τους φράγκους απ' την πατρίδα σου!

Στο σημείο αυτό, ο Χαλκοκονδύλης αποφάσισε να κάνει λόγο για ένα λεπτό ζήτημα, που τον απασχολούσε απ' την άρχη της συζητήσεως:

Το άτυχημα, άρχων Καλόθετε, είναι ότι δε μπορούμε να κάνουμε τίποτα πριν εξασφαλίσουμε τη βοήθεια άλλων...

— Μα γιατί;

Γιατί δεν πρέπει να συζώμαστε μονάχα στις δικές μας δυνάμεις. Ξεχνάς, ότι η πραγματική έξουσία βρίσκεται ακόμα στα χέρια των φλωρεντινών; Αυτοί έχουν τα όπλα, τους

στρατιώτες, τα κάστρα... Κι' εμείς είμαστε άοπλοι...

— Έχουμε όμως ένα φοβερό όπλο! τον δέικομε ο Μανουήλ. Την αγανάκτησι που πλημμυρίζει τα στήθη μας και τον πόθο ν' αποκτήσουμε την ελευθερία μας!

Μιλάς σαν παλληκάρι, άρχων Καλόθετε! του είπε χαμογελώντας η Μαρία η Μελισσηνή. Μα θα ξέρης, με την πείρα που έχεις, ότι δεν φτάνει μονάχα ο ενθουσιασμός για να νικήσης ένα ισχυρό έχθρο. Χρειάζονται και όπλα και χρήματα...

Μονάχα ένας σύμμαχος θα μπορούσε να μας βοηθήσει στην περίπτωση αυτή! προσέθεσε ο Χαλκοκονδύλης.

Αφού είναι έτσι, είπε τότε ο Μανουήλ, νομίζω ότι μπορούμε να ζητήσουμε την ενίσχυσι του πιο ισχυρού απ' όλους τους Έλληνες. Και αυτός είναι βέβαια ο Κωνσταντίνος ο Παλαιολόγος! Δεν είδατε ότι καλώς ή κακώς τους φράγκους απ' όλη την Πελοπόννησο; Δεν φαντάζομαι να μας άρνηση τη βοήθειά του, όταν θα του πούμε τί σκοπεύουμε να κάνουμε...

Η Δουκίσσα και ο Χαλκοκονδύλης κυτάχθηκαν με αμηχανία. Μπορούσαν να πούν στον Καλόθετο ότι αυτόν ακριβώς τον Παλαιολόγο δεν τον ήθελαν για σύμμαχο;

Ο Γεώργιος βρήκε τί απάντησι να του δώσει: — Αμφιβάλλεις, άρχων, ότι δεν τον έχουμε σκεφθεί;... Υγάρ υπάρχουν όμως και άλλα ζητήματα που θα σου τα εξηγήσω άργότερα. Και τότε θα καταλάβης ώριμένα πράγματα, που σου φαίνονται σήμερα σκοτεινά και ακατανόητα...

Στο μεταξύ, είπε και η Μαρία, ζητώ από σένα να είσαι πιστός και άφωτισμένος υπήκοός μου... — Έξουσιάζεις, κυρά μου, τη ζωή τη δική μου και της οικογενείας μου... — Σ' ευχαριστώ, άρχων. Ο Χαλκοκονδύλης θα σε καλέσει πολύ σύντομα να σου εξηγήσει τι είδους υπηρεσίες περιμένουμε από σένα...

Υστερα η Μελισσηνή του ζήτησε πληροφορίες για την οικογένειά του. Ο Μανουήλ περιέγραψε πρό παντός τον έγγονό του με τόσο ζωηρά χρώματα, ώστε προκάλεσε την περιέργεια της Μαρίας να τον γνωρίσει.

Με μεγάλη χαρά, είπε, θα τον δεχθώ στο κάστρο. Σε παρακαλώ, άρχων, να μου τον φέρης μεθαύριο. Δε νομίζεις και συ Γεώργιε, ότι ένας Καλόθετος πρέπει να βρή εδώ μια άσχοлия; Σκέψου κι' εσύ τί μπορούμε να κάνουμε για τον έγγονό του άρχοντος Μανουήλ, τί αξίωμα πρέπει να του αναθέσουμε...

Τα μάτια του γέρου έλαμψαν από χαρά και περηφάνεια. — Ή ευγνωμοσύνη μου δεν θα έχη όρια, κυρά μου! ψιθύρισε. — Σου είμαι κι' εγώ ευγνώμων, για την άφοσίωσι που μου δείχνεις. Θα σάς περιμένω λοιπόν μεθαύριο.

Ο Μανουήλ κατάλαβε ότι ήταν καιρός ν' αποσυρθεί. Έκανε βαθειά υπόκρισι, φίλησε το χέρι που του άπλωσε η Δουκίσσα, χαϊρέτησε και το Χαλκοκονδύλη κι' έφυγε. Όχι όμως

πληγώμενη καρδιά. Προσπαθούσε να πείσει τον έαυτό του ότι όλα γίναιαν καλά. Τον φόβιζε, ωστόσο, η πιεστικότερη που έδειξαν και η Μαρία και ο Γεώργιος απέναντι του Παλαιολόγου. Γιατί άραγε;...

ΜΙΑ ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ

Ενώ ο Άγγελος αγωνιούσε στο άρχοντικό του παππού του, μη ξέροντας τί απέγινε η Μερσεντές, η ίδια άνησυχία βασάνιζε και τη νεαρή Καταλωνή, στο σπίτι του πατέρα της.

Εκείνη είχε φτάσει στην Αθήνα πολύ πριν απ' το φίλο της. Ξαναπήγε στο πατρικό της σπίτι όχι με τη χαρά που δοκιμάζει κανείς όταν πρόκειται να δει και πάλι τους γονείς του, ύστερ' από μεγάλο χωρισμό, αλλά με το χτυποκάρδι του ανθρώπου που ξέρει από πρώτα ότι τον περιμένει μια συμφορά.

Το άρχοντικό του Αρσυνόλα βρισκόταν ανατολικά της Ακροπόλεως, κοντά στις στήλες του Άλμυπτιου Διός. Ένας άπέραντος κήπος με μικρές λίμνες και αγάλματα το τριγύριζε από παντού.

Ο οικοδεσπότης και η γυναίκα έλειπαν εκείνη τη μέρα. Είχαν πάει έκδρομη στη Θήβα. Θα γυρνούσανε την επομένη.

Η Μερσεντές πήγε στο δωμάτιο που της είχαν ετοιμάσει, παρακάλεσε τις γυναικές της και τους υπηρέτες, κι' αυτήν άκόμα την Ίνες, που την άκολουθούσε στην Αθήνα, να μη την ένοχλήσει κανείς — κι' έμεινε μόνη, καθισμένη μπροστά σ' ένα παράθυρο.

Το μέλλον παρουσιαζότανε μπροστά της σκοτεινό και άπειλητικό. Δεν είχε κανένα στόν κόσμο, που θα μπορούσε να του ζητήσει βοήθεια και προστασία. Καλά, κι' η μητέρα της — αν ήταν διατεθειμένη να πάρη το μέρος της... — η Ίνες; Όχι! τί θάρρος ν' αδύνατα αυτά πλάσματα, όταν θα έλεγε ο Γαλθεράν κάτι; Ήταν δυνατό ν' αντίσταθούν στη θέλησή του; Πώς θα τολμούσαν να του συστήσουν να μην είναι υπερβολικά άυστηρός για την κόρη του;

Η Μερσεντές, λοιπόν, δεν έβλεπε καμιά παρήγορη άχτίδα τριγύρω της.

Και η συναισθησι της μοναξιάς της, πρό παντός, απ' τη μέρα που βρέθηκε μακριά απ' τον Άγγελο, της έφερε μιάν απελπισία που την έκανε να παρακαλή το θάνατο, να τη γλυτώσει απ' το μαρτύριό της.

Εκείνη τη μέρα η Μερσεντές δεν βγήκε διάλου έξω: Ο Αρσυνόλο δοκίμασε πολλές φορές να την τραβήξει απ' το δωμάτιό της και να την κατεβάσει στον κήπο. Εκείνη, όμως, τον παρεκάλεσε με τέτοιο ύψος να την αφήσει ήσυχη, ώστε δεν έμεινε περισσότερο.

Αργά το βράδυ πήγε και την βρήκε η νύνα της. Προσπάθησε και πάλι να την παρηγορήσει.

Δεν πρέπει να κακοκαρδίζεσαι, κόρη μου, της είπε. Δεν έχεις να κερδίσεις τίποτα. Το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι ν' αφήσης στον καλό Θεό τη φροντίδα να σε βγάλει από μιά δύσκολη θέση. Πώς φαίνεται ότι είσαι μικρή και πρωτόπειρη! Δεν έμαθες ακό-

μη ότι τα βάσανα είναι για τους ανθρώπους. Αυτή, παιδί μου, είναι η μοίρα μας: ν' αγωνιζόμαστε πάντα, για να πετύχουμε τα έμποδια που μας παρουσιάζονται στο δρόμο της ευτυχίας...

Θα γνωρίσω, άραγε, ποτέ το τέρας του δρόμου αυτού; ψιθύρισε η Μερσεντές, χαμογελώντας μελαγχολικά.

Άλλοίμονο σου αν πάψεις να έχεις την έλπιδα αυτήν!

Τα άλλα και λογικά αυτά λόγια παρηγόρησαν κάπως την Μερσεντές. Αναγνώριζε και η ίδια ότι η νύνα της είχε δίκιο. Ναι, αφού δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά, έπρεπε ν' αποβείη την έλπιδα της στο Θεό.

Πέρασαν μερικές στιγμές σιωπής. — Τί θα γίνω αύριο, όταν βάρθω ο πατέρας μου; φώναξε ξαφνικά η Μερσεντές. — Τί θέλεις να πής; τη ρώτησε με προσποιητή άπορία η Ίνες.

Φοβάμαι μήπως, όταν μου πη ότι άποφάσισε να με παντρεύη, δε ν μπορέσω να κρατηθώ και να φανερώσω πως αγαπάω άλλον...

Για τ' όνομα του Θεού! Δεν πρέπει να το κάνης αυτό! Είναι άνάγκη να προσποιηθής την άδιαφορή ως ότου δούμε τι θα γίνη... Ίσως ν' άλλαξουν τα πράγματα την τελευταία στιγμή.

Η Μερσεντές αναστέναξε βαθεία, και δεν είπε τίποτα.

Πέρασε νύχτα άνησυχη. Κλυδωνιζόταν άδιάμεσα σε άπαισιόδοξα, που την έκανε να τα βλέπη όλα μαύρα και σκοτεινά, και στην παρηγοριά που της είχαν δώσει οι καθυσχεαστικές διαβεβαιώσεις της νύνας.

Όταν την πήρε ο ύπνος οι πετεινοί άρχισαν να λαλούν.

★

Την άλλη μέρα το πρωί, ο Γαλθεράν Αρσυνόλα και η γυναίκα του, η δόνα Βεατρίκη, γύρισαν από τη Θήβα.

Ο Αρσυνόλο τους προϋπάντησε στην είσοδο του σπιτιού, για να τους άναγγείλη την άφιξη της κόρης τους. Η είδησι αυτή δε συγκίνησε υπερβολικά τον Αρσυνόλο.

— Ήρθε, λοιπόν, η κόρη μου; είπε με άπάθεια.

Η Βεατρίκη όμως έγινε κάworχη. Στο πρόσωπό της δε θα μπορούσε κανείς να διαβάσει τη (αρά που δοκίμαζε μιά μητέρα πειδί θά ξανασυναντήση την κόρη της, αλλά μάλλον έκφρασι όδυμωράς έκπληξσεως. Στάθηκε πολύ δυστυχισμένη στη ζωή της η δόνα Βεατρίκη, που τη γνωρίζουμε τώρα για πρώτη φορά.

Είναι σήμερα σαράντα περίπου χρονών. Διατηρεί ακόμα ίχνη παλιάς όμορφιάς. Μα η σκληρή πειθαρχία που της επέβαλε τόσον καιρό ο βίαιος και άστυρικός σύζυγός της, την έκανε ν' χάσει την αύτοπειποίησι της κάθε πρωτοβουλία, και την μετέβαλε σε δειλό πλάσμα που φοβότανε και τη φωνή του. Και ήταν τραγική η θέση της μητέρας αυτής, που δε μπόρεσε να χαρή τη μοναχοκόρη της.

Όταν ο Γαλθεράν της πήρε μέσα απ' την άγκαλιά της τη Μερσεντές, πικραμένος έπεδη η γυναίκα του που είχε κάνει κορίτσι και όχι άγόρι, εκείνη δεν τόλμησε να διαμαρτυρηθή.

να σηκώσει κεφάλι σαν μητέρα. Έγκρατέρησε το πεπρωμένο της και άφησε να της πάρουν το παιδί της, για να μεγαλώσει μακριά της, σε ξένα χέρια, σε νά ήταν όρφανό!

Μα η άνάστησι του ήταν ο μεγάλος καυμός της ζωής της. Δεν περνούσε μέρα που να μη ρωτήσει τί γίνεται η κόρη της. Και όταν της έλεγαν πως η Μερσεντές μεγάλωνε και γινόταν ώραιο κορίτσι, ωχρό χαμόγελο ώτιζε τα κουρασμένα χαρακτηριστικά του προσώπου της και λάμψι περηφάνειας άστραφε στα βόλτα της μάτιας.

Ναι, ήταν πολύ δυστυχισμένη η δόνα Βεατρίκη και σαν σύζυγος και σα μητέρα. Σε κανένα όμως δεν τολμούσε να πη το παράπονό της, γιατί δεν είχε γύρω της κανένα άνθρωπο της εμπιστοσύνης της. Το μόνο πρόσωπο που έβλεπε τακτικά ήταν η Έλδβιρα Αρσυνόλα, η άδελφή του συζύγου της. Παρ' όλη της όμως την όμορφιά της προκαλούσε έμφυτη αντίπαθεια, που έμπόδιζε κάθε αισθηματική έκδήλωσι.

Ο άναγνώστης δεν θ' άργήσει να γνωρίση καλύτερα τον άγγελόμορφο αυτό σατανά... Η δόνα Βεατρίκη έμαθε την τελευταία στιγμή απ' το Γαλθεράν πως άποφάσισε να παντρευη την κόρη τους και ότι την είχε καλέσει στην Αθήνα. Και η άλήθεια είναι, ότι η είδησι

αυτή την χαροποίησε κάπως, επειδή ή ξανάβλεπε τη μοναχοκόρη της, έπειτα από τόσα χρόνια, και επειδή η Μερσεντές θ' άποκτούσε, επί τέλλως, την ανεξαρτησία της. Όστόσο όταν άκουσε τον Αρσυνόλο να λη ότι η Μερσεντές βρισκότανε στο σπίτι, δοκίμασε άλγεινό συναισθημα με τα σκέψη ότι η κοπέλλα που ήθ έβλεπε σε λίγο, σχεδόν σαν ξένο πρόσωπο, ήταν σπλάχνο της.

Ο Γαλθεράν ούτε καν ύπαυτεύθηκε τί γινότανε στην ψυχή της γυναίκας του. Έξέ άλλου, ποτέ δεν είχε δείξει ενδιαφέρον να μάθη τί έκανε και τί σκεπτόταν εκείνη. Φρόντιζε γι' αυτήν μονάχα επειδή έφερε τ' όνομά του, χωρίς να τον συνδέει μαζί της κανένα βαθύτατο αίσθημα.

Πολύ ώραία, είπε. Έγώ άνεβαίνω στο δωμάτιό μου. Σε λίγο να είδοποίησης, Αρσυνόλο, την κόρη μου, να με συναντήση.

★

Τα λόγια αυτά τα πρόφερε με παγερή άδιαφορία, σε να είχε να κανη μ' ένα ένοχλητικό έπισκέπτη. Άφησε τη γυναίκα του και προχώρησε πρώτος, για ν' ανέβη τη μαρμαρένια σκάλα. Η δόνα Βεατρίκη έμεινε επίτηδες πίσω, περιμένοντας ν' άπομακρυνθή ο άντρας της, για να πη στον έμπιστό του: — Να με πας άμέσως στο

δωμάτιό της κόρης μου! Ο Αρσυνόλο ύποκλιθηκε. Ένα προσεκτικό όμως μάτι θα έβλεπε ότι ο σεβασμός που φανέρωνε ο άνθρωπος αυτός για την οικοδεσπoύσα, δεν ήταν ειλκρινής. Ο Αρσυνόλο βλέποντας τον κύριό του να συμπεριφέρεται σχεδόν με περιφρόνησι απέναντι της συζύγου του, είχε χάσει μεγάλο μέρος απ' την εκτίμησι που της άφιειλε.

★

Η δόνα Βεατρίκη έπιασε με τα δυο της χέρια την καρδιά της. Το πρόσωπό της φανέρωνε δεινή χαρά. Τέλος, ύστερ' από κάποιο δισταγμό, χτύπησε άποφασιστικά την πόρτα.

Η Μερσεντές είχε σηκωθεί και χτένιζε τότε τα μαλλιά της. Όταν άκουσε το χτύπημα γύρισε άπτότως, με τα μάτια δοθάνοιχα. Περίμενε, από στιγμή σε στιγμή, να γίνη κάτι που το φοβότανε, που την έκανε να μη μπορέσει τη νύχτα να κοιμηθή ήσυχα.

— Ποιός είναι; ρώτησε με σδυμένη φωνή.

Η πόρτα άνοιξε και παρουσιάσθηκε στο κατώφλι η μητέρα της. Η Μερσεντές την άναγνώρισε άμέσως. Είχε πολλά χρόνια βέβαια να τη δει. Τα χαρακτηριστικά όμως της μάνας μένουν βαθειά χαραγμένα στη μνήμη του παιδιού, έστω κι' αν τ' αντίκρυσε μονάχα μιά φορά.

Άπλωσαν και οι δυο μνησινικά τα χέρια τους και από τα στήθη τους βγήκαν δυο μαζί αναφωνήσεις:

— Μητέρα!

— Παιδί μου!

Η κόρη έπεσε κλαίοντας στην άγκαλιά της μητέρας της. Εκείνη την έσφιγγε με νευρική δύναμη επάνω της, ενώ σπαρταρούσε από δυνατά άνασφυλλιά. Και τα δικά της μάτια πλημμύρησαν δάκρυα.

Πέρασαν έτσι μερικές στιγμές σιωπής, που την διέκοπταν μονάχα έλαφροί άναστεναγμοί και ήχος φιλημάτων. Τέλος, η δόνα Βεατρίκη έκανε μιά κίνησι προς τα πίσω, έπιασε το κεφάλι της κόρης της με τα δυο της χέρια, την κύτταξε βαθειά στα μάτια, με άπληστία και είπε:

— Τί όμορφη που έγινες, Μερσεντές μου!

— Αναπημένη μου μητέρα! τραύλισε η κοπέλλα. Πόσο χαίρομαι που σε ξαναβέπω...

Κάθε μέρα σε συλλογιζόμουν παιδί μου και παρακαλούσα το Θεό να με άξιώσει να σε ξαναδώ... Δεν φαντάζεσαι, δεν μπορείς ακόμα να φαντασθής, τί σκληρό που είναι για μιά μητέρα να ζή μακριά απ' το παιδί της, χωρίς να μπορή να το βλέπη...

Και έσπασε σε δυνατά κλάματα.

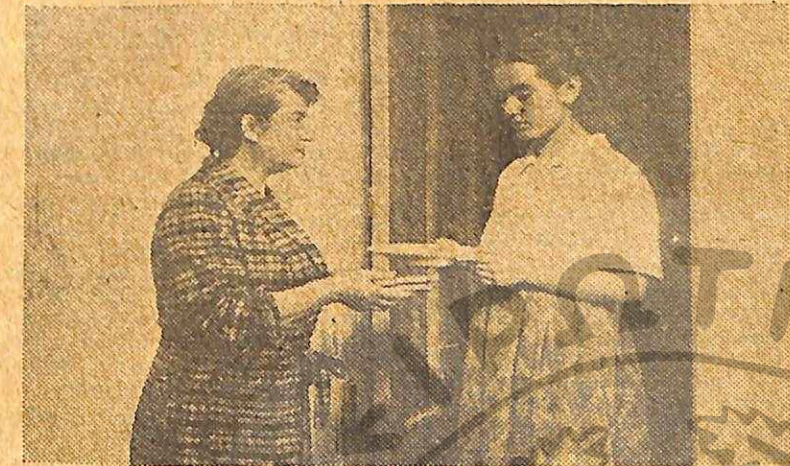
Ο πόνος, που είχε κατασταλάξει στο στήθη της τόσα χρόνια, ξεθύμανε τώρα με τα δάκρυα αυτά, όρμητικός σαν ποτάμι. Ξαναζούσε τις πίκρες που είχε δοκιμάσει τόσον καιρό — κι' έλαίγε τη μοίρα της...

— Έλα τώρα, μη κάνης έτσι! είπε η Μερσεντές. Κύτταξε έμένα, τί χαρούμενη που είμαι!

Η μητέρα σκούπισε τα μάτια της και άρχισε να χαμογελάει.

— Ναι, έχεις δίκιο, παιδί μου! ψιθύρισε. Δεν πρέπει πια να κλαίω, αφού σ' έχω και πάλι

ΝΕΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Η Άννα Σταύρου και η Νανά Δούκα σε μιά σκηνή της νέας ρεαλιστικής ταινίας «Από έξη μέιναμε δύο».

Μιά σκηνή από τη νέα ελληνική ταινία «Μπροστά στο Θεό». Σενάριο Δ Μπόρη, σκηνοθεσία Ι. Τριανταφυλλού. Η ταινία είναι εξ ολοκλήρου γυρισμένη στο χωριό Φενεό της Κορινθίας.

κοντά μου. Πρέπει όμως να με δικαιολογήσεις κι' εσύ. "Αν ήξερες πόσα φαρμάκια ήπια τα τελευταία χρόνια!

— Καταλαβαίνω, μητέρα μου... Μήπως νομίζεις ότι ήμουν κι' εγώ εύτυχισμένη, όσο συλλογίζομαι ότι έχω μητέρα χωρίς να με ζεσταίνουν τα χάδια της;

Δεν τόλμησαν γ' αναφέρουν τ' όνομα του ανθρώπου, που είχε δημιουργήσει τη δυστυχία τους με τόν καταναγκαστικό χωρισμό τους.

Φοβόταν και τη σκιά άκονα του Γαλδεράν!

Και κυττάζονταν στα μάτια χωρίς να μιλούν. Μά πόσα δεν έλεγαν τα βλέμματα τους!

"Έλεγαν ή μια στην άλλη σιωπηλά τον καμμό τους, το βαθύ παρόπιό τους. Μέσα σε λίγα λεπτά της ώρας, μητέρα και κόρη είχαν, χωρίς ν' ανοίξουν το στόμα τους, όσα δεν θα έλεγαν ίσως αν βρισκόντανε μαζί στον καιρό δάσταζε ο χωρισμός τους:

— Τη μικρούλα μου τη Μερσεντές! είπε ξαφνικά η Βεατρίκη για ν' αλλάξουν θέμα συνομιλίας. Την σήρα μιαρό σχεδόν. Και σε λίγο θα την ξαναδώ νύφη!

Η Μερσεντές κούνησε μελαγχολικά το κεφάλι της.

"Η μητέρα της δεν πρόσεξε την πονεμένη έκφραση του προσώπου της κι' εξακολούθησε:

— "Ο Θεός φώτισε τον πατέρα σου να πάρη την απόφαση αυτή... Είμαι βεβαία ότι θα περάσεις πολύ καλύτερα στο πλευρό του ουζύγου σου παρ' αυτού άρχοντος Κρίσπη...

"Η Μερσεντές άφησε το κεφάλι της να πέση στο στήθος της. Πόσο θα ήθελε να όμολογήσει τα πάντα στη μητέρα της! Δεν μπορούσε όμως, δεν τολμούσε να κάνει την έξομολόγησι αυτή, γιατί δεν ήξερε άκόμα τον πραγματικό της χαρακτήρα.

Τού κάκου προσπαθούσε ν' αντιδράσει σ' ένα δυσάρεστο συναισθήμα που την είχε κυριεύσει "Ενοίωσε την ψυχή της να στρέφεται προς τη γυναίκα που έβλεπε κοντά της — και συνάμα θεωρούσε τη γυναίκα αυτή αν όχι ξένη, τουλάχιστο σαν πρόσωπο που βρισκότανε λίγο μακριά της.

—... Και δεν μου μένει καμ-

μιά άμφιβολία — εξακολούθησε ή οικοδόσποινα — ότι ό άνθρωπος που βάρ δώση ο πατέρας σου, θα σε λατρεύη, γιατί σου αξίζει. Είσαι ή όμορφότερη κοπέλλα του Δουκάτου των "Αθηνών! "Ω! Αυτό δε σου τό λέω έπειδή είσαι κόρη μου! "Αλλοίμονο! Σε βλέπω τώρα όχι σά να σε θήλασα, σά να σε μεγάλωσα στην άγκαλιά μου... Μαύ παρουσιάζεσαι εξαμύνη μπροστά μου, ύστερα από τόσα χρόνια που έχουμε να ιδωθούμε, και μπορεί να σ' εξετάσω και να σε κρίνω όχι σά μητέρα, αλλά σαν... πώς να τό πώ... σαν ξένη γυναίκα! Συγχώρεσε με, παιδί μου, για τα λόγια μου αυτά!...

— Μητέρα! μητέρα! τραύλισε ή Μερσεντές. Αυτό είναι τρουερό!

— Δεν μπορούσε να γίνη διαφορετικά. Ζήσαμε τόσο καιρό μακριά ή μία άπ' την άλλη... Αυτό όμως δεν πρέπει να σε πειράξη... "Υστερ' από λίγες... — τί λέω! ύστερ' από λίγες ώρες, θα μάς φαίνεται ότι μέναμε πάντα μαζί, ότι δεν χωρίσαμε ποτέ...

Φιλήθηκαν και πάλι. Και κυττάζονταν με στοργή "Διαίσθάνθηκαν ότι ή μία θα μπορούσε να βρη στην άλλη πολύτιμο φίλο και προστατή. Και είχαν και οι δύο τους τόση ανάγκη παρηγορίας!

★

Ξαφνικά, ή Μερσεντές έκανε μια έρώτησι, που την βασάνιζε από πολλήν ώρα:

— Δε μου λες, αλήθεια, μητέρα, πώς είναι σήμερα ό πατέρας;

— Τί θέλεις να πης, παιδί μου?

— Να, είναι τόσο... αυστηρός, σαν άλλους;

"Η Βεατρίκη κούνησε καταφατικά το κεφάλι της, άναστενάζοντας βαθεία.

— Τόσο... κακός; πρόσθεσε ή κοπέλλα, χαμηλώνοντας τόν τόνο της φωνής της.

"Η μητέρα επανέλαβε την ίδια κίνησι. "Απέφυγε να κυττάξη την κόρη της στα μάτια.

— Φοβούμαι να παρουσιάσω έδω μπροστά σου! ψιθύρισε ή Μερσεντές. "Ακόμα θυμάμαι, αν και πέρασαν πολλά χρόνια από τότε, τίς θυμωμένες ματιές που μου έριχνε, όταν ήμουν μικρή...

— "Η αλήθεια είναι — για-

τί να τό κρύβουμε; — πώς δεν σ' αγαπάς ποτέ, γιατί γεννήθηκες κορίτσι... "Εγώ είμαι ή σκία της δυστυχίας σου, χωρίς να τό θέλω!

— Σώπα, μητέρα μου! Δε θα πάμω ποτέ να σ' εύλυνώ, έπειδή μ' έφερες στον κόσμο...

— Ναί, για να γνωρίσεις μονάχα τίς πίκρες και τα φαρμάκια του! Σπουδαίο δώρο σου έκανα, αλήθεια! "Ας είναι όμως; πρέπει να ξεχάσουμε τα περασμένα... Καινούργια ζωή άρχίζει τώρα για σένα... Θα ζήσης κι' εσύ εύτυχισμένη κοντά στον άντρα σου, φάνει να έέρης πάλι να φερθής μαζί του... Θα σου δώσω άργότερα μερικές συμβουλές. Σε παρακαλώ να τίς άκούσης με προσοχή και να τίς ακολουθήσεις... "Η πείρα μου μου δίνει σήμερα τό δικαίωμα να όρμηλεύω και τίς άλλες γυναίκες... Ποιος ξέρει! "Ισως ή θέσι μου να ήταν διαφορετική σήμερα αν ήξερα πώς να μεταχειριστώ τον πατέρα σου... "Όσο κακός, όσο ούθύμιος κι' αν είναι ένας άντρας, μια γυναίκα μπορεί να τον κάνει άνδρα, όταν ξέρη πώς να τό μύληση....

★

Και ή Βεατρίκη συνέχισε στον ίδιο τόνο, τό ήρεμο παράπονό της και την κατήχησι της κόρης της στο ζήτημα του γάμου. Μά ή Μερσεντές την άκουσε μάλλον άφηρημένη, γιατί ό νοός της γυνούσε στον "Αγγελο. Τα λόγια της μητέρας της έδωσαν στ' αυτή της σά συσμένος αντίδωλος.

"Η Βεατρίκη πρόσθεξε, τέλος, την άφηρημάδα, την ταραχή της κόρης της. Και την απέδωσε στη συγκίνησι που την κατείχε για τη μεγάλη μεταβολή που θα γινότανε στη ζωή της. Της χάιδεψε στοργικά τα μαλλιά και της είπε χαμογελώντας:

— "Ελα, μην είσαι μελαγχολική! Τα βάσανα τελειώσανε για σένα... Θα γίνης κυρία, θ' άποκτήσης δικό σου σπίτι, θα γνωρίσης πραγματική έλευθερία... Είδες, αλήθεια, ξεχάσα να σε ρωτήσω πώς πέρασες τα τελευταία χρόνια στού θείου σου του Κρίσπη, στη Νάξο...

"Ενα σιδερένιο χέρι έσφιξε την καρδιά της Μερσεντές.

Τα λόγια αυτά της μητέρας της της ξαναθύμισαν τόν "Αγγελο.

"Η Νάξος... Τό γαλανό Αιγαίο... Τό χωριό Μάλανες... "Η μυρωδιά των λεμονιών στον άέρα... "Ενα παλληκάρι καθάλα σε άσπρο άλογο... "Ενα φίλ σε μια ρεματιά... Λόγια αιώνας άγάπης... "Ο "Αγγελος...

Τά μάτια της κόρης πλημμύρισαν δάκρυα.

— "Όλα τα κορίτσια κλαίνε όταν είναι εύτυχισμένα, είπε ή άρχόντισσα, σφίγγοντας τη Μερσεντές στην άγκαλιά της. Μά είναι καιρός να χτενιστής... Σε λίγο θα παρουσιάσής στον πατέρα σου...

"Η Μερσεντές άνατρίχιασε και μαζεύτηκε, αούθηρη, στην άγκαλιά της μητέρας της, σά φοβισμένο πουλί.

— Δεν υπάρχει πιά λόγος, παιδί μου, να τρέμης μπροστά στον πατέρα σου. "Εξ άλλου, μη ξεχνάς ότι δε σε λησμόνησε, άφού φρόντισε να σε άποκαταστήση...

— ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: "Η συνέχεια.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ!
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ

Κάλτσες γυν. NYLON άντ.	30 000
» » » περπ.	35 000
» » » τουαλ.	44 500
» » » λινές	12 800
» » » σπιτιού	5 000
» » » μεταξωτές	12 000
Κομπινάζον μεταξωτές	18 000
» σατινέ από	22 000
Κυλότρες μεταξωτές	8 500
» σατινέ	11 500
» μακό	5 300
Νυκτικές φανέλλα	44 500
Μανδύλια γυναικεία	1 900
Σινδόνια ριγέ	25 000
Μαξιλαροθήκες	9 000
Τραπεζομανδ. 6 πετοστ.	20 000
Κουβέρτες βαμβακερές	27 000
Προσώφια	3 500

...και άλλα πολλά είδη...

ΘΩΗΝΗ ΑΓΟΡΑ
ΑΙΟΛΟΥ, 90

Χειμώνας
του 1852:
Γιά να
διατηρήση
τά τρόφιμα
ή προγιαγιάμας
τό άποδίκευε
στο ύπόγειο
κελάρι.

Χειμώνας
του 1952:
Γιά να
διατηρήσουμε
τά τρόφιμα
άγοράζουμε
ήλεκτρικό
ψυγείο τής

Ιταλία
— από Θεοδωτό, στο σπίτι —

ΤΙΣ ήμέρες των Χριστών γεννών και της πρωτοχρονιάς όργιάζει κυριολεκτικά ή φαντασία των παιδιών με τόν έρχομό του "Αη-Βασίλη. "Αλλά τόν φαντάζονται φορτωμένο με δώρα που τα σκορπά με καλωσύνη. Και άλλα ότι την παραμονή της Πρωτοχρονιάς περνά κάθε χρόνο τη νύχτα από τα σπύτια και άφίνει τα δώρα. "Αλλοτε μιλούσαν και για καλλι-κάντζαρους και για φαντάσματα. Και τίθεται τό έρώτημα: Είναι σωστό να ξεγελάμε τα παιδιά και να τα κάνουμε να πιστεύουν σε τέτοια πράγματα; Γιατί να τούς λέμε ψέματα έφθσον άργά ή σύντομα θα μάθουν την αλήθεια; Γιατί, τέλος πάντων, έπί γενεές γενεών οι γονείς εξακολουθούν να μιλάνε στα παιδιά τους για τόν "Αη Βασίλη με τα δώρα, που έρχεται κάθε χρόνο αυτές τίς μέρες την ίδια πάντοτε έποχή; "Υπάρχει άραγε λόγος;

"Η ψυχολογία του παιδιού άπαντά: «Ναί, υπάρχει. Και μάάλιστα πολύ σοβαρός».

"Ο "Αη-Βασίλης παριστάνει την άδολη και άνυστερόβουλη καλωσύνη. Είναι πολύ σπουδαίο πράγμα τό παιδί να αισθάνεται ότι ό κόσμος κυβερνάται από άγαθοποιές και καλοπροαίρετες δυνάμεις.

"Αν τό παιδί πιστέψη ότι στον κόσμο τούτο, πίσω άπ' όλα κρύβεται ή κακία και ή παλαιαφροσύνη, τότε θα βγάλη τό συμπέρασμα ότι πρέπει να γίνη και αυτό κακό και σκληρό-καρδο. "Αν όμως πιστέψη ότι ό "Αη-Βασίλης είναι γενναϊόδωρος και καλοκάγαθος, τότε και αυτό θα γίνη καλό και εύπροσ-σέγγορο. "Επειτα τό παιδί έχει ανάγκη να αισθανθ ή για τόν έ-αυτό του σιγουριά στη ζωή. Και ότι έκτός από την άγάπη και φροντίδα των γονέων υπάρχουν και άλλες μυστικές άδρα-τες δυνάμεις που φροντίζουν γι' αυτό, δηλ. ότι υπάρχει ό Θεός, οι άγγελοι, οι άγιοι και άλλες άδρατες δυνάμεις. "Ετσι θα βγη στη ζωή με περισσότερη έμπισ-τοσύνη και θάρρος. "Αν τό παιδί πιστεύη πως έκτός από τη φροντίδα του μπαμπά και της μαμάς υπάρχουν και άλλες καλές και προστατευτικές δυνά-μεις, τότε τό παιδί θα άποκτή-ση περισσότερο κουράγιο στη ζωή και μεγαλύτερη πεποίθησι. Δεν τού φάνει τού παιδιού μό-νον ή φροντίδα των γονέων. Τό παιδί άργά ή γρήγορα αντιλαμ-δάνεται ότι στη ζωή υπάρχουν και δυσάρεστα πράγματα, όπως οι άρρώστειες και ή φτώχεια, για τίς όποιες και οι γονείς του άκόμη είναι άνίσχυροι. "Επειτα συχνά ή μητέρα και ό πατέρας θυμώνουν και τό μαλώνουν και τό τιμωρούν. Αυτά τό κάνουν να φοβάται τη ζωή και έπί πλέον προσθέτουν στη φυσική άδειαότητα και την έλλειψη ά-σφαλείας.

"Η έπίδρασι όλων αυτών είναι πολύ λιγώτερη έάν τό παιδί είναι βέβαιο ότι έκτός άπ' όλα αυτά υπάρχουν άκόμα και άλλες ευεργετικές δυνάμεις, έτοι-μες να τού δώσουν τη βοήθεια, που τού χρειάζεται. "Ακριβώς ένα τέτοιο σύμβολο ευεργε-τικών δυνάμεων είναι και ό "Αη Βασίλης.

Τώρα άς δούμε τί παθαίνει τό παιδί που τού μιλάμε για τέτοια πράγματα. Δηλαδή που τό κάνουν να πιστέψη πως κά-

Ο ΑΗ-ΒΑΣΙΛΗΣ

ΓΙΑΤΙ ΛΕΜΕ ΨΕΜΑΤΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΟΤΙ Ο ΑΗ-ΒΑΣΙΛΗΣ ΦΕΡΝΕΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Είναι σωστό να τα ξεγε-
λάμε και να εξάπτουμε τη
φαντασία τους; Τι λέγει
ή ψυχολογία του παιδιού

θε χρόνο, τέτοια έποχή, έρχεται ό "Αη-Βασίλης κλπ. κλπ.

Γι' αυτό όμως δεν έχουμε πα-ρά να προστρέξουμε στη δική μας πείρα. Δηλαδή τί πάθαμε έμεις, που μεγάλωσαμε με την ιδέα αυτή; Τί όνεια και φαν-τασίες δεν πλάσαμε τότε και ήμαστε εύτυχισμένοι; Μήπως αισθανθήκαμε ποτέ τό παράπονο ή μήπως δι-αμαρτυρηθήκαμε ποτέ γιατί μάς γελοούσαν οι γονείς μας; "Ασφαλώς όχι. Μάλλον εύχαρίστες άναμνήσεις μάς άφη-σαν όλα αυτά. Γιατί κάθε παιδί ζή όπωσδή-ποτε σ' ένα φανταστικό κό-σμο. Τό παιδί άπεχθάνεται την πραγματικότητα και προ-τιμά τη φαντασία.

Θέλει να φτιάξη ένα όσμο δικό του. ένα κόσμο, που μπο-ρεί τό ίδιο να τόν μαυνοβράρη. Τόν κόσμο όπως θα τόν ήθελε αυτό να είναι, αντί τού κόσμου όπως είναι. Αυτός ό κόσμος που φαντάζεται τό παιδί, είναι ό πρσνιατικός γι' αυτό. Τούτο μπορούμε να τό ιδούμε όταν παρακολουθήσουμε παιδιά που παίζουν. Και πρό πάντων αυτές τίς ήμέρες των έορτών θα δού-με πόσο ζωηρά δουλεύει ή φαν-τασία των. "Αν δαθύτερα προ-σέξουμε θα ιδούμε ότι ό φαντα-στικός αυτός κόσμος του παι-διού άφορά τα δικά του ψυχολο-γικά προβλήματα. Δηλαδή τό παιδί λύει τα προβλήματα του έπινοώντας ένα φανταστικό κό-σμο, ένα κόσμο που μπορεί να τόν μαυνοβράρη τό ίδιο. Δεν τό νοιάζει αν ό "Αη Βασίλης ή ό δρόκος ή ή νεράιδα είναι αλή-θινοι ή όχι. Για τό παιδί όλα αυτά είναι πραγματικά, έφ-θσον άναποκρίνονται σε έπιθυ-μίες και φοβέρες, που προσω-ποποιούνται στα παιχνίδια του. Γιατί άλλωστε να άμφιβάλη έ-φθσον ό φανταστικός κόσμος του είναι όπωσδήποτε γεμάτος από τέτοια άνύπαρκτα πρόσω-πα; Τέτοιες ύπάρξεις της φαν-τασίας του τό δαθούν να έτε-ξεργασθ ή τα ψυχολογικά του προβλήματα.

Συνήθως τό παιχνίδι ενός παιδιού καθεφτίζει τό χαρα-κτήρα του και την ιδιοσυγκρα-σία του. Τα παιδιά όταν παί-ζουν με άλλα δάχυν μέσα στο παιχνίδι των και ύποθετικά ά-νύπαρκτα πρόσωπα.

Βάζουν έξαφνα ένα δράκο ή ένα βασίλη ή ένα δάσκαλο. Τα πρόσωπα αυτά ως έπί τό πλεί-στον παριστάνουν την άνάποδη τού χαρακτήρος τού παιδιού. Κακό και στραβόζυλο παριστά-νεται τό ύποθετικό πρόσωπο

του παιχνιδιού. Ένας καθεφτίζει τό χα-ρήρα του και την ιδιοσυγκρα-σία του. Τα παιδιά όταν παί-ζουν με άλλα δάχυν μέσα στο παιχνίδι των και ύποθετικά ά-νύπαρκτα πρόσωπα.

του παιχνιδιού, αν τό παιδί ει-ναι στην πραγματικότητα καλό και ύπάκουο. Και αντίθετα ό-ταν είναι κακό και άτακτο, τό πρόσωπο που ύποτίθεται ότι παίζει μαζί στο παιχνίδι πα-ριστάνεται καλό και πρσο. Αυ-τή είναι ή ψυχολογία του παι-διού. "Αλλά μήπως τάχα τα παιδιά αισθάνονται ότι τα ξε-γελάσαμε όταν άνακαλύψουν ό-τι δεν υπάρχουν στην πραγμα-τικότητα τα φανταστικά αυτά πρόσωπα όπως ό "Αη-Βασι-λής, ό δράκος, οι μάγισσες κλπ. Καθόλου.

"Απλώς, όπως περνούν από τη μια φαντασία στην άλλη, έτσι περνούν και από τη μια ήλικία στην άλλη, όποτε δεν έ-χουν πιά ανάγκη από τα άόρα-τα αυτά φαντάσματα. Δηλαδή όταν φθάση τό παιδί σε μια ή-λικία, που έχει άποκτήσει την έμπιστοσύνη και την άυτοπει-θησι, δεν έχει πιά ανάγκη να πιστεύη σ' όλα αυτά. "Αλλ' έ-κείνο που μένει είναι ή πίστι στην καλωσύνη, που τού ένε-πνευσεν ό "Αη-Βασίλης. "Αν τούμε στα παιδιά την αλήθεια, δηλαδή ότι οι γονείς φέρνουν τα δώρα, τό πράγμα δεν έχει καμμία άξία. "Ιότι τα παιδιά βλέπουν ότι όλο τό χρόνο ό πα-τέρας και ή μητέρα φροντίζουν γι' αυτά και τούς δίδουν ότι τούς χρειάζεται. Αυτό έρχεται σαν καθήκον. Γι' αυτό όταν οι γονείς κι' όχι ό "Αη-Βασίλης φέ-ρουν τα δώρα, τα παιδιά δε δέχονται την άπαιτούμενη χαρά και εύγνωμοσύνη. Και αυτό κά-νει πολλούς γονείς να άπογοη-τεύονται, χωρίς να καταλαβαί-νουν τό γιατί. "Ο "Αη Βασίλης κάνει τό παιδί να αισθανθ ή ότι έκτός από τούς γονείς ύπάρχει και κάποιος άλλος άνώτερος δύνα-μεις ή όποιος από καλωσύνη και όχι από καθήκον μοιράζει γι' αυτό κάθε χρόνο. Τα δώρα των γονέων δε έχουν την ίδια μυσ-τικοπαθή έπίδραση πού έχουν τα δώρα τού "Αη-Βασίλη, είτε και δημιουργούν την ίδια πε-

Τά «χρυσά» βιβλία

Έκδόσεις Μ. Πεχλιβανίδη και Σία

"Η «Μεταμορφωμένη»
του Περρώ

Τό κλασικό στο είδος του παραμύθι του Γάλλου πεζο-γράφου. "Ο Βασίλης θέλει να παντρεύη με κάποιον την κόρη του. "Εκείνη για ν' άποφύγη, φοράει τό τομάρι ενός γαιδά-ρου και μεταμορφώνεται σε ύ-πνέτρια ενός χωρικού. Σε κά-ποιο χορό την είδε ένα βασιλό-πουλο, και την πήρε για γυναί-κα του.

«Χόπ και σ' έπιασες»

"Ενα διασκεδαστικό πρωτό-τυπο διδιδραράκι για παιδιά 6 — 8 χρονών. "Αφηγείται σε στίχους ένα κυνηγητό ποιντι-κού, γάτας και σκύλου. Είναι πλούσια και πολύχρωμα είκονο-γραφημένο. Στο τέλος δίνει στο παιδί με άριθμούς τα χνάρια είκόνων, για να τίς ζωγραφί-ση μόνο του.

«Η Σταχτοπούτα»

Τό γνωστό παραμύθι του μι-κρού κοριτσιού, που όρφάνισε και τό κακομεταχειρίζον ή μητριά του. Μά ή καλωσύνη του κι' ή όμορφιά του τό έκα-μαν βασιλοπούλα, για να φαη χρήσιμο άκόμα και στη μητριά του με τίς δυο κόρες της.

«Η βασιλοπούλα
κι' ό δάτραχος» του Γκριμ

Είναι τό παραμύθι της βασι-λοπούλας, που είχε χάσει τό τόπι της και τό βρήκε ένας δά-τραχος. "Η βασιλοπούλα ύπό-σχεται πολλά στο μικρό ζω-γία να της έπιστρέψη τό τόπι της. Μά ύστερα τα ξεχνά. Μό-λις άποφασίζει να τίς έκτελέ-ση, ό δάτραχος γίνεται δασ-λόπουλο και παντρεύεται τη βασιλοπούλα.

«Η Χιονούλα
κι' ή Ροδούλα»

"Η περιπέτεια κι' ή καλή τύ-χη δυο μικρών κοριτσιών. Οι δυο αδελφούλες χάρη στην κα-λωσύνη τους εύεργετούν όποιον συναντήσουν και τέλος σώζων-ται κι' οι ίδιες.

★

Τά «Χρυσά Βιβλία» των έκ-δόσεων Μ. Πεχλιβανίδη και Σία, είναι γραμμένα με άπλό λογο-τεχνικό ύφος, έχουν ήθρολαστι-κό περιεχόμενο κι' αχμαλωτί-ζουν τό ενδιαφέρον των μικρών άναγνώστων. Προσρίζονται για παιδιά μέχρι 9 χρονών και ξε-χωρίζουν από την καλαίσθητη εμφάνισι, τα χοντρά τυπογρα-φικά στοιχεία, τίς άραιές πο-λύχρωμες είκόνες και τη νερή διδιδρασία. Είναι τυπωμένα σε έγκαταστάσεις άσφου, άπάν-ω σε χοντρά μπιστόλι χαρτί, για να μη σκιάωνται.

ποίθησι και καλωσύνη για τη μετέπειτα ζωή. "Ας αφήσουμε λοιπόν τα παιδιά μας να περι-μένουν κάθε χρόνο άυτομόνα και με έξημένη τη φαντασία των να έλθ ή "Αη-Βασίλης με τα δώρα του. Και άς εύχηθού-με ή καλωσύνη του και ή άφι-λοκροδία του και γενισ όδωρία του να έμπνουν νύκιοτε τη ζωή των παιδιών μας.

ΟΠΟΙΟΣ ΚΑΝ ΣΤΟ ΓΙΑΟΥΡΤΙ

— Κουβαλάει διαρκώς μαζί του τό μικροσκοπικό του, άπό τόν καιρό που βρήκε ένα σκουληκάκι στη σοκολάτα του

ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΣΗΚΩΤΟΓΙΑΚΑ

ΥΛΙΚΑ: 375 γραμ. ή 145 δράμ. μαλ-
λι τετράκλωνο ΠΕΓΚΟΥΕΝ. Βελόνες Νο
2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ=1
βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Λάστιχο
1+1 π.=1π καλή, 1π ανάποδη.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Βάλετε 168π. Πλέξετε
7 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με
ζέρσευ. Σε γενικό μάκρος 40 εκατ. θα
σχηματίσετε τις μασχάλες κατά τον εξής
τρόπο: Κλείστε σε κάθε μεριά 5π και
κάθε δεύτερη βελόνα θα συνεχίσετε να
κλείνετε και στις δύο μεριές: 3π, 2π (3
φορές), 1π (2 φορές). Ταυτοχρόνως και
σε γενικό μάκρος 42 εκατ. κλείστε στο
μέσον του πλεκτού σας 16π. Η κάθε
μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Περάστε τους
πόντους της μιάς μεριάς σε μία παρα-
μάνα και αφήστε τους να περιμένουν.
Συνεχίστε με τους πόντους της άλλης
μεριάς το πλέξιμο. Στη μεριά του ντε-
κολτέ θα κλείσετε 1π και κάθε 10 βε-
λόνες 1π (5 φορές). Κατόπιν θα συνεχι-
σετε να κλείνετε στην ίδια μεριά 1π κάθε
12 βελόνες (2 φορές). Συνεχίστε ίσια.
Ταυτοχρόνως και σε 12 εκατ. ύψος της

μασχάλης θα βάλετε στη μεριά της μα-
σχάλης 1π και κάθε 10 βελόνες 1π (2
φορές). Σε 20 εκατ. ύψος της μασχάλης
σχηματίσετε τον ώμο κατά τον εξής τρό-
πο: Θα κλείσετε 5π, συνεχίστε να κλεί-
νετε από 5π κάθε δεύτερη βελόνα (11
φορές). Πλέξτε και τους πόντους που έ-
χετε και περιμένουν κατά τον ίδιο τρόπο
αντικρουστά.

ΠΛΑΤΗ: Βάλετε 148π. Πλέξετε 7 έ-
κατ. λάστιχο. Συνεχίστε με ζέρσευ. Σε
γενικό μάκρος 39 εκατ. σχηματίστε τις
μασχάλες. Κλείστε στην αρχή κάθε βε-
λόνες 2π και κάθε δεύτερη βελόνα 1π (2
φορές). Σε 12 εκατ. της μασχάλης βά-
λετε σε κάθε μεριά 1π και κάθε 10 βελό-
νες θα βάλετε από 1π (2 φορές). Σε 18
εκατ. ύψος της μασχάλης θα σχηματίσετε
τους ώμους κατά τον εξής τρόπο: Κλεί-
σετε σε κάθε μεριά 4π και κάθε δεύτερη
βελόνα από 4π (10 φορές). Κατόπιν
κλείστε στους ώμους 5π και ταυτοχρό-
νως κλείστε στο μέσον του πλεκτού σας
12π για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θα
πλεχθεί χωριστά. Στη μεριά του ντεκολτέ
θα συνεχίσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη

βελόνα: 5π (3 φορές), και 4π. Στόν ω-
μο θα κλείσετε 5π με το πρώτο κλείσι-
μο του ντεκολτέ. Πλέξτε και την άλλη
μεριά του ντεκολτέ αντικρουστά.

ΜΑΝΙΚΙ: Βάλετε 74π. Πλέξτε 8 έ-
κατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με ζέρ-
σευ έως ότου έχετε γενικό μάκρος 17 έ-
κατ. Κατόπιν θα βάλετε σε κάθε μεριά
1π κάθε 10 βελόνες (8 φορές) και κάθε
8 βελόνες 1π (9 φορές). Σε γενικό μά-
κρος του μανικιού 45 εκατ. σχηματίστε
τη στρουγγυλάδα του μανικιού.

ΓΙΑΚΑΣ: Βάλετε 250π. Πλέξτε 6
βελόνες λάστιχο 1+1π. Κατόπιν σχηματί-
στε 3 κουμπότρυπες κατά τον εξής τρό-
πο: Πλέξτε τους 16 πρώτους πόντους
10 βελόνες. Περάστε τους σε μία παρα-
μάνα. Πλέξτε και πάλι τους 16 επόμε-
νους πόντους 10 βελόνες. Θα επαναλάβε-
τε το αυτό έως ότου σχηματίσετε τις 3
κουμπότρυπες. Κατόπιν πλέξτε τους 3
πόλοιπους πόντους 10 βελόνες και περά-
στε όλους τους πόντους στην ίδια βελό-
να, συνεχίζοντας το πλέξιμό σας. Αφού
πλέξετε 2 βελόνες με όλους τους πόν-
τους, θα αρχίσετε να κλείνετε σε κάθε με-
ριά: 15π (2 φορές) και από 10π (5 φο-
ρές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείσατέ
τους σε μία φορά όπως τους δρίσκετε,
δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ: Σιδερώσετε το πλεκτό
σας από την ανάποδη πολύ ελαφρά. Ρά-
ψετε τους ώμους πλαιίνες ραφές και ρα-
φές μανικιών. Τοποθετήστε τα μανίκια
στις μασχάλες. Κατόπιν θα τοποθετήσε-
τε το γιακά κατά τον εξής τρόπο. Θα τον
τοποθετήσετε από τη στρουγγυλή μεριά στο
ντεκολτέ, στουρώνοντας τη δεξιά μεριά
προς την άριστερή. Κάνετε τις κουμπό-
τρυπες φεστόνι

T. K.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

άπ' όλο τον κόσμο

★ Ένα νεαρό λιοντάρι, που έτα-
ξιδευε με ένα αεροπλάνο της γραμ-
μής στη Δυτική Γερμανία, έπετυχε
να βγεί έξω από το κλουβί του,
διέσχισε ηρεμιάτα ολόκληρο το
εσωτερικό του αεροσκάφους — υπό
τά έντρομα και γεμάτα αγωνία
βλέμματα των επιβατών — και έ-
φθασε στο διαμέρισμα του πιλό-
του. Εκεί, στάθηκε από πίσω του
και άρχισε να γλύφει το αυτί και το
μάγουλο του πιλότου! Και χρειά-
στηκε αρκετός κόπος για να πει-
σθή ο νεαρός λέων να ξαναμπή στο
κλουβί του...

★ Αφού αναγκάστηκε να μείνει
μόνος επί 12 συνεχείς ώρες στο
σπίτι με τα τέσσερα... ζωηρούσι-
κα αγοράκια του, ηλικίας 3—12 έ-
των, ο κύριος Ρόμπερτ Κρόες, από
τη Βοστώνη (Η.Π.Α.), συνέταξε έ-
να πίνακα όλων των πραγμάτων,
που υποχρεώθηκε να κάνει και να
πή μέσα στο διάστημα του τριμε-
ρού αυτού δωδεκάωρου: "Ανοίξε
την πόρτα 54 φορές, έδρεσε τα κορ-
δόνια των παπουτσιών 29 φορές, έ-
πρόφερε τη φράση «έτελειώσες;» 64
φορές, έχωρισε παιδιά που έκαυ-
γάδιζαν 27 φορές, τους έσκούπισε
τη μύτη 21 φορές, τους έπληξε από
τα χέρια το τηλέφωνο 10 φορές, ά-
πληντησε σε ερωτήσεις 136 φορές,
δεν απάντησε σε ερωτήσεις 161 φο-
ρές, έχασε την ύπομνησή του 41 φο-
ρές, έτρεξε πίσω από τα παιδιά που
είχαν ξεφύγει στο δρόμο και τα εα-
νάφερε στο σπίτι 31 φορές, και δι-
ήνυσε πάνω από 4 χιλιόμετρα...
μέσα στο σπίτι, πηγαίνοντας συνε-
χώς από το ένα δωμάτιο στο άλλο.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ!

Οι γειτονιές της κάθε πολι-
τείας, του κάθε χωριού αντη-
χούν πάλι από τις χαρούμενες
παιδικές φωνές, που τραγου-
δούν τα κάλαντα. Ομάδες-ομά-
δες, με τα μικρά τρίγωνα και
τά ζήλια στα χέρια, φέρνουν το
γιορταστικό έγγεγραμμά της πρω-
τοχρονιάς από σπίτι σε σπίτι
κι' από μαγαζί σε μαγαζί.

Άρχιμηνιά κι' άρχιχρονια
κι' αρχή καλός μας χρόνος.

Κάθε περιοχή της Ελλάδος
με και κάθε γωνιά όπου κατοί-
κησαν Έλληνες είχε ή έχει ά-
κόμα, με το ιδιαίτερο γλωσσικό
ίδίωμα και το δικό της ποιητι-
κό τρόπο τα κάλαντα της πρω-
τοχρονιάς και του Άη-Βασίλη,
που ή μνήμη κι' ή έορτή του
συνδέονται με το νέο χρόνο. Σ'
δεν τα κάλαντα της πρωτοχρο-
νιας που έχει διασωθεί ή λαϊκή
μας παράδοση αναφέρεται και
το όνομά του. Αυτό ακριβώς
δείχνει και την ηλικία που έχουν
τα κάλαντα και που φαίνονται
δημιουργήματα της εποχής ά-
πό το 16ο αιώνα και έδωθε.

★

Η πρωτοχρονιά δέ γιορτα-
ζόταν πάντοτε την ίδια ημερο-
μηνία. Ο νέος χρόνος των Αλ-
γυπτίων άρχιζε το Σεπτέμβρη.

Οι άσχαίοι Έλληνες δέχονταν
σάν άρχή του νέου έτους την 22
του Σεπτέμβρη κι' άργότερα
την 3 'Ιουλίου, δηλ. την ημέ-
ρα της θερινής τροπής. Οι Ρω-
μαίοι δέχονταν την έαρινή Ιση-
μερία σάν πρωτοχρονιά. Οι
πρώτοι χριστιανοί ως τον 4ον
αιώνα γιόρταζαν πρωτοχρονιά
την 1 του 'Απριλίου. Από τον
4ο αιώνα γιόρταζαν την 1 του
Σεπτέμβρη, γιατί αυτήν την ή-
μερομηνία θεωρούσαν σάν κλεί-
σιμο της παραγωγής και της
σοδειάς της γής. Ο χρόνος άρ-
χισε με τη σπορά της γής το
χινόπωρο. Μά από το 1563 δ

Πάλιν άκούσατ' άρχοντες, πάλι να σας ειπούμε
ότι και αύριον έστι ανάγκη να χαρούμε
και να πανηγυρίσωμε περιτομήν Κυρίου
και έορτήν του μάκαρος μεγάλου Βασιλείου.

Προχωρώντας το τραγούδι
αυτό, καθώς και το προηγούμε-
νο, ύμνουν τον Άη-Βασίλη και
τον παρουσιάζουν προστάτη
των γραμμάτων, κατά την αντί-

Ταχιά ταχιά είν' άρχιμηνιά, ταχιά είν' αρχή του χρόνου
πρώτα που δγήκεν ο Χριστός στη γή κι' επερίπαθεις
κι' έδωγ' έκε και διαλάλησε σ' όλους τους ζευγολάτες.

Στην Πελοπόννησο προσθέτουν:

Πρινένιο είναι τ' αλέτρι του, δαφνένιος ο ζυγός του
ώς και το βουκεντράκι του βασιλικού κλωνάρι
και τ' άποζεύγλι του ζυγού κουκί μαργαριτάρι.

Έδώ ο άγιος παρουσιάζεται
προστάτης της γεωργίας, γεωρ-
γός κι' ο ίδιος. Αυτή ή αντίλη-
ψη άρχιμηνιά τα κάλαντα κι' άρχιμηνιά
έγιο Βασίλη καλό ζευγάρι λάμπει
καλό κι' εύλογημένον, άφέντα.

Μά τα παιδιά των χωριών
της πατρίδας μας δεν άκούν-
ται μόνο στα κάλαντα. Λογής-
λογής τραγουδάκια με διαφο-
ρετικούς σκοπούς έχουν να τρα-
γουδήσουν σε κάθε σπίτι. Θα
τραγουδήσουν τον άσπρηγό της

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.
— ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΣΤΑ ΔΙΑ-
ΦΟΡΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ — ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ,
ΔΟΞΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ.

Κάρολος ο 9ος παθιέρωσε την
1 'Ιανουαρίου για πρωτοχρονιά
και το πολιτικό έτος των ευρω-
παϊκών κρατών άκολουθήσε αυ-
τή την πορεία. Πρώτος ο Καί-
σαρ έβαλε τον 'Ιανουάριο στην
αρχή του νέου χρόνου. Ο θεός
'Ιανός, των Ρωμαίων, που έ-
δωσε το όνομά του στον 'Ιανου-
άριο, θεωρούνταν πως είχε δυό
κεφάλια. Ένα έδλεπε μπρός
και τ' άλλο πίσω.

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο
κρατήσε σάν πρωτοχρονιά του
έκκλησιαστικού ήμερολογίου
την 1 του Σεπτέμβρη, που την
ονομάζει «αρχή της 'Ινδικτιώ-
νος ή στέφανον του ένιαυτού».

★

Η πρωτοχρονιά σφραγίζεται
στη λαϊκή παράδοση από τη
γιορτή του Άη-Βασίλη. Τα παι-
διά θα τραγουδήσουν σ' όλες
τις γειτονιές:

Άρχιμηνιά κι' άρχιχρονια
ψηλή μου δεντρολιδανιά
κι' αρχή καλός μας χρόνος
έκκλησία με τ' άγιο θρόνος.

Άγιος Βασίλης έρχεται
από Θεό κατέβαινε
από την Καισαρεία
σ' είσαι άρχόντισσα κυρία.

Βαστάει εικόνα και χαρτί
ζαχαροκάντιο ζυμωτή
χαρτί και καλαμάρι.
δες και με το παλληκάρι.

Στη Ρούμελη πριν από μερι-
κά χρόνια άκουσε τούτα τα άρ-
χαιοπρεπα κάλαντα:

Έδώ σε τούτες τις αώλες τις παρμαροστρωμένες
έδώ, ναί κόρη όμορφη, έσθη και μαυρομάτα.
Απ' το φλουρί δέ λυγαι κι' απ' το μαργαριτάρι
κι' απ' το πολύ το μάλαμα δεν ήμπορεί να κάτσει.
Χίλιοι έμπαιναν, χίλιοι έδβαιναν συμπεθεριά να φκιάσουν
συμπεθεριά και προξενιά κι' άγάπη στεργιομένη.
Ένας φέρνει χίλια φλουριά κι' οι άλλοι πεντακόσια
κι' ο πιό άλλοκαλύτερος φέρνει μιάν άρρεβώνα.

Στη Φθιώτιδα τραγουδούν στον άνυπαντρο γυνί:

Έδώ έχομε ένα νιν καλό κι' ένα καλό ξεφτέρι.
Πέντε μικρές τόν άγαπούν και δεκοχτώ μεγάλες κλπ.

Και σε μικρά παιδιά:

Ένα μικρό μικρούτσικο μικρό και χαϊδεμένο,
στά ταχτιά τόχει ή μάνα τόν στα ταχτιά κι' ο μπαμπάς του.
Τριγύρω στο σπίτιάκι του βασιλικό φυτεύει
δασιλικό και δάσλαμο και δυό κλωνάρια μύσκα.

Οι μέρες της πρωτοχρονιάς
δρίσκουν τις νοικοκυρές των
χωριών στο πόδι. Πρέπει να
καθαρίσουν το σπίτι, να το έ-
τοιμάσουν, να το στολίσουν με
τά πιό καλά στρωσίδια, με τις
φωτογραφίες των προσφιλών
προσώπων στολισμένες, για να
τάβρη ο νέος χρόνος ήλιεμένος.
Οι άπασχληθούν να έτοιμά-
σουν τα γλυκίσματα (κουρασι-
τιέδες, μπακλαβάδες) κουλου-
ράκια, δασιλώματα από άλεύ-
ρι σιταρίσιο περασμένο στην
πιό φιλή σίτσα (κόσκινο). Θα
φτιάσουν και θα ψήσουν τη βα-
σιλόπιτα. Μονάχες τους θ' ά-
νοιξουν τα φύλλα με άφράτο ά-
σπρο ζυμαρί κι' ύστερα μονά-
χες τους θα τα στρώσουν στο
ταβί. Στη Ρούμελη και στην
Πελοπόννησο δάζουν άκόμα
κι' ένα κομμάτι από κλήμα, που
συμβολίζει το έπάγγελμα του
άμπελοργού, ένα κομμάτι σα-
νό, που συμβολίζει την κτηνο-
τροφία ή ένα σπειρί καλαμπό-
κι για τη γεωργία. Με πολλή
περιέργεια περιμένει ο καθένας
του σπιτιού, τί θα φέρη ή τύχη
στο κομμάτι της πήτας που θα
πάρη.

Έχει κι' άλλα καθήκοντα ή
νοικοκυρά. Χαράματα, νύχτα ά-
κόμα τη μέρα της πρωτοχρονιάς
θα πάη στη δρύσι του χωριού.
Θα τη «σταυρώση» τρεις φορές
μ' ένα άσημένιο νόμισμα, θα

την άλείψη με λίπος σπιτικό
και θα την κεράση καρπούς ά-
πό τα χωράφια της. Αυτό το
λένε «δασίλεμα» της δρύσης.
Αυτή ή συνήθεια σημαίνει κα-
λοσώρισμα του νέου χρόνου για
να δώση πλούσια σοδειά, για
ναναι τυχερός και χαρούμενος.
Προσεχτικά πρέπει ναναι ή
νοικοκυρά τη μέρα της πρωτο-
χρονιάς. Ό,τι καλό, κανονικό
κάμη αυτή τη μέρα θα έπανα-
λαυδάνεται όλο το χρόνο.

Μά κι' ο κάθε κληνής θα
σπικώη πρωί-πρωί να πάη στο
κυνήγι του (να «δασιλέψη» το
τουφέκι του, όπως λένε). Κι' ο
μύστορης κι' ο άσπρηγός κι' ο
δ γρυσματικός κι' ο μασήτης
θα «δασιλέψουν» τη δουλειά
τους, έγκαινιάζοντας το νέο
χρόνο.

Κι' άλλες πολλές συνήθειες
κληρονόμησε ή παράδοση. Η
δαισιδαιμονία πολλών χωρικών,
ο φόβος για το μέλλον, τους
δίνει με τέτοια έθιμα και τε-
λετές, όσο κι' αν ή εποχή μας
με το ρεαλισμό της και τη
σκληρότητά της πείσει να τις
έξαφανίση. Μά όσο κι' αν τους
λείπη το λογικό περιεχόμενο,
ώστόσο με την παρουσία τους
γέμισαν για πολλούς αιώνες
την ψυχή του λαού, που διψού-
σε κάποια τροφή, άσφαλώς ά-
ληθινώτερη.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ

Μαγιά βάν Μεταζί...

...Γερδ και πλοδισα δά έχετε πάντα με
την κρέμα σαμπουάν DOP
Η κρέμα DOP δίνει ζωή στα πό άτρο-
φικά μαλλιά και εξαφανίζει την πιτυρία
από το πρώτο λούσιμο.
Ζητήσατε την κρέμα DOP από τα
Φαρμακεία, Μυρωπωλεία και Κομμωτήρια
ΚΡΕΜΑ ΣΑΜΠΟΥΑΝ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "LOREAL" ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 42 τηλ.23-234

ΤΖΟΥΝ ΧΑΒΕΡ

ΚΑΤΕΡΙΝ ΕΡΑΡ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΟΥ 1952

Τά ωραία κορίτσια που φάνηκαν στο κινηματογραφικό στερέωμα

Η MARTIN Καρόλ, μιά από τις η-ποιούς του γαλλικού κινηματογράφου που έχουν σήμερα μεγάλη επιτυχία, λέγε τελευταία σε ένα δημοσιογράφο που την συνέχαιρε για την επιτυχία της:

—“Όχι, όχι! δέν έφθασα ακόμη στη μεγάλη επιτυχία!

Πρόκειται για χαρακτηριστική εκδήλωση μετριοφροσύνης, αν ληφθώ υπ' όψιν ότι όπου πηγαίνει ή όμορφη στάρ, χορεύεται δόξκληρη... αστυνομική δύσνομιε για να την προστατεύση από τις... εκδηλώσεις του πλήθους.

Με την ευκαιρία της δηλώσεως αυτής καί με την ευκαιρία του τέλους του έτους, ως κάνουμε μιά σύντομη ανασκόπηση της κινήσεως των «νέων» μέσα στο χρόνο που

ΛΟΡΑΙΝ ΚΟΥΓΚΑΤ

μάς πέρασε: “Ας δούμε ποιές από τις νέες, εκείνες που πέρυσι ήταν σχεδόν άγνωστες στο κοινό, έγιναν ήδη τη μεγάλη επιτυχία ή βρίσκονται στο δρόμο της.

“Ας αρχίσουμε από τις Γαλλίδες: Μιά νεαρή μπαλαρίνα ήταν εκείνη που ανέβηκε, αληθινά με άλματώδη εξέλιξη, τη σκάλα του κινηματογραφικού στερεώματος: ή Λέσλι Καρόν, η πιο όμορφη-άσχημη κό-πέλλα του κόσμου, όπως εύφραστα την έχασακτίρησαν οι “Αμερικανοί θαυμαστές της.

“Η γοητευτική αυτή νεαρή χορεύτρια, που έχει τα πιο προκλητικά πόδια του κόσμου, καί που από το μπαλέτο “υ εΣάνς “Ελνζέ” δρέθηκε ξαφνικά στο Χόλ-

λινγκ, παρτεναίρ του Τζην Κέλλυ καί παντρεμένη μ' ένα συμπαθέστατο καί πλουσιώτατο “Αμερικανό, γυρίζει τώρα μιά καινούργια ταινία, που θα την καθιερώση ασφαλώς όριστικά σαν άστέρι πρώτου μεγέθους.

Μιά άλλη νεαρή Γαλλίδα με αξιόλογη επιτυχία, είναι ή Νικόλ Μωραί, που έφυγε τώρα με τη σειρά της στο Χόλλυγουντ. Τά προγνωστικά είναι καί γι' αυτήν απόλυτα εύσωνα.

“Από τις νέες Γαλλίδες που προβλέπεται πως θα έχουν εξέλιξη μέσα στο χρόνο που αρχίζει, δεχωρίζε ή όμορφη μικρή Κατερίνα “Εράρ. Είναι μιά αδύνατη κοπέλλα, με μυτερό προσώπακι, εύθυμη καί

ΜΥΡΙΑΜ ΜΠΡΥ

ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΟΥ-Ι-ΑΜΣ

γεμάτη ζωή, που το ταλέντο της τυμίζει... χαρούμενο σπουργιτάκι!

“Η Σοφί Λεκλαίρ, για την όποιαν αρχίζει ήδη να γίνεται λόγος, ήταν πολύ κακή μαθήτρια στο σχολείο της, καί... το έσκασε από το σπίτι των γονέων της, στην επαρχία, για να έρθη στο Παρίσι να σπουδάση στην κινηματογραφική “Ακαδημία. Μη έχοντας κανένα γνωστό στην πρωτεύουσα, έγραψε ένα γράμμα στον Μισέλ Μοργκάν, παρακαλώντας τον να πάη στο σταθμό να την παραλάβη!

Στην “Αμερική, ή “υπ’ άρ. 1 αποκάλυψις του Χόλλυγουντ, είναι, τη στιγμή αυτή, ή περίφημη Μάριλιν Μόνρο, που θαυμάζεται ιδιαίτερα για τη φυσική όμορφοιά της. Οι φωτογράφοι της κινηματογράφου-

ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ

πόλεως έχουν κυριολεκτικά κρεμασθή στα δώματά της. “Απομένει τώρα να εξακριβωθή ποιά είναι τα προσόντα της γοητευτικής Μάριλιν στην ήθοποιία καί αναμένεται με ενδιαφέρον ή έπαφή της πρώτης της μεγάλης ταινίας με... το κοινό. Σύνήθως όμως αυτές οι πολύ όμορφες κοπέλλες—τύπου Λίντας Νταρνέλ — καταλήγουν πάντοτε στη μεγάλη επιτυχία (τό να έχη ταλέντο είναι... άλλο ζήτημα!)

“Ένα άλλο νέο άστέρι του “Αμερικανικού κινηματογράφου είναι ή όμορφη Ντέμπί Ρέινολντς, που χορεύει πλάι στον Τζην Κέλλυ στην καινούργια ταινία «Είσαι το τυχερό μου άστέρι». Είναι ό πρώτος της μεγάλος ρόλος καί φαίνεται πως θα της ανοίξη το δρόμο της όριστικής επιτυχίας.

Καί στην “Ιταλία οι σκηνοθέται ζητούν από τις «νέες» περισσότερο φυσική όμορφοιά καί φρεσκάδα παρά... μεγαλοφυΐα στην ήθοποιία.

“Η γνωστή μας καί τόσο... έντυπωσιαν Τζίνα Λολομπριγκάτα, σε ηλικία 24 ετών, συγκαταλέγεται πιά όριστικά στα μεγάλα άστέρια του Ευρωπαϊκού κινηματογράφου. Μέσα στα τελευταία πέντε

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ 1952

“Ένας χρόνος κύλησε ακόμη για όλο τον κόσμο. Μά για το Χόλλυγουντ, όπου κάθε λεπτό που περνά συμβαίνει γι' ένα συνταρακτικό γεγονός, ό κάθε χρόνος έχει μεγαλύτερη διάρκεια από παντού άλλου. “Από που ν' αρχίσω κανείς; Τί να πρωτογράψω πρώτα; Τους καινούργιους άθλους της Ρίτας Χάιγουορθ ή τους έρωτες της Λάνα Τάρνερ;

Τά μεγαλύτερα σκάνδαλα του 1951 ήταν ό έρωτας του Γκάρυ Κούπερ με την Πάτ Νήλ καί ό σύνδεσμος του Φράνκ Σινάτρα με την “Αδε Γκάρντερ. “Ο χρόνος όμως εξομαλύνει πολλές όξύτητες. Σ' αυτόν που πέρασε, ή “Αδε Γκάρντερ παντρεύθηκε τον Φράνκ Σινάτρα καί ό κόσμος σταμάτησε ν' ασχολείται μ' αυτούς. “Η Πάτ Νήλ δαρέθηκε να περιμένη τη λύσι ενός γάμου, που δέν επρόκειτο να γίνη καί ό έρωτας του Γάρυ Κούπερ προς την όμορφη Πάτ άρχισε να υποχωρή μπροστά στην αγάπη της κόρης του Μαρίας. Μετανοιωμένος, ζήτησε φέτος να συμφιλιωθεί με τη γυναίκα του. Μά ή Ρόκυ άμφιβάλλει ακόμη αν ή άπόφασί του αυτή θάνα όριστική...

“Αλλά ως πιάσουμε από τα χαρμόσυνα γεγονότα. “Αρκετά άστέρια παντρεύθηκαν φέτος. Πρώτα-πρώτα, ή πεντάμορφη “Ελίζαμπεθ Τάιλορ έκανε το δεύτερο γάμο της στο Λονδίνο με τον “Αγγλο ήθοποιό Μάικλ Ουάιλντιγκ. Τό ζευγάρι δρίσκεται τώρα στο Χόλλυγουντ, όπου ή νεαρά Λίζ περιμένη από ώρα σε ώρα να γίνη μητέρα.

Μήπως είδατε την “Ανν Φράνσις στις φετινές ταινίες της “Παραστρατημένα Κορίτσια” ή “Μαύρα Τύμπανα”; Φαντασθήνατε ποτέ πως ή μικρή αυτή ξανθούλα με τα γαλανά άδά μάτια είναι παντρεμένη; Κι' όμως παντρεύθηκε τον Μπάμπλετ Πράις.

Μιά μεγάλη τραγωδία είχε συνταράξει το Χόλλυγουντ πριν τρία χρόνια. “Η Τζούντυ Γκάρλαντ άπεπειράθη ν' αυτοκτονήση μέσα στο μπάνιο της. “Ο κόσμος είχε άναστατωθή για την πράξη της αυτή καί τα αίτια που την προκάλεσαν. “Η Τζούντυ είχε πάθει νευρασθένεια καί δε μπορούσε ούτε να έργασθί, ούτε καί να ζήση. Μιά γυναίκα νέα με ένα παιδί καί ένα σύζυγο αρκετά ύπομονητικό.

Σώθηκε τότε χάρις στην έγκαιρη επέμβασι των δικών της καί όργότερα χάρις στις φροντίδες καί την ψυχική δύναμη που της έδωσε ό μανιτζέρ της Σίντ Πάφτ. Φέτος όλοτετα θεραπευμένη καί με μιά καριέρα λαμπρή στο θέατρο καί στην τηλεόρασι, παντρεύθηκε το σωτήρα της, άφοδύ πήρε διαζύγιο από τον Μινέλλι. Τώρα δε τελευταία άκύρωσε μιά επαγγελματική τουρνέ, γιατί περιμένη ν' αποκτήση παιδί. Κι' έτσι ή όδον θα την στερηθή άρκετό καιρό ακόμη.

“Η Σουζέτα στάρ Μάρθα Τόρεν, με ήν παράξενη όμορφοιά, περιφρόνησε ό-

χρόνια έχει «γυρίσει» είκοσι ταινίες.

“Η “Αννα-Μαρία Πιεράντζελι, που την άπήγαγε το Χόλλυγουντ μετά την πρώτη της επιτυχία στην ταινία του Ντέ Σικά “Αύριο θα είναι άργά, άποτελεί τον άντιστοιχιστικότερο τύπο της εύγενικής καί άγνης νέας.

“Η “Αντανέλλα Λουάιντι, 21 ετών, παίζει με επιτυχία ρόλους ρομαντικού κοριτσιού του 19ου αιώνα.

“Η Ροσσάνα Ποντεστά είναι ένα όμορφο άγρίμι, 18 ετών, που ένθουσιάσθηκε όταν πήρε έναν... όλόγυμνο ρόλο σε μιά καινούργια Ιταλική ταινία.

“Η “Ελεονώρα Ρόσι-Ντράγκο δέν έχει στο ένεργητικό της παρά την όμορφοιά της, τη φρεσκάδα της καί μιά έξαιρετικά φιληδονη καί προκλητική έκφρασι.

“Η Μαρία Μπερτί, το “νεογέννητο” ού Ιταλικού κινηματογράφου, 18 χρονών, έχει μιά έντονη νεανική όμορφοιά καί δυό

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ.—ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ.—ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥΣ.

λους τους γόητες του Χόλλυγουντ που την τριγύριζαν. Πανδρεύθηκε ένα “Ιταλό συγγραφέα, τον Λεονάρντο Μπερκοβίτσι, στην “Ελβετία.

Αυτός ό χρόνος σημείωσε την επάνοδο της Ρίτας Χάιγουορθ στην όδον. “Η τέως πριγκήπισσα “Αλφ Χάν δαρέθηκε τον τίτλο καί τις ύποχρεώσεις του καί γύρισε στην “Αμερική με τα δυό παιδιά της. “Εξήσε άρκετό διάστημα μιά ήσυχη καί άποτραδηγμένη ζωή καί όλοι νόμισαν πως ή Ρίτα άλλαξε. Στο διάστημα αυτό γύρισε καί δυό ταινίες. Τό φετινό καλοκαίρι τό πέρασε στην Εύρώπη, όπου ή παρουσία της μόνο δημιούργησε άρκετό θόρυβο. “Όταν μάλιστα άρχισε πάλι τα παλιά σκανδαλάκια της, ό τύπος άργίασε. Γιατί ή Ρίτα ξελόγισσε άλλον ένα τριλόχο πάλι. Αυτή τη φορά κάποιον “Ισπανό κόμητα... Μά αυτή είναι καί θα είναι πάντα ή Ρίτα. “Η πιο ξελογιάστρα σειρήνα του Χόλλυγουντ.

“Αλλά ή ζωή έχει καί τα δυσάρεστά της. Δυό γνωστούς καλλιτέχνες θρήνησε φέτος το Χόλλυγουντ. Τό Μάιο πέθανε ξαφνικά από συγκοπή ό Τζόν Γκάρφντλ, ένας από τους καλύτερους ήθοποιούς. “Ήταν παντρεμένος καί είχε δυό παιδιά, στα όποια καί έμεινε μιά περιουσία από 100.000 δολάρια. “Η δεύτερη είναι ή άνάπηρη στάρ Σούζαν Πήτερς, ή όποία ζούσε έδώ καί άρκετά χρόνια καρφωμένη σε μιά πολυθρόνα, όπως γράψαμε καί σε προηγούμενο τεύχος.

“Η “Ολβία ντε Χάβιλαντ πήρε το διαζύγιο της από τον συγγραφέα Μάρκου Γκούντριντς, τον όποιον είχε παντρευθή τό 1949.

“Η Μόνα Φρήμαν υπέβαλε αίτησι διαζυγίου από τον Πάτ Νέρνεύ, ύπερα από έξη χρονών άρμονική συνιδίωσι.

“Επίσης ή Βερόνικα Λέικ χώρισε από το σκηνοθέτη “Αντρέ ντε Τόδ, καί τό δικαστήριο άνέθεσε σ' αυτήν την άνατροφή των τριών παιδιών τους.

“Η Μόρην Ο' Χάρα χώρισε από τον άνδρα της Γουίλ Πράις, με τον όποιον είχε παντρευθή τό 1940. Τό κοριτσάκι τους, ήλικίας όκτώ ετών, τό κράτησε ή ίδια.

Τέλος ή Λάνα Τάρνερ περιμένη ανυπόμονη την έκδοσι του διαζυγίου της από τον Μπόμπ Τόπιγκ, για να πανδρευθή τον “Αργεντινό γόητα Φερνάντο Λάμας, με τον όποιον είναι τρελλά έρωτευμένη. “Η Τζην “Αρθουρ έγκάτελειψε φέτος όριστικά την όδον. “Η Παραμάουντ έξηγόρασε τό συμβόλαιο της για έδδομήντα πέντε χιλιάδες δολάρια. Ρ.Β.Ε.Λ.

γλυκύτατα μάτια.

Τέλος, ή Λουτσία Μποζέ, 21 ετών, “Μις “Ιταλία 1947, ήταν πωλήτρια στο Μιλάνο, όπου την “ανέκαλύψε ό σκηνοθέτης Ντέ Σάντις καί την πήρε κοντά του. Είναι λεπτή, γεμάτη χάρι, διαφορετική από όλες τις άλλες...

Αυτά είναι τα όνόματα έκείνων που φαίνεται ότι μέσα στο 1953 θα μεσουρνήσουν στο κινηματογραφικό στερέωμα— κοντά στις παλιότερες καί στις νέες, που ίσως έχουμε παραλείψει.

Πριν τελειώσουμε όμως, πρέπει να αναφέρουμε καί μιά ακόμη, την Κλαίρ Μπλουμ, την όμορφη “αποκάλυψη” του Τσάρλυ Τσάπλιν στην ταινία του “Τά φάτα της ράμπας”. “Ένας “Αγγλος δημοσιογράφος της είπε τελευταία: “Εσθάσατε στη δόξα. Κι' έκείνη εύγενικά τού άπήντησε: “Είναι πολύ όμορφο να φάνη, αλλά θα έπρεπε να μην ξαναφύγης!

Η ΜΥΡΤΩ άπαντά

Εύχομαι στις φίλες μου δ καινούργιος χρόνος να τους φέρη τόση εὐτυχία, που να μη θρηνούν ποτέ στην ανάγκη να τρέξουν στη βοήθεια της στήλης μου! Κι' εγώ νάμαι πάντα εδώ για να τους δίνω τις συμβουλές μου πάνω σε χαρμόσινα γεγονότα!

Αυτή την εποχή, που τη διακρίνει το θράσος, η αλαζονεία, η κοχυρία κι' ο υπέρμετρος εγωισμός των νέων, βρίσκονται κορίτσια να νοιάζονται κατωτερότητα, έπειδή δεν πήγαν στο Γυμνάσιο. Κι' αν απ' τη μία μεριά είναι παρήγορο το γεγονός αυτό, γιατί δείχνει πως δεν έλειψαν άλλοι, τελειοί άνθρωποι που έχουν το «γνώθι σαυτόν», ωστόσο γίνεται ελπίδα αν γίνη έμμονη ιδέα. Το σύμπτωμα της κατωτερότητας είναι πολύ κακό σ' ένα έργο κι' έμποδίζει πολύ την πρόοδο, επιτυχία και εὐτυχία του.

Μά στην περίπτωσή σου ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Κ. Κ. είναι εύκολο να το καταπολεμήσεις. Πρώτα γιατί το ξεούρεις—κι' ένας έχθρος γνωστός παύει πιά νάναι έχθρος, γιατί ξεούρεις πως να τον κτηνησοῦμε—και δεύτερον γιατί έχεις μεγάλη έπιθυμία ν' απαλλαγής απ' αυτό. Ν' ακολουθήσεις τις συμβουλές που σου υπέδειξα τηλεφωνικώς, για να μορφωθείς και να εδύνης τη σκέψη σου. Νά μην ξεχάσεις ποτέ πως το Γυμνάσιο ή μάς μορφώνει τόσο, όσο αναπτύσσει το πνεύμα μας και το κάνει ικανό να απορροιώνη την πραγματική μόρφωσή που θα αποκτήσουμε με τα μέ τη μελέτη. Έλληνικά διδάσκει αλφάβητο και έθνη και ελπίδα θά σου συνιστάσει το Βενέζης «Αλφάβητο Γης» και ελπίδα του Θεοτοκά, και ξένα να ζητήσης διδάξαι της Περλ Μπάκ «Έγδο το έλπιμα του Βουδδάρ», τη «Γη της Έπαγγελίας» του Άντρι Μωρούα, «Ένα δένδρο μεγαλώνει στο Μπρούκλιν», «Τα σταφύλια της όργης» του Στάμπλεκ, «Το Κάστρο» του Κρόνιν. Δυστυχώς ο χώρος δε μου δίνει να γράψω περισσότερα. Γράψε μου ή τηλεφωνήσε μου.

ΗΘΑΙΣΤΕΙΩΔΗΣ: Αυτά τα παιχνίδια είναι επικίνδυνα, αγαπητή μου, και θα σε συμβούλευα να μην επαναλάβεις τα ίδια και με το δεύτερο, αν τον αγαπάς και θέλεις να κερδίσεις την έκτιμήσή του. Μόνο ένας γιατρός θα μπορούσε να σε βεβαιώσει αν έχεις πάθει κάτι, αφού σ' εξέτασει εννοείται. Πάντως δε σε συμβουλεύω να το πής τίποτα. Άλλα καλά θα κάνεις να προσέχεις πολύ στο μέλλον και να πές σ' ένα γιατρό να βεβαιωθείς.

ΠΟΝΩ, ΠΟΛΥ ΠΟΝΩ: Είναι πραγματικά πικρός ο πόνος έλνός έρωτα χωρίς ανταπόκριση, γι' αυτό το και με συγκινούν πάντα τα γράμματά σου, καλή μου φίλη. Δε νομίζω πως θα έχω κανένα αποτέλεσμα το διάδομά σου, αφού ξεύρει ήδη πόσο τον αγαπάς. Φοβόμαι μήπως συμβή το αντίθετο απ' αυτό που επιδιώκεις. Για προσπάθησε να κρατήσεις μια διάφορη στάση και λίγο ψυχρή, αν μπορείς. Δείξε θήση και κάποιο ενδιαφέρον για κανένα άλλο, να δοῦμε πως θα αντιδράσει. Αν και μ' αυτά δε συγκινήθης, τότε θα πρέπει να πῶς να σου πῶς...

σα και να προσπαθήσεις να γιαντρέψεις την καρδιά σου. Δε θα μπορείς να κλάεις αιώνα έναν έρωτα που δε θέλει να λάβη σάρκα και οστά. Θά έρεθίς άργότερα κάποιος άγαμος που θα σου χαρίσει την άγνη του και την εὐτυχία. Σ' εύχομαι θερμά για τις εύχες σου κι' εύχομαι κι' εγώ καλή εὐτυχία.

ΤΕΡΥ: Ο άνθρωπος, αγαπητό μου παιδί, έχει ανάγκη από αγάπη και στοργή ως τα βαθιά γήρατά του, αλλά αυτό είναι πολύ μικρή για να το ξεύρης. Λυπούμαι που η κατάσταση δεν άλλαξε καθόλου σπiti σου. Δεν καταλαβαίνω όμως τι θέλει να πῇ ο αγαπημένος σου μ' αυτά τα λόγια. Μπορεί να είναι αυτή η φράση χωρίς να τη σκεφθῇ και να μην έχει κανένα νόημα. Φαίνεται σαν απειλή, μα ημπορεί να σου κάνει; Μην ανησυχής και μη στενοχωρηθείς. Αν συμβῇ τίποτα, ξαναγράψε μου. Φαίνεται πεισματάρης ή μάλλον δε σ' αγαπά. Αν εξακολουθήσει πολύ αυτή η κατάσταση, να το πάρης απόφαση πως πρέπει να τον ξεχάσεις.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΥΠΑΡΞΙΣ: Τέτοιες καταστάσεις έχουν αντιμετώπισει πολλές γυναίκες μέσα στα σπίτια τους. Είναι φοβερό, βέβαια, αλλά ο θάνατος δεν είναι λύση. Έγώ θα σε συμβούλευα, αφού στο σπίτι σου δεν έχεις κανένα που να σε βοηθήσει, να εξιστορήσεις λίγη λίγη την κατάσταση στον αγαπημένο σου. Είναι ο μόνος που μπορεί να σε βοηθήσει, αν σ' αγαπά. Νά παντρευτείτε και κατόπιν μαθαίνεις τελειωτικά την τέχνη. Ίσως αν μάθης πόσο υποφέρει, να έντεινι τις προσπάθειές του και να σε πάρη από εκεί μέσα το γρηγορότερο.

ΕΡΜΑΙΟΝ ΤΗΣ ΔΑΙΚΙΑΣ: Δε μπορώ να καταλάβω, ούτε και να πιστέψω πως μπορεί να υπάρχει στον κόσμο μόνον η σκέψη και να φέρεται όπως η δική σου. Γι' αυτό άρχισα να υποψιάζομαι μήπως υπάρχει κάτι άλλο, κάποια αίτια που την αναγκάζει κι' εσύ δεν την ξέρεις. Αυτή η νοοτροπία και η άγνοια προς κόρη ήταν άσπαραξική και πριν απ' το Μεσολωνακό, Μήπως άρα γε υπάρχουν λόγοι που δεν πρέπει να παντρευθείς; Για προσπάθησε μήπως τους μάθεις; Ο γάμος και η μητρότης είναι μια φυσική ανάγκη και λειτουργία του γυναικείου οργανισμού κι' όχι... μαρτύριο! Ύστερα απ' αυτά, είναι φυσικό να θεωρήσεις τον έαυτό σου γεροντοκόρη στα 27 σου χρόνια! Δε σου συνιστώ την άλληλογραφία. Προτιμώ το διάδομα να σου κάνει συντροφιά. Νά κάνης υπομονή, νά χης κουράγιο και να μην απελπίζεσαι. Δε μπορεί να κρατήσει πολύ αυτή η κατάσταση. Δεν έχεις κανένα συγγενή, ο οποίος να σε βοηθήσει; Γράψε μου συχνά.

ΑΓΝΩΣΤΗ ΕΞΑΝ: Είναι βέβαια για την ηλικία σου το δεύτερο άτομο τόσο, που θυσιάζεις την αγάπη του πρώτου. Ζήτησέ του να ξεκαθαρίσει τη θέση του και να σε ζητήσει απ' τους γονείς σου, έφ' όσον ο πρώτος είναι πρόθυμος να το κάνει. Αν σε ζητήσει κι' αυτός—άχι με λόγια—τότε να ξεκαθαρίσεις τη θέση σου με τον πρώτον. Αν άρνηθῇ και προφασισθῇ διάφορα έμποδια και ανάλυση, πρέπει να παύσης να τον βλέπεις. Οτι και ν' αποφασιάζεις, εκείνο που πρέπει είναι να μην παίζεις με δυο άνδρες ταυτόχρονα. Δεν είναι σωστό, ούτε τίμιο.

ΜΙΚΡΗ ΕΡΩΤΗΜΕΝΗ Μ.Μ.Δ

Το πρόβλημά σου είναι διπλό, άγνοια και έρωτας. Πρώτα—πρώτα πρέπει να βεβαιωθείς ποῖν άκριβώς άγαπάς, κι' αυτό δεν είναι εύκολο στην ηλικία που είσαι, όποτε κάθε νεανικός ένθουςιασμός εξακολουθεί ως πραγματική αγάπη. Γιατί διάδομα τόσο; Μέσα σε λίγες μέρες δεν άναπτύσσονται μεγάλα αίσθημα και μάλιστα σθεαρά. Όταν βεβαιωθείς πως σε συγκινεί ο δεύτερος περισσότερο, τότε μπορείς να καλλιεργήσεις μαζί του μια γνωριμία. Πρόσχε όμως πολύ, γιατί ή ηλικία και ή θέσις του είναι τέτοια, που άναπτύχουν πολλές πιθανότητες να βῇ και να παίξῃ μαζί σου. Οι γονείς σου κάτι θα ήξευραν πάνω σ' αυτό που σε συμβούλευσαν να προσέξῃς. Φυλάξου να μην καταλάβῃς την άδυσγία σου, γιατί από το παιγνίδι αυτό μόνον εσύ θα βῃς ζημιωμένη, ενώ μια συγκρατημένη και προσεκτική στάσις μπορεί να σε βοηθήσει να τον κερδίσεις.

Π.Α.Ε., Πύργος: Τόσο ή Άνωτέρα Οικοκυρική Σχολή Καλλιθέας, όσον και ή Σχολή Νοσοκόμων του Έρμυθρου Σταυρού δέχονται μόνο άπόφοιτες Γυμνασίου. Κρατώ το γράμμα σας όπ' εμιν, να πάρω πληροφορίες για να σας υποδείξω τί άλλο μπορείτε να παρακολουθήσετε απ' αυτή την τάξη. Στο επόμενο φύλλο θα σας άπαντήσω.

ΜΥΡΤΩ

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΛΕΥΚΟ ΚΡΙΝΟ, Βόλον: Νά προτιμήσετε για δακτυλίδι το μονόπετρο μπριγιάν. Υπάρχουν πολλά μεγέθη άνάλογα με το πόσον που θέλετε να διαθέσετε. Επίσης και τα σκουλαρίκια να είναι μονόπετρα κρεμαστά μπριγιάν. Για βραχιόλια να προτιμήσετε ή μια άλυσίδα χρυσή ή φαρδύ ψαβωτό δλο χρυσό που συνθίζεται πάρα πολύ. Αυτόν του είδους τα μπιζού δεν χάνουν ποτέ την αξία τους για το λόγο που δεν έχουν πολύ φασόν. Οτιδήποτε άλλο και αν κάνετε, ίσως να είναι πολύ άραιο αλλά το μισό κόσμος θα είναι ή φασόν. Όσο για γούνες τα στερεώτερα και άκριβώτερα παλτά είναι: Άστράκάν, βίζον, μπιδερ, έρμινα.

Α. Β.—Β. Κ.: Ένταθα: Συγχαρητήρια για τη ζακέτα που ράψατε. Για το ζήτημα του πατρών δυστυχώς δε θα μπορούσαμε να σας εύχαριστήσουμε. Δεν είναι δύσκολο να φτιάξετε μόνη σας. Πρέπει άπαραίτητως να πάρετε ένα σουτιέν χωρίς μπρετέλες και επάνω στην ίδια κοπή θα κάνετε και το επάνω μέρος της κομπινιζόν. Το καλύτερο σουτιέν είναι εκείνο με τα μπανελάκια κι' όχι με τα δλοκλήρα σύρματα. Η κομπινιζόν μπορεί να γίνη από ταφτά μουσαρέ ή από ντουςές, σε κλός σχήμα, όπως ή φούστα του φουστάνιου. Πολύ άραιο συνδυασμός θα είναι αν ή δαντέλα σας είναι μαύρη. Νά κάνετε μια μαύρη από ταφτά μουσαρέ και μια δεύτερη από ντουςές. Κατ' αυτόν τον τρόπο ν' αλλάξετε εμφάνισι. Ο γάμος δεν είναι άπαραίτητος ή στιγμή που το ντεκόρ είναι κρουαζέ. Ζώνη να κάνετε από σουτέ μαύρο.

ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΑ: Δυστυχώς το γράμμα σας έφθασε πολύ άργα και ή συμβουλή μας δεν θα σας έλπιρη τίποτα.

ΚΑΙΤΗ, Βεργίτη: Το αβόλετε κλωστή στη θέλωνα το λάμε με...

πανάθημα κάθε φορά αυτή τη διατύπωση.

ΜΙΡΑΝΤΑ Χ.: Σας εύχαριστούμε για την άγνη με την όποια περιέβαλετε το περιοδικό μας. Δυστυχώς για τεχνικούς λόγους δε θα μπορούσαμε να σας εύχαριστήσουμε. Παρόμοιο πατρόν με αυτό που ζητάτε έκκυλφόρησε στο προηγούμενο τεύχος άριθ. 76, στο παράρτημα όπ' άριθ. 11. Θα προσπαθήσουμε το συντομότερο να δώσουμε αυτό που ζητάτε.

Μ. ΔΟΥΚΑ, Ένταθα: Το κατ'απλοτέρο για το θρασά που έχετε είναι: Το επάνω μέρος του φουστάνιου, το άποσπώμενο του τεύχους 75 με τους τρεις συνδυασμούς. Έσεις θα μεταχειρισθήτε δύο άκόμη άπογραφές του γκρι που έχει το θρασά σας.

ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑ, Θεσσαλία: Πολύ δύσκολος ο συνδυασμός για να μακρύνετε μόνον τα μανίκια. Το μόνο που μπορείτε να κάνετε είναι: Νά μεταχειρισθήτε τη νταντέλα για ναιμίτη και μανίκια και το κορσάκ να γίνη από ζαρκέτα μαύρη πλίσε. Ρίξετε μια ματιά στο τεύχος 65, στη σελίδα 14 στη μπλούζα όπ' άριθ. 8.

Μ. Σ. Βόλον: Πλεκτό έχουμε δημοσιεύσει στο παράρτημα των πλεκτών. Θα το βρήτε στη σελίδα άριθ. 6, φωτογραφία άριθ. 18. Είναι πολύ άραιο και πάει με δλο τα φουστάνια. Έάν το θέλετε από ζαρκέτ του πήχως, βάλτε από τη μια μεριά μαύρο και από την άλλη ένα άλλο χρώμα της άρεσκείας σας. Τα κρόσια να τα προτιμήσετε μαύρα.

ΑΝΗΣΥΧΗ ΥΠΑΡΞΙ, Ένταθα: Το περμαντέρ συνθίζεται φέτος μόνον για φουστάνια, όχι για παλτά. Βάλτε στο παλτό σας άστράκάν, θα είναι πολύ προτιμότερο.

ΜΑΙΡΗ, Ηράκλειον: Για να μη είναι πολύ κτυπητή ή νταντέλα σας, προτού τη ράψετε, βάλτε από μέσα σε όλη τη νταντέλα μαύρο τούλι σαν φόδρα. Τότε θα μπορείτε να τη φοράτε με μαύρη κομπινιζόν. Νά προτιμήσετε ή κομπινιζόν σας να μη έχη μπρετέλες. Όσο για το άδιάρκοχό σας, είναι ζήτημα κακής τοποθέσεως κατά το διάστημα του καλοκαιριού. Τώρα το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να το βάλτε μια φόδρα από λεπτό μάλλινο θρασάμα καρδ, αφού προηγουμένως το περάσετε δλο με καθαρή βαζελίνη.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΛΑΚΗΝ ΣΧΟΙΝΟΥΔΙΩΤΗΝ, Θεσ/νίκη: Τα ποιήματά σας έλπιφθσαν άργα, όταν τα Χριστουγεννιάτικα και Πρωτοχρονιάτικα τεύχη είχαν κλείσει. Πάντως γράφετε πολύ καλά. Η Εύχτα Χριστουγεννιάτικη είναι πολύ-πολύ καλό. Στείλτε μας τίποτ' άλλο. Αυτά τα φυλάμε για το χρόνο. ΠΑΛΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ, Ηράκλειον: Για το κοριτσάκι σας να γράψετε στην κ. Τόνι Μπράτσου-Γιαννίλου, μέσον του περιοδικού και να άναφέρετε λεπτομέρειες, έθνος, έτος, ηλικία και τυχόν άρρώστιες που έχει περάσει. Για το δλοκάκι της πιστέστες θα γράψουμε σ' ένα από τα προσέχῃ τεύχη.

ΛΑΚΗΝ, Τ. Τ., Θεσσαλονίκη: Εύχαριστούμε πολύ για τα καλά σας λόγια. Το κομμάτι που μας στείλατε είναι καλογραμμένο, αλλά μεγάλο. Στείλτε μας τις φωτογραφίες και το δημοσιεύουμε. Περιμένουμε και νέες συνεργασίες σας.

ΠΟΔΙΕΣ

Η ποδιά είναι άπαραίτητη για το νοικοκυριό, για το ράψιμο, για όσες άσχολούνται με το παιδί τους, με κηπουρική και γενικά με τη δουλειά. Μια κομψή ποδιά όμως χαρίζει τόση νεανική χάρι στη γυναίκα, όση δεν μπορεί να της δώση ποτέ ένα μέτριο φουστάνι.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΑΛΗΘΙΝΑ

★ Στο δικαστήριο της πόλεως Έξεν, στο Όρεγκον των Ην. Πολιτειών, ένα παιδί 12 ετών ζήτησε από το δικαστή να εκδώσει το διαζύγιο των γονέων του. «Δε μπορώ πιά—είπε—να άκούω από το πρωί ως το βράδυ τον πατέρα μου και τη μητέρα μου να καυγαδίζουν. Καλύτερα θα είναι να χωρίσουν!»

★ Το άμερικανικό προξενείο της Φραγκφούρτης άνεκοίνωσε ότι, μετά την άρσι της άπαγορεύσεως που υπήρχε για την τέλεση γάμων μεταξύ Άμερικανών στρατιωτών και νεαρών Γερμανίδων, τελούνται ήδη κάθε μήνα στη Δυτική Γερμανία 500 περίπου γάμοι Άμερικανών στρατιωτών με τις... πρώην έχθρες των!

★ Στην Κολομβία, στα όρυχεία της Ζιπαπούρα, κοντά στη Μπογκότα, κατασκευάζεται ήδη, σε βάθος 100 περίπου μέτρων κάτω από την επιφάνεια του εδάφους, μια μεγάλη έκκλησις, από... αλάτι—όρυκτο φυσικά—που θα μπορεί να περιλάβη 6.000 πρόσωπα περίπου.

★ Η οικογένεια του Άμερικανού λοχία Όμερ Γουίλντ είχε ειδοποιηθῇ το Νοέμβριο ότι ο νέος είχε σκοτωθῇ στις τελευταίες συγκρούσεις της Κορέας. Πρό ημερών όμως, ο λοχίας έτηλεγράφησε, από το νοσοκομείο όπου νοσηλεύεται, στην οικογένειά του, για να διαβεβαιώσει ότι είναι ζωντανός και άπλως τραυματισμένος. Η οικογένεια του λοχία είχε ειδοποιηθῇ άλλη μια φορά για το θάνατό του στο πεδίο της μάχης, στη Γαλλία, το 1944. Εύτυχώς όμως και τότε έπρόκειτο περί λάθους.

★ Άφου έπῃρε το διαζύγιο από τη γυναίκα του, ο Τόμ Μπέρντ, ηλικίας 40 ετών, έπαντρεύτηκε την... πρώην πεθερά του! «Ως πεθερά, ήταν άληθινά τέρως έξήγησε—, αλλά ως σύζυγος είναι σωστό διαμάντι!»

★ Ο Άγγλος ύπουργός των Οικονομικών άπηγόρευσε την κατασκευή «μανη λιανών» μόνον της στέμμεως της Βασιλίσσης «Ελισάβετ, έπειδή εδεν είναι κόσμιοι οι ύπηκοι της Αυτής Μεγαλειότητας να χρησιμοποιούν μανηλία με την εικόνα της Βασιλίσσης των και τα βασιλικά έμβληματα για να σκουπίζουν τη μύτη τους...»

★ Ένα δικαστήριο του Τόκιο άπέριψε την αίτηση του Χαρόν Σατόρου, ο όποιος έγκαταλείφθηκε από τη γυναίκα του, ζήτησε άποζημιώσι 50.000 φράγκων, έπειδή άπώλεσε την άγνότητά του.

★ Στη Βέρα Κρούζ του Μεξικού, ο Μανουέλ Ροντρίγκεζ, ηλικίας 100 ετών, και ή Ούρουα Μνέντεζ, 83 ετών, συνοδευόμενοι από τις δυο διδύμες κόρες των—που πλησιάζουν τα 60—τους γαμβρούς των, τα έγγονά των και τα... διεγγονά των, έώρτασαν την 62α επέτειο της ένώσεως των κατά άληθινά πρωτότυπο τρόπο: Έτέλεσαν κανονικά τους γάμους των!

★ Ένας μπακάλης του Ντεφίρ Μαντεκ, στην Τουρκία, άνεκάλυψε μια μέρα, ότι ή γάτα του έθίλαξε... ένα μικρό πουτάκι! Σημάδι ότι ή χρόνια θα είναι εύφορη, παρατηρούν οι γεροντότεροι...

★ Μια γυναίκα ηλικίας 58 ετών άπέθανε τελευταία στη Σμύρνη. Η νεκρώσις άπέδειξε ότι... ήταν στον τρίτο μήνα της έγκυμοσύνης...

3.— Και εδώ τα ζωνάκια περνούν μέσα από γαζωμένα μπάνια και δένουν στο πιάι, όπου δρίσκονται τα άνοιγματα της ποδιάς αυτής που δίνει την έντύπωσι φούστας.

4.— Πολυτελέστατη ποδιά που σχηματίζει κορσέ με πένες. Με αυτήν μπορεί να υποδεχθῇ ή νοικοκυρά άκόμα και έξουος όταν έρχονται έσθονικά και δεν είναι εύπαρουσιστο το φουστάνι της.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Ο Ζητιάνος

Σε μία μακρινή, πολύ μακρινή πολιτεία, πλούσια και μεγάλη και τρανή, οι άνθρωποι είχαν εφευρεθεί στους δρόμους και γύριζαν την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Χάρτινα πολύχρωμα φανάρια στόλιζαν τα παραθύρα των σπιτιών και τα δέντρα των δρόμων και τα μαγαζιά άστραφταν χαρούμενα από τα φώτα. Ο κόσμος περπατούσε γελαστός και ψώνιζε χίλια καλά, παιχνίδια θυμαστά, κουκλές και δροσκόντες και τόπια και πολεμιστές πάνω σε κάστρα, ύφασμα που έλαμπαν από το μετάξι, το άσημι και το χρυσάφι. Σε μία γωνιά του μεγάλου δρόμου ένας γέρος ζητιάνος με άπλωμένο το χέρι του, ζητούσε ελεημοσύνη. Οι άνθρωποι περνούσαν, άλλοι χωρίς να σταματούν κι άλλοι έβγαζαν ένα σακκούλακι γεμάτο χρυσά φλουριά και το βάζαν στο χέρι του γέρου. Ο γέρος ζητιάνος, όταν είδε το χέρι του γέρου, στάθηκε κοντά του και το βούλε στο χέρι ένα νόμισμα χαλκίνο, το πιο μικρό που γινόταν. Ήταν ζεστό, πολύ ζεστό γιατί το κρατούσε μέσα στη φούχτα του το παιδάκι.

— Πήγαινε ν' αγοράσω λίγο ψωμί, του είπε, όμως προτιμώ να στο δώσω σένα που είσαι γέρος κι' έχεις πολλή-πολλή ανάγκη.

Κι' έκαμε να φύγει, μα κοντοστάθηκε.

— Θά κρυώνεις, παπούλη, είπε. Βλέπω τα χέρια σου να τρέμουν.

— Έβγαλε το παλιό μάλλινο σάλι που φορούσε και τσέριξε στους ώμους του ζητιάνου.

— Τώρα θα ζεσταθείς, του είπε.

— Εύχαριστώ πολύ μου παιδί, είπε ο ζητιάνος. Πώς σε λένε;

— Τσιν-Τσιν, είπε το παιδί. Κάθονται κοντά στο Μεγάλο Βάλτο, έξω από την πόλη. Έλα και μιά φορά να με δεις. Ίσως ή υπέρα μου νάχη λίγη ζεστή σουπα να σου δώσω.

— Θάρω, είπε ο ζητιάνος. Την άλλη μέρα πρωί-πρωί ο Τσιν-Τσιν σηκώθηκε κι' άνοιξε το παράθυρο της καλύβας τους. Είχε αρχίσει να χιονίζει αποβραδύς κι' ο κόσμος ήταν κατ'ασπρη έξω.

— Τι καλά που το βούλας το σάλι του καυμένου του ζητιάνου, είπε τότε, χωρίς να συλλογιστή πώς κι' αυτός κρύωνε και δεν είχε τίποτ' άλλο να φορέσει. Έξαφνα βλέπει μία καταστρόφι στη άμαξα και καβαλάρηδες νάρκωνται από μακριά και να σταματούν έξω από την καλύβα. Κι' από μέσα από την άμαξα να βγαίνει ο ίδιος ο ζητιάνος ντυμένος στα χρυσά.

— Καλημέρα, Τσιν-Τσιν, του φώναξε γελαστός. Καλή Πρωτοχρονιά!

Ο κακομοίρης ο Τσιν-Τσιν τ'άχασε και μαζί μ' αυτόν ο πα-

τέρας του κι' η μάνα του που είχαν τρέξει να δουν τί είναι. —Είμαι ο μεγάλος βασιλιάς, ξανάπε ο ζητιάνος. Καθώς ξέρετε, δεν έχω παιδιά. Χίτες λοιπόν, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, συλλογίστηκα να δω στους δρόμους και να διαλέξω μέσα στον κόσμο, το διάδοχό μου. Και διάλεξα τον Τσιν-Τσιν, που είναι το πιο καλό, το πιο εύσπλαχνικό παιδί απ' όλα. Και τώρα ήρθα να το πάρω στο παλάτι και σ'ας μαζί, γιατί δε θέλω να σ'ας στερήσω το παιδί σας.

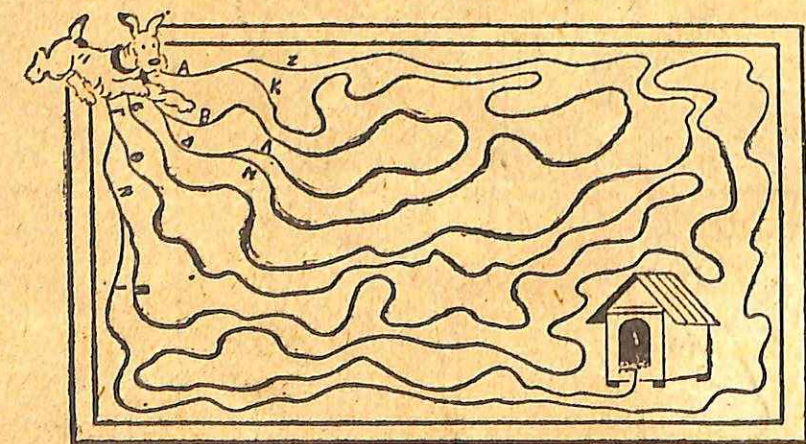
Οι γέροι κι' καυμένοι έρχισαν να κλαίνε από τη χαρά τους, χωρίς να μπορούν ν' αποκριθούν. Σε λίγο το χρυσό άμάξι τους πήγε όλους στο παλάτι κι' ο βασιλιάς έφερε δασκάλους και σοφούς κι' έμαθαν στον Τσιν-Τσιν όλα τα γράμματα και τα σοφά του κόσμου. Κι' αργότερα που ο μεγάλος βασιλιάς πέθανε, ο Τσιν-Τσιν πήρε στα χέρια του το βασίλειο κι' έγινε ο πιο δίκαιος κι' ο πιο πολύμηχος βασιλιάς απ' όλους. Ήταν ζεστό, πολύ ζεστό γιατί το κρατούσε μέσα στη φούχτα του το παιδάκι.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

Ξέρετε ότι...

...Το «μπάσι», ένα πουλί που ζή στη Νότιο Αμερική, τοποθετεί μέσα στη φωλιά του φωτεινά σκουλήκια — σαν πυρολαμπίδες — που φωτίζουν τη γύχτα τη φωλιά.

...Ένας έλεφας μπορεί να τρέξει με ταχύτητα 40 χιλιομ. την ώρα. Ένα σκυλί 60. Ένα άλογο 67. Μία λεοπαρδαλίς 115. Οι χήνες 128 (πετώντας, φυσικά). Οι αγριοπαπιαί 185. Τα χελιδόνια 300. Τέλος, ωρισμένα έντομα πετούν με ταχύτητα 1.300 χιλιομέτρων!

Βοηθήστε το σκυλάκι

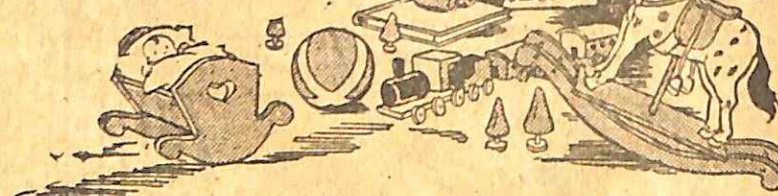
Το μικρό αυτό σκυλάκι είναι πολύ στενοχωρημένο. Δε μπορεί να ξαναβρεί το δρόμο που οδηγεί στο σπίτι του. Θέλετε να ψάξετε να τον βρείτε και να του τον δείξετε; Προσπαθήστε

Το δέντρο των Χριστουγέννων

Σ'αν ύψη στολισμένο, φουντωτό, καμρωτό, να το δέντρο στολισμένο στο σαλόνι το άνοιχτό.

Κύττα έχει μικρά μεγάλα φρούτα, κούκλες και κουτιά, όλα ξεσκεπα και άλλα τυλιγμένα σε χαρτιά.

Πώς μ' άρεσει, πώς μ' άρεσει, τί μεγάλη όμορφη, για να δώ τί θα μου πέση απ' τα πλούσια κλαδιά!

ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Απ' τον άτμο στην άτμομηχανή

Το νερό, λοιπόν, μπορεί να γίνει δυναμική, λέγαμε την άλλη φορά. Όταν το παραζεσταίνουμε σε κλειστό δοχείο αποκτάει μία τρομακτική δύναμη.

Μόλις το παρατήρησε αυτό ο άνθρωπος σκέφθηκε: «Τάχα αυτή τη δύναμη δε μπορώ να την κάνω υπέρητή μου; Ένας τέτοιος γερός υπέρητης πόσες δουλειές θα μπορούσε να μου κάνει κι' εγώ να μη κουράζομαι!».

Κάθισε, λοιπόν, ο άνθρωπος και δούλεψε χρόνια πολλά. Έφτιασε πρώτα-πρώτα μία φυλακή από χοντρό σίδηρο, ένα καζάνι. Έρριξε μέσα νερό κι' έβαλε απ' έξω δυνατή φωτιά. Δυνατοί άτμοι παράγονταν, που τίνιζαν απάνω το καπάκι του καζανιού. Μα πώς να χαλινάγωγηση τους άτμους και να τους κάνει του χεριού του;

Δούλεψε χρόνια ακόμη. Όπου σκέφτηκε να κατασκευάσει ένα καζάνι κυλινδρικό. Από μία τρυπίτσα έμπαινε μέσα νερό. Άντρες για καπάκι το καζάνι (λέβητας) είχε ένα σιδερένιο μπαστούνι, πολύ εφαρμοστό στην εσωτερική επιφάνεια του κυλίνδρου, που μπορούσε ν' ανεβοκατεβαίνει καθώς το έστρωχνε ο δυνατός άτμος. Άνέβαινε, λοιπόν, με την πίεση του ατμού με μεγάλη όρμη. Μα ταυτόχρονα έφευγε λίγος άτμος, γιατί άνοιγε μία τρυπίτσα στο σιδερένιο μπαστούνι (αυτός ο δυνατός «φελλός» που το λένε έμβολο) κατέβαινε πάλι. Για να ξανανέβη μόλις φούσκωναν πάλι οι άτμοι.

Να, λοιπόν, πώς ο άνθρωπος έκαμε τους άτμους να πειθαρχούν. Κι' εκεί που είχε το βόδι να του σέρνι το άλέτρι και το άλογο να του τραβά το άμάξι, έχει και τον άτμο να του σπρώχνει τσάινα, καράβια, να βάζει σε κίνηση δρόκλιντρα εργοστάσια. Ποιος θα τόλεγε πώς το ήσυχο, το ήμερο νεράκι θα μπορούσε να γίνει ένας τέτοιος γιγάντας.

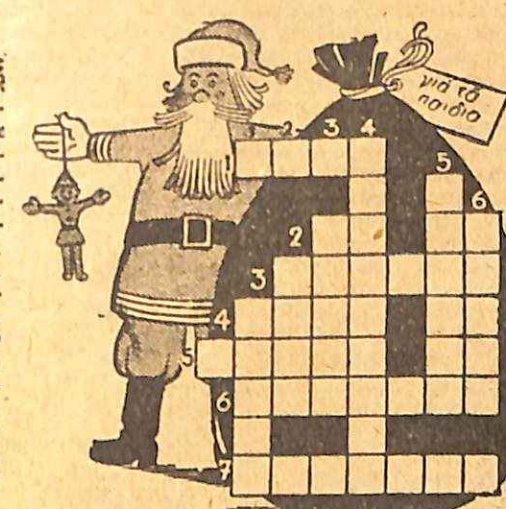
Ο Γάλλος Παπέν (1647—1714) κι' ο Άγγλος Βάτ (1736—1819) είναι οι πρώτοι που μαστόρεψαν την άτμομηχανή.

Ο ΘΕΙΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΕΠΟΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

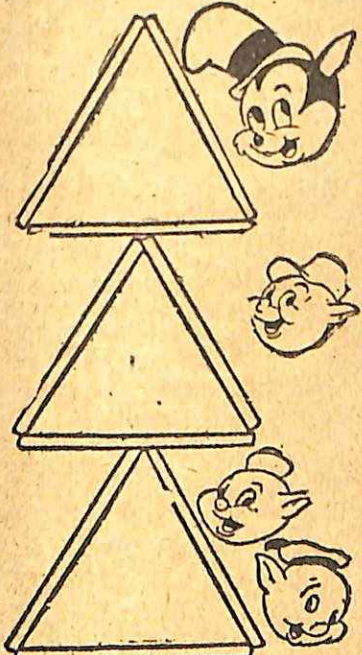
Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) Την κόβετε και την τρώτε την πρωτοχρονιά. 2) Νότα της βυζαντινής μουσικής. 3) Το στολίζετε τα Χριστούγεννα. 4) Το αντίθετο του «στερα». 5) Έλληνικό νησί. —Η πρώτη συλλαβή ενός ονόματος. 6) Γιορτάζει την Πρωτοχρονιά. 7) Ποτάμι της αρχαίας Αθήνας. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) Παιχνίδι που το παίζουν οι μεγάλοι στα καφενεία. 2) Σας τα προσφέρουν τις εορτές. 3) Δεν είναι νέος αλλά... 4) Όνομα που γιορτάζει στις 18 Ιανουαρίου. 5) Και επί Γής... 6) Όχι χωριό.

Και στις 18 Ιανουαρίου. 5) Και επί Γής... 6) Όχι χωριό.

Τα τρία γουρουνάκια λένε τα κάλαντα

Τα τρία γουρουνάκια θέλανε να πούνε τα κάλαντα, μα δεν είχανε τρίγωνα. Πήρανε λοιπόν το μεγάλο τους ξάδελφο και

πήγανε στο δάσος να βρουνε τρίγωνα κλαδιά. Ψάξαν, ψάξαν και βρήκανε μονάχα τρία. Μα έλα που ο καθένας τους ήθελε από ένα τρίγωνο κι' αυτοί ήτανε τέσσερες;

Προσπαθήσανε λοιπόν να τα βολέψουν, δάλανε τα δυνατά τους και στο τέλος τα καταφέρνανε. Με ποιο τρόπο λέτε σεις πώς γίνανε τα τρία τρίγωνα τέσσερα;

Οι δώλοι

Δύο παιδιά παίζουν δώλους. Γά ένα λέει στο άλλο: «Πρέπει να σου κερδίσω 6 δώλους, και να έχω τότε διπλούς από τους έχεις εσύ τώρα».

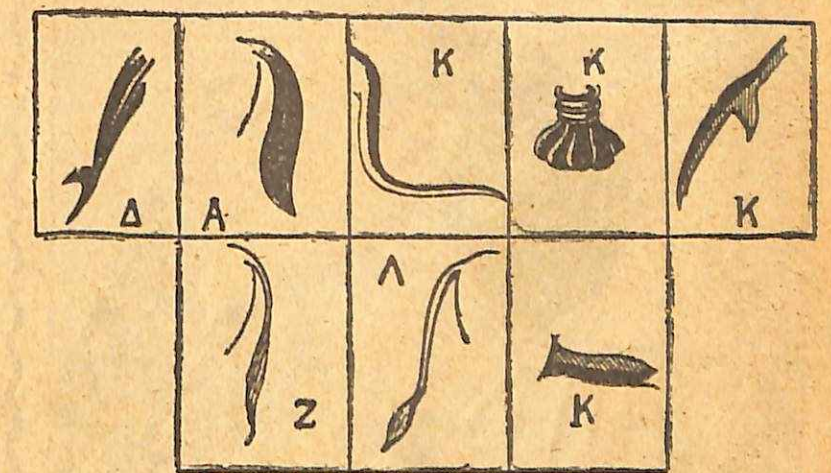
—Όχι, απαντά το άλλο. «Εγώ θα κερδίσω τους 6 δώλους και θα έχω τότε ακριβώς όσους έχεις κι' εσύ αυτή τη στιγμή».

Πόσους δώλους είχε το κάθε παιδί;

Οι λύσεις του φύλ. 75

ΠΟΣΑ ΛΑΘ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ;

1) Το σπίτι είναι ανάποδα. 2) Τα φύλα του φράχτη είναι διαφορετικά. 3) Το κοριτσάκι φορεί και ένα δεύτερο καπέλο μικρότερο, πάνω από το δικό του. 4)

ΟΙ ΟΥΡΕΣ

Σας δίνουμε εδώ τις εικόνες από 8 ουρές, που ανήκουν σε διάφορα ζώα. Πλάι στην κάθε μία σας δίνουμε και το αρχικό γράμμα της ονομασίας του κάθε ζώου. Το πρόβλημα είναι να μπορέσετε να βρείτε σε ποιο ζώο ανήκει ή κάθε μία από τις ουρές.

Μη δώσετε προσοχή στο μέγεθος με το οποίο παρουσιάζεται στην εικόνα μας ή κάθε ουρά: στην πραγματικότητα άλλες ουρές είναι πολύ μεγαλύτερες, και άλλες μικρότερες.

Για να σας βοηθήσουμε στη λύση, σας δίνουμε εδώ — ανακατεμένα όμως — από μία μικρή λεπτομέρεια για κάθε ζώο:

Ζή μέσα στα ποτάμια. — Δημιουργεί φράγματα στα ποτάμια. — Τρέχει πολύ γρήγορα. — Το μαστοφόρο αυτό ζή στη θάλασσα. — Λαμβάνει μέρος σε αγώνες. — Ένα επικίνδυνο μεγάλο ψάρι. — Κατοικεί στην Αυστραλία. — Καλύτερα είναι να τον βλέπεις κανείς στο κλουβί, παρά όταν είναι ελεύθερος.

Ο φίλος που φορεί στα μαλλιά δεν είναι στη θέση του. 5) Τα μαλλιά του δεν είναι χτενισμένα με τον ίδιο τρόπο και από τις δύο μεριές. 6) Δεν φαίνεται παρά ένα μέρος του γαϊκά. 7) Τα μαλλιά του φορέματος του είναι ανάποδα. 8) Κρατάει χειμωνιάτικο «μανδύα», ενώ το φόρεμά του είναι καλοκαιρινό. 9) Η φούστα του είναι μακρύτερη από τη μία πλευρά. 10) Η τσέπη βρίσκεται πολύ χαμηλά. 11) Δεν φορεί παρά μόνον ένα παπούτσι. 12) Και το παπούτσι αυτό είναι υπερβολικά μεγάλο για το πόδι του. 13) Ο μικρός φορεί ανάποδα το κασκέτο του. 14) Φορεί διαφορετικά γάντια. 15) Το σακάκι του είναι μισό. 16) Ο γαϊκάς της μπλούζας του ελατίνει μόνον από τη μία μεριά. 17) Τα παντελόνια είναι διαφορετικά το ένα από το άλλο. 18) Το ίδιο και οι κάλτσες του. 19) Στο δεξί πόδι φορεί πατίνι του πάγου και στο αριστερό πατίνι με καρούλια. 20) Στο δεξί παπούτσι ο ζωγράφος έχει ξεχάσει το κορδόνι. 21) Το καγκουράφ φαίνεται να πετά στον αέρα. 22) Το ίδιο και η σκάλα. 23) Το μπάλονι δεν είναι ισορροπημένο.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ — ΑΧΑΛΑΙ

Οριζοντίως: 1) ΣΟΛ, 2) ΜΑΤΙΑ, 3) ΛΙΓΑ, 4) ΣΑΡΑ, 5) ΤΟΠΙ.

Καθέτως: 1) ΜΙΣΟ, 2) ΑΓΑΠΗ, 3) ΣΤΑΡΙ, 4) ΟΙ, 5) ΛΑ.

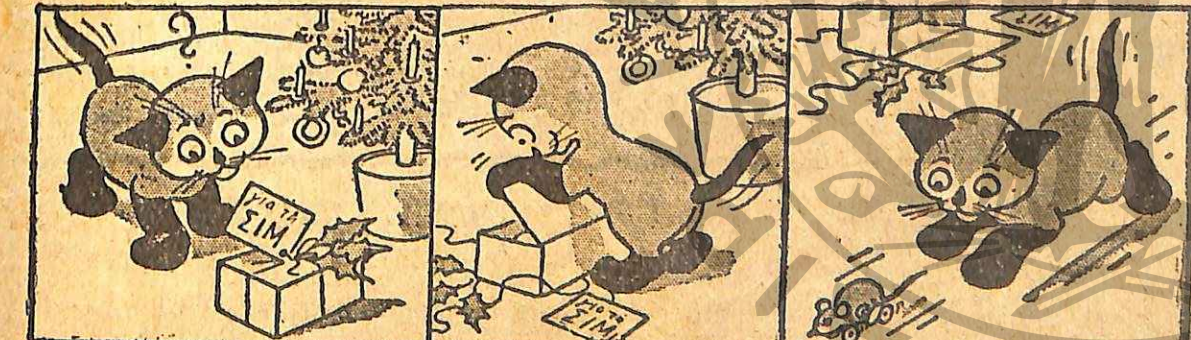
ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΣΠΙΡΤΑ

Να πώς με μία απλή αριθμητική πράξη τα τρία σπέρτα σχηματίζουν ένα μηδέν.

ΘΑ ΤΟ ΚΑΤΑΦΕΡΕΤΕ;

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Η ΣΙΜ, η μικρή γατούλα, παίρνει το χριστουγεννιάτικο δώρο της

Αυτή είναι η σωστή τοποθέτηση των μικρών γραμμών μέσα στον κύκλο που σχηματίζουν έτσι ένα άνθρωπο να χαμογελάει.

ΤΑ ΣΗΜΑΔΑΚΙΑ
Τα σημάδια αν τοποθετηθούν καταλλήλως σχηματίζουν τη λέξη «ΠΟΛΙ».

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ

ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Λίγες μέρες πριν από την Πρωτοχρονιά, θυμάμαι τότε, σ' ένα από τα πολλά ταξίδια μας με το φορτηγό «Μάρω» αφήσαμε το μεγάλο λιμάνι του Καναδά, με προορισμό το Καραϊσι των Ινδιών.

Από τον πρώτο καπετάνιο ως τον τελευταίο μούτο, ήμασταν όλοι γεμάτοι νοσταλγία για την πατρίδα, για τις άγιες μέρες αυτές των εορτών, που περνούσαμε μακριά της. Άλλος είχε να κάνει Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά δυο και άλλα τρία και τέσσερα χρόνια μαζί με τους δικούς του, με τα παιδιά του, τη γυναίκα του, τους γονείς του.

Ο καιρός δεν ήταν και τόσο καλός την εποχή εκείνη στον Ατλαντικό, αλλά το καράβι μας, καλοβάλασσο και γρήγορο, ταξίδευε χωρίς να μας κουράζει. Τις ώρες που δεν είχαμε υπηρεσία μαζεμόμαστε στο καρέ ή την τραπεζαρία του καραβιού και συζητούσαμε πάντα για την πατρίδα, τον Πειραιά, τα νησιά μας, με τα τόσο όμορφα έθιμα, και λέγαμε διάφορες ιστορίες με θέμα τις εορτές της Πρωτοχρονιάς, ανωνυμίες από τα δικά μας χρόνια τα ξέγνοιαστα στους γιολούς και στους κάδους των.

Εφθανε και η παραμονή της Πρωτοχρονιάς κι' έμεις στη μέση του ωκεανού ετοιμαζόμαστε να τη γιορτάσουμε όσο μπορούσαμε καλύτερα. Ο μάστερ Πέτρος, ο μάγειράς μας, ετοίμασε τη βασιλόπιτα και οι καμαρότοι σιγύριζαν το καρέ για το κόψιμό της.

Η φουρτούνα όμως δυνάμωνε και το θαρόμετρο διαρκώς κατέβαινε, όπως λέμε, δείχνοντας μεγάλη κακοκαιρία.

Ξημέρωσε η προπαραμονή της Πρωτοχρονιάς με μια άγρια θύελλα, που έκανε το πλοίο μας να τρίζη ολόκληρο από τα θεμέλιά του, καθώς ήταν βαρυφορτωμένο. Τι μπορούσαμε να κάνουμε; Αυτή ήταν η μοίρα μας.

Ο ασύρματός μας έπαιρνε διαρκώς σήματα πλείων που ζητούσαν βοήθεια πολύ μακριά που ταξίδευαν εκεί κοντά, για να έρευνήσουν για την άλλη θάλασσα με τους ναυαγούς.

Πλησίαζε μεσημέρι και ο καιρός εξακολουθούσε ο ίδιος. Είχα ξαπλώσει λίγο στην κουκέτα μου να αναπαυθώ ύστερα από μια κουραστική βάρδια στη γέφυρα, όταν κάποια στιγμή ακούω τον τηλεγράφο να χτυπά στη μηχανή «ήρεμα» και φωνές κάτω στο κατάστρωμα.

Πετάχτηκα όπως ήμουν πάνω, με τη σκέψη πως κάποιον

θα πήρε από το πλήρωμα ή θάλασσα, που ξέπλενε το καράβι μας ορμητικά.

— Τι συμβαίνει; ρωτώ το λοστρόμο που βρήκα πρώτον μπροστά μου.

— Δεξιά μπροστά μια θάρκα με ναυαγούς. Έτσι φαίνεται...

Όλο το πλήρωμα παιδεύτηκε περίπου πέντε ώρες, θυμάμαι, για να μπορέσουμε να ζυγώσουμε τη θάρκα, να κατεβάσουμε τη δική μας θάρκα και να πάρουμε μέσα στο καράβι τους ναυαγούς, που ήταν δυο κοπέλλες.

Τις ανέβασαμε πάνω ανάσθες, ευλασμένες, φοδηθήκαμε ότι δεν θα ζούσαν. Τους δώσαμε τις πρώτες βοήθειες στη ζεστασιά του καρέ, τις περιποιηθήκαμε όσο μπορούσαμε εξαντλώντας όλες τις ιατρικές μας γνώσεις. Άργα το βράδυ συνήλθαν. Άνοιξαν με έκπληξη τα μάτια τους και κυτούσαν γύρω-γύρω. Δεν πίστευαν ότι είχαν σωθεί.

Ήταν αδελφές, Νορβηγίδες, ναυαγοί του νορβηγικού φορτηγού «Σείριος». Είχαν ναυαγήσει πριν από 30 ώρες. Το καράβι τους, μικρό, έπαθε βλάβη στο τηδάλιο. Η άγρια φουρτούνα, ακυβέρνητο όπως ήταν, το νίκησε, παρ' όλη την προσπάθεια του πληρώματος, όπως μας είπαν οι κοπέλλες, που μιλούσαν θαυμάσια τα αγγλικά.

Πρόλαβαν να ρίξουν δυο θάρκες στη θάλασσα. Η μία χάθηκε μέσα στην άνταρα της τρικυμίας. Η δική τους, μέσα στην οποία τις κατέβασαν οι άνδρες του πληρώματος, παρ' όλη την άνταρα, παρέσχε από ένα μεγάλο κύμα, πριν προλάβουν να μπουν άλλοι μέσα.

Πάλαψαν μόνες οι κοπέλλες αρκετές ώρες. Μά στο τέλος έπεσαν εξαντλημένες από το φοβερό κρύο και την κούραση. Βρέθηκαν πάνω στην πορεία του καραβιού μας. Τις σώσαμε.

Ο ασύρματός μας έδωσε όλα τα στοιχεία που μας έδωσαν και τις λεπτομέρειες του ναυαγίου σ' όλα τα καράβια που ταξίδευαν εκεί κοντά, για να έρευνήσουν για την άλλη θάλασσα με τους ναυαγούς.

Την άλλη μέρα το πρωί το καραβικό φορτηγό «Τορόντο» άνηγγειλε ότι βρήκε τους ναυαγούς του «Σείριος». Μαζί μ' αυτούς ήταν και ο πατέρας των κοριτσιών, πρώτος πλοίαρχος του νορβηγικού.

Τους είπαμε με ευχάριστο νέο. Με δάκρυα μάς ευχαρίστησαν. Ξημέρωσε Πρωτοχρονιά. Η Τζίλντα και η Τάνια—

(Συνέχεια στη σελίδα 65)

ΖΕΡΣΕ·Υ·

Το ζέρσεϋ είναι το ύφασμα που εύνοει ιδιαίτερα η φετεινή μόδα, ανάμεσα σ' όλα τα άλλα μάλλινα υφάσματα. Το μοντέλο αυτό έχει μια κομψη και απλή γραμμή, που ταιριάζει για όλες τις ώρες της ημέρας. Λίγο βελούδο γαρνίρει το λαιμό.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΑ: Πολλές φορές συμβαίνει αυτό το γεγονός. Άρκει όμως η ποσότητα του αίματος που χάνεται να μην είναι μεγάλη. Έν πάση περιπτώσει σάς συνιστώ τις ταμπλέτες σιστομινών, επί 5 ημέρες πριν της περιόδου και 5 ημέρες μετά την περίοδο, δύο ταμπλέτες την ημέρα. Επίσης ένεσεις ραντογόν των 100 μονάδων 3 το μήνα μετά την περίοδο. Εάν δεν βελτιωθεί η κατάσταση σάς πρέπει απαραίτητα να εξετασθείτε από γυναικολόγο.

ΜΑΥΡΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ: Κολπικές πλύσεις με χαμόμηλο, εξωτερικώς αλοιφή φισσάν με 50% μουρούνελαιον και 3-4 ένεσεις το μήνα προζυνόν η δόση 10 κλπ. των 10.000 μονάδων άμείσως μετά την περίοδο, εάν εξακολουθήσει και μετά από την θεραπεία αυτή, τότε θα κάνετε έξετασιν ούρων των έκκρίσεων (ύδρων) και να επισκεφθείτε το γυναικολόγο σας. Όσο για τους πόνους κατά την περίοδο, οι ταμπλέτες τράνκελ είναι καλές και βελτιώνουν τους πόνους.

ΕΙΡΗΝΗ ΦΩΤΙΑΔΟΥ: Τις ένεσεις προζυνόν να τις συνεχίσετε κάθε 5 ημέρες μίαν ένεσιν μετά την περίοδο και άμείσως μετά την τρίτην ένεσιν θα κάνετε ανά 4 ημέρες μία προζυνόν η προζυκεστέρον των 5 μιλιγ. μέχρις ότου ελθη η περίοδος, ή άσπρη δεν βλάπτει.

Α. Γ. Ε.: Οι διάφορες έκκρίσεις δεν είναι πάντοτε παθολογικές, δηλαδή δεν οφείλονται σε μόλυνση, αλλά στη λειτουργία των ωοθηκών, στην έν γένει κατάστασι του οργανισμού, σε άτομα νευροτονικά κλπ. Υπάρχουν δε και οι φυσιολογικές έκκρίσεις, οι οποίες με την επίδρασι διαφόρων αιτιών αυξάνονται. Γι' αυτό δεν πρέπει να σάς ανησυχούν και εφ' όσον πρόκειται περί κόρης δεν σάς συνιστώ τις πλύσεις.

Α. Γ. Ε.: Πωλείται ελεύθερα το δεττόλ σε όλα τα φαρμακεία και μπορείτε να το προμηθευθείτε χωρίς συνταγή. Να περιοριστείτε λοιπόν μόνο στην καθημερινή εξωτερική καθαριότητα, να τρώτε καλά και να μη ανησυχείτε από αυτές τις εκδηλώσεις.

ΜΥΡΤΩ Μ. 52: Πρέπει να το εμπιστευθείτε στο σύζυγό σας και να αποταθείτε σ' ένα σεξολόγο

γιατρό. Έν τώ μεταξύ μπορείτε να παίρνετε 3 ταμπλέτες την ημέρα σιστομινής Ε.

ΝΤΙΖΗ: Είναι ζήτημα ορμονοθεραπείας την οποία πρέπει να σάς κανονίση ο γιατρός που σάς εξήτασε. Επίσης η θεραπεία που κάνετε για τα ύγρα είναι καλή και ελπίζω να σάς περάσουν, πάντως η καλή τροφή και η κανονική εργασία (να μη κουράζεστε υπερβολικά) θα συντελέσουν εις το να επανέλθετε στη φυσιολογική σας κατάσταση. Όσο για το τελευταίο ερώτημά σας, νομίζω ότι πρέπει να κανονίσετε τις σχέσεις σας με το σύζυγό σας, εάν υπάρχει αντίθεσις. Για τη διακοπή αυτή εφθύνεται καθ' ολοκληρίαν ο σύζυγός σας, ίσως και σεις. Πάντως είναι ζήτημα αποκλειστικά δικό σας.

ΕΛΕΑΝΑ Α. Γ.: Όταν ελθη κανονική περίοδος όπως πριν, πρέπει να αποκλεισθή η κύσις. Όσο για τα φάρμακα που μου ζητάτε δεν υπάρχει τίποτε το βεβηκό και το ριζικό, εκτός εάν υπάρχει ενδειξις όπως γράφετε διακοπή της κύσεως λόγω άσθενειας, τότε μπορείτε να προδείτε στην έμειψαι αυτή, χωρίς φυσικά να έχετε τέτοιον φόβο και αγωνία.

Α. Α. Π. Πάτρα: Η μόνη κατάλληλος θεραπεία είναι η ορμονοθεραπεία, αλλά δεν πρέπει να σάς διαφεύγη ότι η ηλικία παίζει πολύ σπουδαίο ρόλο. Οι τελευταίες καθυστερήσεις οφείλονται ασφαλώς στην ηλικία. Μη περιμένετε μεγάλα πρόγνυμα, είναι πολύ άργα πλέον. Ίσως αν μου δοθή ευκαιρία να σάς απαντήσω και ιδιαιτέρως, αν και δεν υπάρχει τίποτε περισσότερο από τα πιο πάνω που σάς απαντά.

Ε. Θ. Μ.: Πλύσεις κολπικές με δέξινο περιεχόμενο είναι οι πιο αποτελεσματικές. Επίσης η μέθοδος των Όστινο-Κινάου είναι καλή ως ένα σημείο. Εκτός των ανωτέρω υπάρχουν ειδικά υπόθετα τα οποία φέρουν εις το εμπόριον με διάφορες ονομασίες και τα οποία έχουν υπ' όψη τους όλοι οι φαρμακοποιοί.

ΡΙΤΑ ΜΑΚΡΗ: Καταλαβαίνω την αγωνία σας και την επιθυμία σας, αλλά δυστυχώς δε γίνεται απολύτως τίποτε. Αυτό μόνο κατά την ώρα της έγκλησης θα έπρεπε να είχε εξετασθή αν ητο έφικτη η διατήρησις του τμήματος της μήτρας που αφηρέθη. Τώρα και πάλι σάς τονίζω ότι δεν πρέπει να περιμένετε θεραπεία ου-

τε εδώ ούτε πουθενά άλλο, εφ' όσον δεν αναφέρονται στη διελογραφία, τουλάχιστον μέχρι σήμερα, επιτεύξεις στον τομέα αυτόν. Μά συγχωρήτε αν σάς απογοητεύω, αυτή όμως είναι η αλήθεια, εάν φυσικά είναι, η συνέσησιν όπως μου τ'α γράφετε. Μία εξέτασις φυσικά ίσως να ήτο ακόμη απαραίτητος.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ: Διατηρείται και μετά την έμμηνορρυσιν μέχρι του 60ου έτους περίπου.

ΕΒΙΤΑ Β.: Η ηλικία σας είναι η πιο καλή, ίσα-ίσα δε έπρεπε να είναι έντελως το αντίθετο από αυτό που μου γράφετε, ίσως λόγοι ψυχολογικοί η και η κόπωση να έχουν επιδράσει. Σας συνιστώ τις ένεσεις προζυνόν των 10.000 μονάδων, τρεις το μήνα μετά την περίοδο καθώς και 3 ταμπλέτες την ημέρα σιστομινής Ε και ελπίζω ότι θα έχετε καλό αποτέλεσμα.

ΜΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΑ ΜΗΤΕΡΑ: Αδίκως αγωνιάτε. Στην ηλικία αυτή δεν έχουν ακόμη πλήρως διαπλασθή τα όργανα, επομένως και εάν ακόμη συνέβη κάτι δεν πρέπει να σάς ανησυχί, διότι άπουλάνεται και εξαφανίζεται με την πλήρη διάπλασι και ανάπτυξι που έπακολουθεί.

ΒΙΒΙΑΝ, Πειραιεύς: Όπως μου τ'α γράφετε έτσι είναι, μία καλή προσπάθεια εκ μέρους σας με ένα συνδυασμό της σκέψης με την πράξι και θα έχετε πάντοτε το ποθομένο αποτέλεσμα. Είστε καθ' όλα φυσιολογική και θα το πετύχετε.

ΕΡΓΑΝΗ: Η διαπίστωσις διαφόρων ληυμώνματος και γενικά δγκου δεν είναι δυνατόν να γίνει με τα συμπτώματα και μόνον χωρίς εξέτασι, επομένως απαραίτητως πρέπει να υποβληθείτε σε μία εξέτασι. Έτσι μόνο θα σταματήσει η αγωνία σας. Πιθανόν να είναι κλινική η αιτία, πιθανόν δγκος κλπ. Όλα είναι πιθανά, και τα πλέον άσχημα απίθανα, γι' αυτό σάς συνιστώ όπως εξετασθήτε πάλι από γυναικολόγο.

ΔΑΝΑΗ Ν. Μ.: Είναι πολύ δύσκολη η άπάντησις χωρίς να έχη κανείς μία προσωπική αντίληψιν της όλης καταστάσεως. Βεβαίως υπάρχουν καταστάσεις που με λίγη μικρή προσπάθεια διορθώνονται, γι' αυτό πρέπει να κάνετε τις ένεσεις που σάς καθόρισε ο γιατρός, και εάν έχετε καλά αποτελέσματα τότε θα εξακολουθήσετε την αυτή θεραπεία επί 3 μήνες, εάν όχι, πρέπει να επισκεφθείτε και εδώ ένα γυναικολόγο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Δ. Ε. Μ.: Έχετε μία φλεγμονή στον κόλπο. Την αίτια μπορούμε να τη βρούμε με μία μικροσκοπική εξέτασι των εκκρίσεων. Γι' αυτό θα αναγκασθήτε άργα η γρήγορα να επισκεφθείτε το γιατρό. Ως τότε να κάνετε κολπικές πλύσεις με νεττόλ, εάν υπάρχει, εάν όχι με σεντάδλιν η λυσοφώρμ κλπ. κάθε βράδυ μία κολπική πλύσι με θερμό νερό 1½ λίτρο και μία κουταλιά τοβ γλυκού από τα ανωτέρω αντισηπτικά φάρμακα.

ΛΕΝΑ Κ.: Οι διαβητιδες που κάνουν ησαν πολύ καλές, εάν μωρήτε να τις συνεχίσετε. Επίσης μία μικρή ορμονοθεραπεία θα είχε τη θέσι της στην κατάστασι σας. Πάντοτε πρέπει να αποφεύγετε τα κρύα νερά και να εξετασθήτε εάν η τροχίλιτις έθεραπεύθη.

ΣΑΝ ΤΗΝ

Ρίτα Χαϊούχορο

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ νάχετε μαλλιά που ή ύμορφία τους να συγκλονίση. ● Αρκεί να λούζεσθε μόνον με το ΕΓΧΡΩΜΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΥΑΝ

"TINTO."

● Ο μαγικός άφρός του ΣΑΜΠΟΥΑΝ "TINTO", πλουτισμένος με ΦΥΤΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ, ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ, ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ

φρέσκου αυγού

ξανθαίνει κυριολεκτικώς καινούργια ζωή στα μαλλιά σας και ΖΩΗΡΟ φυσικό χρώμα

● Αφαιρεί την κοκκινίλα από τις θάφες, προλαμβάνει την πτώσι των μαλλιών, εξαλείφει την πιτυρίδα

● Όσο κουρασμένα, θαμπά, άδύνατα κι' αν είναι τα μαλλιά σας, με το ΣΑΜΠΟΥΑΝ TINTO θα ξαναπάρουν μία αίγλη που δεν την έλπιζατε

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΧΡΩΜΑΤΑ Ξανθο-Καστανό-Καφέ Σκούρο Μαύρο και Γκρι

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ

Μυροπωλεία - Φαρμακεία

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΛΙΒΑ ΣΑΒΗΝΑΙΔΟΣ-ΚΑΛΑΜΟΤΟΥ

Ξεσφαιρίσατε το μέλλον των κοριτσιών σας εις τον μοναδικόν ΔΙΚΟΝ Εμπιστοσύνης

ΠΟΛΥΞΕΝΗ

ΚΑΠΙΤΙΚΗ ΒΑΠΤΙΣΤΗ ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΗΝΑΙ ΒΙΚΤ. ΟΥΤΚΕ 48-484 (Πλησιον Οικονομ.) ΤΗΛΕΦ. 56.603

Διά θύματα ποθιμων, άπορτων, παροτρυνων, διαστροφ, πλαραντων. Σ' η πάσαν διάστασιν ή ΓΑΛΛΙΚΗ δια φηρώνει Δεχόμεθα και ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΕΚΑΣΤΗΝ

Η ΦΟΥΣΤΑ ΑΠΟ ΖΕΡΣΕ-Υ.

Η ΦΟΥΣΤΑ ΑΠΟ ΒΕΛΟΥΡ-ΚΟΤΛΕ

Η ΦΟΥΣΤΑ ΑΠΟ ΦΑΝΕΛΛΑ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΑΝΣΑΜΠΛ

Με μία και μόνη φούστα και δυο διαφορετικά κορσά, τὸ ἓνα ἀμπιγιέ και τὸ ἄλλο κλειστό, ἀποκτᾶτε αὐτομάτως δυο διαφορετικὲς ἐμφανίσεις: μιὰ σπορ και μιὰ τουαλέτας. Καὶ τὰ τρία μέρη τοῦ ἀνσάμπλ αὐτοῦ γίνονται φυσικὰ ἀπ' τὸ ἴδιο ὕφασμα και κατὰ προτίμησιν σὲ χρωματισμοὺς ὅχι χτυπητοὺς, ὥστε νὰ μὴ μαρκάρουν. Φορᾶτε τὴ φούστα (ποὺ εἶναι τελειωμένη ἐπίτηδες γιὰ χωριστὴ) πότε με τὸ ἓνα κορσά και πότε με τὸ ἄλλο, ἀναλόγως. Ἐὰν χρησιμοποιήτε μάλιστα στὴν κάθε μιὰ ἀπὸ τίς δυο ἐμφανίσεις σας και διαφορετικὰ ἀξεσουάρ, πετυχαίνετε ἀκόμη καλύτερα τὴ διαφορετικὴ ἐντύπωσιν. Φυσικὰ ἡ φούστα φοριέται και μόνη της, με ἄλλες μπλοῦζες.

1.— Ἡ φούστα ἀπὸ ζέρσεϋ δὲν εἶναι πολὺ φαρδειά. Ἐχει στὰ δυο πλαῖνὰ φυλλαράκια καθὼς και στὸ πίσω μέρος ἐλαφρὲς ἀγάζωτες πιετούλες, ποὺ δίνουν τὴν ἐντύπωσιν σούρας.

2.— Τὸ κορσά σπορ δὲν εἶναι ἐφαρμοστό. Τὸ κόσμη τῶν μανικιῶν ἐξακολουθεῖ κάθετα και στὸ μπροστινὸ και συμπίπτει στὴ μέση με τὴ γραμμὴ ποὺ σχηματίζουν τὰ πλαῖνὰ φύλλα.

3.— Τὸ ἀμπιγιέ κορσά εἶναι κιμονὸ και πολὺ ἐφαρμοστό. Τὸ μπροστινὸ ντραπάρισμα σταματᾷ ἀκριβῶς στὴς πλαῖνὲς ραφές.

4.— Τὸ βελούρ κοτλέ τῆς φούστας εἶναι βαλμένο ὀριζοντίως. Ἡ φούστα αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα φύλλα και βαθιὲς πένσες.

5.— Κορσά τελείως σπορ με ἐξωτερικὸ γαζὶ στὶ μανίκι και κουμπωτὴ μανσέτα. Δὲν εἶναι ἐφαρμοστό στὴ μέση.

6.— Κορσά ἀμπιγιέ κιμονό. Τὸ καρὲ γαρνίρεται με μιὰ πρόσθετη μπάντα. Μπροστὰ κόσμηο ἢ πένσες καὶ κουμπιά.

7.— Φανελλένια φούστα με ἀτσάκιστες κουφόπιετες γαζωμένες ἕως μιὰ σπιθαμὴ περίπου κάτω ἀπὸ τὴν τάλια. Με τίς πένσες ποὺ γίνονται ἀνάμεσα, τὸ πᾶν μέρος τῆς φούστας γίνεταὶ ἀκόμη πλεονεκτή.

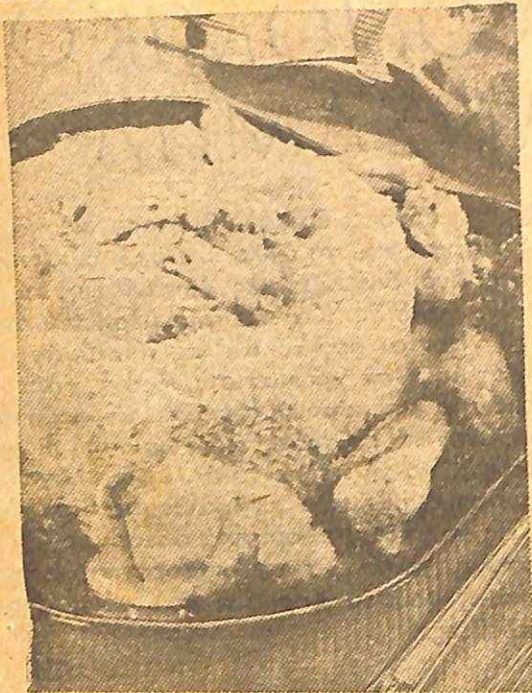
8.— Τὸ κορσά αὐτὸ κρουαζάρει και τὰ μανίκια πα εἶναι σχιστὰ στὸν καρπὸ κλείνουν μ' ἓνα κουμπί.

9.— Τὸ ἀμπιγιέ κορσά ἔχει μανίκια κιμονὸ και με γάλο ντεκολτέ σὲ ἀνάποδο σχῆμα καρδιάς. Εἶναι πολὺ ἐφαρμοστό.

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

Μοσχάρι βραστό με σάλτσα αυγών

ΚΟΤΑ ΦΡΙΚΑΣΕ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ

(Σερβιρισμένη σε δαχτυλίδι ρυζιού)

Βράζετε την κότα όπως αναφέρεται στη συνταγή «Κοτόσουπα αυγολέμονο». Τη βγάτε από το ζωμό και τη διατηρείτε ζεστή. Κατόπιν ετοιμάζετε τη σάλτσα ως εξής:

Λιώνετε 3 κουταλιές σούπας βούτυρο και ρίχνετε ¼ φλυτζ. τσαγιού αλεύρι. Κατόπιν προσθέτετε λίγο-λίγο 2 φλυτζάνια τσαγιού ζωμό από την κότα και σιγοβράζετε τη σάλτσα, ανακατώνοντας διαρκώς έως ότου πήξει.

Αναμειγνύετε χωριστά 1 κρόκο αυγού με ½ φλυτζάνια τσαγιού γάλα έμπορε άδωτο ή ανθόγαλα. Προσθέτετε 1 κουταλιά σούπας χυμό λεμονιού και ρίχνετε το μίγμα στην ανώτερη σάλτσα. Τη ζεσταίνετε 1 λεπτό, χωρίς να την αφήσετε να βράση και ρίχνετε λίγο αλάτι και πιπέρι. Τη διατηρείτε ζεστή σε μπαιν-μαρι έως την ώρα που θα σερβίρετε.

Κατόπιν ετοιμάζετε το ρύζι:

Ρίχνετε 3 φλυτζάνια τσαγιού ρύζι σε άρκετο βράζον νερό άτισμένο. Το βράζετε επί 15—16 λεπτά, το στραγγίζετε και το ξεπλένετε με βράζον νερό. Το περκαίτε με βούτυρο και το αδειάζετε μέσα σε φόρμα στρουγγυλή με άνοιγμα στο κέντρο. Βάζετε τη φόρμα σε χλιαρό φούρνο για να διατηρηθεί το ρύζι ζεστό, ή το βάζετε επάνω σε μία μεγάλη κατσαρόλα με νερό ζεστό.

Όταν πρόκειται να σερβίρετε, ξεφορμάρετε το ρύζι μέσα σε μία μεγάλη πιατέλα και βάζετε στο κέντρο και τοιγύρω την κότα κομμένη σε μερίδες. Ρίχνετε επάνω τη σάλτσα.

ΚΟΤΟΣΟΥΠΑ ΑΥΓΟΛΕΜΟΝΟ

Υλικά:

- 1 κότα
- 1 κουταλιά σούπας αλάτι
- 1 καρότο
- 1 κρεμμύδι κομμένο σε φέτες
- 1 κλωνάρι σέλινο
- 6 κόκκοι πιπέρι
- 4 κόκκοι μπαχάρι.

Εκτέλεση:

Ετοιμάζετε την κότα και τη βάζετε σε εύχυρη κατσαρόλα. Προσθέτετε τα υπόλοιπα υλικά και την καλύπτετε με νερό. Τη σιγοβράζετε έως ότου μαλακώσει. (Η κότα θα έχει βράσει αν το πηρούνι μπορεί να καρφωθεί εύκολα στο μπράϊ). Τά βγά-

Υλικά:

- 1 ½ όκα μοσχάρι (στήθος)
- 2 κρεμμύδια, 2 καρότα
- 2 κλωνάρια σέλινο
- 4 κουταλιές σούπας (κοφτές) βούτυρο
- 4 κουταλιές σούπας (κοφτές) αλεύρι
- Αλάτι, Πιπέρι, Μοσχοκάρυδο
- Μαϊντανό, 1½ λεμόνι
- 4 κρόκοι αυγών.

Εκτέλεση:

Αφαιρείτε τα κόκκαλα από το κρέας χωρίς να βγάλετε τα νευρώδη μέρη και τους χόνδρους και αφού το τυλίξετε και το βέσετε, το σκεπάζετε με νερό και το βάζετε να βράση με τα κρεμμύδια, με τα καρότα, με το σέλινο, με τα κόκκαλα και με λίγο αλάτι. Όταν μαλακώσει το βγάτε από το ζωμό και το κρύνετε, για να υπορέσετε να το κόψετε εύκολα.

«ENTREE» ΚΡΥΑ

ΚΟΤΑ ΖΕΛΕ

Υλικά:

- 8 φύλλα ζελατίνας
- ¼ φλυτζ. τσαγιού νερό χλιαρό
- 4 » » ζεστό ζωμό κότες
- 2 κουταλ. σούπας χυμό κρεμμυδιού
- 1 φλυτζ. τσαγιού κότα βρασμένη και κομμένη σε μικρά κομματάκια
- ½ φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και φιλοκομμένο χοιρομέρι
- ½ φλυτζ. τσαγιού φιλοκομμένο σέλινο
- 1 πιπεριά φιλοκομμένη
- Μαγιονέζα, Μαϊντανό.

Εκτέλεση:

Μαλακώνετε τη ζελατίνη στο χλιαρό νερό και κατόπιν τη λιώνετε στο ζωμό της κότες. Προσθέτετε το ζωμό του κρεμμυδιού και αφήνετε το μίγμα να κρυσώσει. Όταν αρχίσει να στερεοποιείται, ρίχνετε μέσα την κότα, το χοιρομέρι, το σέλινο και την πιπεριά.

Αδειάζετε το παρασκεύασμα σε μικρές φορμάρες. Τις βάζετε στο ψυγείο έως ότου το περιεχόμενο στερεοποιηθεί. Ξεφορμάρετε τα ζελέ επάνω σε φύλλα από καρδιές μορουλίων και τα γαρνίρετε με πηχτή μαγιονέζα και μαϊντανό.

ΚΟΤΟΛΕΤΕΣ ΜΟΣΧΑΡΙΣΙΕΣ

«Α ΛΑ ΜΑΡΣΕΓΙΕΣ»

Υλικά:

- 200 δράμια κοτολέτες μοσχारीου
- 2 κουταλιές βούτυρο
- 1 σκελίδα σκόρδο
- Αλάτι, Πιπέρι, Μαϊντανό
- 2 κουταλιές σούπας σάλτσα τομάτας
- ½ ποτήρι κρασί άρετσίνωτο.

Εκτέλεση:

Τρίβετε τις κοτολέτες με το σκόρδο και τις κοκκινίζετε με το βούτυρο. Κατόπιν προσθέτετε το κρασί, τη σάλτσα, αλάτι και πιπέρι και λίγο μαϊντανό. Είναι ορεκτικώτερες και γίνονται εύκολοτα.

Ζετέ από το ζωμό και τη διατηρείτε ζεστή. Κατόπιν στραγγίζετε το ζωμό και τον μετράτε. Για κάθε φλυτζάνι ζωμού υπολογίζεται μία κουταλιά σούπας ρύζι.

Βράζετε το ζωμό με το ρύζι επί 20 λεπτά και ετοιμάζετε το αυγολέμονο:

Χτυπάτε μέσα στη σουπιέρα 4 κρόκους αυγών και προσθέτετε το χυμό 2 λεμονιών και 3 κουταλιές σούπας ζεστό νερό. Ρίχνετε τη ζεστή σούπα μέσα στη σουπιέρα, ενώ ανακατώνετε διαρκώς.

Σερβίρετε με τη σούπα την κότα βρασμένη, ή την αλείφετε με βούτυρο και την κοκκινίζετε στο φούρνο.

το κόβετε σε φέτες. Το βάζετε σε ταψάκι και το ρίχνετε λίγο ζεστό ζωμό. Το τοποθετείτε πλάι σε φωτιά για να διατηρηθεί ζεστό. Ετοιμάζετε τη σάλτσα:

Ρίχνετε σε κατσαρόλα το βούτυρο και, όταν λιώσει, προσθέτετε το αλεύρι. Ανακατώνετε διαρκώς. Κατόπιν αποσύρετε την κατσαρόλα από τη φωτιά και ρίχνετε 4 φλυτζάνια τσαγιού από το ζωμό του κρέατος. Σιγοβράζετε τη σάλτσα αυτή έως ότου πήξη ελαφρά. Προσθέτετε λίγο αλάτι, πιπέρι και μοσχοκάρυδο τοιμμένο.

Χτυπάτε τους κρόκους των αυγών μέσα σε ένα υπόλ. Προσθέτετε το χυμό του λεμονιού και ρίχνετε τη σάλτσα ζεστή, ενώ ανακατώνετε διαρκώς. Προσθέτετε στο τέλος λίγο μαϊντανό φιλοκομμένο.

Σερβίρετε το κρέας σε ζεστή πιατέλα και το σκεπάζετε με τη σάλτσα.

Με τον υπόλοιπο ζωμό φτιάχνετε σούπα.

ΟΡΕΚΤΙΚΑ

«ΚΑΝΑΠΕ» ΜΕ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΠΝΙΣΤΗ

- ½ φλυτζ. τσαγιού βούτυρο
- ¼ » » μουστάρδα έτοιμη
- Γλώσσα καπνιστή
- Ψωμί άσπρο.

Χτυπάτε το βούτυρο και προσθέτετε τη μουστάρδα. Κόβετε τη γλώσσα σε λεπτότατες φέτες.

Κόβετε το ψωμί σε φέτες πάχους ενός εκατοστού και αφαιρείτε την κρούστα. Τις αλείφετε με το ανώτερο βούτυρο μουστάρδας και βάζετε επάνω τη γλώσσα.

«ΚΑΝΑΠΕ» ΜΕ ΜΟΣΧΑΡΙ ΡΟΣΤΟ

- 1 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο
- 4 κουταλ. σούπας (κοφτές) πάστα άνητσούγιας
- 2 κουταλ. τσαγιού χυμό λεμονιού
- 4 σταγόνες χυμό κρεμμυδιού
- Μοσχάρι ρόστο κομμένο σε λεπτές φέτες
- Κάπαρη, Ψωμί άσπρο.

Χτυπάτε το βούτυρο και προσθέτετε την πάστα άνιτσούγιας και το χυμό του λεμονιού και του κρεμμυδιού.

Κόβετε το ψωμί σε λεπτές φέτες και αφαιρείτε την κρούστα.

Αλείφετε τα φετάκια του ψωμιού με βούτυρο άνιτσούγιας και βάζετε επάνω στο καθένα μία πολύ λεπτή φέτα από μοσχάρι ρόστο. Τα γαρνίρετε με κάπαρη.

ΣΑΛΑΤΑ ΙΤΑΛΙΚΗ

Υλικά:

- 1 κουτί άρακα
- Μερικά καρότα βρασμένα
- 1 μικρό κουνουπίδι βρασμένο
- Μερικές πατάτες βρασμένες
- Λίγη κάπαρη
- ½ κρεμμύδι φιλοκομμένο
- Μερικά άγγουράκια τουρσί
- Μαγιονέζα.

Εκτέλεση:

Ζεματάτε τον άρακα, τον στραγγίζετε και τον κρύνετε. Ψιλοκόβετε τα καρότα και τις πατάτες. Κόβετε το κουνουπίδι σε μικρά κλωνάρια.

Ραντίζετε τα λαχανικά με χυμό λεμονιού ή εσδι και αφήνετε να σταθούν 15 λεπτά. Κατόπιν προσθέτετε την κάπαρη, τα άγγουράκια φιλοκομμένα και το κρεμμύδι (προαιρετικά).

Στιβάετε τη σαλάτα σε μία πιατέλα και την καλύπτετε με μαγιονέζα.

Σ η μ. — Προσθέτετε στη σαλάτα, εάν θέλετε, 30 δράμια λαμπάν φιλοκομμένο. Επίσης τη γαρνίρετε με αυγά γεμιστά.

ΚΑΙ ΤΗ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Βασιλόπητα γρήγορη και οικονομική

Υλικά:

- 1 φλυτζ. τσαγιού κοκκινισμένο αλεύρι
- 1)2 κουταλ. τσαγιού (κοφτά) μπέικιν—πάουντερ
- 1)2 φλυτζ. τσαγιού (κοφτά) αλάτι
- 2)3 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
- 2 αυγά χτυπημένα
- 1)3 φλυτζ. τσαγιού γάλα.

Εκτέλεση:

Κοκκινίζετε το αλεύρι, το μετράτε, προσθέτετε την μπέικιν—πάουντερ και το αλάτι και το ξανακοκκινίζετε.

Χτυπάτε τη Φυτίνη, προσθέτετε τη ζάχαρη και έξακολουθείτε να χτυπάτε έως ότου το μίγμα γίνει ελαφρό και αεράτο. Προσθέτετε τα αυγά χτυπημένα και το γά-

λα. Κατόπιν ρίχνετε το αλεύρι, ενώ ανακατώνετε ελαφρά.

Αδειάζετε το κυλό μέσα σε βουτυρωμένο και πασπαλισμένο με αλεύρι ταψάκι. Ψήνετε τη βασιλόπητα σε μέτριο φούρνο (375 β. Φαρενάιτ) επί 35—40 λεπτά. Όταν ψηθή και, ενώ είναι ακόμη ζεστή, ρίχνετε στην επιφάνεια γκλάσο ζαχαροπλάστου. Την πασπαλίζετε άμέσως με μισό φλυτζάνι τσαγιού γοιδοκομμένα καρούδια.

Γκλάσο ζαχαροπλάστου: Κοκκινίζετε 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη άχνη και ρίχνετε περίπου 1 κουταλιά σούπας ζεστό γάλα και λίγη βανίλια.

Σ η μ. — Εάν το γκλάσο γίνει πολύ πηχτό, μπορείτε να προσθέσετε ½ έως 1 κουταλιά ακόμη γάλα.

Πασπαλίζετε τα καρούδια επάνω στο γκλάσο πριν αυτό στεγνώσει.

2-3 κουταλιές σούπας δυνατό καφέ Τρούφα (σκουληκάκι).

Εκτέλεση:

Χτυπάτε το βούτυρο και ρίχνετε τη ζάχαρη. Προσθέτετε τη σοκολάτα και λιώνετε το μίγμα με όσο καφέ χρειάζεται για να ένωθή. Στο ζύμωμα χρησιμοποιείτε ζάχαρη άχνη στη θέση του αλεύρου.

Βάζετε το μίγμα στο ψυγείο και όταν σμείη το πλάθετε σε μικρές σφαίρες στο μέγεθος καρούδι. Τις τυλίγετε στην τρούφα. Βάζετε τις τρούφες, εάν θέλετε, μέσα σε κυπελάκια χάρτινα των «ππί-φούρ».

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΠΟΤΟ

(Κονιάκ με σταφίδες)

Υλικά:

- 150 δράμια σταφίδα σουλτανιά
- 150 » ζάχαρη
- 500 » κονιάκ.

Εκτέλεση:

Σκεπάζετε τις σταφίδες με νερό και τις βράζετε επί 10 λεπτά. Τις στραγγίζετε και προσθέτετε τη ζάχαρη και το κονιάκ. Αφήνετε το παρασκεύασμα να σταθή το λιγότερο δύο μέρες σκεπασμένο καλά. Το σερβίρετε μέσα σε ποτηράκια με μικρό κουταλάκι.

Το ποτό αυτό με τις σταφίδες προσφέρεται στη Γερμανία την Πρωτοχρονιά, όταν οι φίλοι επισκέπτονται ο ένας τον άλλο για να εύχονται για τον καινούριο χρόνο.

ΑΜΥΓΔΑΛΩΤΑ

Υλικά:

- 70 δράμια αμύγδαλα καθαρισμένα
- 4 άσπρα αυγά
- 34 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
- 2 κουταλιές σούπας (κοφτές) αλεύρι
- 4 κουταλ. τσαγιού (κοφτά) αλάτι
- 18 περίπου όλοκληρα αμύγδαλα.

Εκτέλεση:

Ζεματάτε τα αμύγδαλα, αφαιρείτε το ορσίο και τα ζυγίζετε. Κατόπιν τα κοπνίζετε σε πέτρινο γουδί και προσθέτετε λιγ-ο-λίγο το άσπράδι 2 αυγών. Δουλεύετε καλά το μίγμα και ρίχνετε τη ζάχαρη, το αλεύρι και το αλάτι. Στο τέλος προσθέτετε τα υπόλοιπα άσπρα αυγά σιγά-σιγά, ενώ έξακολουθείτε να δουλεύετε το μίγμα.

Στρώνετε μία λαμαρίνα με ψιλό χαρτί θωπό και με 2 κουταλάκια τσαγιού ρίχνετε μέσα μικρά κομματάκια από το μίγμα, εις τρόπον ώστε το ένα να απέχη από το άλλο το λιγώτερο 5 εκατοστά. Εάν έχετε «κρονές», το χρησιμοποιείτε. Κα-

«ΣΤΟΛΙΔΙΑ ΒΕΝΕΤΣΙΑΝΙΚΑ»

Υλικά:

- 95 δράμια αλεύρι
- 1 πρέζα αλάτι
- 3 κουταλ. τσαγιού (κοφτά) μπέικιν—πάουντερ
- ½ κουταλ. τσαγιού γλυκάνισο και κανέλα κοπανισμένα
- 25 δράμια ζάχαρη ψιλή
- 12 κουταλιές σούπας γάλα
- 4 » » ρούμι
- 30 δράμια βούτυρο λωμένο
- 6 κρόκοι αυγών
- 1 λεμόνι, το φλοιό τριμμένο
- Μαγειρικό λίπος Στερεόλ.

Εκτέλεση:

Κοκκινίζετε μαζί τρεις φορές τα στεγνά υλικά. Ανοίγετε ένα «πηναδάκι» στο κέντρο και ρίχνετε όλα τα υγρά υλικά με το βούτυρο, τους κρόκους των αυγών και το φλοιό του λεμονιού. Ζυμώνετε το μίγμα καλά.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ρίχνετε τα «βενετσιάνικα» στο κέντρο και ρίχνετε όλα τα υγρά υλικά με το βούτυρο, τους κρόκους των αυγών και το φλοιό του λεμονιού. Ζυμώνετε το μίγμα καλά.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους ½ εκατοστού και την κόβετε με λουρίδες φάρδους 3 εκατοστών και μήκους 15. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους.

ΤΟΡΕΛΛΑ

53

ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ

Αισθηματικό δραματικό μυθιστόρημα του Ζοζέ Καρρετέρο

10ον

— Βεβαίως, με θυμώνουν.
— Με συγχωρείς, αλλά προ-
γυμνάζω μου είπες ότι είναι
ένας ενδιαφέρων άνθρωπος.
— Ένδιαφέρων για όποια
θέλει να έχω ένα έρωμένο. Έμ-
ένα μου φτάνει ο ψευτικός άνδρας
που έχω κοντά μου.
— Θαυμάσια!... "Αν είναι
έτσι... "Αν αυτός ο άνθρωπος
σε παιδεύει και εσύ μου ζητάς
να τον δώσω απ' το δρόμο σου,
θα ενεργήσω σά τον πιάς ζηλό-
τυπο άνδρα και σίγουρα πιάς
αυτόν δε θα χαλάει την ησυχία
σου... Αυτό επιθυμούσες;
— Ναι. Αυτός ο τρελλός σε
κάνει ρεζίλι και έμένα μου δί-
νει στα νύτρα.
— Για μένα μην ανησυχείς...
Έσύ ρώτησε την καρδιά σου...
Τό αν έμένα θα μπορούσε να
με κάνει ρεζίλι, νομίζω ότι δε
σ' ενδιαφέρει εσένα. Έλθ'...
Σε παρακαλώ. Έμένα δε μπο-
ρούν να με ρεζιλίσουν έστω και
όλοι οι ερωτοδύπλητοι θαυμαστές
του κόσμου.
Σά να ζύπνησε μέσα του ή
περηφάνεια ενός λεονταριού,
κούνησε το ώραιο του κεφάλι
που ήταν στολισμένο με τὰ μαύ-
ρα και σγουρά μαλλιά του.
Δέν ξέρω γιατί, αλλά εκείνο
τὸ βράδυ με τὰ ηδονικά χείλη
του, φανόνταν ώραιο περισ-
σότερο από κάθε άλλη φορά.
Νομίζω ότι ήταν η πρώτη
φορά που μου μίλησε τόσο γεν-
ναίωφχα, χωρίς να ανάφερη κα-
θόλου για έρωτα.
— Δέν ήθελα να σε κάνω να
θυμώσης, είπα εγώ, ήθελα μό-
νο να σου πώ ότι αυτός ο τύπος
με ένοχλεί...
— Καλά, δε θα σε ξαναενο-
χλήσω. Έκανε ο Γκούσταβο με
την αποφασιστικότητα ενός ώ-
ριμου ανθρώπου.
Τὰ λόγια του μ' έκαναν να
αισθανθώ φρίκη.
Για μένα μπορούσαν δυο άν-
θρωποι να φτάσουν στο σημείο
να σκοτωθούν;
Αυτή η σκέψη μ' έκανε ν' ά-
νι, λυχήσω.
— Υποπτεύομαι, ότι δέν θα
κάνης τίποτα που να σου φέρη
κακό, έε αιτίας μου.
— "Ό,τι κι' αν μου συμβή
αυτό δέν παίζει κανένα ρόλο
για εμένα Έλθ'... Τό κυριώτε-
ρο είναι να μείνης έσύ ησυχία...
Αλλά αν υπάρξη λόγος να σου
άρεση καμιά φορά ένας νέος...
Διέκοψε για μία στιγμή.
Έγώ δε μπορούσα πιά να
περιμένω και τὸν έρώτησα με
άνυπομονησία:
— Τότε;
— "Ό! Τότε τὰ πράγματα
αλλάζουν. Έγώ δέν έχω τὸ δι-
καίωμα να καταπνίξω εκείνο που
θα ζητούσε η καρδιά σου.
— Και θα τὸ δεχτήs να έχω
έγώ ένα έρωμένο;...
— Δέν σε πιστεύω τόσο ά-
φελή, ως τὸ σημείο που να με
υποφέρης έμένα ως σύζυγο, αν
ερεβή ένας άλλος που θα σου
άρεση άληθινά.
— Θέλεις να πής ότι θα χω-
ρίσω από σένα;...
— Έτσι νομίζω.

— Τότε και σύ;...
"Ο Γκούσταβο χαμογέλασε
ψυχρά:
— Σε μένα είναι διαφορετι-
κό. Έγώ δέν έχω ανάγκη από
έρωτα, κι' ούτε εγκατέλειψα
αυτή τη γνώμη. Λίγο καιρό με-
τά τὸ γάμο μας εσύ μου είχες
πή ότι μπορούσα να έχω μία
ή περισσότερες έρωμένες... Καί
περισσότερο ακόμα, αν θυμά-
σαι καλά, είχες στείλει τὸν κύ-
ριο Λανσέλ για να με παρακι-
νήσῃ πρὸς αυτή την κατεύθυ-
ση. Έγώ δέν έκανα τίποτε άλ-
λο παρά να άκούσω έσάς τούς
δυο.
— "Όχι, εγώ δε σου ζητάω
λογαριασμό — μπόρεσα να πώ
κρατώντας όσο μπορούσα τὸν
παλιό μου έγωισμό.
— Τώρα ξέρω... Τὸ να έχω
έγώ μία έρωμένη, δε μπορεί αὐ-
τό να σε κάνει να θυμώσης, οὐ-
τε να σε προσβάλῃ. Έγώ είμαι
ελεύθερος να την έπισκεπτόμαι
όποτε θέλω, άρκεί να κρατήσω
τούς τύπους που είχες επιβάλῃ
όταν με άγόρασες. Παραδείγμα-
τος χάριν, αυτή τη νύχτα σ' έ-
πληγα στην "Όπερα, κι' έτσι
επιπλήρωσα ένα χρέος άπέναντί

σου. Καί τώρα, αν θέλω, μπορώ
να άφιερῶσω λίγες στιγμές για
την άγαπημένη μου. Δέν είναι
έτσι;...
Τὰ είπε ησυχος και χαμογε-
λαστός, τὴν ώρα που περνούσε
τὰ γάντια στα χέρια του.
Έγώ έμεινα δρβια, πονεμένα,
κυττάζοντας τον στα μάτια, ως
δου πλησίασε κοντά μου και
άμωγος, όπως πάντα, πήρε τὸ
χείρι μου και τὸ φίλησε.
"Υστερα έφυγε ησυχος.
"Ακούγα καθώς άπομακρυνό-
ταν, τὰ δήματα του και τὸ τέ-
λος τὸν κρότο τῆς πόρτας κα-
θὼς έκλεισε πίσω του.
Τὸν είδα μετά στο πάρκο,
καθὼς πήγαινε ν' ανέβῃ στο αὐ-
τοκίνητό του για να φύγῃ.
Περνώντας μπροστά απ' τὸ
μαρκήσιο έρριξε άπάνω του τὰ
φώτα τὸν προβόλεων.
"Ο άριστοκράτης τυφλωμένος
από τὸ φῶς φαινόταν σαν ένα
δμοίωμα ανθρώπου που στριφο-
γυρίζει.
Τότε στην ησυχία τῆς νύχτας
άκουσα τὴν καθαρή φωνή του
συζήγου μου που του είπε:
— Γι' άπόψε άρκεί... "Αλλά

αν σε ξαναδῶ άλλη φορά έδῶ
θα σε χαστουκίσω!...
"Έβαλε ταχύτητα και χάθηκε
μέσα στο πηχτό σκοτάδι.
Λίγο άργότερα, κι' ο "θαυ-
μαστήs μου ανέθηκε στο αὐ-
τοκίνητό του κι' εξαφανίστηκε.
Πέρασαν κάμποσα λεπτά...
"Αρχισα σιγά-σιγά να γδυ-
νομαι.
Πικρὲς σκέψεις περνούσαν
απ' τὸ μυαλό μου.
"Ο Γκούσταβο πρέπει να εί-
ναι τώρα στο Παρίσι... "Ο
Γκούσταβο πρέπει να είναι κον-
τά στην έρωμένη του... "Ο
Γκούσταβο τώρα ούτε με σκέ-
πτεται καν...
Και δίχως να καταλάβω για-
τί, ένοιωσα μία ζέση να μου
παρῶν τὸ στήθος και μία δυ-
νατή ταραχή μ' έρριξε στην πο-
λυθρόνα. "Υστερα άρχισα να
κλαίω. "Ενα κλάμα δυνατό, ύ-
στερικό, τρελλό, που δε μπο-
ρούσα να τὸ συγκρατήσω.
"Αρχισα να καταλαβαίνω ότι
είμαι η πιδ δυστυχισμένη γυ-
ναίκα στὸν κόσμο.
Έγώ που νομίζα ότι είχα ά-
γοράσει τὴν εὐτυχία!...
Βάζοντας τὸ κλειδί στην κλει-
δορότρυπα, έτρεμα σαν ένα κο-
ριτσόπουλο που κάνει τὸ πρῶ-
το του βήμα στο μαρτυρικό
δρόμο τῆς άγάπης.
"Η καρδιά μου χτύπησε δυ-
νατά στο στήθος μου.
"Ηταν μία τρέλλα... Ναι!
Μία τρέλλα.
Τί θα μπορούσε να σκεφθῇ
ο Γκούσταβο αν τὸ μάθαινε;...
Πῶς θα γελοῦσε με τὴ "σο-
βαρῆs γυναίκα του, που με μία
τόσο ήλιθια άπόφασι ζήτησε να
επιβάλῃ εκείνους τούς δρους
στο γάμο!
Και πόσο θα γελοῦσε εκεί-
νος ο κύριος Λανσέλ, ο οποίος
με τὸ πρακτορείο του ήθελε να
στήνῃ και να διαλύῃ σπίτιs χω-
ρίς να λογαριάζῃ τὴν καρδιά!...
Ν' άγοράσῃς ένα σύζυγο!...
Κουτή που είμαι!...
Τ' άληθινά αισθήματα δέν
μπορείς να τάχης με τὰ χρή-
ματα, ούτε μπορούν να γίνουν
δροι.
Τί δύναμι μπορούν να έχουν
δλ' αυτά άπέναντι στην άγά-
πη;...
Αὐτὰ έργονται όταν θέλουν,
δίχως να σέβονται τούς νόμους
τῆς κοινωνικῆς ζωῆs.
Τὸ να θέλουμε να πιστεύουμε
ότι μπορούμε να είμαστε κύριοι
τῆς καρδιάs μας και να έπι-
βάλουμε νόμους στη ζωῇ και
στην ψυχῇ μας, είναι ήλιθιο,
έγκληματικό, όχι ανθρώπινο.
"Εκείνο τὸ βράδυ δε μπορού-
σα να συγκρατήσω τὸν πόθο
μου να έπισκεφθῶ τὸ άτελιέ ο-
που ο σύζυγός μου είχε δουλέ-
ψει και είχε περάσει τὸ μεγα-
λύτερο διάστημα από τότε που
είχαμε παντρευθῇ.
Ποιὸ μυστηριώδες άγνωστο
έκρυβε ο Γκούσταβο σε κείνη
τη γωνία που είχε δημιουργή-
σει τὰ θαυμάσια έργα του και
τὴν ιστορία τῆς άγάπης του,
που ήταν γνωστή σ' ὅλο τὸ Πα-
ρίσι και που έμένα είχε άρχισῃ
να με βασανίζει;
"Επὶ τέλους μπήκα.
Τὸ φῶς από τὸ άτελιέ έφτανε

Μέθοδα

ΕΡΜΟΥ 21
ΤΗΛ. 23-861

ΑΡΙΣΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΙΜΑΙ ΕΥΘΥΝΟΤΑΤΑΙ

δς τὴν αἴθουσα τῆς υποδοχῆς.
"Εμεινα ακίνητη για μία στι-
γμή, προσπαθώντας να κρατή-
σω κι' αυτή τὴν ἀναπνοή μου.
"Αφουγκράστηκα αλλά δέν ά-
κουσα τὸν παραμικρὸ θόρυβο.
Μία δυνατή μυρωδιά από λά-
δια και χρώματα γέμιζε τὸν
αέρα.
Προχώρησε σιγά, σαν ένας
κλέφτης που ψάχνει να βρῇ τὸ
χρηματοκιβώτιο.
"Η καρδιά μου φαινόταν σά
να θέλῃ να ξεφύγῃ απ' τὸ στή-
θος μου.
Θέλησα ν' ἀνάνω τὸ φῶς άλ-
λά με κράτησε ο φόβος ότι μπο-
ρούσε από στιγμή σε στιγμή
ναρβῇ ο σύζυγός μου και να
με βρῇ εκεί.
"Αλλά τὸ φῶς δε μου χρεια-
στηκε.
Σιγά-σιγά τὰ μάτια μου συ-
νήθισαν στο σκοτάδι και σε λί-
γο έβλεπα πολύ καλά.
Με περιέργεια άρχισα να έ-
ξετάζω, ότι έβλεπα γύρω μου
κι' απ' αυτή τὴν εξέτασι έμει-
να έκπληκτη.
Σε μία γωνιά του άτελιέ, έ-
πάνω σ' ένα ψηλὸ καθοκάτο,
βρισκόταν ένα τελάρο που τρά-
βηξε ὅλη μου τὴν προσοχή.
"Αναγνώρισα άμέσως τὴν ελ-
κὸνα που ήταν ζωγραφισμένη
πάνω σ' αὐτό.
"Ηταν ἡ Γκλόρια Μοντέζ, ἡ
Σπανιόλα χορεύτρια, με τὴν ο-
ποία ο Γκούσταβο είχε σημειώ-
σει τὴ μεγάλῃ του ἐπιτυχία στο
"Σαλόνι".
Αὐτὸ τὸ ταμπλό έδειχνε κα-
θαρά ὅλη τὴν οικειότητα που
είχαν ο ζωγράφος και τὸ μον-
τέλο.
"Η χορεύτρια ήταν ζωγραφι-
σμένη ὁλόγυμνη, έαπλωμένη
πάνω σε βελουδένια μαξιλάρια,
που είχαν χρώμα μενεξεδέσιο
και που έδιναν στη σάρκα τῆς
μιά ὁμορφὴ ρόδινη απόχρωσι.
Χωρίς ἀμφιβολία ο Γκούστα-
βο ήθελε μ' αὐτὸ τὸ έργο να
δείξῃ, ότι είχε αισθανθῇ και, τι
ήταν ἡ Γκλόρια Μοντέζ γι' αὐ-
τόν.
Τὸ μαρτυρικό και μυστηρια-
κό έρωτα, τὴν αίσθησιακή τρέλ-
λα, τὴ γεμάτη δίτσια περιπέ-
τεια, τὸ ένσαρκαμένο άγαλμα,
τὴ μούσα τὸν έρωτευμένου καλ-
λεπτεχνῃ.
"Ό! αὐτὰ, χωρίς άλλο, ο
σύζυγός μου ὄνειρευόταν στὴ
μοναξιά του, και για να μπο-
ρέσῃ κάποτε να τὰ άποδώσῃ με
τὴν παλέτα του, είχε δεχτῇ να
με παντρευθῇ.
"Όλους αὐτούς τούς πόθους
του είχε στα βασανισμένα του
νιάτα και τὰ ὄνειρα που έκανε
για μία ὡραία άγάπη, εγώ με
τὴν ήλιθιότητά μου δέν τὰ είχα
δεχτῇ.
Πισθάνω σ' αὐτὸν τὰν πίνακα
ο Γκούσταβο να ήθελε να δείξῃ
ὅλο τὸν ἀνικανοποίητο πόθο,
τὴν άγάπη, που μου είχε ζητή-
σει μία νύχτα στο τραίνο και
έγώ ψυχρῇ, έγωίστρια και ὑπε-
ρήφανη του είχα ἀρνηθῇ.
"Η καρδιά τὸν σύζυγου μου,
εὐπνημένη από μένα, είχε ἀνά-
γκη από έρωτα και δε μπορού-
σε να ζήσῃ σε κείνη τὴ μονότο-
νη και άδεια μοναξιά, στην ο-
ποία ήθελα εγώ να τὴ ρίξω.
"Η Γκλόρια Μοντέζ έμοιαζε,
καθὼς ήταν ζωγραφισμένη στο
μουσαμμά, με γυναίκα-πειρασμό.
"Ηταν ἡ γυναίκα που ήφερε
α δίνεται και με βασανίζει;
"Επὶ τέλους μπήκα.
Τὸ φῶς από τὸ άτελιέ έφτανε

άνδρῃ έναν άνδρα, κι' ὅστερα
να τὸν άπομακρύνῃ, για να γί-
νῃ άργότερα ἡ κατακτῆσι πιδ
θερμῇ και πιδ ὁρμητικῇ.
"Εμεινα έκστατική μπροστά
σ' αὐτὸ τὸν πίνακα!...
Στο μικροσκοπικό τὸ πρόσω-
πο τῆς Γκλόρια Μοντέζ με τὰ
φωτεινά του μάτια φαινόταν
σά να με κύτταζε με περιφρό-
νησι.
Για μία στιγμή μου φάνηκε
σά να έκανε ένα μορφασμό που
έλεγε:
— «Φτώχῃ που είσαι!». Έγώ
είμαι εκείνη που με τὸ σώμα
μου και τὰ μάγια μου σου πῆ-
ρα τὸν άνδρα που εσύ τὸν εί-
χες άγοράσει... Σου τὸν έκλε-
ψα γιατί εσύ δέν ήσουν ήκανῃ
να τὸν κρατήσῃς με τὸν έρω-
τα... Να ήξερες πόσες ὥρες γε-
μάτες τρελλῇ άγάπῃ έχασες...
Τί σου χρησιμεύσανε τὰ χρήμα-
τα, αφού τότε που ήθελες ν' ά-
γοράσῃς τὴν ησυχία σου δέν ά-
γόρασες τίποτ' άλλο από τὴ
δυστυχία σου;
Και ἡ Γκλόρια Μοντέζ, ἀδι-
άτροπη, γυμνῇ, γεμάτῃ πειρα-
σμο και διαβολικά ὁμορφῃ, φαι-
νότανε να μου χαμογέλα σά μία
Σφίγγα που στα χέρια τῆς κρα-
τούσε τὸ μυστικό τῆς εὐτυχίας
τῆς ζωῆς μου, τὴν ὁποία εγώ
δέν ήξερα να τὴν κρατήσω.
Δέν ὑπῆρχε καμμιὰ ἀμφιβο-
λία ότι ήταν έρωμένη τὸ συ-
ζύγου μου, μία και τὸν είχε ἐπι-
τρέψει να κάνει αὐτὸ τὸ πορ-
τραίτο.
Θυμήθηκα τὸν πίνακα εκείνο
με τὴ χορεύτρια που είχα θαυ-
μάσει στὴν έκθεσι. "Αλλά τὸυτο
έδῶ τὸ έργο μου φαινόταν φτια-
γμένο για να μείνῃ άγνωστο.
Με τὴν τέχνη του ο ζωγράφος
έδειχνε τὸ πάθος του που τὸν
έκανε να δνιουργήσῃ αὐτὸ τὸ
θαυμάσιο ταμπλό που θα έμενε
μονάχα δικό του.
"Ερριξα ένα βλέμμα γύρω
μου και είδα έπάνω σ' ένα τρα-
πέζακι, ένα σκίτσο τῆς Γκλό-
ρια Μοντέζ. Στὸ χαρτί ήταν
γραμμένη μία άφιέρωσι. Τὰ
γράμματα έλεγαν:
"Είς σένα, γλυκῇ μου Γκού-
σταβο, και για ἀνάμνησι τῆς
μοιραίας τρέλλας, τῆς πρώτης
ὥρας που πέρασα στὴν άγκα-
λιά σου.
"Η ψυχῇ μου για σένα
Γκλόριαs
Για πρώτη φορά ἡ ἀμφιβο-
λία μου έσφίξε τὴν καρδιά.
Είναι δυνατόν, ο άνδρας μου
να είχε δώσει στιγμῆς άγάπης
σε μία γυναίκα;...
Αὐτὲς οί φράσεις δέν ήταν
παρμένες από κανένα μυθιστό-
ρημα. "Όχι. "Ηταν γραμμένες
από μία γυναίκα κι' ακόμα πε-
ρισσότερο που ἡ γυναίκα αὐτή
είναι άγαπημένη. "Ημουν μπρο-
στά σ' εκείνη τὴν ἱδιαίτερη έδο-
μολόγησι τῆς έρωμένηs του. Δέν
ὑπῆρχε καμμιὰ ἀμφιβολία ότι
στὸν έρωτα τὸν σύζυγου μου εί-
χαν ὑπάρξει γλυκὲς στιγμές τέ-
τοιες που μόνο σε μυθιστορή-
ματα είχα ἀνταμείσει.
Για πρώτη φορά στὴν ζωῇ
μου άρχισα να με κεντρίζῃ τὸ
αίσθημα τῆς ζήλειας.
Πλησίασα για να θαυμάσω
για μία ακόμα φορά τὸ σώμα
τῆς έρωμένηs τῶν συζύγου μου.
Πῶς εὐτυχία πρέπει να αλ-
σθάνηκε αὐτὴ ἡ ρόδινη σάρκα
που φαινότανε μαλακή και ζε-
στή.
Πῶσο πρέπει να ἀναταρά-
χτικῇ κάτω απ' τὰ δίψασμένα
χάδια τὸν ζωγράφου! Εκείνα

τὰ κόκκινα χείλη τῆς, που έ-
μοιαζαν σαν ματωμένη πληγή,
πόσο ἀπληστα θα είχαν ρουφή-
ξει τὸ νεκτὸρ τῆς άγάπης;
"Η ζήλεια μου έκοβε τὴν ά-
ναπνοή και θέλοντας να πάω
λίγον άέρα, πήγα στο παραθύ-
ρο που έβλεπε στὸν κήπο.
Μία άκτίνα τοῦ φεγγαριού
γλύστρησε μέσα από τὸ παρα-
θύρο. Μοῦ φάνηκε σαν ένα φω-
τεινὸ βέλος που έσκισε τὸ σκο-
τάδι τῆς νύχτας.
Ξαφνικά έφθασε ὡς τ' αὐτιά
μου ο θόρυβος τῆς μηχανῆς ενός
αὐτοκινήτου. Σε λίγο τὸ άμάκι
σταμάτησε μπροστά στην κα-
κελόπορτα τοῦ κήπου. "Υστερα
ἡ πόρτα άνοιξε και άκουσα ο-
μιλίεs και γέλια.
Πρόσεξα και άκουσα τὴ γλυ-
κειά και μελωδική φωνή τοῦ
Γκούσταβο.
"Αλλά με ποῖον έρχόταν;
Κύτταξα να βρῶ μέρος να
κρυφθῶ και μπήκα σ' ένα μικρὸ
δωμάτιο που ήταν γεμάτο φο-
ρέματα που θα τὰ χρησιμοποιο-
ύσαν, φαίνεται τὰ μοντέλα.
"Ενα μικρὸ τζαματὸ παράθυ-
ρο έβλεπε απ' αὐτὸ τὸ δωμά-
τιο, στο άτελιέ.
Θαυμάσια!... Καλύτερα δε
θα μπορούσε να γίνῃ.
"Απ' αὐτὸ τὸ παραθυράκι θα
τὰ έβλεπα ὅλα χωρὶς να κατα-
λάβῃ κανείς ότι ήμουν εκεί.
Με τὴ σκέψη να μπόρεσω να
δῶ, τι θα συνέβαινε, ανέδηκα
σε μία πολυθρόνα ντυμένη με
γαλάζιο βελούδο και έμεινα έ-
κει, ακίνητη σαν ένα άγαλμα.
Τὸ κλειδί γύρισε στὴν κλει-
δορότρυπα και άκουσα καθαρά
τὴ φωνή τοῦ Γκούσταβο και τῆς
γυναίκας που τὸν συνόδευε. Μι-
λούσαν ἱσπανικά.
"Επρεπε να κρατηθῶ από τὸν
τοίχο για να μὴ πέσω, ταρα-
γμένη από τὸ ἀπρόοπτο και
ὀδυνηρὸ χτύπημα που δέχτηκε
ἡ βασανισμένη μου καρδιά, χω-
ρίς να καταλάβω γιατί.
Τὸ φῶς άναψε και μπόρεσα
να τούς δῶ και τούς δύο...
"Η γυναίκα ήταν εκείνη, ἡ
Γκλόρια Μοντέζ, ἡ έχθρά μου.
Τὴν αναγνώρισα άμέσως.
"Ηρθε δίπασμένη για χάδια,
γιατί πρὶν ακόμα ρίξῃ τὸ μαντὸ
τῆς, έπιασε τὸ κεφάλι τοῦ Γκού-
σταβο, γυρεύοντας με τὰ χείλη
τῆς τὸ στόμα του.
"Ο ήχος εκείνου τοῦ άτέλειω-
του φιλιού μου προξένησε πόνο
και κορφώθηκε σά σάϊτα στὴν
καρδιά μου.
Αισθανόμουνά ότι έπρεπε να
ήμουνά πολύ άφρη.
Για να μὴ ξεσπάσω σε κλά-
ματα, δάγκωσα τὰ χείλη μου,
έκείνα τὰ χείλη που αν και ήταν
τῆς γυναίκας τοῦ συζύγου μου,
καμμιὰ φορά δέν κόλλησαν στο
στόμα του με ένα τέτοιο πόθο.
"Ο Γκούσταβο, ὅστερα από
τὸ ἀνάλιασμα τῆς έρωμένηs
του πήγε να φέρῃ ένα μποκαλάκι
με σαμπάνια.
Καθὼς εκείνη έδωχε τὸ μαν-
τὸ τῆς ο Γκούσταβο άνοιξε τὸ
μποκαλάκι... Σαν ένα χάδι ο ά-
φρός τῆς σαμπάνιαs έτρεξε από
τὸ μποκαλάκι πάνω στο χέρι του.
"Ηταν μαζί απ' τὸ ἴδιο πο-
τήρι.
"Εσφίξα τὰ χέρια μου τόσο,
ὥστε τὰ νύχια χώθηκαν στη
σάρκα μου.
Στὸ διάστημα τὸν δύο ὥρων
που πέρασαν, ένοιωσα τὸ πιδ
σκληρὸ βασανιστήριο τῆς ζωῆς
μου.
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: "Η συνέχεια.

Ο Νευρολόγος - Ψυχίατρος

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

δέχεται
Πανεπιστημίου 46
(γωνία Χαρίλ. Τρικούπη)
Τηλ. 23.435

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ —
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

Σόλωνος 78. Τηλ. 23.485

"Η Κλινική του καλού
κόσμου. "Η Κλινική τῆς
άπολύτου προτιμήσεως ο-
λων.

Τὸ ἡλεκτρικὸ
ψυχεῖο
τῆς ΙΖΟΛΑ
καταναλίσκει
ρεῦμα ὅσο
ένα λαμπιόνι
τῶν 50 κηρίων.
"Ὅπως ἔρχεται
ἀπὸ τὸ
κατάστημα
ἐνῶνεται
ἀμέσως στὴν
πρίζα καὶ
λειτουργεῖ
χωρὶς
καμμιὰ ἄλλη
διαδικασία
στὴν ἡλεκτρικὴ
ἐγκατάστασι
τοῦ σπιτιοῦ

Izola

— ἡ ἀσφάλεια στὸ σπίτι —

Ζέρσεϋ-Εταμ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΦΕΤΕΙΝΗ ΜΟΔΑ!

Τὰ περίφημα ΖΕΡΣΕΨ - ΒΙΕΝΝΗΣ πού εἰσήγαγε προπολεμικῶς ἡ ΕΤΑΜ, τὰ κατασκευάζει τώρα τὸ ἐργοστάσιο τῆς σὲ μία παραγωγή ἀπολύτου τελειότητος καὶ ὁμορφιάς.

ΖΕΡΣΕΨ ΑΓΚΟΡΑ

» ΜΕΛΑΝΖΙ

» ΡΙΓΙΕ

» ΚΑΡΩ...

Φορέματα Ζέρσεϋ
ἀπὸ Ἀγκορὰ
Δρχ. 490.000

... καὶ τὰ μοντέρνα
ΖΕΡΣΕΨ - PULL
συνδυασμὸς Ζέρσεϋ
καὶ πλεκτοῦ.

★ Δὲν ὑπάρχει χρησιμότερο, ωραιότερο καὶ πρακτικότερο Δῶρο ἀπὸ αὐτὰ τὰ ωραία Ζέρσεϋ τῆς

Εταμ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

ΜΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΙΑ ΠΡΟΓΕΥΜΑ

Ἡ ἱστορία μας δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ πολλὰς ἐξηγήσεις. Τὸ πρόβλημα πού τίθεται στὴ Σούζυ εἶναι ἀπλό: Πρέπει ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ ἡμερολογίου πού βρίσκονται σκορπισμένα γύρω τῆς, νὰ διαλέξῃ ἐκεῖνο πού ἀντιστοιχεῖ στὴν ἡμερομηνία κατὰ τὴν ὁποίαν, σύμφωνα μὲ τοὺς λογαριασμοὺς πού θὰ κάνει, θὰ βρίσκονται πάλι στὸ σπίτι γιὰ φαγητὸ δ' ἄλλωστε τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας πού τὴν προσκαλεῖ. Προσπαθήστε λοιπὸν καὶ σεῖς μαζί τῆς νὰ κάνετε τὸ λογαριασμὸ καὶ... περιμένετε τὸ ἐπόμενο τεῦχος γιὰ νὰ δεβαιώητε ἂν βρῆκατε τὴ σωστὴ λύσι.

Μαθαίνετε διασκεδάζοντας

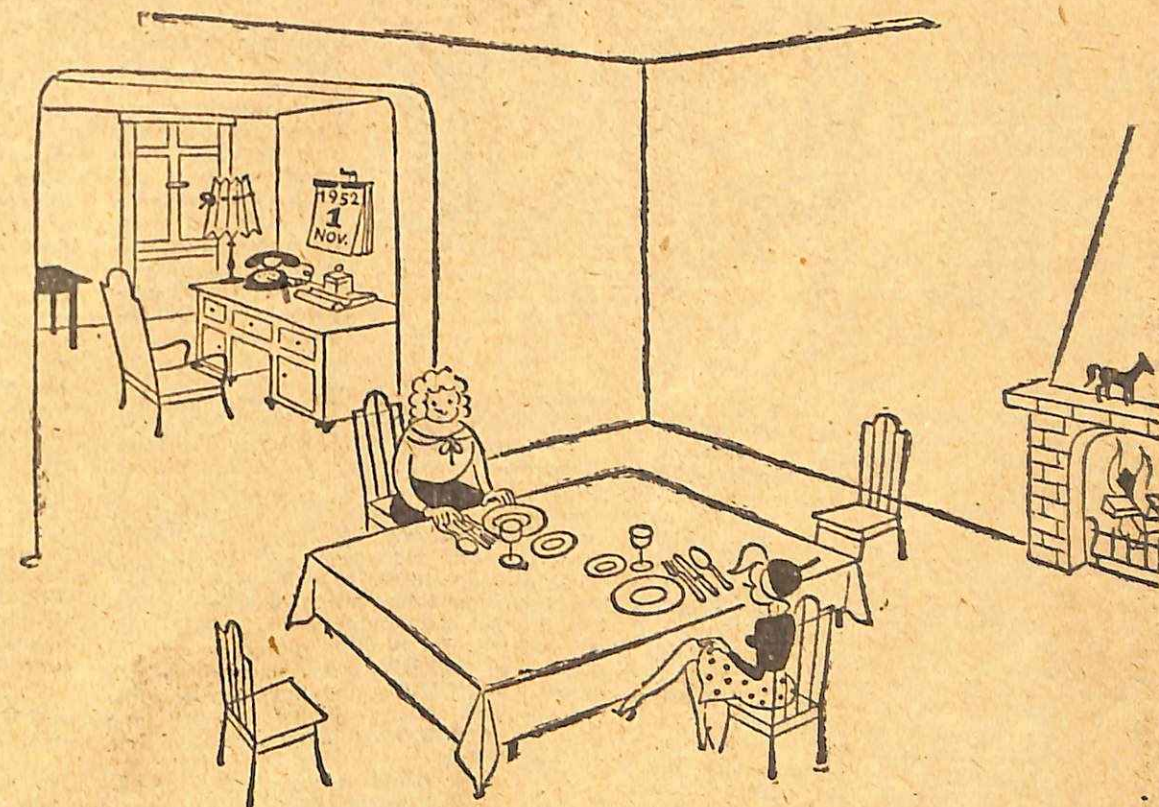
1. Ποιὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο μπρούτζινο ἀγαλμα πού ὑπάρχει στὸν κόσμῳ;
2. Ποιὸς ζωγράφος εἶναι γνωστός κυρίως γιὰ τὶς εἰκόνες χορευτῶν πού ἔχει ζωγραφίσει;
3. Ποιὰ ἀπὸ τὶς σκανδιναυϊκὲς χώρες ἔχει τὸ μεγαλύτερο μήκος παραλίων πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸ Ὠκεανό;
4. Ποιὰ εἶναι ἡ μόνη χώρα μὲ τὴν ὁποίαν συνορεύει ἡ Δανία;
5. Ποιὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος μουσικοσυνθέτης τῆς φιλαρμονίας;
6. Ξέρετε ποιὲς τρεῖς ὅπερες βασίζονται στὴν ὑπόθεσι τοῦ «Φάουστ» τοῦ Γκαίτε;
7. Ποιὸς θεωρεῖται ὅτι ὑπῆρξε ὁ πρῶτος ἰδρυτὴς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων;
8. Ποιὸς ὑποδοσάξαι τὴ νῆ στους ὅμιους του — σύμφωνα μὲ τὴ μυθολογία;
9. Ποιὰ εἶναι ἡ ἀπλούστερη γνωστὴ μορφή τῆς ζωῆς; στὸ ζωικὸ βασίλειο;

Κλιμακόλεξον

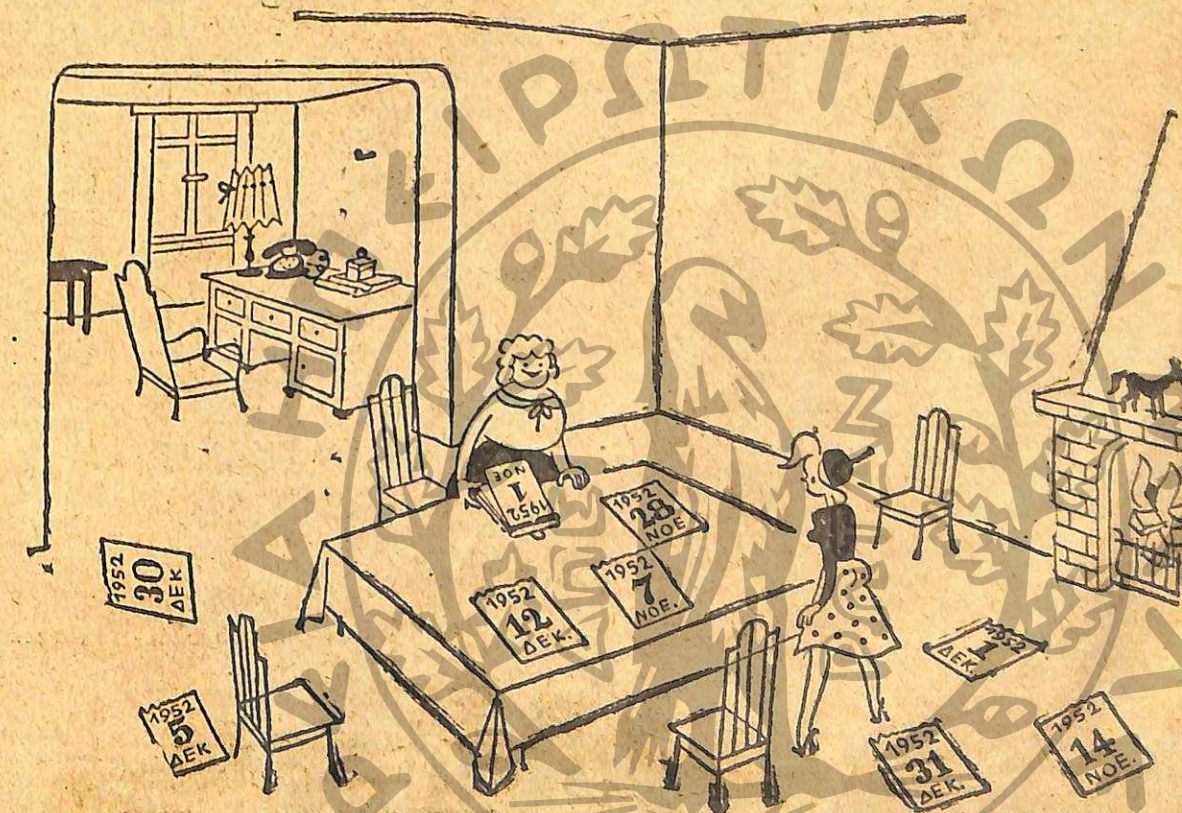
Α	Ν	Τ			
Α	Ν	Τ			
		Α	Ν	Τ	
			Α	Ν	Τ
				Α	Ν
					Α
					Ν
					Τ

Σὲ κάθε ἑξέο τετραγωνάκι πρέπει νὰ τοποθετηθῇ ἓνα γράμμα, οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθοῦν οἱ παρακάτω λέξεις:

- 1) Δίδεται ἀντὶ τῶν ἀγίων Δώρων.
- 2) Τὴν χρησιμοποιοῦν οἱ μουγγοί.
- 3) Ἰταλὸς στρατηγός.
- 4) Τὴν ὑφίστανται συχνὰ τὰ πλοῖα.
- 5) Ἐκέρυξε τὴν ἐπανάστασιν.
- 6) Ἄλλη ὀνομασία τοῦ ἐκβορίου.
- 7) Κάνουν πολλὰς γυναῖκες.

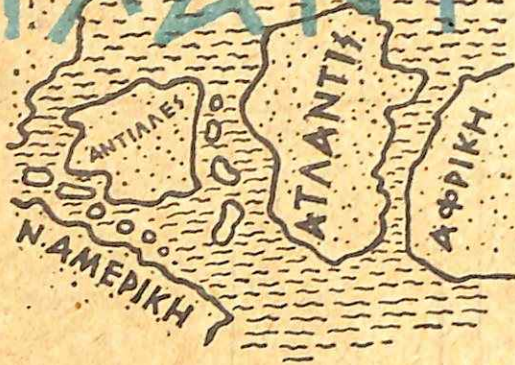
— Κρίμα, δεσποινίς, Σούζυ, ἂν εἴχατε ἐρθεῖ χθὲς τὸ μεσημέρι, θὰ γνωρίζατε καὶ τὸν ἄνδρα μου, τὸ γυιό μου, καὶ τὴν κόρη μου. Χθὲς προγευματίσαμε ὅλοι μαζί. Ἐγὼ βρίσκομαι κάθε μεσημέρι στὸ σπίτι, ἀλλὰ ἡ κόρη μου τρῶει μαζί μου μόνο κάθε δευτέρη μέρα, ὁ ἄνδρας μου κάθε 3η μέρα καὶ ὁ γυιός μου κάθε 7η καθημερινὴ καὶ Κυριακὴς.

— Δεσποινίς Σούζυ, σὰς παρακαλῶ φροντίστε νὰ ξανάρθετε τὴ μέρα πού θὰ εἶναι ἐδῶ γιὰ φαγητὸ καὶ ὁ ἄνδρας μου καὶ ἡ κόρη μου καὶ ὁ γυιός μου. Γιὰ νὰ μὴ ξεχάσετε τὴν ἡμέρα, πάρτε τὸ φύλλο τοῦ ἡμερολογίου πού δείχνει τὴν ἡμερομηνία ἐκείνη.

Η ΜΥΣΤΗΡΙΟΔΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΣ

Η 'Ατλαντίς! Ποιος δεν έφερε κάποτε στο μυαλό του τη χαμένη αυτή ήπειρο, που την ύπαρξή της μάς την αποκαλύπτει στις σελίδες του «20.000 λεύγες υπό την θάλασσαν» του προφητικού 'Ιούλιου Βέρν; Ο «Ναυτίλος» ταξιδεύοντας ανάμεσα στα

ερείπια των βουλιαγμένων στα βάθη του ωκεανού πόλεων, παρουσιάζει στους αναγνώστες του μεγάλου συγγραφέως ένα μυστηριώδες πρόβλημα, που το αναπτύσσει και ο Πιέρ Μπενουά, στο περίφημο μυθιστόρημά του «Η 'Ατλαντίς».

Υπήρξε όμως άραγε η 'Ατλαντίς; Έδώ και πολλούς αιώνες, πριν ακόμη από τη γέννηση του 'Ιησού, η ύπαρξή μιας ήπειρου που καταποντίσθηκε στα βάθη του ωκεανού, απασχολούσε τους ανθρώπους.

Η πρώτη μαρτυρία παρουσιάζεται τον 4ο π. Χ. αιώνα στους διαλόγους του Πλάτωνα «Τίμαιος» και «Κριτίας». Στον «Τίμαιο», ο Πλάτων αφηγείται τα εξής: «Ο Σόλων είχε διηγηθεί στον παππού του Κριτία ότι, σύμφωνα με όσα του είχαν ειπεί Αιγύπτιοι σοφοί, πέρα από τις στήλες του 'Ηρακλέους (το στενό του Γιβραλτάρ) υπήρχε, πριν 9000 χρόνια, ένα τεράστιο νησί ονομαζόμενο 'Ατλαντίς, (μεγαλύτερο από τη Λιβύη και την 'Ασία μαζί). Οι βασιλείς του εξουσίαζαν όλη την 'Αφρική, έως την Αίγυπτο και την Εύρωπη, ως την 'Ιταλία.

Συνέβησαν όμως κάποτε τρομεροί σεισμοί και καταποντισμοί. Σε διάστημα μίας μέρας και μίας νύχτας, η 'Ατλαντίς κατεποντίσθη μέσα στα νερά και εξφανίσθη».

Περιγράφοντας τη ζωή στο 'Ατλαντικό αυτό Βασίλειο, ο Πλάτων γράφει ότι οι γυναίκες είχαν εκεί τις ίδιες ασχολίες με τους άνδρες, τόσο στην ειρήνη, όσο και στον πόλεμο. Τα παιδιά ανετρέφοντο όλα σε κοινά ιδρύματα, «έτσι που κανείς δεν ήξερε ποιο ήταν το δικό του παιδί, ώστε όλα τα παιδιά να θεωρούνται της ίδιας καταγωγής». Οι γάμοι έγιναν με κλήρο...

Στον «Κριτία» αναφέρεται ότι η 'Ατλαντίς είχε ονομασθεί έτσι από τον πρώτο της Βασιλέα, τον 'Ατλαντα, γιο του Ποσειδώνος. Στο νησί υπήρχαν όλα τα γνωστά πολιτειακά μέταλλα, όλα τα ζώα (άγρια και κατοικίδια, με πολλούς ελέφαντες), και έδωσαν ανανέωση εκεί κάθε είδους καρποφόρα δένδρα, ιδιαίτερα όμως έσπεριδοειδή και έλιες.

Στο κέντρο της μεγαλύτερης πόλεως υπήρχε και βασιλικό παλάτι, οι τοίχοι του οποίου ήταν ντυμένοι με χρυσό, άργυρο και ορείχαλκο. Μεγάλα τείχη επροστάτευαν την πόλη, που επικοινωνούσε με τη θάλασσα με μιά φαρδιά διώρυγα.

Οι 'Ατλαντες έζωσαν με την εργασία, ως την ημέρα που τους κατέλαβε η μανία του κέρδους και της κατακτήσεως: Έπε-

γυν σήμερα στην περιοχή εκείνη, οι 'Αζόρες, η Μαδέρα, οι 'Αντίλλες, οι Κανάρι, τα νησιά του Πρασίνου 'Ακρωτηρίου, η 'Αγία 'Ελένη κλπ. αποτελούν τις κορυφές των όρεων της καταποντισθείσας ήπειρου. Οι κάτοικοι της 'Ατλαντίδος είχαν σχηματίσει αποικίες, τόσο προς την Εύρωπη και την 'Αφρική, όσο και προς τις περιοχές του Μεξικού και του ποταμού 'Αμαζονίου και Μισισσιππή. Όσο για την εποχή που εξφανίσθη κάτω από τα νερά η 'Ατλαντίς, οι σοφοί την υπολογίζουν γύρω στο 13.000 π. Χ.ριστού. Φαίνεται ότι ο καταποντισμός της αρχαιότητας αυτής ήπειρου αποτελεί και τη βάση της παραδόσεως του «κατακλυσμού», που σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, κατέστρεψε κάποτε τον κόσμο.

Οι έρευνες που έχουν διεξαχθεί — και εξακολουθούν να γίνονται — γύρω στο θέμα αυτό, και που έχουν κινήσει, όπως είναι φυσικό, ζωηρότατο το ενδιαφέρον των επιστημόνων, παραδέχονται ότι, τόσο τα κομμάτια της λάβας που έχουν ανασυρθεί από το βυθό του 'Ατλαντικού ωκεανού, όσο και οι αναλύσεις του εδάφους της Δυτικής 'Αφρικής και της Σαχάρας, αποδεικνύουν ότι Ισχυρότατες ήφαιστειακές εκρήξεις, που έλαβαν χώρα στην περιοχή του Νοτίου 'Ατλαντικού πριν δεκαπέντε χιλιάδες χρόνια περίπου, είχαν για αποτέλεσμα την καταπόντιση των εκτάσεων της ήρας που υπήρχαν εκεί και το άνοιγμα μεγάλων υπογείων σπηλαίων, μέσα στα οποία ώρμησαν τα νερά της περιοχής της 'Αφρικής, εγκαταλείποντας έτσι χωρίς νερό το χώρο που έγινε η απέραντη άμμος της Σαχάρας...

Τελικά, στη σημερινή του μορφή, το πρόβλημα της 'Ατλαντίδος χωρίζεται σε δύο χωριστά ερωτήματα:

1) Υπήρξε άλλοτε μία ήπειρος που κατελάμβανε ένα μεγάλο μέρος του 'Ατλαντικού ωκεανού και που εξφανίσθη κάτω από τα κύματα πριν από μερικές χιλιάδες χρόνια;

2) Η ήπειρος αυτή κατοικείτο από ανθρώπους; Υπήρχε, δηλαδή, ατλαντικός πολιτισμός;

Στο πρώτο από τα ερωτήματα αυτά, η απάντησις που δίνουν οι επιστήμονες είναι διαρκώς και πιο θετικά καταφατική. Κάθε τόσο αποκαλύπτεται και κάποιο καινούργιο στοιχείο, που πείθει για την αλήθεια της θεωρίας της ύπαρξης της 'Ατλαντίδος.

Για το δεύτερο ερώτημα, η αλήθεια είναι ότι η επιστήμη δεν επέτυχε ακόμη να ανακαλύψει οποιoδήποτε σχετικό στοιχείο. 'Αλλά, έφ' όσον το ένα μέρος της πανάρχαιας παραδόσεως και των θρύλων, η ύπαρξις δηλαδή της ήπειρου 'Ατλαντίδος, αποδεικνύεται αληθινή, γιατί να μην παραδεχθούμε ότι είναι αληθινό και το δεύτερο μέρος της; Ότι πραγματικά έζησαν εκεί, πριν από πολλές χιλιάδες χρόνια, άνθρωποι μεγαλοφάνητοι και πολιτισμένοι, που μακρυνού τους απόγονοι είναι οι μεγαλόπρεποι Βεδουίνοι της Σαχάρας και οι 'Αζτέκοι και οι 'Ινκας της Νοτίου 'Αμερικής, με τον παμπάλαιο πολιτισμό και τα παράξενα έθιμα, που η προέλευσίς των παραμένει μυστήριο για τους επιστήμονες και που στις παραδόσεις των αναφέρουν επίσης την ιστορία της μεγάλης νήσου, που κατεποντίσθη μέσα στον ωκεανό, πριν πολλές, πολλές χιλιάδες χρόνια;...

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΟ ΑΝΩΝΥΜΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ (φιλολογικό ψευδώνυμο του Πέτρου 'Αποστολίδη), γενήθηκε το 1866 στη Μαριούπολη της Ρωσίας. Μικρός ήλθε στην Ελλάδα, εγκαταστάθηκε στον Πειραιά και σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο των 'Αθηνών. Πήρε το διπλώμα του το 1890 και κατατάχθηκε στο ιατρικό και έφτασε στο βαθμό του ανώτερου αρχιάτρου. Στα γράμματα εμφανίζεται το 1884 με μιά ποιητική συλλογή. Από τότε μέχρι του θανάτου του (1938) ασχολείται συστηματικά με τη λογοτεχνία και καλλιεργεί όλα τα είδη του λόγου. Γράφει ποιήματα, διηγήματα, θεατρικά έργα, κριτικές μελέτες, 30 χρόνια. Η σαφήνεια, η συντομία, η σεως, η παρατήρησις, η λεπτή εironεία και η ζωηρός τονισμός της φράσις αποτελούν τα κυριότερα γνωρίσματα του έργου του. Ο Νιρβάνας έγινε το 1928 μέλος της 'Ακαδημίας 'Αθηνών.

Το άνωθυμο γράμμα, που είχε λάβει εκείνο το πρωί στο γραφείο του ο 'Αλκης, ήταν σύντομο και κατηγορηματικό, όπως όλα τα άνωθυμα γράμματα:

«Η γυναίκα σας σας άπατά. Αν θέλετε να την πιάσετε, δεν έχετε, παρά να την παρακολουθήσετε, την πρώτη φορά, που θ' ανεβή μόνη της στην 'Αθήνα».

Και υπογραφή:

«Ένας φίλος σας»

Ο 'Αλκης, χωρίς να το διαθέσει δεύτερη φορά, τόκαμε χίλια κομμάτια και το πέταξε στο καλάθι του γραφείου του. Όχι από την περιφρόνησι, που λένε, πως χρωστούμε στα άνωθυμα γράμματα. Βιαζότανε να απαλλάξη μιά ώρα αρχίτερα, από το γράμμα αυτό, να μη το ξαναδιαβάσει πιά, να το ξεχάσει ολότελα, αν ήταν δυνατό, να γλυτώσει από κάθε υποχρέωσι απέναντι του άνωθυμογράφου. Γιατί, από την πρώτη στιγμή, που το διάβασε, είχε την εντύπωσι, μιά ενοχλητική εντύπωσι, πως ο άνωθυμογράφος, του δημιουργούσε ένα χρέος, που έπρεπε να το ξεφύλλει. Και τότε έβλεπε εκεί μπροστά του, θά τον έβλεπε πάντα, να περιμένει, σαν κακός δανειστής την εξόφλησι και να τον ρωτά: «Μά πότε επιτέλους; 'Ακόμα; 'Ως πότε θα περιμένω;». Με την περιέργη αυτή εντύπωσι, έμεινε, κάμποσες στιγμές, ακίνητος, μπροστά στο γραφείο του, με το κεφάλι στηριγμένο στις δυο του παλάμες. Έπρεπε λοιπόν να παρακολουθήσει τη γυναίκα του, να την πιάσει στην αγκαλιά του έραστού της, να δημιουργήσει σκάνδαλο και ύστερα να τη χωρίσει. Αυτό του ζητούσε βέβαια ο άνωθυμογράφος. Και το γράμμα ήταν σαν προσαγή που ένοιαζε μέσα του, πως δε μπορούσε να την ξεφύγει. Δε συλλογίζονταν, αυτή τη στιγμή, αν αυτά που έγραφε το γράμμα ήταν αλήθεια ή ψέματα, δε συλλογίζονταν με τον έαυτό του το ζήτημα της απαράδεχτης γι' αυτόν άπιστίας της γυναίκας του, που του ύψωνε μπροστά του το άνωθυμο αυτό γράμμα. Προσπαθούσε να μη το σκέπτεται καθόλου. Έκείνο που τον

«Άλλοι φεύγουν απ' την 'Αθήνα για να 'ρθούν στην έξοχη, στη θάλασσα, στο μπάτι. Κι' έσύ ξεκινάς απ' την έξοχη για να πας στην 'Αθήνα;»

Και όμως έπρεπε με τη δη να παραχθή, να τα χάσει, να προδώσει κάποια ένοχη. «Ήθελε, αν ήταν δυνατό, να της δώσει ο ίδιος μιά ικανοποιητική απάντησι στο στόμα της, μιά απάντησι που θα τον καθυσόχαζε. Έκείνη του αποκρίθηκε, γελώντας, χωρίς, να παραχθή καθόλου:

— Έχει γούστο να ζηλεύει, 'Αλκη.

Την πήρε στην αγκαλιά του και τη φίλησε. «Ήθελε να την ευχαριστήσει για την ώραία απάντησι που του δώσε. Και από τότε, μολονότι πάντα τον ενοχλούσαν, βέβαια, τα τακτικά της ταξίδια, δεν της ξαναείπε ποτέ λέξι. Σε ό,τι συλλογίζονταν να της πη έδινε μόνος του στον έαυτό του την ώραία εκείνη καθορυσαστική απάντησι:

— Έχει γούστο να ζηλεύει, 'Αλκη.

Και ήσυχάζε.

Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

που τον περίμενε πάντα. Έπεσε στην αγκαλιά του και άρχισε να τριβεται πάνω του σα γατίτσα.

— Μπράβο σου 'Αλκη, που ήρθες νωρίτερα να φάμε. Κι' έχω να πάω χωρίς σήμερα στην Αθήνα...

«Άσφαινα, το άνωθυμο γράμμα, που το είχε κάνει χίλια κομμάτια, σα να μαζεύτηκαν άσφαινα όλα του τα σκόρπια κομμάτια και να ξαναμπήκαν στη θέση τους, όπως σε μιά κινηματογραφική ταινία μίκι-μάους, ύψωθηκε πάλι μπροστά στα μάτια του. Και το ξαναδιάβασε τώρα καθαρά:

«Η γυναίκα σας σας άπατά. Αν θέλετε να την πιάσετε, δεν έχετε, παρά να την παρακολουθήσετε, την πρώτη φορά, που θ' ανεβή μόνη της στην 'Αθήνα».

— Έχει γούστο να ζηλεύει, 'Αλκη.

Την πήρε στην αγκαλιά του και τη φίλησε. «Ήθελε να την ευχαριστήσει για την ώραία απάντησι που του δώσε. Και από τότε, μολονότι πάντα τον ενοχλούσαν, βέβαια, τα τακτικά της ταξίδια, δεν της ξαναείπε ποτέ λέξι. Σε ό,τι συλλογίζονταν να της πη έδινε μόνος του στον έαυτό του την ώραία εκείνη καθορυσαστική απάντησι:

— Έχει γούστο να ζηλεύει, 'Αλκη.

Και ήσυχάζε.

Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελαχροινή γυναίκα, που μικροκαμωμένη, όπως ήταν, έμοιαζε περισσότερο άδωο ζωντανό παιχνιδάκι, παρά ανθρώπινο πλάσμα με νηριές και κακίες, τον δέχτηκε με την ανυπόμονη τρυφερότητα,

«Έτσι έφτασε, και το μεσημέρι εκείνο στο σπίτι του, μετά το άνωθυμο γράμμα, αποφασισμένος να μη πη λέξι. Η ώρα — μιά διορφη μελα

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

*Απαντήσεις

**ΔΥΣΤΥΧΙ ΣΜΕΝΗΝ Ν. 'Ιωνί-
αν.** Για τα μπιμπίκια και σπειρία
του προσώπου σας συνιστώ την
ειδική διάλυση του Θεραπευτη-
ρίου «Σουλφίν». Μετ' αυτής θα
σας δοθούν φυλικά και όλες οι
σχετικές οδηγίες και συνταγές
γιά να θεραπευθείτε.

**ΠΡΑΣΙΝΑ ΜΑΤΙΑ, ΧΡΥΣΑΛΙ-
ΔΑ ΝΥΚΤΟΣ.** Για τις πανάδες
που μένουν από το καλοκαίρι, το
πόδι αποτελεσματικό είναι να υ-
ποβληθείτε στο Θεραπευτήριο σε
αποφλοιώσεις του δέρματος του προ-
σώπου. Θά σας αναλάβουμε τε-
λείως υπεύθυνα για τη μόνιμη σας
δέρμα καθαρότητα, να κάνετε
ό,τι πρέπει. Και ούτε υπάρχει α-
νώτερον μέσον για τις πανάδες εν-
νοείται που θεραπεύονται. Για τα
μπιμπίκια ιδεώδες ανώτερο
«Δυστυχισμένη Ν. 'Ιωνίαν», απάν-
τησαν. Εξαιρετικό για τα λακωνί-
κα και βακτηλογραφημένο γράμμα
σας.

ΜΙΚΡΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ Ε. Σ. 1
Για τα μπιμπίκια ιδεώδες ανώτερο
«Δυστυχισμένη Ν. 'Ιωνίαν» σχετική
απάντησαν. Η ζώνη για να τονρευ-
τεί λεπτότερη ή μέση, πρέπει να
αρχίζει κάτω από το στήθος, ώστε
να επηρεάζει τις κατώτερες πλει-
ρες του θώρακος. Θά φθάσει ανά-
λογα κάτω από τη μέση έφ' όσον
θα χρειάζεται η δχι, να πιεσθούν
και ενδεχόμενα τοπικά υπερλιπώ-
ματα στα ισχία ή και στα άνω
πλάγια των μηρών. Θα είναι μάλ-
λον από όσα για να μη ξεχει-
λώνη. Θά παραμένη άνοιχτη έμ-
πρός, δενόμενη με κορόνι, ώστε
να τη σφίγγετε όλοένα και πε-
ρισσότερο, με την πάροδο όμως
του καιρού για να μη σας ένοχλη
διάλυση φθάνοντας ως την περιφέ-
ρεια που επιζητείται. Με την πά-
ροδο των χρόνων και με κατάλ-
ληλα προσδευτικό και όχι άμεσο
σφίξιμο, ό σκελετός και ό λαιός
στη μέση θα πάρουν μόνιμα τό έ-
πιζητούμενο σχήμα.

ΓΙΩΛΑΝ Γ. Μ. Για την έπιστη-
μονική και αποτελεσματική κατα-
πολέμηση του συνολικού πάχους
του σώματός σας πρέπει να έξετα-
σθώτε. Θά βοηθηθείτε όριστικά,
μείνετε ήσυχος.

ΦΩΧΗΝ ΛΙΛΙΑΝΑ. Για τό σ-
ψος σας 1.62, πρέπει να έχετε 56
—57 κιλά, έπομένως ζυγίζετε 2
κιλά περισσότερο. Οι κυριότερες
Ιδανικές αναλογίες σας πρέπει να
είναι: Στήθος στις θηλές: 84—
90 εκ., ανάλογα με τό άνοιγμα
των ώμων.— Μέσος: 55—66 εκ.—
'Ισχίον: έως 85 εκ.— Πλευρών:
92 εκ.— Μήρων στο φύτρωμα: 55
εκ.— Κνήμης: έως 35 εκ.— Σφυ-
ρών 20½—21 εκ.— Βλέπετε σχε-

ικά και στο προηγούμενο τεύχος.
ΜΙΚΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ:
Τό ύψος σας 1.64 γιά τή ηλικία
σας των 14 χρόνων ύπάρχει τό
πό όρατό άνάστημα γιά μία γυ-
ναίκα. 'Επειδή γιά τή ηλικία σας
και τό εύπλαστο τό σκελετό σας
οι διδόμενες αναλογίες παίζουν
ανάλογα με τήν κάθε περίπτωση,
και έπειδή έχετε ήδη θάσεις άνα-
λογών όπως μέσης 59 εκ., γοφών
85 εκ., με τίς όποιες μπορείτε έ-
πιδιδόμενη να τονρεύσετε τήν πλα-
στική σας κατά τόν πό Ιδανικό
τόπο ώραιού σώματός, σας συνι-
στώ έφ' όσον μένετε στην 'Αθήνα,
να έξετασθώτε τελείως
φυλικά γιά να σας ύποδειχθή συ-
στηματικά τί πρέπει να κάνετε
γιά τήν άπόκτηση και διατήρηση
της κάθε Ιδανικής αναλογίας, σ'
όλη τή ζωή σας. Να έλθετε προτι-
μότερα 5—8 και να ύπενθυμίσετε
στην γραμματέα του Θεραπευτη-
ρίου τήν φυλική πρόσκλησή μου.
Εξαιρεστήθηκα και σας συγχάρω
πού έλθετε καλή μαθήτρια. Σάν ά-
πόγονοι πραγματικοί των άρχαίων
'Ελληνίδων, πρέπει θέβαι να έ-
ναυθώμε, έργαζόμενες γιά τήν
καλλιέργεια της ράτσας μας, τό
άρχαιο πους κάλλος, αλλά και να
τό συνδυάσουμε με ψυχικές όμορ-
φίες που άπαιτούν τώρα τα έπί-
δα του πολιτισμού μας.

ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ Κ. Π. 1: 'Εφ'
όσον έλθετε 16 έτών και έχετε ήδη
ύψος 1.60 έχετε σοβαρές πιθανό-
τητες να ψηλώσετε περισσότερο.
'Εχετε ύπ' όμι σας όσα γράφω
σχετικά ανώτερω.— Τό βάρος σας
δέν πρέπει να είναι περισσότερο
από 56 κιλά, έκτός εάν ύπάρχουν
φυσικά ειδικές ένδειξεις γιά τήν
ύγεια σας. Οι κυριότερες αναλο-
γίες σας πρέπει περίπου να εί-
ναι: Περιφέρεια στήθους στο κα-
νονικό ύψος των θηλών: από 83
εκ. έως 84.— Περιφέρεια μέσης:
από 58 εκ. έως 65½.— Περιφέ-
ρεια ισχίων 78 έως 84.— Περιφέ-
ρεια γλουτών: έως 90 εκ.

ΚΑΡΜΕΝ ΣΙΕΡΑ: Για τίς έ-
ξάψεις και τό κοκκίνισμα τό προ-
σώπου σας καλόν κατ' άρχήν εί-
ναι να έξετασθώτε από άρμόδιον
παθολόγον, ό όποιος να παρακα-
λουθήσει όλα τα τυχόν ενδιαφερό-
μενα συστήματα του όργανισμού
σας. Και να έγκαταστήση τήν δέ-
ουσαν γενικήν θεραπείαν, όπως έν-

δεχόμενα γιά τήν περίοδόν σας,
νευρικών και κυκλοφοριακών σύ-
στημα. Τοπικά έχω να σας συστή-
σω τήν χρήση των κρεμών «Κολ-
νίν» και «Αλμπάτρ», γιά τήν
τόνωση και καλύτερευση των συν-
θηκών των κυττάρων του δέρμα-
τος, και τήν συγκράτησιν μιάς έ-
πικαλυπτικής πούδρας των οίκων
'Αρντεν ή Καρόν.

Μ. Γ. 1: 'Ισχύουν, άγαπητή μου,
και γιά σας τά άμέσως ανωτέρω,
καθώς και τά όσα σχετικά άνα-
γράφω γιά τήν καταπολέμησιν μπι-
μπικιών και σπειριών.

ΙΒΗ Ν. Κ. 1: Για να καταπολε-
μήσετε τίς διευρυμένες φλεβίδες
που παρουσιάσθηκαν πάνω από τό
γόνατο: 'Αποφεύγετε σφιζίματα
από ζώνες και καλτσόδετες. Να
κοιμάσθε με τά πόδια άνασταλωμέ-
να από μαξιλάρια κατάλληλα το-
ποθετούμενα. Να κάνετε τοπικές
έντριβές με χυμό λεμονιού. Να
διαιτάσθε με έλαφια και εύπεπτα
φαγητά και να έλθετε εύκοίλια.

ΑΓΓΗ ΚΟΠΕΛΛΑΝ: Για τό
καμύλωμα των ποδιών σας προς
τά έξω να ακολουθήσετε τήν γίνω-
μη του ειδικού Ιατρού σας. Βέ-
βαια έφ' όσον έλθετε ακόμη 16 έ-
τών με τήν χρησιμοποίησιν των όρ-
θοπεδικών ύποστηρίγματων θα έ-
πιτύχετε ακίνδυνα και άκονα τήν
έπιθυμητήν καλύτερησιν.

ΣΑΝΘΟ ΚΟΡΙΤΣΙ: Για τά
αδύνατα πόδια σας, ενώ τό σώμα
σας είναι κανονικό, πρέπει να έ-
ξετασθώτε.

Ε. Ρ. Μεσσηνίαν: Δέν μπορώ
να γνωρίζω από μακριά εάν οι
λευκάζουσες περιοχές που παρου-
σιάσθηκαν στο δέρμα σας είναι α-
παρχή μιάς άνωμαλίας της χρω-
στικής που ονομάζεται Λεύκη, ά-
νιδύνου τελείως κατά τά όλλα,
άλλά άδερμάτευσης παθήσεως και
άγνώστου έπαρκώς αιτιολογίας.
Θά έπρεπε να έξετασθώτε.

Ε.Υ.Ρ. Α. 1: Οι έκθλαστήσεις του
τριχωτού δέρματος του κεφαλιού
σας θα θεραπευθούν με έντριβές
με λευκό οινόπνευμα 80 βαθμών
και έπακόλουθες καυστηριάσεις με
νιτρικόν άργυρο διαλυόμενες πέντε
τοίς έκάτον. 'Εν άνάγκη με δια-
θερμοπηξία.

**ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ ΑΝΑΓΝΩ-
ΣΤΡΙΑΝ:** Δυστυχώς, ούτε ή αλ-

τιολογία του άσπρίσματος, προώ-
ρου ή δχι, των μαλλιών είναι γνω-
στή, ούτε έέβαση θεραπεία ύπαρ-
χει. Πάντως μαζί με τήν χρήση κά-
θε καλού τονωτικού των ριζών των
μαλλιών, όπως και ή λουσιόν που
χρησιμοποιήσατε, προσέχετε να δι-
αιτάσθε καλά, να κοιμάσθε τουλά-
χιστο 8—9 ώρες τό 24ωρο και να
άποφεύγετε κάθε στενοχώρια. Λυ-
πούμαι ελκρινά άγαπητή μου πού
στο ζήτημα αυτό δέν μπορώ να σας
βοηθήσω περισσότερο και σας έ-
υχαριστώ γιά τό βακτηλογραφημέ-
νο γραμματάκι σας.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ Π. Θεογίνην 1:
Γιά τήν καταπολέμησιν της φαλ-
δας των μαλλιών σας δέν έχουμε
τίποτε άλλο ειδικώτερο θεραπευτι-
κό μέσο στη διάθεσή μας από του
να συστήσουμε γενική τόνωση και
άντιστησία των ριζών των μαλλιών
και του τριχωτού δερμάτος της κε-
φαλής. Γι' αυτό κάνετε έντριβές
2—3 φορές τήν εβδομάδα με ολ-
νόνευμα λευκό 80 βαθμών. 'Ε-
πίσης κάθε δεύτερο έράδυ έφαρ-
μώζετε στις ρίζες τήν έξής διά-
λυση: Κινίνη 1 γρ.— Πιλοκαρπίνη
0 γρ. 75.— Χολοστερίνη 0 γρ. 75.
—Λάδι Καντών 1 γρ.— Γλυκερίνη
5 γρ.— Αιθήρ 15 γρ.— Οινόπνευ-
μα λευκόν 90 βαθμών 150 κ. εκ.—
Διάρκεια θεραπείας 1½ μήνας,
διακοπή 15 ημερών και έκ νέου έ-
πί 1½ μήνα έπαλείψετε. 'Όταν
κόβετε τίς άκρες των τριχών αλεί-
ψετε με έλαιόακι βουτηγμένο σε
θάμα λωδιού.

Α. Β. Γ. 1: 'Εχετε ένα χνούδι
στο έξω χέλος και στο πηγούνι.
Έξερτε ότι ριζικά οι τρίχες
καταστρέφονται μόνο με διαθερ-
μοπηξία και με έρωτάτε τί να κά-
νετε έν τό μεταξύ γιά να μη φαί-
νονται οι άντιασθητικές τρίχες
και γιά να μένη τό δέρμα μαλα-
κό. Λοιπόν, όπως και άν θγάξετε
προσωρινά τίς τρίχες πρέπει έπί-
σης να ξέρετε ότι αυτές θα γίνων-
ται πού μεγάλες και πού παχείες.
'Από τά καλύτερα προσωρινά μέ-
σα είναι τό ταυμιδάκι και τό κε-
ρί της 'Αρντεν πού πωλείται από
τόν άντιπρόσωπο επί της όδου
Μετοχικού Ταμείου.

ΧΑΛΚΙΣ Α. 1: Για τά σπειρία
του προσώπου σας ός συνιστώ τή
λουσιόν «Σουλφίν» του Θεραπευτη-
ρίου, άλλ' έφ' όσον όταν τα σπει-
ρια θεραπεύονται αφίνουν σημά-
δια, πρέπει να έξετασθώτε εις τό
Θεραπευτήριο γιά καλύτερα άπο-
τελέσματα.

Κ. Π. Γ. Τ. 1: 'Εφ' όσον έλθε-
τε ακόμη 16 έτών με ύψος 1.52, έ-
χετε πολλές έλπίδες να ψηλώσετε
περισσότερο, ιδίως έπιδιδόμενη σε
καθημερινές άσκήσεις αλωρήσεως
έπί 15'—20' με άπαργές και Ι-
σχυρές έκτινάξεις των ποδιών στο
κενό, διακόπτοντας έννοείται γιά
τίς απαραίτητες άναπαύσεις. Για
έξακρίβωση λεπτομερειών σχετικά
με τίς αναλογίες σας, πρέπει να
έξετασθώτε.

ΜΑΙΡΗΝ Γ. 23: Για τήν τόνω-
ση και διατήρησιν των μαλλιών σας
άποφεύγετε κατ' άρχήν τό συχνό

λούσιμο καθώς και τό να παρμε-
νουν άστέγνωτα τα μαλλιά μετά
τό λούσιμο. 'Αμέσως μετά τό στε-
γνώμα κανετε ίσχυρό μασάζ στο
τοιχωτό δέρμα με οινόπνευμα κα-
θαρό επί 15'. Μπορείτε να χρη-
σιμοποιήσετε κάθε δεύτερο έράδυ,
μετά από έντονο μασάζ, τήν άκ-
λουθη διάλυση: Πιλοκαρπίνη 0 γρ.
75.— Κινίνη 0 γρ. 75.— Χολεστε-
ρίνη 1 γρ.— Γλυκερίνη 15 γρ.—
Λάδι Καντών 1 γρ.— Οινόπνευμα
καθαρό 80 βαθμών 150 κ. εκ.—
Αιθήρ 20 κ. εκ.— Κάνετε έπαλεί-
ψεις επί τριχωτό δέρμα της κε-
φαλής έπί ένα μήνα, διακοπτετε
15 ημέρες και συνεχίζετε άλλο έ-
να μήνα. Αύτη ή δλη θεραπεία να
άπαναλωθείτε δις έως τρις
κατ' έτος. 'Εσωτερικά, έννοείται,
φροντίζετε να έλθετε γενικά όγιης
και να άποφεύγετε τίς ψυχικές τα-
ραχές.

**ΑΥΤΗΝ ΠΟΥ ΕΛΠΙΖΕΙ, Κ. Α.
Ψ., ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΝ Α. Π., ΦΟΝΤ,
Μ. Γ. Λάριαν 1:** Να στεθείτε τίς
διευθύνσεις σας, ύπενθυμίζονται
και τά ός άνω ψευδώνυμά σας,
γιά να σας άπαντήσω Ιδιαίτέρως.

ΤΖΟΥΛΙΑΝ: Μετά τήν έγχει-
ρησιν, έφ' όσον έέβαση αύτη θα
γίνη από μακράς πείρας ειδικόν
Ιατρόν και κατά τρόπον πού να
έξασφαλίζη έσωτερικά τήν άνα-
συγκράτησιν άδένος και λίπους,
τό άποτέλεσμα της άναδιαμορφώ-
σεως του στήθους σας θα παρα-
μείνη όριστικόν. Για τά χείλη σας
πού με έρωτάτε εάν πλαταθούν
έγχειρητικώς, πρέπει να έξετασθώ-
τε.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΝΤΟΥΕΤΟ: Για
ύψος 1.65 οι τρεις κύριες αναλο-
γίες πρέπει να είναι: Περιφέρεια
στήθους (στην κανονική θέσι των
μαστών και στις θηλές): έως 92.
Περιφέρεια μέσης: γύρω στα 60.
Περιφέρεια λεκάνης (στο πό προ-
έχον σημείον των όπισθίων): έως
94.— Για ύψος 1.71 μ.. Περιφέ-
ρεια στήθους: έως 95.— Περιφέ-
ρεια μέσης: γύρω στα 63.— Πε-
ριφέρεια λεκάνης: έως 97.— γιά
τήν πολύ λιπαρή και λίγο λεκιά-
σμένη έπιδερμίδα: Νυκτερινό κα-
θαρίσμα με λίγο παραφινέλαιο
και άμέσως μετά πλύσιμο με χα-
μομηλόνηρο, χλιαρό των χειμών,
κρύο τό καλοκαίρι. Τό πλύσιμο
αυτό μπορεί να γίνη και με τρε-
χούμενο ή άπειταγμένο νερό. Με-
τά, έπαλείψετε με χυμόν λεμονιού,
άκόντο ή άραιωμένον με χαμομη-
λόνηρο, ανάλογα με τήν άνεκτικό-
τητα του δέρματος. 'Ακολουθώ-
σα έπαλείψετε με τήν τονωτική κρέμα
του Θεραπευτηρίου «Κολνίν»,
τήν όποιαν θα άνεχθή άπόλυτα τό
δέρμα σας. Μετά έλάχιστο χρονί-
ο διάστημα ή ως άνω κρέμα θα
έύση τό εύεργετικά τονωτικά άπο-
τελέσματά της.— 'Η άνάπτυξις
του άτροφικού στήθους μπορεί να
έπιτευχθή άν κάθε έράδυ τουλάχι-
στον επί έξάμηνο έως ένα έτος

ΜΠΡΟΚΑΝΤΕΛΕΣ

Μπροκαντέλες πολυτελείς και
τάφες μεταξωτές γιά μία ώ-
ρα επίπλωσι σαλονιού παρέ-
αβε τό Κατάστημα

ΡΥΘΜΟΣ

Βουλής 22

'Αείζει τόν κόπο να τίς θαν-
ιάσετε.

γίνονται μασάζ στις περιφέρειες
των όλων των θηλών με 2 έως 3
γραμμάρια (ώστου άπορροφήση
ή πομάδα) με πομάδα της έξής
συνθέσεως: Λανολίνη άνυδρος 100
γραμμάρια, εις τήν όποιαν θα δια-
λυάτε καλώς τό περιεχόμενον από
10 φύσιγγες ώθητικών έγκυλισμά-
των τύπου προζύνον ή ντιμενφο-
μόν των 50.000 μονάδων δι' έκά-
στην φύσιγγα (ήτοι τό δλον θα
διαλυθούν εις τήν λανολίνην 500.
000 μονάδες όσμότης).

ΡΙΑΝ ΜΑΝΔΗΛΗ: Δέ βρίσκα
άγαπητή μου κανένα σοβαρό λόγο
να άνηυχώτε γιάτί οι θηλές στο
στήθος σας παρουσιάζουν ώρισμέ-
νες γραμμές ή χαραματίες. Αυτό
είναι φυσιολογικό σε πάμπολλες
περιπτώσεις. Δέν πρέπει στο έξής
να δώσετε στο ζήτημα αυτό καμ-
μιά σημασία. 'Ακούστε με. Κατα-
λαβαίνετε δέ ότι από μακριά δέ
μπορώ να σας βοηθήσω σε τίποτα
περισσότερο.

ΝΕΛΛΟΝ: Για τήν πύκνωσι και
τόνωση των μαλλιών σας, διαβά-
στε τήν πρόσ ΜΑΙΡΗΝ Γ. 23, ά-
νωτέρω άπάντησιν μου.

ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ: 'Εφ' όσον
είστε ακόμη 16 έτών, ασφαλώς θα
ψηλώσετε ακόμη, ιδίως άν έφαρ-
μόσετε τά όσα συνιστώ εις τήν
προς Κ.Π.Γ.Τ. άνωτέρω άπάντη-
σιν μου.

ΓΙΑΝΝΑΝ: Για να τονωθούν οι
μυήνες των κνημών σας, πρέπει
να κάνετε γυμναστική, σπόρ και
Ιδίως ποδήλατο.

ΚΡΙΝΟΛΟΥΛΟΥΔΟ: 'Ανωτέρω
θα έρθετε άπαντήσεις πού σας έν-
διαφέρουν γιά τό ύψος σας (προς
Κ.Π.Γ.Τ.) και γιά τήν άνάπτυξη
του άτροφικού στήθους σας ('Α-
γαπημένο Ντούετο). Για τά μπιμπί-
κια του προσώπου σας ός συνι-
στώ τή λουσιόν «Σουλφίν» του Θε-
ραπευτηρίου, μετά της όποιας θα
λάβετε και κάθε σχετική οδηγία.
Σας άπαντώ και Ιδιαίτέρως.

Β. Π. ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΗ: Να
μη έλθετε διάλυ άπενυσμένη, του-
ναντίον πολύ εύτυχισμένη πού τά
πήγατε τόσο καλά με τόσο σοβα-
ρά άρώματα. Να ακολουθήσετε
τή γνώμη των γιαντών σας, να
κοιμάσθε 10 έως 12 ώρες τό 24ω-
ρον (αυτό είναι από τά κυριότε-
ρα), να άποφεύγετε κάθε στενοχώ-
ρια. Να συνεχίσετε επί μήνες με
μικρές δεκαήμερες διακοπές, θε-
ραπειαν τονωτικήν και αιμοποιητι-
κήν, με έγκυλισματα σιδήρου, άρ-
σενωφωσφατοόχα παρασκευάσμα-
τα, πολυβιταμίνες και έγκυλισμα-
τα ήπατος σε συνδυασμένες έναλ-
λασόμενες σειρές σύμφωνα με
τήν οδηγία των Ιατρών σας. Να
υπερσιτίζεσθε με λευκομαποχές
Ιδίως τροφές: κρέας, ψάρι, κοτό-
πουλο, αυγά, γάλα, και να συμ-
πληρώνετε με διάμεσα γεύματα με
βούτυρο και μαρμελάδες.— Για τά
δέκατα πού έπιμένουν έξετάστε
φυσικά και τίς άμυνδαλές σας,
κούφια δόντια, κρανιακές κοιλότη-
τες, σκληροειδή άπόφυσιν. 'Ό-
σο παραμένετε ώρη να βάξετε
λίγο ρούζ στα μάγουλά σας.

ΖΙΖΙΑ: 'Απομένει, άγαπητή
μου να μεταχειρίζεσθε κρέμα
«Αλμπάτρ» του Θεραπευτηρίου
και από πάνω λίγη πούδρα, π. χ.
μάρκα «Λαρκά» άν δέ μωρήτε
να μεταχειρισθήτε τήν πολύ άκρι-
βή «Καρόν», αλλά παρ' όλην προ-
ματικώς προελεύσεως, γιάτί ύ-
παρχουν και άπομιμήσεις από τό
έξωτετικό. Τό χρώμα να είναι
μύλλον «όκρ» ή ναιυρέλ.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Διευθύντρια Φυσιοθεραπευτικού
Τμήματος του Αισθητικού και Χει-
ρουργικού Θεραπευτηρίου 'Αθηνών
Γιάν Σμάς 38, Τηλέφ. 611-009.

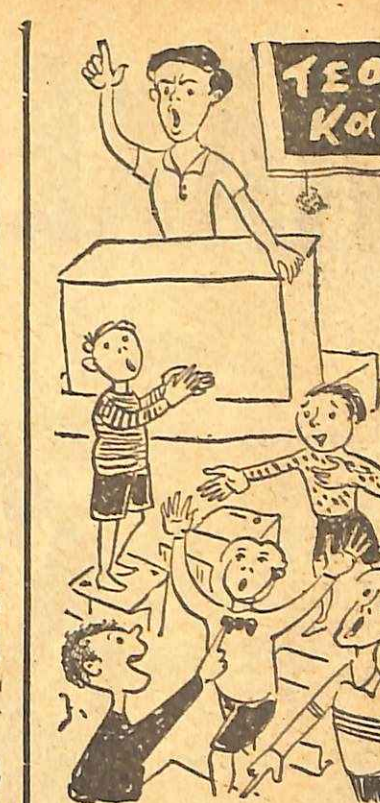

Καθένας
χρειάζεται μιά
Remington
ΣΟΛΟΜΟΣ
Κοραή 5
ΤΗΛ. 33.210 • 32.687

“Ο,τι κάνει
Γοντευτική
τή γυναίκα

...είναι τό μαλλιά της
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ
ΜΠΡΙΠΑΝΤΙΝΗ
DOCTEUR
ROJA
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 42-ΑΘΗΝΑΙ

— Λοιπόν, άγαπητοί συνάδελφοι
Τά αιλίμαλά μας είναι: 1^η) Σχο-
νή έβδομάς 14 ώρών. 2^η) Καλά-
γναις τών λιμοριών. 3^η) Καλά-
γναις τών μελέτης και 4^η) Πα-
χνίδια μόνο άπ' του ΤΣΟΚΑΣ

ΤΣΟΚΑΣ
ΑΙΟΛΟΥ 52

ξηραίνουν και έρεδίζουν
τήν έπιδερμίδα. Σκασιματα,
κοκκίνισμα και ρυτίδες
είναι τό άπότέλεσμα. Τό
άσφαλέστερο μέσον να
ύπερικήσετε τίς επικίνδυ-
νες έπιδράσεις του καιρού
είναι ή **CREME RHYLLIS**.
Διατηρεί τό δέρμα υγιές,
βελούδινο, νεανικό.

CREME • NEIGE
MOUSSE • PERLE
Ullis

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΚΟΠΤΙΚΗΣ-ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ
Ο ΜΟΝΟΣ ΤΙΜΗΘΕΙΣ ΚΑΤ' ΕΠΑΛΛΗΞΙΝ ΔΙΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΩΝ ΠΑΡΑ
ΤΗΣ Α.Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΘΕΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
Μ. ΓΟΥΔΑ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 1
(ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΟΝ

όκουμπαρας 1952

ΜΕΤΩ ΥΠΕΡΑΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΘΑ ΠΕΡΙΕΛΘΗ ΣΤΟΝ ΤΥΧΕΡΟ

Αγοράσατε έγκαιρως τό λαχείο σας διά νά μετάσχετε στήν πρωτοφανή σέ κέρδη κλήρωση τής 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1952

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ
ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΚΑΙΜΑΚΟΛΕΞΟΝ

1) ΑΝΤΙΔΩΡΟΝ, 2) ΠΑΝΤΟ-
ΜΙΜΑ, 3) ΜΠΑΝΤΟΛΙΟ, 4) ΚΑ-
ΡΑΝΤΙΝΑ, 5) ΥΨΗΛΑΝΤΗ Σ, 6)
ΒΙΖΙΚΑΝΤΙ, 7) ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ.

ΜΑΘΙΝΕΤΕ
ΔΙΑ Σ ΚΕΛΑΖΟΝΤΑΣ

1. Τό άγαλμα τής 'Ελευθερίας, στήν είσοδο του λιμένος τής Νέας Υόρκης.
2. 'Ο Γάλλος ζωγράφος Ντεγκά (1834-1917).
3. 'Η Νορβηγία.
4. 'Η Γερμανία.
5. 'Ο Γιάν Σιμπέλιους, πού συνέθεσε καί τόν έθνικό ύμνο τής χώρας του.
6. α) 'Ο Μεφιστοφελής, του Μπόιτο, β) 'Η καταδίκη του Φάουστ, του Γκούτε, γ) 'Ο Φάουστ, του Γκούτε.
7. 'Ο 'Ολύμπιος Ζεύς.
8. 'Ο 'Ατλας.
9. 'Η Αμοιβή.

Ή έπιστήμη
του μακιγιαζ

(Συνέχεια από τή σελίδα 29)
τήν άκρη της πού είναι με-
γάλη;

Θά δάσουμε φόντ ντε νέντ ή σκούρα πούδρα πάνω άκριβώς στήν άτέλεια.

Κί' άν τά μάτια μας είναι βαθουλωτά καί μικρά ή από-
στασι ανάμεσά τους;

Λίγο κόκκινο χρώμα στό πάνω καί κάτω βλέφαρο, δου-
λεμένο καλά σέ συνδυασμό με βαση πούδρα στίς έσωτερικές τους γωνίες, θά διώρθωνε κάπως τήν κατάστασι.

Ή μύτη μας είναι πλα-
ταία στή βάση της καί τά μά-
τια πολύ μακριά τό ένα από τό άλλο;

Δημιουργούμε σκιές κάθεται
στή βάση καί στό πλάγια τής
μύτης, έξιδιαικνεύοντας λίγο
τόν τύπο μας.

ΔΟΜΝΑ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ειδικότητα στην ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΗ

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΗ
Εκείνη ταχεία εκίνδυνο
χωρίς ούλες καί εγκαύματα
μέ ηλεκτρομηχανήματα άρραβων
κρυμάτων

Constant
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΩΝΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 28 • ΤΗΛ. 36-396

ΓΑΛΛΙΣ παιδαγωγός
ζητείται ως ήμιοσωτερική.
Πληροφορία: 018-109, ώ-
ραι 9-11 π.μ.

Με Δόσεις

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
Τεφανιδί
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4

Γιατί όχι κι' εσείς;

Χιλιάδες Έλληνίδων γυναικών βρήκαν τήν ήσυχία τους χρησιμοποιώντας "ΤΑΜΠΑΣ".
Τό ΤΑΜΠΑΣ είναι τό τελευταίον μέσον μηνιαίας υγιεινής προφυλάξεως, φερόμενον έσωτερικώς.
Εύκολο στή χρήσι του, εύκολο στήν άλλαγή του.
Ούτε έρεθισμό του δέρματος, ούτε όσμή.
Τήν προσεχή φορά δοκιμάστε τό ΤΑΜΠΑΣ καί θά ίδετε πόσο έξοκούρα καί άνετα θά περάσουν οι ήμέρες τής συνή-
θους "αδιαθεσίας".
Ζητήσατε από τό Φαρμακοποιό σας ένα πακέτο κανονικό μέγεθος ΤΑΜΠΑΣ Νο 1 άρκετό γιά ένα μήνα (ή ΤΑΜΠΑΣ προηγουμένης).
Τό ΤΑΜΠΑΣ κατασκευό-
ζεται στήν Άγγλία.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Α. Φ. ΣΕΡΙΝΤΑΝ & ΣΙΑ (ΕΛΛΑΣ)
ΒΕΛΟΝΟΝ ΒΒΑ & ΔΕΛΦΙΝΑ

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ

(Συνέχεια άπ' τή σελίδα 48)

Έτσι τις έλεγον — μάς στόλι-
σαν τό καράδι. Μας έφτιαξαν
γλυκά, μάς στόλισαν δέντρο,
πού έφτιαξαν μαζί με τόν εμ-
λουργό μας.

Ή παρουσία τους γιόμισε
οικογενειακή θαλίτση τό άχα-
ρο καράδι μας.

Θυμηθήκαμε όλοι τις γυναί-
κες, μάνες, άρραβωνιαστικές,
τέρα στήν πατρίδα. Γιορτάσα-
με τή βραδυά τής Πρωτοχρο-
νιας μαζί με τις άδελφές πού
δ' άκεανός μάς χάρισε, χαρού-
μενα καί εύτυχισμένα.

Ή καιρός είχε καλύτερέψει.
Σε λίγες ήμέρες, συγκινημένοι
όλοι, τις αφήσαμε στό Γιβραλ-
τάρ, όπου προσεγγίσαμε, γιά
νά γυρίσουν στήν πατρίδα
τους. Τις άποχαιρετήσαμε δ-
λοι γεμάτοι εύγνωμοσύνη γιά
τή χαρά πού μάς έδωσαν τή
νυχτα εκείνη τής Πρωτοχρονιας
σαν μάνες καί άδελφές μας.

Σαλπάρσαμε συνεχίζοντας τό
ταξίδι. Δυό μαντήλια από τήν
παραλία του βράχου του Γι-
βραλτάρ άνέμιζαν, χαιρετώντας
μας. Τό καράδι μας σφύριζε
τρεις φορές καί συνεχισε τόν
άτέλειωτο δρόμο του πάνω
στήν άπέραντη θάλασσα.

Χρόνια πολλά πέρασαν από
τότε, μά ή περιπέτεια εκείνη
έμεινε άνεξίτηλα γραμμένη στή
θύμησί μου, πάντα καί περισ-
σότερο τις ήμέρες αυτές...

ΜΑΝΟΣ Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

**ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ**

★ Γιά νά διατηρήσετε όσο
τό δυνατόν περισσότερο τό λου-
λούδι μέσα σι' άνθοδοχείο,
δέν άρκεί μόνο νά τούς αλλά-
ζετε τό νερό. Πρέπει ταυτοχρό-
νως νά κόβετε τις άκρες των
κοτσανιών τους καί νά ρίχνετε
μέσα στό νερό του άνθοδοχείου
1-2 δισκία άσπιρίνης.

★ Πολλές φορές άνακαλύ-
πτουμε ότι ένα παλιό έπιπλο
— πού μπορεί νά είναι πολύτι-
μο — έχει προσβληθή από τό
γνωστό σκουλήκι, τό σαρά-
κιο. Μπορούμε εύκολά νά έξο-
τώσουμε αυτά τά παράσιτα,
άρκεί νά μεταχειριστούμε μία
διάλυσι 20% φανικού όξέος.

Τή διάλυσι αυτή τήν εισά-
γουμε μ' ένα ψιλό πινέλο ή με
μία σύριγγα στίς χαραμάδες ή
τίς τρύπες του έπιπλου. Κατά-
στρέφει όχι μόνον τά παράσι-
τα, αλλά καί τ' αυγά τους.
Έτσι προλαμβάνεται ή κατα-
στροφή του έπιπλου.

★ Αν ένα δέρμα έγινε σκλη-
ρό, τρίψτε τό καλά με ρετιν-
όλοδο. Θά ξαναγίνει πάλι μα-
λακό, όπως πρώτα.

★ Όταν τά χέρια σας είναι
πολύ λερωμένα, πλύντε τα
πρώτα με κρύο νερό. Τό ζεστό
διαστέλλει μονάχα τούς πόρους
καί άφίνει τή λερωά νά μπη ακό-
μα βαθύτερα στό δέρμα.

★ Άσπρα καστίρινα καπέ-
λα καθαρίζετε ρίχνοντάς τους
έπάνω τριμμένη κιμωλία. Τήν
άλλη μέρα βουρτσίζετε καλά
καί θά δώτε τό καπέλο πάλι
καινούργιο.

★ Γιά νά παίρνουν τά γλυ-
κά σας ένα ώρατο κίτρινο χρώ-
μα, άμέσως μόλις άνοίγεται τό
αυγό ρίχνετε πάνω στόν κρόκο
μιά πρέσα άλάτι.

Χίλιες φορές
πιό όμορφη
ΧΑΡΙΣ ΣΤΟ
ΚΡΑΓΙΟΝ
Zande
ΑΜΕΡΙΚΗΣ

• ΣΕ 7 ΘΑΥΜΑΣΙΑ
ΧΡΩΜΑΤΑ ΠΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΖΟΥΝ
• ΠΡΟΣΚΟΛΛΑΤΑΙ ΚΑΙ
ΜΕΝΕΙ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΓΙΑ
ΠΟΛΛΕΣ ΩΡΕΣ

ΚΡΑΓΙΟΝ 3 ΜΕΓΕΘΗ ΚΑΙ
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ-ΡΙΜΜΕΛ (ΜΑΣΚΑΡΑ)-ΡΟΥΖ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ **Η. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ**

ΒΟΛΟΚΡΑΤΗ 47-δ' ΟΡΟΣ • ΤΗΛ. 22-333

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ
ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

Ή κ. ΛΟΥΛΑ ΣΩΓΡΑΦΟΥ,
διπλωματούχος των Παρισίων
του Institut de Coupe Moderne
της école PIGIER Cuvelainique
γνωστοποιεί, ότι εις τήν επί της
δδου Πιπίνου 77 Σχολήν τής

**ΚΟΠΤΙΚΗΣ καί ΡΑ-
ΤΙΚΗΣ**

Εγκαινιάζει διά τήν χειμερινήν
περίοδον Courts μαθημάτων ΚΟ-
ΠΤΙΚΗΣ καί ΡΑΠΤΙΚΗΣ απο-
κλειστικώς διά κυρίας καί δε-
σποινίδας, επιθυμώσας ν' ά-
ποκτήσουν σχετικές γνώσεις

**ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΝ
ΧΡΗΣΙΝ**

Επί πάντε μήνας καί μόνον
μέ 50.000 μηνιαίως θά εισθε
εις θέσιν νά ράψετε μόνη σας
τά άπαραίτητα του σπιτιού
σας.

Πληροφορία καθ' έξάστην έν
τῇ Σχολῇ, Πιπίνου 77, πλησίον
Άγίου Παντελεήμονος Άχαρ-
ών. Τηλέφ. 83.959.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

καί προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1—14 'Ιανουαρίου γι' αὐτὲς ποὺ γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμοὺς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Καινούργιος χρόνος καινούργια προοπτική. Μία εκπλήξη.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 Ἀπριλίου): Ὁ καινούργιος δρόμος δὴν εἶναι εὐτυχία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Ἀπριλίου): Ἐκεῖνος θὰ σὰς δώσῃ μιά μικρὴ στενοχώρια.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Ἀπριλίου): Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐπιφανειακά. Ἡ οὐσία εἶναι διαφορετική.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Γαζίδι: Πάντως κάποια μετακινήσεις.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Ἀλλάζει ριζικὰ ἡ ζωὴ σας.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Θὰ σὰς φλερτάρουν, χωρίς ὅμως σοβαρώτερα ἐλαττήρια.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Μὴ ἀφίνετε τὸν ἑαυτὸ σας νὰ παρσύρεται.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουνίου): Λίγο μπλεγμένη κατάσταση.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ἰουνίου — 1 Ἰουλίου): Ἡ φίλια καὶ ὁ ἔρως θὰ σὰς εὐνοήσουν.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰουλίου): Αἰσθηματικὴ ἀτμόσφαιρα πολὺ καλὴ.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ἰουλίου): Ὅλα γελαστὰ καὶ χαρούμενα.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ἰουλίου — 1 Αὐγούστου): Ἡ καινούργια γνωριμία παίρνει διαφορετικὴ στρόφη.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αὐγούστου): Μὴ πιστεύετε τὰ ὠραία λόγια ποὺ θὰ σὰς ποῦν.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Αὐγούστου): Ἀποφύγετε τὰ ταξίδια καὶ τὶς μετακινήσεις αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αὐγούστου

—2 Σεπτεμβρίου): Μὴ περιπλέκετε τὴν κατάστασι. Φανίτε ὑποχωρητικῇ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμβρίου): Τὰ πράγματα ἐξελίσσονται ὁμαλὰ καὶ κατ' ἐξῆν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου): Μετὰ τὴν ἐροχὴ, ὁ καλὸς καιρὸς.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου — 2 Ὀκτωβρίου): Μία φίλη σας θὰ σὰς προδώσῃ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Ὀκτωβρίου): Τώρα μπορείτε νὰ εἰσθε σίγουρη ὅτι τραβάτε τὸν καλὸ δρόμο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—21 Ὀκτωβρίου): Αἰσθηματικὲς στενοχώριες μετὰ ἄλλη αἰτία.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Ὀκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): Καινούργιες ἀντίδες θὰ φωλιάσουν στὴν καρδιά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμβρίου): Ὁ ἔρως θὰ σὰς παρσύρῃ σ' ἕνα τρελλὸ στροβίλισμα. Μὴ μεθώσετε ὅμως.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νοεμβρίου): Μία μικρὴ συμφορὰ χωρὶς σοβαρὰ ἐπακόλουθα.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου — 1 Δεκεμβρίου): Χρειαζέται νὰ δείξετε λίγη καπατσούνη, ποὺ δὲν σας λείπει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δεκεμβρίου): Θὰ χάσετε ἕνα ραντεβού ποὺ θὰ σὰς κοστίσῃ.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Δεκεμ-

βρίου): Θὰ πετύχετε τὸ σκοπὸ σας μετὰ λίγη καθυστέρηση.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου — 1 Ἰανουαρίου): Θὰ βρεθῇτε μέσα σ' ἕνα λαβύρινθο ψυχικῶν καταστάσεων.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰανουαρίου): Ἐνα γράμμα ἢ μιά εἰδησιὶς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ ποὺ κατὰ τὴν προσέθεσιν εἶναι καλὴ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Ἰανουαρίου): Μία θυελλώδης συνάντησις ποὺ θὰ θέσῃ τέρμα στὶς σχέσεις σας.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 Ἰανουαρίου): Μερικὲς δυσκολίες θὰ βρεθοῦν στὸ δρόμο σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ἰανουαρίου — 9 Φεβρουαρίου): Ἡ εὐτυχία σας ἐπαυξάνεται ἀπὸ ἕνα χρηματικὸ κέρδος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φεβρουαρίου): Ἡρεμὸ καὶ τρυφερὸ δεκαπενθήμερο.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—29 Φεβρουαρίου): Ἐκνευρισμὸς ἀδικαιολόγητος. Συμβουλευθεὶτε γινάτορ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Συζυγικὴ εὐτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Θὰ παρεξηγήσετε τὶς ἐκδηλώσεις ἐνὸς ἀνδρός.

ΣΙΒΥΛΛΑ

Ὁ ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ τῆς «Γυναικας»

ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 5—8 μ. μ.
ΡΟΥΣΣΕΛΙ (Ἀκαδημίας) 78
ΤΗΛΕΦ. 25-226

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. **Οἰκονομοπούλου**, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ταξιδίου των εἰς τὴν Εὐρώπην ἐταίον τύπου μηχανήματα. Ἐκτελοῦνται περματῆρα κτενίσματα τῆς χειμερινῆς περιόδου.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ "ΛΟΥΞ"
Πανεπιστημίου 59Α — Τηλ. 23.776

«ΑΘΗΝΑ»

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ - ΚΑΛΤΣΕΣ

ΣΙΛΚΑ Α.Ε.

Μητροπόλεως 44β — Τηλ. 27.697 «ΑΘΗΝΑ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀπὸ Σταδίου, Πανεπιστημίου, Ἀκαδημίας καὶ ὅλας τὰς παρόδους ὅπου εὕρισκεσθε φθάνετε στοῦ

ΓΟΥΛΑΚΟΥ

Ἀπ' τὸν ΓΟΥΛΑΚΟΝ Κοστούμια καὶ παλτὰ ἐπὶ παραγγελίᾳ.

Στοῦ ΓΟΥΛΑΚΟΥ Καμπαρνίνες.

Ἀπ' τοῦ ΓΟΥΛΑΚΟΥ Τρέϊνσκότ, γυναικεῖα, ἀνδρικά.

Στοῦ ΓΟΥΛΑΚΟΥ γυναικεῖα ἀδιάδροχα, πρωτότυπα διὰ τὴν Ἑλλάδα.

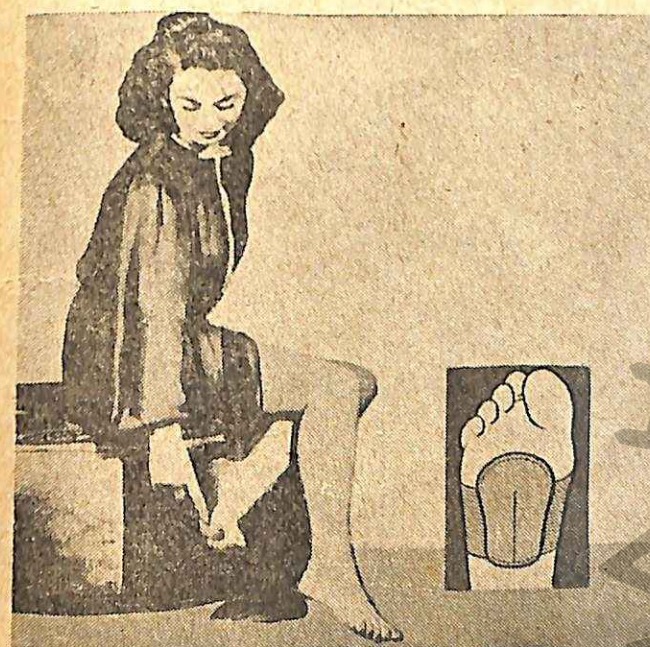
Ἀπ' τὸν ΓΟΥΛΑΚΟ τὰ γυναικεῖα γουστόζικα ὑποδήματά σας.

Στοῦ ΓΟΥΛΑΚΟΥ τσάντες καὶ παιδικὰ ὑποδήματα.

Ὅλα σας θὰ τὰ βρῇτε στοῦ ΓΟΥΛΑΚΟΥ

Ἀκαδημίας — Ἱπποκράτους

Ι. ΓΟΥΛΑΚΟΣ

DR SCHOL'S:

Ὅτι ἀφορᾷ τὴν ὑγείᾳ καὶ αἰσθητικῇ τῶν ποδιῶν

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ — Τηλ. 52.673, 52.674

«ΑΘΗΝΑ»

ΣΟΜΠΙΕΣ

Σ' ὅλα τὰ μεγέθη καὶ τύπους γιὰ κάθε καύσιμο ὕλη.

Πλουσία συλλογὴ ἐξαορτημάτων.

ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ Γαμβέττα 12 — Τηλ. 28.138

«ΑΘΗΝΑ»

ΟΧΙ ΦΙΓΟΥΡΑ ΦΘΗΝΕΙΑΣ

ΑΛΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΦΘΗΝΕΙΑ

Αὐτὸ σας τὸ ἐγγυῶνται τὰ σφαλιχότερα καὶ γνωστότατα εἰς ὅλην τὴν ΕΛΛΑΔΑ μεγάλα Καταστήματα

Δ. ΑΚΡΙΒΟΣ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ 4

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ΣΥΓΓΡΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Θὰ ἔχετε πραγματικὸ κέρδος νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇτε προτοῦ ψωνίσετε.

Εἶδη Ἀνδρικά καὶ Γυναικεῖα «ΑΘΗΝΑ»

Διὰ τὰς διαφημίσεις σας ἀποτανθῇτε: «ΑΘΗΝΑ» — Τηλ. 26.764

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΚΑ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ
(Εξηγήσεις στη σελίδα 15)

